

SLOVAR BOVŠKEGA GOVORA

BARBARA IVANČIČ KUTIN

BARBARA IVANČIČ KUTIN

•
SLOVAR BOVŠKEGA GOVORA

© 2007, Založba ZRC, ZRC SAZU

Strokovni pregled Karmen Kenda-Jež, Jožica Škofic
Oblikovanje in
likovno-grafična ureditev Milojka Žalik Huzjan
Prelom Brane Vidmar

Izdajatelj Inštitut za slovensko narodopisje ZRC SAZU
Zanj Monika Kropej

Založnik Založba ZRC, ZRC SAZU
Za založnika Oto Luthar
Glavni urednik Vojislav Likar

Tisk Present d. o. o., Ljubljana
Naklada 300

Izid knjige sta podprla Občina Bovec in Raziskovalni sklad ZRC SAZU

Na ovitku: spredaj: Zahodni del Bovške kotline z delom naselja Čezsoča in soškimi prodišči nad sotočjem z Boko. *Zadaj:* Pogled skozi zgornji vhod jame Srnica nad Plužnami pri Bovcu. Foto: Miha Pavšek.

Digitalna verzija (pdf) je pod pogoji licence <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/> prosto dostopna: <https://doi.org/10.3986/9789610503194>.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

811.163.6'282(497.4-15)(038)

IVANČIČ Kutin, Barbara
Slovar bovškega govora / Barbara Ivančič Kutin. -
Ljubljana : Založba ZRC, ZRC SAZU, 2007

ISBN 978-961-6568-92-0
231254272

Brez pisnega dovoljenja založnika je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev ali druga uporaba tega dela v kakršnem koli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem ali shranitvijo v elektronski obliki.

**SLOVAR
BOVŠKEGA GOVORA**

BARBARA IVANČIČ KUTIN

LJUBLJANA 2007

mojim domaćim

KAZALO

Od zamisli do slovarja (Predgovor)	9
Opis bovškega govora	12
Glasoslovje.....	12
Samoglasniki	12
Soglasniki	16
Oblikoslovje in besedotvorje	17
O bovškem besedju in govoru danes	18
Pojasnila k slovarju.....	19
Kratice označevalnikov in slovničnih podatkov	20
Krajšave in kratice virov	20
Znaki	21
Zgradba gesla	21
Slovar	23
Dodatek: Neznano besedje s seznama Hinka Klavore.....	113
Viri in literatura	115
Bovško (zemljevid).....	116

OD ZAMISLI DO SLOVARJA

Predgovor

Zamisel o slovarju bovških narečnih besed se je porodila konec leta 1997 med pripravljanjem slovenistične diplomske naloge pri predmetu Dialektologija. V raziskavi, katere mentorica je bila dr. Vera Smole, sem skušala pripraviti osnovni dialektološki opis bovškega govora, in sicer na podlagi pripovednih besedil, zvočno dokumentiranih na Bovškem. Iz fonetičnih transkripcij zgodb je bil sestavljen seznam narečnih besed, ki je štel natanko 189 besed. In prav to je bil zametek pričujočega slovarja, s katerim se je začelo ljubiteljsko zbiranje bovškega narečnega besedja. Sprva bolj za šalo kot zares sem v poseben zvezek zapisovala zanimive narečne besede, ki sem jih mimogrede ujela med obiski v domačem kraju. Bolj načrtno sem se dela lotila leta 2000, ko sem v okviru poddiplomskega študija s področja folkloristike izbrala tudi predmet Dialektologija. Dr. Vera Smole mi je v arhivu Dialektološke sekcije Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša pokazala seznam narečnih besed, ki ga je sekcijski odstopil zdaj že pokojni Miloš Šulin iz Bovca:¹ rokopis sem prepisala z znaki za fonetično transkripcijo,² preiskala sem še nekatere druge vire z bovško narečno leksiko (tematska glasila OŠ Bovec in knjige Vlaste Komac), vse zbrano gradivo združila in ga, opremljenega z nekaterimi slovničnimi podatki ter na nekaterih mestih tudi s ponazarjalnim gradivom, leta 2000 oddala kot poddiplomsko seminarsko nalogo z naslovom *Diferencialni slovar bovškega govora*.

Čeprav brez izdelanega načrta, tako rekoč mimogrede ob drugih raziskavah, pa se je zapisovanje besedja nadaljevalo še bolj intenzivno kot prej. Med zbiranjem gradiva za doktorsko disertacijo, ki sem jo v letih 2000–2005 pripravljala kot mlada raziskovalka na Inštitutu za slovensko narodopisje pod mentorstvom dr. Marije Stanonik, se je spet nabral precejšen korpus »novega« narečnega besedja. Obiskala sem namreč prek 40 informatorjev s celotnega Bovškega: poleg folklornih pripovedi, ki so bile tema raziskave, so se na trakovih znašla besedila vseh vrst, med njimi precejšen delež o kulturi in načinu življenja ljudi v preteklosti. Besede, za katere sem menila, da še niso zapisane, sem zapisovala sproti, že na terenu. Folklorne pripovedi, ki so bile izbrane za analizo, so bile fonetično transkribirane: presenečena sem bila nad številom še nezapisanih besed, večinoma tako vsakdanjih, da jih prej še opazila nisem (največ pridevnikov, prislovov, predlogov). Na terenu sem dobila tudi dovolj folklornih obrazcev (predvsem primerjalnih rekel in pregovorov), ki sem jih uporabila kot ponazarjalno gradivo v slovarju.

Vsa leta so pri zbiranju obilno in z velikim navdušenjem sodelovali moji domači, oče, mama in sestra, ki so v poseben zvezek zapisovali nove besede. Zbiranje narečnega besedja je preraslo v poseben družinski konjiček. Nemalokrat je kdo sredi pogovora, potem ko je bila izrečena do-

¹ Skoraj identičen seznam je bil objavljen v zborniku alpskega mladinskega raziskovalnega tabora *Pokrajina in ljudje na Bovškem* (H. Čujec Stres s sodelovanjem M. Šulina, 1988), vendar ta rokopisa ni nadgrajeval. Podlaga za Šulinov seznam je bil tipkopis Hinka Klavore, ki je nastal okoli leta 1955. Šulin ga je nekoliko dopolnil, nekatere besede, ki jih sam ni poznal, pa je izpustil.

² Besede, ki jih nisem poznala, sva z g. Šulinom skupaj pregledala, da sem jih lahko zapisala z ustreznim (tonemskim) naglasom.

Od zamisli do slovarja

mnevno še ne zapisana narečna beseda, vzkliknil: »A imaš že to?!« Posamezne besede, napisane na listkih ali zgolj ustno, so mi prinašali tudi številni drugi sorodniki in znanci. Z novim gradivom sem dopolnjevala seznam, ki je počasi že dobival obseg slovarja, saj je število gesel preseglo 2000 enot.

Po oddaji slovarčka v obliki seminarske naloge so me nekateri raziskovalci, še posebej mag. Silvo Torkar, spodbujali, naj ga čim prej pripravim za širšo javnost. V začetku leta 2006 sem z veselim presenečenjem opazila, da je slovarček prišel prav tudi drugim, domačim in tujim raziskovalcem.³ To je bila zame velika potrditev, hkrati pa največja spodbuda, da sem res začela razmišljati o izdaji. Odločitev za čimprejšnjo pripravo za tisk je omogočila predstojnica Inštituta za slovensko narodopisje dr. Monika Kropej, ki je prepoznala tudi folkloristično in etnološko vrednost tega dela ter dovolila, da krajše časovno obdobje del službenega časa namenim pripravljanju slovarčka. Sklenjeno je bilo, da bo knjiga še isto leto (2006) izšla pri Založbi ZRC SAZU, finančno pomoč pa smo dobili od občine Bovec ter na razpisu raziskovalnega sklada ZRC SAZU.

Zbiranje se je moralo torej počasi končati in že vnaprej mi je bilo žal za vse besede, ki se bodo izmuznile zapisu. V času predzadnje redakcije sem se zato odločila še za eno akcijo. Delovno različico slovarja sem postavila na ogled v bovško knjižnico, saj sem želela pritegniti k sodelovanju domačine, prebivalce s širšega Bovškega. Upala sem, da bodo tisti, ki jih bo stvar zanimala, izrazili pripombe k zapisanemu gradivu ter ga morebiti dopolnili s kakšno manjkajočo besedo. Slovar je komentiralo deset ljudi. Predlagali so nekaj še nezapisanih besed, zanimive pa so bile predvsem številne pripombe k izgovoru posameznih besed. Pokazala se je cela paleta glasovnih odtenkov, značilnih za govor posameznika, družine, širšega sorodstva, vaškega predela in seveda posameznih vasi. Tovrstnim dilemam sem bila priča celo doma, ko sta mama (oba njena starša sta bila iz Soče, ves čas pa je živel v Bovcu) in oče (doma iz Čezsoče) včasih trmasto zagovarjala vsak svojo, kako se čemu »pravilno« reče. Pregovor *vsaka vas ima svoj glas* bi na Bovškem lahko preglasili v *vsak dom ima svoj zvon* ...

Oglasili so se tudi posamezniki (nekateri že pred omenjeno akcijo), ki so sami zbirali gradivo: prijazno so pokazali svoje sezname, da bi prišlo v slovar še manjkajoče. Vera Černuta iz Zabrajde je pretežno zapisala besede z ekspresivnimi konotacijami, ki so se nekdaj (nekatere izmed njih še danes) govorile v Bavšici ali v Logu pod Mangartom. Izpričujejo izjemno sočnost in barvitost besedja, ki se lahko razlikuje od vasi do vasi že na majhnih razdaljah. Miran Klaves je prispeval bogat in lepo urejen seznam planšarskega narečnega izrazja, ki ga je pred leti v soških planinah zapisal od informatorjev Bertija Kravanja iz vasi Na Skali ter Ludvika Komaca iz Vrsnika. Za nekaj pojasnil sem se obrnila tudi na spletni forum občine Bovec, kjer sem s pomočjo anonimnih udeležencev dobila odgovore na nekaj zastavljenih in nerešenih vprašanj v zvezi s pomenom in oblikami nekaterih že zapisanih besed.

Med zadnjo redakcijo mi je v roke prišel še tipkopis Hinka Klavore s konca petdesetih let 20. stoletja, v katerem je precejšen seznam bovških narečnih besed. Večina besed s tega seznama je že bila zapisana,⁴ manjkajoče pa so bile bodisi napak ali nerazumljivo napisane bodisi neznane današnjim govorcem. Te besede so v izvirnem zapisu zbrane kot dodatek k temu slovarju.

Vse naštete vire je bilo v slovarju nemogoče dokumentirati v geslu, saj je bila večina ustnih, v pisnih virih pa se je večina gradiva stalno ponavljala. Vse besede je bilo treba obdelati: preveriti njihov izgovor v različnih oblikah in sobesedilih, da je bilo mogoče ustrezno onaglasiti slovarske

³ Slovarček je bil kot vir uporabljen v: France Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika* 4, Ljubljana: Mladinska knjiga, 2005, in v: O. N. Trubačev (ur.): *Etimologičeskij slovar' slavjanskih jazykov: praslavjanskij leksičeskij fond*, Moskva: Nauka, 2005.

⁴ Največ v gradivu M. Šulina.

oblike, jim določiti slovnično kategorijo (besedno vrsto, spol, ne/dovršnost ...) ter jim poiskati ustreznice v slovenskem knjižnem jeziku ali opisati njihov pomen.

Slovar sta strokovno pregledali dialektologinji dr. Jožica Škofic (pregledala precejšen del gradiva, dala osnovna navodila za poknjiževanje ter številne tehnične in oblikovne napotke za izdelavo slovarja ...) in dr. Karmen Kenda-Jež (preverila dokumentiranost besedja v drugih slovarjih, popravila poknjiževanje, pregledala razlage, uredila in dopolnila fonološki opis ...). Za te številne popravke, nasvete in pripombe, ki so jima odtegnili veliko prostega časa, se jima iskreno zahvaljujem. Večino predlaganega sem upoštevala, saj sem že lela, da se delo približa osnovnim znanstvenim merilom. Kaj več pa bi bilo zame kot nedialektologa in neetimologa pretežko, če ne celo predzrno. Pomanjkljivostim navkljub pa upam, da se slovarja ne bodo razveselili le domačini, temveč da bo kot gradivo prišel prav tudi raziskovalcem različnih strok.

V slovarju je zapisanih 2923 narečnih besed (številne od njih imajo dva ali več pomenov), za lažjo uporabo pa je dodanih še 1056 kazalk. Večina besedja je še v vsakdanji rabi ali pa se jih prebivalci Bovškega še spominjajo. Sama nekaterih prej nisem nikoli slišala med pogovorom v živo in sem jih spoznala šele med preverjanjem in urejanjem gradiva. Del zisanega besedja je skupaj s svojo dejavnostjo (gospodarsko, družbeno, kulturno) že utonil v času. V slovarju so tudi besede, ki bi morda lahko še živele, pa jih je izpodrinil vpliv drugih socialnih zvrsti na narečje; morda pa bo katera izmed njih prav s pomočjo tega slovarja spet našla pot v vsakdanjo rabo.

Naj besedo h knjigi končam z iskreno zahvalo svojim domačim, očetu, mami in Moniki, ki so z zagnanim veseljem ves čas sodelovali – z vami delim prijetne občutke ob izidu te knjižice. Prav tako se zahvaljujem vsem, ki ste ta slovar dopolnili z besedami iz svojih zbirk in zbirčic, pa tudi vam, ki ste, pa četudi z eno samo *kukuócuwo bù:ro* ali *cvè:jbo*, pripomogli, da smo spekli *bjà:nco*.

Zahvala gre tudi vsem drugim, posameznikom in ustanovam oz. javnim zavodom, ki ste strokovno, s tehnično pomočjo, materialno ali moralno pripomogli k izidu.

Barbara Ivančič Kutin

OPIS BOVŠKEGA GOVORA

Bovški govor spada v obsoško narečje, tj. najsevernejše narečje primorske narečne skupine. Na severu meji na koroško ziljsko narečje in na koroško-gorenjski kranjskogorski govor; na zahodu pa Kaninsko pogorje loči od rezijanskega narečja, na jugozahodu se stika s terskim in nadiškim narečjem, na jugovzhodu pa z rovtarskim tolminskim narečjem.⁵ Z izjemo kobariškega govora, ki se neposredno stika z bovškim zaradi odprtosti soške doline, ga od drugih okoliških govorov zemljepisno ločujejo visoke gore. Vendar pa ne smemo zanemariti cestnih trgovskih povezav v preteklosti, ki so potekale čez prelaz Vršič v Kranjsko Goro, čez Predel v Ziljsko in Kanalsko dolino ter čez Učjo v Rezijo ter Tersko dolino in Benečijo. Na govor je nedvomno vplivala tudi cerkvenoupravna in političnoupravna ureditev v preteklosti. Tolminsko, z njim pa tudi Bovško, je bilo del oglejskega patriarhata in pod oblastjo goriških grofov (do 16. stoletja, v cerkvenem pogledu do 18. stoletja), nato pa v habsburški monarhiji oz. avstro-ogrski državi do leta 1918. Po prvi svetovni vojni je to ozemlje prišlo pod Italijo, leta 1947 pa je bilo priključeno Jugoslaviji. Od leta 1991 pripada Republiki Sloveniji (Miklavčič Brezigar 1996: 9–12).

Bovški govor v širšem pomenu se govorji od vasi Srpenica po dolini reke Soče navzgor do Vršiča ter po dolini reke Koritnice do Predela. V ožjem pomenu k bovškemu govoru prištevamo Bovec in okoliške vasi v Bovški kotlini (Plužna, Čezsoča, Kal-Koritnica). Govor Loga pod Mangartom je glasoslovno zelo podoben bovškemu, govor v zgornjem toku Soče (Soča, Lepena, Trenta) pa se od bovškega govora razlikuje predvsem po tem, da nima tako opaznega ukanja. V obeh dolinah pa najdemo nekaj razlik tudi v besedju. Govora Žage in Srpenice se po slušnem vtisu precej razlikujeta od bovškega, opazne razlike pa so tudi v besedju (znamenita *čuompa* se od Žage navzdol preimenuje v *krämpier*).

Oris bovškega govora je večinoma povzet po diplomski nalogi *Bovški govor, fonetični zapis besedil* (Ivančič Kutin 1998), kjer se splošni pojmi in ugotovitve za širše dialektološko območje naslanjajo na razprave Tineta Logarja (Logar 1978: 19–31; 1993; 1996) in Jakoba Riglerja (Rigler 1986).

GLASOSLOVJE

Samoglasniki

Pri bovškem govoru izhajamo iz osnovnega obsoško-idrijskega samoglasniškega sistema, katerega *sistem dolgih samoglasnikov* ima sedem fonemov: pet monoftongov in dva diftonga.

⁵ Gl. *Karta slovenskih narečij*, priloga k: Tine Logar, *Slovenska narečja*, Ljubljana: Mladinska knjiga, 1993.

<i>i:</i>	<i>u:</i>
<i>ie</i>	<i>uo</i>
<i>e:</i>	<i>o:</i>
<i>a:</i>	

Sistem dolgih samoglasnikov bovškega govora ima deset fonemov: šest monoftongov in štiri diftonge. Od osnovnega obsoško-idrijskega sistema je torej bogatejši za dolgi polglasnik in par diftongov (*ie* in *uo*).

<i>i:</i>	<i>u:</i>
<i>ie</i>	<i>(uo)⁶</i>
<i>(ie)⁷</i>	<i>uo</i>
<i>e:</i>	<i>o:</i>
<i>a:</i>	

Osnovni obsoško-idrijski *sistem kratkih naglašenih samoglasnikov*:

<i>i</i>	<i>u</i>
<i>e</i>	<i>o</i>
<i>a</i>	

Sistem kratkih naglašenih samoglasnikov bovškega govora se razlikuje od osnovnega obsoško-idrijskega sistema po majhni pogostnosti kratkih naglašenih *i* in *a*. Kratki naglašeni *i* je namreč oslabel v polglasnik, kratki naglašeni *a* pa je prešel v kratki *e*. Bovški govor ima poleg nizkega, temnega polglasnika *o*, ki se navadno pojavlja pred fonemom *r*, tudi polglasnik *ɛ*, ki je svetlejši, torej sprednji.

<i>(i)</i>	<i>u</i>
<i>e</i>	<i>ɛ/o</i>
<i>(a)</i>	

Sistem nenaglašenih samoglasnikov je po sestavi enak sistemu kratkih naglašenih samoglasnikov iz osnovnega obsoško-idrijskega sistema, dodan pa je še sprednji polglasnik *ɛ*, ki ima zelo veliko pogostnost.

<i>i</i>	<i>u</i>
<i>e</i>	<i>ɛ/o</i>
<i>a</i>	

Izvor dolgih samoglasnikov

- i:* ← iz stalno dolgega *i*: – *z̄i:θ*, *p̄i:š̄em*, *l̄i:st*
- ← iz staroakutiranega *i* v nezadnjem besednjem zlogu – *l̄i:pa*, *r̄i:ba*, *ž̄i:la*
- ← redko iz *č̄i:()* – *č̄li:n*, *d̄i:kla*

⁶ Diftonga sta v oklepaju zaradi majhne pogostnosti.

⁷ Diftonga sta v oklepaju zaradi majhne pogostnosti.

Opis bovškega govora

- u:* ← iz stalno dolgega *u*: – *lù:č, lú:pəm*
← iz staroakutiranega *u* v nezadnjem besednjem zlogu – *krú:xa*
← iz dolgega cirkumflektiranega *o*: v izglasju – *męsù:, sęnù:, lępù:*
← iz zlogotvornega *ł(:)* – *pú:xęn* (poln), *ù:k* (volk), *je mù:zu*
← redko iz staroakutiranega *o* v nezadnjem besednjem zlogu – *tú:ča*
- ie* ← iz stalno dolgega *ě*: – *mliéko, zbiézda, lìes*
← iz staroakutiranega *ě* v nezadnjem besednjem zlogu – *briéza, ciéstta, striéxa*
← iz stalno dolgega *e*: – *pièt, piétęk*
← iz staroakutiranega *ę* v nezadnjem besednjem zlogu – *diételja*
← iz dolgega cirkumflektiranega *e*: – *lieϑ, mìeϑ, pupięu*
← iz novoakutiranega *e* v nezadnjem besednjem zlogu – *piérje, kmięta, nięsu*
← iz *i*: v položaju pred *r* – *pierx, mier*
- ie* ← redko iz *ę*: – *yríémo*
- uo* ← iz stalno dolgega *o*: – *klùop, drùoh, krùoh*
← iz staroakutiranega *o* v nezadnjem besednjem zlogu – *yuóba*
← iz neizglasnega dolgega cirkumflektiranega *o*: – *nùojč, bùoh, rùoh*
← iz novoakutiranega *o* v nezadnjem zlogu – *škuóda, pruósém, nuósém*
- uɔ* ← redko iz *o*: – *zlùqđi*
- e*: ← neregularno iz *ě*: po sovpadu z refleksom *e* – *žré:lo, yré:me*
← iz *ě(:), e(:), ę(:)* pred *j* različnega izvora – *słé:jća, pè:jć, ré:jćę*
← iz sekundarno naglašenega *e* – *żé:na, té:ta, né:sém*
← iz novoakutiranega in sekundarno naglašenega *o* v položaju za *v* različnega izvora
– *wé:sém, wé:da*
← iz *o(:)* za protetičnim *v* v prevzetih besedah – *wé:fər*
- o*: ← iz sekundarno naglašenega *o* – *kó:za, nó:ya, yró:za*
- a*: ← iz stalno dolgega *ə*: – *dà:n, mà:x*
← iz novoakutiranega *ə* v nezadnjem besednjem zlogu – *má:ša, pá:sje*
← iz stalno dolgega *a*: – *yrà:ϑ, prà:x, mlà:j*
← iz staroakutiranega *a* v nezadnjem besednjem zlogu – *krá:wa, má:tę, brá:ta*
- ɔ*: ← iz zlogotvornega *r* skupaj z *r* (*ɔ*: + *r*) – *smò:rt*
← iz *e*:; *ě*: *za j – jò:zəro, jò:stę*
← iz sekundarno naglašenega *o* za *v*- v besedi *wá:ca* (ovca) (po metatezi)

Izvor kratkih naglašenih samoglasnikov

- u* ← včasih iz naglašenega *u* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *huc*
← včasih iz *u*, naglašenega po umiku s kratkega zadnjega zloga – *kupc*
← iz *-il, -ęl, -ul* – *je u'bu, je ūšu, ūzu* (sezul)
- e* ← iz naglašenega *ę* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *żet*
← iz novoakutiranega *e* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *k'met*
← iz naglašenega *a* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *b'ret, 'hes*
- o* ← iz naglašenega *o* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *mu'yoč*
← iz novoakutiranega *o* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *poϑ, š'kof*
← iz naglašenega *u* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *k'rox, jox* (jug)
- ɛ* ← iz naglašenega *ə* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *pesan, 'wes, 'tešć*
← iz naglašenega *i* v zadnjem ali edinem besednjem zlogu – *hęś, hęt*

Izvor nenaglašenih samoglasnikov

- i* ← iz izglasnega *i* – *xuódi*, *má:ži*
 ← iz *-aj* – *čá:ki*, *diéli*
- u* ← iz prednaglasnega *u* – *lupí:na*, *pljuwá:tę*, *čudà:k* (vendar *stędè:nc*)
 ← iz prednaglasnega *o* – *kuliéno*, *puliéno*, *lupá:ta*, tudi *pupięu* in *pupięr*
 ← iz ponaglasnega *o* – *já:yuda*
 ← iz prednaglasnega *o* – *zubí:je*
 ← iz pred- in ponaglasnega *ov* – *bú:ku*, *smriéku*, *fušíen*
- e* ← iz izglasnega *e* – *pùolje*, *mùorje*
 ← iz izglasnega *ɛ* – *té:le*, *žré:be*
- o* ← iz izglasnega *o* – *kuliéno*, *puliéno*
 ← iz izglasnega *o* – *pud mì:zo*
 ← iz izglasnega *u* v daj. ed. m. in s. sp. – *brá:to*, *sí:no*, *miéstvo*
- a* ← iz izglasnega *a* – *xrù:ška*, *ylá:wa*
- ɛ* ← iz pred- in ponaglasnega *ɛ* – *lénó:ba*, *črepí:nja*, *só:sę̄t̄*, *bí:dęte*
 ← iz nenaglašenega *ɛ* – *pá:mę̄t̄*
 ← iz pred- in ponaglasnega *u* – *stędè:nc*, *triébę̄x*
 ← iz pred- in ponaglasnega *e* – *zélé:no*, *bęsięda*
 ← iz pred- in ponaglasnega *i* – *šerò:k*, *cħelí:tę*, *xuódę̄m*, *ló:nčeč*, *pər mí:ze*, *mežá:tę*
 ← iz ponaglasnega *a* – *diéłę̄t̄*
- ə* ← iz ponaglasnega *ə* pred *r* – *sté:bər*, *čé:bər*

Onemitve samoglasnikov

V bovščini onemevata predvsem *i* in *a*.

- i* → Ø – pred- in ponaglasno – *xí:šca* (hišica), *usmì:ltę se* (usmiliti se), *klí:čta* (kličita); *miéte* (imeti), *zyliéđę̄t̄* (izgledati), *skurí:ščę̄t̄* (izkorisčati), *lą:jpč* (telovnik)
- a* → Ø – pred- in ponaglasno – *tkù:* (tako), *smù:* (samo), *stù:* (zato), *je muórlo* (je moralo)
- u* → Ø – prednaglasno – *ší:tę* (sušiti), *je sti:la* (je pustila)

Naglas

V bovškem govoru so naglašeni samoglasniki lahko dolgi ali kratki, nenaglašeni pa so vedno kratki. Dolgi samoglasniki so naglašeni tonemsko, torej so lahko akutirani ali cirkumflektirani. Akut se v nezadnjem besednem zlogu pogosto uresničuje tako, da je jakostni višek na naglašenem samoglasniku, tonični pa na zadnjem samoglasniku v besedi; podobno je v ziljskem narečju. Kratki naglašeni samoglasniki imajo lahko le jakostni naglas. V sobesedilu lahko pod vplivom stavčne fonetike pride do nevtralizacije oz. spremembe tonema:

- akut → cirkumfleks
ščí:ce im. mn. (deklice)
ščí:ce, pò:jte sem!
sę̄m puslù:šu
a bùoš puslù:šu, al ne!?

Opis bovškega govora

Soglasniki

Soglasniški sistem bovškega govora

Zvočniki			Nezvočniki			
w [ɥ]	m		p	b	f	þ
l	r	n	t	d	ð	
j	l'	n'	c	s	z	
			č	š	ž	
			k	x	γ	
					[h]	

Bovški govor je bil v preteklosti po naravnih prometnih poteh navezan na zahodu na rezijanskega, na severu pa na ziljskega. Ta lega razloži mnogo potez našega govora. Soglasniški sistem je kombiniran iz osnovnega obsoškega in ziljskega sistema soglasnikov.

Izvor zvočnikov

Nastali so iz ustreznih izhodiščnih slovenskih glasov, poleg tega pa še:

- l' ← iz ļ v izglasju – žərbì:l', žá:kéł'
l ← iz l' skupaj z j pred samoglasnikom (l + j) – sté:lja, kljù:č
n' ← iz ń v izglasju – s'kèđen', kó:n'
n ← iz ń skupaj z j pred samoglasnikom (n + j) – ká:nja, lí:knja
j ← iz ī skupaj z č (j + č) za naglašenim e-jevskim samoglasnikom – sħé:jča, pè:jč, ré:jčę
← iz ļ skupaj z l pred samoglasnikom (l + j) – sté:lja
← iz ń skupaj z n pred samoglasnikom (n + j) – pú:nja
ŋ ← iz sekundarnega ń pred k in γ – šté:jyye, 'yeyk
w ← kot proteza – wè:xcęt, wé:lje, wé:fər
ɥ ← iz l ne pred samoglasnikom in pred pavzo – je biɥ, ɬouka
v ← iz b po hiperkorekciji – Vé:rta, Vó:ris

Izvor nezvočnikov

Nastali so iz ustreznih izhodiščnih slovenskih glasov, poleg tega pa še:

- p ← iz b v izglasju in pred nezvenečimi samoglasniki – xrì:p
ħ ← pogosto iz v pred sprednjimi samoglasniki – ħę:dętę, ħé:ža, sħé:jča
f ← redko iz p v skupini pk – tięfka
d ← po pristopu v skupini zr – zdriela
ð/t ← iz d v izglasju (ð govori starejša generacija) – tərð/tərt
zg ← iz v v skupini zv – zyuni:, zyunì:tę
č ← iz ī skupaj z j (j + č) – tré:jčę
š ← iz s po prekozložni asimilaciji – š Češšuóče, šú:ša
k ← iz t v skupini tl in v izglasju – pu klięxę, sp'jek
γ ← iz g – nó:γa, γùos
h ← iz γ (< g) v izglasju – bùoh, brięh

OBLIKOSLOVJE IN BESEDOTVORJE

- Bovški govor ohranja vse tri spole, pri rabi srednjega je dosleden (*'en mÙoš je biy; ha žé:na je bì:la; ho jà:pko je blu*).
- Ohranjena so vsa tri števila, vendar je raba dvojinskih oblik, zlasti pri samostalnikih ženskega spola, če ne gre za besedne zveze s števnikom *dve* ali *obe*, nedosledna. Deležnik na *-l* ne pozna posebne ženske dvojinske oblike, nadomešča jo množinska (ob dvojinski obliki pomožnega glagola). Prav tako bovški govor ne pozna dvojinske naslonske oblike zaimka *on* za rod. in tož. (*ju*), na tem mestu stoji množinska oblika *jex*, pri obeh sklonih je ustrezna nenaslonska oblika *nì:ję*:
 - sedanjik: *dwà: mužà: yriësta; dvìę žè:nę yriësta; dvìę télietę yriësta;*
 - preteklik: *dwà: mužà: sta šlà:; dvìę žè:nę sta š'le; dvìę téliet sta š'lę;*
 - *dwà: mužà: sta bla, sém jex ví:du, z'dej ni:ję (jex) ni 'več.*
- Bovški govor ne pozna vprašalnega zaimka *kdo*. Namesto njega se uporablja vprašalni zaimek *kateri* (*kìer je pò:ršu?*). Zaimek *kdo* (*këdùo*) pa je običajen v govoru Žage in Srpenice (*këdùo je pò:ršu?*).
- Iz stranskošklonske osnove nedoločnega kazalnega zaimka *unię* so tvorjene tudi druge besedne vrste (*sém unięyu, je unięyestę̄n ...*).
- Za govor so značilne dolge oblike nedoločnika (*diełetę, żelietę, nusì:tę, pí:ię, triéstę*).
- Nekateri predlogi so okrepljeni s prislovi, ki imajo usmerjevalno funkcijo (*yriëm tu* (= tja v) *xí:šo; biež yor nę xri:p; sém šù: dò:uka* (*'dou*) *u Tmì:n; je pò:ršu sem niutòr sklios* *sepùotje*). Njihova raba je odvisna od vsakokratnega govorčevega položaja v prostoru:
 - v Bovcu: *yriëm yó:re u Triènto; yriëm ta u Česuóčo; yriëm 'dou nę Žá:yo;*
 - na Žagi: *yriëm yó:re u Bò:c.*

Pomen prislovne sestavine pa se lahko popolnoma izgubi (*stó:jem tu siënce; kej kù:xę̄s tu lùonce?*)

- Nekateri vršilci dejanja ali nosilci lastnosti s slabšalno konotacijo imajo pripono *-lę*, kar v knjižnem jeziku ustreza priponi *-elj* (*kí:ŋklę, bú:tlę, mó:tlę, tú:ślę, męžú:rklę, čí:ŋklę*).
- Pogoste so manjšalnice s pripono *-ęć* in *-čęć* (*štú:nfęć, pú:żęć, stó:lęć, lò:nčęć*).
- Oblikoslovni naglas ima nekaj posebnosti, npr. posplošitev korenskega naglasa pri glagolih

Opis bovškega govora

s sedanjikom na *-i:m* (*γó:ri*, *smó:rdjo*, *mó:žwa*). Tudi pri nekaterih povratnoosebnih glagolih je v velelniku ednine prišlo do izenačitve z osnovo množinskih velelniških oblik (*ublęci: se*, *ubərni: se*, *puywərì:te se*).

- Oblika za predpreteklik (tvorni preteklik pomožnega glagola *biti* + deležnik *-l*) se v narečju uporablja za tvorbo pogojnika:
 - *sém biu pó:ršu*, *če sém biu mó:yu* (bi prišel, če bi mogel);
 - *saj sém bí:la rá:da šlà:*, *pa ní:mém à:uta* (saj bi rada šla, pa nimam avta);
 - *če sém biu vièdu*, *n_blu š'lo ȳ'se nérùobe* (če bi vedel, ne bi šlo vse narobe).
- *Šie/šiedę* je besednovrstno lahko
 - prislov: *je páršu*, *šie se je usiedu 'dou*, *šie je zęcięu jé:stę*, *šie_k je pujd:du*, *se je ulięyu pa má:lo 'dou*;
 - veznik: *je puylędu*, *šie_k se ni ví:du 'wən*, *je pa utięku / je blu pù:xno ȳldi:*, *je bí:la: Pè:pa*, *šie nję xči:*, *šie susięda an nję mūoś*;
 - členek: A: »*Buo ȳ'se umà:zēno*.« B: »*Šiedę*.« (Kaj potem!? / Ja, in?)

O BOVŠKEM BESEDJU IN GOVORU DANES

Besedje bovškega govora je po izvoru v glavnem podedovano, slovensko oz. slovansko, med izposojenkami pa kljub bližini romanskega in furlanskega jezikovnega prostora prednjačijo nemške, kar lahko razložimo s političnoupravno zgodovino. O njegovem bogastvu in razgibanosti pa najbolj zgovorno pričajo številne (ekspresivne) sopomenke ali pomenski odtenki posameznih besed.

Tudi bovški govor in njegovo besedje sta izpostavljena vplivom, ki jih prinašajo stiki z drugimi narečji ter vsemi družbenimi in funkcijskimi zvrstmi slovenskega jezika (televizija, radio, branje, šola, internet, migracije, druženje ...). Na glasoslovni ravnini se to kaže npr. kot izginjanje glasov *ł* in *ϑ*, na skladenjski kot opuščanje posebne oblike pogojnika pri mlajših govorcih. Zaradi spremenjenega načina življenja, ki je posledica gospodarskega in tehnološkega razvoja, so nekatere besede izgubile poimenovanje predmetnost (npr. orodje in opravila v poljedelstvu, živinoreji in številnih drugih gospodarskih in družbenih dejavnostih, ki jih danes ni več). Nareče pa vseskozi sprejema novosti – novo besedje se večinoma prilagaja glasoslovnim pravilom bovškega govora. Tovrstno spreminja je navadno opazovano z vidika t. i. »narečja starejše generacije«, seveda pa je tudi najstarejša generacija vedno nova in nova. In ne le narečje, celo normirani in zapisani jezik se skozi čas spreminja, saj je jezik živa tvorba, ki je dovezeta za spremembe (Smole 2004: 322). Upati je torej, da kljub spremembam bovščina ostaja in ji, vsaj kratkoročno gledano, še ne grozi propad.

POJASNILA K SLOVARJU

Slovar je zasnovan diferencialno, torej je vanj zajeto besedje bovškega govora, ki v knjižnem jeziku ni znano ali pa ima v narečju drugačen pomen. Upoštevane so tudi besede z neznačilnim (nesistemskim) glasovnim razvojem ter nekatere besede, ki se od knjižnih razlikujejo v pregibanju, npr. *kumà:r* rod. *kumà:rna*, *trá:wa*, tož. *truwè*:

- Fonetični zapis je bil zaradi lažjega branja nekoliko poenostavljen:
 - glas *x* je zapisan z znakom *h*;
 - glas *ϑ* je nadomeščen z *d* ali *t*, redko pa nastopa v ponazarjalnem gradivu iz resničnega govornega sobesedila (starejših informatorjev);
 - besede, v katerih je prišlo do (fakultativnega) prehoda *v* → *b/þ* pred sprednjimi samoglasniki, imajo večinoma tri glasovne različice (z *v*, *b* ali *þ*), vendar je v slovarju načeloma upoštevana le ena oblika.
- Nekatere besede v slovarju prihajajo z območja Soče in Trente, kjer je bistveno manj ukanja kot v ožjem bovškem govoru. Največ takih primerov je iz gradiva Mirana Klavesa, večinoma pa gre za planšarsko izrazje.

Slovar je bil sprva zamišljen tako, da so bile iztočnice narečne. Zaradi večje uporabnosti in lažjega iskanja so bile te pozneje poknjižene, dodane pa so bile še knjižno-narečne kazalke. Pri poknjiževanju sem si pomagala z glasoslovnim sistemom bovškega govora, s Pleteršnikovim slovarjem, s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika ter z narečnimi slovarji,⁸ vendar to pri nekaterih glasoslovno bolj zapletenih besedah ni bilo dovolj. Pri teh primerih so prijazno priskočili na pomoč strokovnjaki dialektologji, za kar se jim iskreno zahvaljujem.⁹

Pri vsaki narečni besedi je bilo preverjeno, ali je njena poknjižena oblika morda že zapisana v Pleteršnikovem Slovensko-nemškem slovarju (Pleteršnik 1894–1895; 2006) ali v Slovarju slovenskega knjižnega jezika (1994). Besede, ki jih ni v omenjenih slovarjih knjižnega jezika, so bile po zgledu Ivana Tomince (Tominec 1964) označene z znakom *.

⁸ Posebno težavo so predstavljale besede z vzglasnim *u*, saj se je pri nekaterih postavljalo vprašanje, ali naj se jih poknjiži z *v*, *o* ali *u*, ter besede, v katerih naglašenemu fonemu *e*: sledi *j* pred *č*, *c*, *d*, *k*, *b*, *s* – saj to ne velja za vse primere. Pomagala sem si s Pleteršnikovim slovarjem in SSKJ, včasih pa sem se zanesla na posluh, kar je vzrok za morebitne napake. Zaporedje glasov *o:u* sem poknjiževala z *ov*, npr. *dovhtar*, *dovri*, *lovpa* ...; zaporedje glasov *e:j* pa z *ej* (razen v primerih, ko sledi *č*), npr. *fuzejkel*, *fejca* ...

⁹ Predvsem dr. Karmen Kenda-Jež in dr. Jožica Škofic, nekaj tudi dr. Vera Smole in dr. Peter Weiss, vsi iz Dialektološke sekcije Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša pri ZRC SAZU.

Pojasnila k slovarju

KRATICE OZNAČEVALNIKOV IN SLOVNIČNIH PODATKOV

člen. = členek

daj. = dajalnik

dov. = dovršni glagol

nedov. = nedovršni glagol

dov. in nedov. = dovršni in nedovršni glagol

ed. = ednina / edninski samostalnik

ekspr. = ekspresivni, figurativni pomen

frazem = dvo- ali večbesedna iztočnica

gl. = glej

im. = imenovalnik

kletv. = kletvica

m = samostalnik moškega spola

medm. = medmet

mest. = mestnik

mn. = množina / množinski samostalnik

neskl. = nesklonljivi (samostalnik, pridevnik)

or. = orodnik

otr. = otroško

predl. = predlog

prid. = pridevnik

prisl. = prislov

rod. = rodilnik

s = samostalnik srednjega spola

sam. = samostalnik

sklop = beseda, ki je nastala po besedotvornem postopku sklapljanja

slabš. = slabšalno

šalj. = šaljivo

štev. = števnik

tož. = tožilnik

v povedkovi rabi = nesklonljiv pridevnik ali prislov, ki je načeloma del povedka

vel. = velelnik

vez. = veznik

zmer. = zmerljivka

ž = samostalnik ženskega spola

KRAJŠAVE IN KRATICE VIROV

Plet. Maks Pleteršnik, 1894–1995: *Slovensko-nemški slovar*.

SSKJ 1994: *Slovar slovenskega knjižnega jezika*, Ljubljana: SAZU, DZS.

PW Peter Weiss, 1998: *Slovar govorov Zadrečke doline med Gornjim Gradom in Nazarjami: Poskusni zvezek (A–H)*, Ljubljana: ZRC SAZU.

KKJ Karmen Kenda-Jež, 2002: *Cerkljansko narečje: Teoretični model dialektološkega raziskovanja na zgledu besedišča in glasoslovja*, Doktorska disertacija, Ljubljana.

- DJ** Dušan Jakomin, 1995: *Narečni slovar Sv. Antona pri Kopru*, Trst: Škedenjski etnografski muzej.
- IT** Ivan Tominec, 1964: *Črnomrški dialekt: Kratka monografija in slovar*, Ljubljana: SAZU (Dela razreda za filološke in literarne vede 20).
- ESSJ** France Bezlaj 1977–2005: *Etimološki slovar slovenskega jezika* 1 (A–J), 2 (K–O), 3 (P–S), 4 (Š–Ž), Ljubljana: Mladinska knjiga.
- TSVK** 1982–: *Thesaurus der Slowenischen Volkssprache in Kärnten*, ur. Stanislaus Hafner – Erich Prunč, Wien: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1982– (Österreichische Akademie der Wissenschaften, Philosophisch-historische Klasse, Sonderpublikation).

ZNAKI

- ničta končnica
- * beseda ni zapisana v SSKJ in Plet. ali pa je njena enakozvočnica
- || ločuje poknjiženo iztočnico od osnovne narečne slovarske oblike
- : pri pomenski razlagi uvaja ponazarjalno gradivo
- uvaja pomensko-razlagalni razdelek
- > uvaja prevedek ali pojasnilo ponazarjalnega gradiva
- 1., 2. ...** pomen 1, pomen 2 ...
- | uvaja dokumentarni razdelek
- ≠ beseda je zapisana v SSKJ ali Plet., vendar z drugim pomenom

ZGRADBA GESLA

Gesla so sestavljena iz geselske glave ter oblikovnega, razlagalno-ponazarjalnega in (v nekaterih primerih) iz dokumentarnega razdelka.

Glava

Iztočnice so abecedno razvrščene, natisnjene so s krepkim tiskom, sestavljajo pa jih *poknjižene iztočnice* in *kazalke*.

Iztočnice brez znaka * je v enaki obliki mogoče najti v Pleteršnikovem slovarju (1894–1895) ali v SSKJ. Iztočnice so praviloma enobesedne, izjemoma tudi dvo- ali večbesedne. Kazalke s krajšavo gl. (glej) usmerjajo od knjižne iztočnice k poknjiženi narečni.

Zaglavje

Za znakom || je fonetično zapisana osnovna slovarska oblika narečne besede. Včasih ima beseda več izgovornih različic, zato so osnovni različici za pogostostnim označevalnikom (*tudi, in*) dodane še druge oblike. Sledijo druge slovarske oblike in besednovrstni podatki:

- pri **samostalniku** sta izpisana končaja za rodilnik ednine in imenovalnik množine ter podatek o spolu (*m, ž* ali *s*);
- **glagolu** je dodan končaj za 1. os. ed. ter podatek o glagolskem vidu (*dov., nedov.* ali *dov. in nedov.*);

Pojasnila k slovarju

- **pridevniku** sta dodana končaja za ženski in srednji spol;
- drugo besedje je opremljeno z besedovrstnimi podatki: *prisl.*, *člen.*, *vez.*, *medm.*, *predl.*

Nekatere narečne besedne zveze, ki so verjetno že poenobesedene (z besedotvornim postopkom sklapljanja), a bi jim bilo težko določiti besedno vrsto, imajo namesto besedovrstnega pripisan besedotvorni podatek *sklop*.

Nekatere iztočnice (predvsem nesklonljivi pridevniki in prislovi), npr. *falit*, *hajfik*, *flink* so skladenjsko gledano vedno del povedka in so zato povedkova kategorija. Opremljene so s slovničnim pojasnilom v *povedkovi rabi*.

Dvo- ali večbesedne iztočnice so označene s slovničnim podatkom *frazem*.¹⁰

Razlagalno-ponazarjalni razdelek je od geselske glave ločen z nestičnim pomisljajem (-). Narečne besede so razložene s knjižno ustreznicijo (in zamejevalno pomensko razlago) ali s polno pomensko razlago. Besedam s konotativnim pomenom so dodani čustveni označevalniki (*ekspr.*, *otr.*, *slabš.*, *zmer.*, *kletv.*). Če ima narečna beseda več pomenov, so ti v razlagalnem razdelku označeni kot 1. (pomen 1); 2. (pomen 2) ... Ponazarjalno gradivo, ki sledi razlagi za dvopičjem, poskuša prikazati pomen besede v sobesedilu, in sicer z na terenu dokumentiranimi primeri: kjer se je le dalo, so bili uporabljeni folklorni obrazci, največ pregovori, primerjalna rekla, včasih tudi deli pesmic, ugank, zagovorov. Posameznemu pomenu je včasih v oklepaju pripisan krajevni označevalnik (ime kraja, v katerem se beseda uporablja).

Nekatera gesla imajo tudi **dokumentarni razdelek**, ki za znakom | sledi razlagalno-ponazarjalnemu razdelku. Tam so navedene morebitne pripombe o izpričanosti besede v drugih narečnih slovarjih, slovarjih knjižnega jezika in etimološkem slovarju; leksikonske ali enciklopedične razlage pomena in drugo; kazalka *gl. tudi* usmerja k sopomenkam ali besedam s sorodnim pomenom.

¹⁰ Za nasvete v zvezi s slovničnimi kategorijami v slovarju se zahvaljujem dr. Andreji Žele.

SLOVAR

A

- a** || a člen. – ali, uvaja vprašanje
ac* || à:c medm. – **1.** av; **2.** otr. vzklilk, ki opozarja na nevarnost: *pù:stè, à:c* > pusti, je nevarno
aha || ayà: medm. – aha
ahac* || á:hèc -a; -é m – akacija
ahlje* || à:hlje à:hełj ž mn. – gradaše | SSKJ ahle; gl. tudi gradaša, kvarte
ahtati* || á:htetę -ém nedov. – paziti, čuvati, biti previden | IT
ajda gl. gejda
ajfrati* || à:jfrętę -ém nedov. – biti ljubosumen na koga/kaj | PW
ajnfoh* || à:jinfoh prisl. – lahko, enostavno, brez težav: *je pò:ršu à:jnfoh skuòos* | IT, KKJ, PW ajnfah
ajnfrštondati se* || à:jnférštondętę se -ém se dov. – dogovoriti se, sporazumeti se
akacija gl. ahac
aks* || 'aks á:ksa m ed. – os: *'tort ku 'aks* > zelo pijan | IT
alt* || à:lt sklop – ekspr. to ti je, to ti bo: *à:lt buo zèslú:žu, čę nę buo 'nęc dielù*
altroke* || á:ltroke prisl. – pa (še) kako, še več, bolj, veliko: *A: a_s_ 'set? B: á:ltroke!* > Si sit? Pa še kako!
altroža* || á:ltruža -e; -e ž – vrtnica | gl. tudi gartroža
amožnja* || á:možnja -e; -e ž – **1.** miloščina; **2.** pogostitev ob mrlju; **3.** koruzni hlebček, kakršne so delili pred cerkvijo po osmini; **4.** koruzni hlebček, kakršne so reveži in otroci pobirali po hišah na dan vernih duš drugega novembra
- andoht*** || á:nduht -ę ž ed. – apetit, tek: *jò:m z_á:nduhtjo*
angelec || á:jnyęlc -a; -ę m – angel
anjemuk* || anjémù:k medm. – tiho, tišina, tiho bodi
antedoj* || antèdò:j -a; -ę m – **1.** razbojnik; **2.** ekspr. hudič | 2. gl. tudi hudir, hudoba, parkelj, ta slabí, zlodi, zlomek
antvert* || á:ntwèrt -ę ž ed. – **1.** odgovor; **2.** pozornost do koga/česa: *ni dà:u nubè:ne à:ntwerte*
antvilja || á:ntwélja -e; -e ž – brisača | gl. tudi obrisalka
apnenica gl. furen
ara gl. leca
arašid gl. babačiči
asla || à:sla -e; -e ž tudi à:su à:sla; à:slę m – **1.** okužba, vnetje, zastrupitev: *à:su, à:su, kem s_se zbà:su?* Tu tu mèsù:? ... > zagovor zoper vnetje; **2.** prepih, strupen, mrzel zrak (Bavšica)
aston* || astò:n vez. – torej
avcigar* || á:ucyør -ja; -ję m – preužitkar (Čezsoča)
avpegirati se* || à:üpęylęretü se -ém se dov. in nedov. – protestirati, upreti se, ugovarjati, nasprotovati: *kej se t'kaj à:üpęylęreš*
avsbajs* || aüsbà:js -a; -ę m – med drugo svetovno vojno delovna knjižica
avtobus gl. korjera
azo* || azò: vez. – torej

baba || bá:ba -e; -e ž – ekspr. ženska: *krá:wa se brá:ni z_riepem, bá:ba pa z_jezi:kem*

babačiči || babačiči -ja; -jé m – arašid

babica¹ || bá:pca -e; -e ž – porodničarka, babica

babica² || bá:pca -e; -e ž – nakovalo za klepanje kose

babnica || bá:bęnca -e; -e ž – slabš. ženska

bačkar* || bá:čkər -ja; -jé m – denarnica (Srpenica)

bagerli* || bá:γərlę -a; -iję m – 1. manjši voz za prevažanje vreč; 2. sedež na vozu

bahač gl. parolež

bajbica* || bá:jpca -e; -e ž – živalska samica | IT babica

bajsati* || bá:jsętę -ęm nedov. – beliti: *bá:jsęmo 'zit*

bajta || bá:jta tudi vā:jta -e; -e ž – hiša

bakan* || bá:kęn -a -o prid. – otr. umazan: *pù:stę, tu je bá:kęno*

bakla¹ gl. fagla, lukež, ruševica

bakla^{2*} || bá:kla -e ž ed. – trske: *nęcięp bá:klo*

bal || bá:l -a; -ę m – ples

bal* || bá:la -e; -e ž – žoga | DJ; gl. tudi covpra, kugla

balinišče gl. žnora

balija* || balí:ža -e; -e ž – kovček | Plet. valiž; gl. tudi kufer

bambola* || bá:mbola -e; -e ž – 1. v 50. in 60. letih 20. st. velika, razkošno oblečena plastična punčka, ki so jo kot okras posedli na posteljo; 2. ekspr. deklica

bana || bá:na -e; -e ž – kad, banja

bandera || bęndě:ra -e; -e ž – bandero, zastava pri cerkvenih obredih

banica || bá:nca -e; -e ž – manjša aluminijasta ali plastična posoda za pranje perila

banka* || bá:łka -e; -e ž – skrinja s pokrovom za shranjevanje česa, npr. moke (namesto omare) | DJ; gl. tudi kleja

baraka gl. guta

barantač gl. gondljar

barantati gl. glijati (se), gondljati

barufa || barù:fa -e; -e ž – pretep, prepri | gl. tudi intrig, zarod

barufant* || barufà:nt -a; -ę m – pretepač, kdor išče prepri in pretep

basati (se) || bá:śętę (se) -ęm (se) nedov. – 1. polniti, npr. vrečo; 2. nalagati (na ramo, prikolico ...); 3. plezati: *nę bá:si se yor pu drięulję*

baštard* || baštà:rt -da; -dę m – 1. mešanec: *pò:s je baštà:rt; 2. zmer.: baštà:rt prekliętę* | DJ

bavcast* || bá:łczęst-a-o prid. – ekspr. strahopeten, boječ | gl. tudi trešljast, ustrašen

bavda* || bá:łda -e; -e ž – guba, naborek | KKJ

bavdati* || bá:łdętę -ęm nedov. – gubati: *je štędieru, dę se 'mo je kar čé:lo bá:łdęelo*

bavec* || bá:łc -a; -ę m – 1. strahopete; 2. zmer.: *bieś, bieś, bá:łc usrà:nę* | Plet. bavac ≠; gl. tudi drekec

bavha || bá:łha -e; -e ž – 1. svetlejša ostra trava; 2. krava

becirk* || bęcięrk -a; -ę m – okraj, območje

becniti* || bęcnì:tę bę:cnęm dov. – dregniti | gl. tudi ducniti, štokniti, žokniti

bečirati* || bęčlęretę -ęm nedov. – pri balinanju izbijati kroglo

beganica || byà:nca -e; -e ž – orehova potica: *spé:jčę, jó:stę byà:nco*

bejda* || bę:jda -e; -e ž – čreda živine iz cele vasi, ki so jo pasli tako, da je vsak lastnik pasel toliko dni, kolikor je znašal delež njegovih krav v njej: *pá:stę bę:jdo / dięt trı: krá:we tu bę:jdo*

bejkarica* || bę:jkərca -e; -e ž – budilka: *nęwò:bę:jkərco* | PW bekarica

beka || bięka -e; -e ž – vrbova veja, šiba

belf* || 'belf -a; -ę m – kamnit obok, npr. v kleti

belfan* || bę:lfęn -a -o prid. – obokan

belimbati* || bęli:mbętę -ęm nedov. – ekspr. malomarno bingljati, viseti: *so mo bęli:mbełę tè:jstę lęsię ta_ukó:u kriępe*

- belka** gl. snežna
- bendima** || bəndí:ma -e; -e ž – **1.** trgatav; **2.** ekspr. prepri, prerekanje: mā:jo cielo bəndí:-mo > močno se prepirajo / če ne buoš ubo:yyu, bùowa miéla bəndí:mo > če ne boš ubogal, ti bom že pokazal
- berač, beračica** gl. petlar, petlarica
- beračenje** gl. gula
- berdebevnica*** || bərdəbì:wənca -e; -e ž – robidnica
- beroka*** || bərò:ka -e; -e ž – vrč, čajnik
- bes** gl. bos
- bešnja** gl. višnja
- beštantajl*** || bəštà:nttà:jl -a; -ę m – rezervni del
- beštja** || bè:štja -e; -e ž – ekspr. **1.** golazen, zver, žival: je p̄jen ku bè:štja > zelo je pijan; **2.** hudoben človek; **3.** zmer.: biežę, bè:štja > poberi se, golazen
- betela** || bié:tęla -e ž ed. – detelja
- beton** || pętūon -a m ed. – beton
- betula*** || bè:tula -e; -e ž – gostilna, bife, lokal, kjer prodajajo alkoholno pičačo: huódi 'ret pu bē:tulęh
- bevnica** gl. velnica
- bevskati** gl. brevsati
- bezeg** gl. bezovec
- beznică** || bęzní:ca -e; -e ž – v zemljo skopana jama za shranjevanje krompirja ali repe, navadno pod hišo
- bezničiti** || bęzní:tę biežnem dov. – ekspr. pahniti, poriniti
- bezovec** || bęzò:uc -a; -ę m – bezeg: sùok węn z bęzò:ycą
- bilka** gl. makala
- binika** gl. vinika
- binkļa*** || bi:ŋklja -e; -e ž – nečke, lesena kad za mesenje testa | KKJ
- bircnagelj*** || bìercnà:γęlj -na; -nę m – nagejnova žbica
- birža*** || bìerža -e; -e ž – zelnata glava
- bizen*** || bí:zēn -zna; -znę m – s kamenjem ograjen travnik
- bizna** || bì:zna -e; -e ž – **1.** jed iz naribane kisle repe: bì:zna_n bò:b > jed iz kisle repe in fižola; **2.** jed za prašiče iz slabe repe
- bjondast*** || bjó:ndęst -a -o prid. – svetlolás | DJ
- blagor** gl. blozer
- blagosloviti** gl. požegnati
- blanja*** || blá:nja -e; -e ž – lice | gl. tudi bunja
- blazina** || blézí:na -e; -e ž – nosilni podložni tram pri podu
- blažji** || blà:ži -- m ed. – pomlad | ESSJ vilaž
- blejeti** || blejá:tę blé:jem nedov. – **1.** slabš. jokati; **2.** ekspr. govoriti stvari naokoli: ү́şem blé:je
- blek** || b'lek blé:ka; blé:kę m – **1.** krpa, zaplata: je zéší:la b'lek yor ne bəryięše / le mierki, žię pri:de b'lek yor ne jà:mco; **2.** kar je podobno zaplati: 'lih še_n b'lek snęgą: je tem zę hì:šo
- blesti** gl. vilesti
- blizu** || blí:zo prisl. – blizu | gl. tudi cvejgen
- blond** gl. bjondast
- blozer** || blùozər tudi brùozər -zra m ed. – blagor: brùozər té:be | ESSJ blagor
- bob*** || 'bob bó:ba; bó:bę m – fižol
- bobovnik*** || bobú:nék -ňka m ed. – fižolova slama
- boča*** || bò:ča -e; -e ž – ekspr. okrogločna, debela deklica
- bočati*** || bò:čętę -ęm nedov. – pri balinanju izbijati balinec
- bočo*** || bò:čo -ęta; -ętę m – ekspr. okrogločen, debel otrok
- bodeča neža** gl. kompava, mačna, neža
- bodelj*** || bò:dęlj -dlja; -dlęj m – mečna mišica
- bog** || bùoh buyà:; buyí: m – bog: prá:ša ȳespüot: 'kaj buyì: mà:mo?
- bog*** || bùoh -ya -o prid. – ubog
- bogcova hruškica*** || bùohcuwa hrù:škca frazem – glogov plod
- bogpomaj*** || bùohpumà:j m ed. – samo v zvezi se dź:rži ku bùohpumaj > nesrečno, poklapano
- bogpomaj*** || bùohpumà:j medm. – **1.** izraža strah, obup; **2.** izraža pomilovanje: bùohpumà:j, saj_s węs umà:zen; **3.** izraža voščilo tistem, ki kihne; **4.** izraža prepričanost o neuspehu oz. neuresničtvu česa: *A:* dénęs pri:de pè:nzija. *B:* bùohpumà:j!
- boječ** gl. bavcast, trešljast, ustrašen
- bojna črta** gl. švarmlinija
- boklja*** || bùoklja -e; -e ž – ekspr. jama: tu zułobę 'ma cięlo bùoklja > v zobu ima veliko luknjo | Plet. bokla
- bolan¹** || bulà:n bò:una bunù: prid. – bolan: smo bli buni: / Á:ncia je bò:una, miéla buo pùoba, jest jo pupè:ljem yor przed ȳespüoda ... | gl. tudi bončan, marovd
- bolan^{2*}** || bùolen -a -o prid. – **1.** označen za posek (drevo); **2.** ekspr. ki ima modrico od udarca: so ya němlettì:l, dę je bių węs bùolen
- bolati*** || bùoleť -ęm nedov. – **1.** označevati drevesa za posek; **2.** ekspr. udariti koga tako, da dobi modrico: kier te je bùolu
- bolcen*** || bó:lcen -cna; -cne m – **1.** valjar za

bolgati

glajenje balinišča; **2.** valj z ročico za navijanje vrví

bolgati || bó:ȝetę -ęm nedov. – ubogati

bolha || bó:ha -e; phię ž – bolha: *pò:s je pù:hę̄n phię* | gl. tudi pulež

boljši gl. gorši

bolskalica* || buskà:lca -e; -e ž – kresnička

bolskati se || buská:tę se bú:skęm se nedov. – **1.** bliskati se: *yá:rmi an se bú:ską*; **2.** svetiti se: *se bú:ską ku d'rek tu lęntiernę*

bolšati || buščá:tę bú:ščem nedov. – ekspr. bolšati, začudeno gledati

bolt* || bó:ȝt -a; -ę m – nadzidek nad odprtim ognjiščem za odvajanje dima

bombola* || bò:mbula -e; -e ž – jeklenka: *bò:mbula pli:na*

bonbon gl. bonč

bonč* || bò:nč -a; -ę m – otr. bonbon: *a buoš bò:nča* | DJ

bončan* || bò:nčen -a; -o prid. – otr. bolan

bondrati* || bundrá:tę -à:m nedov. – ekspr. godrnjati, pritoževati se, glasno jeziti se sam zase | gl. tudi gonjati

bor gl. borovec

borg* || bò:rh -ya; -yę m – okoliš hiš s skupnim vodnjakom

borovec* || bərò:ȝc -a; -ę m – bor

borovnica gl. črnica

borša || bó:rša -e; -e ž – torba

bortoh* || buórtoh -a; -ę m – predpasnik

bos || búos -a; -ę m – **1.** bes, zli duh; **2.** kletv. izraža grožnjo: *fərdà:mi_te búos*

bosice* || busí:ce busí:c ž mn. – sani brez kovinskega traku na drsnih površinah

boška* || búoška -e; -e ž – buška, otekлина od udarca

boter, botra gl. nunec, nuna

Bovčan || Bęčà:n -a; -ę m – Bovčan

Bovčanka || Bęčà:ńka -e; -e ž – Bovčanka

Bovec || Bę:c -a m ed. – Bovec

bovški || bú:škę -a -o prid. – bovški: *bú:ška wá:ca*

božec* || búožęc búošca búoyo prid. – **1.** reven; **2.** ubog, vreden usmiljenja: *búošca žé:na je muli:la, dę_b bię si:n yé:nju pí:te*

božec* || búožęc -šca; -šče m – **1.** revež, siromak; **2.** sočutja, usmiljenja vreden človek; **3.** umsko prizadet človek: *je búožęc žię ud rō:jstba* | DJ

božica || búošca -e; -e ž – **1.** revna ženska; **2.** revica, sočutja, usmiljenja vredna ženska; **3.** umsko prizadeta ženska

božja martra || bó:žja mǎ:rtra frazem – razpelo

božja oblast || bó:žja ublă:st frazem – božjast, epilepsija

božja pot || bó:žja pùot frazem – romanje

božjast gl. božja oblast

božji žlak || bó:žę ź'lek frazem – kap

bračulet* || bračulè:t -a; -ę m – zapestnica

bramor gl. podjedica

brat || b'ret brá:ta; brátę tudi brá:tra; brá:trę m – brat: *mà: tri: brá:tre / ó:nę so brá:trę*

bravec || brá:uc -a; -ę m – ena ovca ali koza: *kaj brá:ycu mà:te* | gl. tudi štuk

brazda gl. cilja

brca gl. cebalo

breberica* || briébərca -e; -e ž – veverica

brečati* || bręčá:tę brięčem nedov. – slabš. nenehno, pogosto jokati: *sęmù: brięči an brięči*

brečla* || brięčla -e; -e ž – slabš. cmera, otrok, ki neprestano joka

brenčati* || bręncá:tę -à:m nedov. – obračati, sukatì

brencelj gl. mušon

brentati se* || brięntętę se -ęm se nedov. – ekspr. debeliti se, rediti se

brest gl. lam

brevsast* || brięusęt -a -o prid. – slabš. zadirčen

brevsati* || brięusętę -ęm nedov. – **1.** oglašati se z glasom, podobnim lajanju: *sęrnjā:k brięusa 'tem u njí:wg;* **2.** ekspr. nevljudno, odsekano govoriti, odgovarjati

breztoles* || bərstùolęs tudi bərscùolęst v povedkovi rabi – **1.** gologlav, razoglavl: *nę 'hod ukò:ȝ bərstùoles;* **2.** ekspr. plešast

brgeše* || bəryięše -- tudi -i ž mn. – hlače: *hó:du ukò:ȝ kar bręz bəryięši/bəryięš* | gl. tudi grbeše

brigati se gl. kimrati se

brina || brí:na -e; -e ž – smreka

brince* || brí:nce bri:nc ž mn. – **1.** smrekovi vršički; **2.** sirup iz smrekovih vršičkov in sladkorja, domače zdravilo proti prehladu in kašlju: *uzd:mę 'no žl:co bri:nc, dę yè:nješ kà:sljetyę*

brinje gl. smrlinje

brisaca gl. obrisalka, antvilja

bríškola || brí:skula -e ž ed. – igra s kartami

britoh* || brí:toh -a; -ę m – pokopališče | SSKJ britof

briza || brí:ža -e ž ed. – sodra, babje pšeno: *ywé:ri ku brí:ža*

brjolič* || bərjò:lč -a; -ę m – slinček
brki gl. muštace
brlivka gl. mežla
brnje* || bərnjię bərnjię ž mn. – temenice, luske na dojenčkovi glavi: nəmà:š utró:ko brnjię z wè:ljem šię ya pučè:s pa z_yluni:kém zę uši:
brodlja* || brùodlja -e; -e ž – motna juha (Bavšica)
brozer gl. blozer
brskati gl. štrefniti, štrefnati
brštucin* || bərštuci:n -a; -ę m – posoda za praženje kave
brufol* || brù:fol -a; -ę m – mozolj, izpuščaj | DJ
bruhati gl. kozlati, rigati
brumen || brú:mén -mna -o prid. – pohleven: brú:mén ku já:re
brusilo gl. štrajhar
brusnica gl. farjeva moda, medvejka
bruzlja || brù:zlja -e ž ed. – snežna brozga
bruzljica* || brù:zeljca -e ž ed. – snežna brozga
brv || brù: bərbì:; bərbì: ž – brv
brvada* || bərwá:da -e ž ed. – jota (Žaga)
brzla || bà:rzla -e; -e ž – 1. lesena ropotulja, raglja; 2. ekspr. klepetulja; 3. ekspr. človek, ki hitro govori
brznati* || bərzná:tę -à:m nedov. – ekspr. preganjati se, divjati, loviti se: nę bərznà:jta
bržada* || bəržá:da -e ž ed. – kisla repa | gl. tudi žrbada
bržadlja* || bəržà:dlja -e; -e ž – zarebrnica
bukov || bú:ku -uwa -o prid. – ekspr. neumen, zabit, počasne pameti: nísem viedu, dęs t'ku bú:ku

bukve || bú:kwe -ku ž mn. – knjiga: je brà:u ne dbièele bú:kwe
bula¹* || bú:la -e; -e ž – 1. okrogla lesena posoda za skuto; 2. grič (Žaga)
bula² gl. gumpa
Bular* || Bù:lør -ja; -je m – šalj. prebivalec Žage
bulica* || bú:lca -e; -e ž – majhna lesena posoda za skuto
bulja* || bú:ljá -e ž ed. – nadev za potico
bumja* || bú:nja -e; -e ž – lice | Plet. ≠; gl. tudi blanja
bura || bú:ra -e; -e ž – orehovo, lešnikovo jedrce
burf * || bù:rf -a; -ę m – jašek za metanje sena s podstrešja v hlev: u'zèm ví:le šię zmé:tljë sènù: dòu skùos bú:rf
burkle || bú:rkle bù:rkel ž mn. – burkle, orodje za premikanje loncev v kmečki peči
burmus* || bú:rmus -a; -ę m – vojaška pelerina brez rokovov (Bavšica) | ESSJ
busola || bú:sola -e; -e ž – kompas
bušniti* || bú:šèntę bú:šném dov. – poljubiti | Plet. pušniti
butara gl. faš
butli* || bú:tlę -telná; -telnę m – ekspr. tepec, butelj, neumnež
buzina || bží:na -e; -e ž – lupina, trd, suh ovoj, npr. pri jajcu, orehu, fižolu | gl. tudi žbina
bužiti || bú:šę bú:žem nedov. – luščiti, npr. fižol: bú:žem 'bob
bzikati || bží:kętę -ęm nedov. – 1. žvižgati skozi zobe; 2. pljuvati skozi zobe

- cagar*** || cá:γər -ja; -jé m – kazalec na urí | DJ, KKJ, PW
- cagovati** || cęywá:tę -ù:jém nedov. – **1.** obupovati; **2.** tarnati
- cagovec** || cá:yuwèc -uca; -ucę m – omahljivec, neodločnež | gl. tudi cincar
- cah*** || 'cah v povedkovi rabi – trdoživ, odporen, vzdržljiv: *nę skà:rb zę njò:ya, ó:n je 'cah* | ESSJ
- cajh*** || cà:jh -a m ed. – vrsta trpežne tkanine | KKJ; SSKJ cajg
- cajt*** || cà:jt -a m ed. – čas: *miet ži:dęn cà:jt* | IT
- cajtenga*** || cá:jtēnye cà:jtēnh ž mn. – časopis | PW
- cajzelić*** || cà:jzélc -a; -ę m – čižek, ptica
- cavfati** || cà:ufetę -em nedov. – nemirno se prestopati in se otrsati (da bi npr. odgnal mrčes): *žbi:na se cà:ufa tem u sięncę* | PW
- cebalo*** || cębá:lo -a; -a s – brca: *je dubi:u cębá:lo tu ż:rt* > odslovili, nagnali so ga
- cebati** || cębá:tę cá:bem nedov. – brcati: *cebá:tę se tu ż:rt* > nič delati, dolgčas preganjati
- cebniti** || cębnì:tę cá:bnem nedov. – **1.** breniti; **2.** ekspr. odsloviti, odpoditi: *so ya cębnì:l tu ż:rt*; **3.** ekspr. spodbudit: *ya je trięba cębnì:t tu ż:rt, dę kej nęriędi* > nič ne stori sam od sebe
- cedilo** gl. rejт
- cegla** || ciéyla -e; -e ž – opeka | gl. tudi medon
- ceglica*** || cleyelca -e; -e ž – keramična ploščica
- cejgeleć*** || cę:jyelc -a; -ę m – **1.** list papirja; **2.** potrdilo: *usę rekrú:tę so miał cę:jyelc tem zę kłębú:kęm* > vsi naborniki so imeli potrdilo (o sprejemu v vojsko) za klobukom | KKJ cegeleć
- cel** || cięu cięla cęlu: prid. – ves, cel: *cięu Bż:c se je smejá:u*
- celtna*** || cę:ltña -e; -e ž – šotorsko platno | IT, KKJ, PW
- cemb*** || cięmba -e; -e ž – kar binglja, resa: *ma lih ęnpà:r cięmb yor nę yłà:wę: wę > ima le nekaj las*
- cembati*** || cięmbętę -ęm nedov. – ekspr. viseti, opletati
- cempin** || cęmpì:n -a; -ę m – cepin | gl. tudi pikelj
- ceniti** gl. obdati, šacati
- cepanica** gl. šajta
- cepatic*** || ciępętę -ęm nedov. – **1.** kapljati; **2.** ekspr. padati
- cepin** gl. cempin, pikelj
- cepiti** gl. pelcati
- cepnit*** || ciępentę ciępnem dov. – **1.** kapniti, kaniti; **2.** ekspr. pasti: *je ciępnu ku hrù:ška*; **3.** ekspr. ne izdelati v šoli, pri izpitu: *je žię dwà:kərt ciępnu / je ciępnu nę ispi:tę*
- cerati (se)*** || cięrétpę (se) cierem (se) nedov. – **1.** ekspr. dolgo se voziti, cijaziti se; **2.** hujšati; **3.** prebavljeni: *kù:mi se m_je cięrelo* | IT, TSVK
- ceringa*** || ciériyya -e; -ež – **1.** vožnja, potovanje: *dú:ya ciériyya > dolgotrajna vožnja*; **2.** potni stroški: *so mo dà:l (żę) cieriyyo* | TSVK
- cteton*** || cętuń -a; -ę m – sitnost: *má:mo sà:me cętuńone z_n'jëm*
- cev** gl. lavf, ror
- cevlje*** || cięulje -a s ed. – **1.** orodje; **2.** prostor za shranjevanje orodja | Plet. cevje
- cigajnar*** || cyà:jnər -ja; -jé m – **1.** cigan: *se smé:je ku cyà:jnər bięlmo krú:ho*; **2.** lonec sodaste oblike z ročajem, navadno aluminijast; **3.** ekspr. človek, ki vzame vse, kar mu kdo da | KKJ, TSVK
- cigajnarica*** || cyà:jnərca -e; -e ž – **1.** ciganka; **2.** zmer. neurejena ženska: *cyà:jnərca nęmá:rna*
- cigan, ciganka** gl. cigajnar, cigajnarica
- cijaziti (se)** gl. cirati se, trantorati (se)
- cikorija** || cikò:rja -e ž ed. – kavni nadomestek: *pí:tę cikò:rjo*
- cilja*** || ci:lya -e; -e ž – brazda, črta na njivi, po kateri so nasajene rastline, npr. krompir
- ciljati** gl. šajbati, šicati
- cimati*** || cì:mętę cì:ma 3. os. ed. nedov. – v prstih skeleti zaradi mraza
- cimber*** || cí:mbər -ja; -jé m – **1.** zgodnja vrsta

- slive: *tę ərmiēnę an tę plä:wę cí:mbərje;* **2.**
zmer. *pərklięt cí:mbər hudí:ču* | Plet., SSKJ
cimbor
- cimper** || cí:mpər -ja; -jé m – škarnik, strešni
tram, ki sega od slemenega do kapa | gl. tudi
škarja
- cimprati*** || cí:mprətę -ęm nedov. – lupiti
rogovile, klestiti veje
- cincar** || cí:ncər -ja; -jé m – omahljivec | gl. tudi
cagovec
- cincati*** || cí:ncętę -ęm nedov. – omahovati,
obotavljati se, biti neodločen | KKJ; gl. tudi
čujati se, metohati se, očajati se, očavljati se, ogrebatи
se, upuljevati se
- cinek** || cí:ŋk -a; -ę m – kaplja maščobe na juhi
- cingalica** || cí:ŋyelca -e; -e ž – gugalnica | gl.
tudi plingalica
- cingati se** || cí:ŋyętę se -ęm se nedov. – majati se,
gugati se: *zuop se_m cí:ŋyą*
- cingel*** || cí:ŋyel -na; -nę m – **1.** zvonček,
rastlina; **2.** kozji podbradek
- cinkati*** || cí:ŋkętę -ęm nedov. – nihat, zibati
se
- cinkel** || cí:ŋkel -na; -nę m – vžigalica (Čezsoča)
| gl. tudi švejbel, švejbela, žeplenica
- cipelgavba*** || ci:pelyā:uba -e; -e ž – kapa, ki
pokriva glavo in vrat
- ckati se*** || ckà:tę se ckà: se **3.** os. ed. nedov. –
kolcati: *žie cięu dà:n se mo ckà:*
- cmera** gl. brečla
- cmok** gl. nejkelc
- cokla** gl. košpa
- colinga*** || cí:linjya -e; -e ž – tedenska plača |
TSVK
- copata** gl. čamp, potovfel, štepec, žok
- costi*** || cuóstę cuódem nedov. – **1.** cveteti; **2.**
ekspr. štrleti, trgati se: *'mo cuódęjo ušíesa >*
ušesa mu štrlijo / *juópa mo kar cuóde* > jopo
ima močno raztrgano | Plet., SSKJ cvesti
- cotati*** || cutá:tę -à:m nedov. – vleči za lase,
lasati
- cotenpok*** || cò:tęnpok -a m ed. – ekspr. lastnina:
je uzięu cò:tęnpok, šie je šù: > pobral je šila
in kopita
- cotenpok*** || cò:tęnpok prisl. – ekspr. z vsemi
svojimi stvarmi: *je šù: cò:tęnpok skùos urà:-ta*
- covdra*** || cò:udra -e; -e ž – slabš. zanemarjena
ženska
- covdrna*** || cò:udərna -e; -e ž – ekspr.
razmršena, nepočesana ženska: *pù:la, pù:-*
- la cò:udərna, bieš pu dró:wa bú:kuwa ... >**
otroška pesmica
- covpra*** || cò:upra -e; -e ž – žoga (Log) | gl. tudi
bala, kugla
- covprati*** || cò:uprętę -ęm nedov. – čarati
- covprnica*** || cò:uprinca -e; -e ž – **1.** čarovnica;
2. slabš. grda, hudobna ženska
- covprnik*** || cò:uprinx -a; -ę m – čarovnik
(Bavšica)
- covsati*** || cò:usętę -ęm nedov. – ekspr. lasati
- crbisti*** || cərbí:stę cərbí:zęm nedov. – žvrgoleti
- crkljati** || cərkłjá:tę -à:m nedov. – razvajati,
ujčkati | gl. tudi mevcati
- crkniti** || cárkentę -knęm dov. – **1.** poginiti; **2.**
slabš. umreti; **3.** ekspr. pokvariti se: *rà:djo je*
có:rknu
- crleti*** || cərliętę cárlem nedov. – slabš. peti brez
posluha, neubrano: *stá:re bá:be cárlo yor né*
kúore
- cugati*** || cù:yętę -ęm nedov. – dvigati z vrvjo ali
s škipcem in vrvjo | IT
- cuker** || cù:kér -kra m ed. – sladkor
- cukerjera*** || cukérjè:ra -e; -e ž – sladkornica,
posoda za sladkor
- cukrenpirerca*** || cù:kręnpiererca -e; -e ž –
sladka, debela hruška, primerna za kuhanje
- cukrova*** || cù:kruwa -e ž ed. – sladkorna
bolezen, diabetes
- cunja** || cù:nja -e; -e ž – nav. mn. obleka, perilo:
uhpù:je cù:nje / ubięstę cù:nje
- cura*** || cù:ra -e; -e ž – ekspr. penis | KKJ
- curati*** || cù:rętę -ęm nedov. – **1.** otr. lulati; **2.**
curljati | 1. gl. tudi šorati
- cuza** || cù:za -e; -e ž – dojka
- cuzati*** || cù:zętę -ęm nedov. – **1.** sesati; **2.** ekspr.
popivati: *so ya cù:zęle u sębiùoto* | PW; 1. gl.
tudi sati
- cuzelj** || cù:zélj -zlja; -zlję m – **1.** bradavičast
izrastek na koži; **2.** kar je po obliku podobno
cuclju
- cuzla*** || cù:zla -e; -e ž – duda | gl. tudi žula
- cwander*** || cwá:ndər -dra; -drę m – zanemarjeno
oblečen človek (Bavšica)
- cvejba** || cbè:jba -e; -e ž – rozina
- cvejgen*** || cvó:jyęn prisl. – blizu: *pri:ð 'kej cvé:j-*
yęn > pridi kaj na obisk
- cvek** || c'bek cbé:ka; cbé:kę m – **1.** žebelj; **2.**
lesen zatič
- evergelj*** || cbé:ryęj -na; -nę m – **1.** vrsta majhne
kokoši; **2.** ekspr. majhen človek ali predmet
- cvesti** gl. costi

cvetje*

cvetje* || cvié̄tje -a s ed. – oljkove vejice za
cvetno nedeljo
cvizla* || cbī:zla -e; -e ž – rogovila | gl. tudi
kobara

cvrčati gl. čvrleti

cvreti || crié̄tę crè:m nedov. – cvreti

Č

ča* || čà: zaim. – čigav: čà: supa tì: / čà: je tè:jsta njí:wa | Plet. čegâ, čigâ
čabi* || čá:bi sklop – čigav neki le: A: čà: se? B: ja, čá:bi? a me upð:rwo ví:dëg?!

čajič* || čá:jč -a; -e m – lešnik ali oreh, ki se je že izluščil iz zelenega ovoja, skledice

čajiti || čá:jtet -em nedov. – lupiti orehe, odstranjevati zeleno lupino: uriehë se še ne čá:jejo

čajnik gl. beroka

čakati || čá:këtë -em; vel. 'čaj nedov. – čakati

čakera* || čá:këra -e; -e ž – 1. slabš. klepetulja; 2. ekspr. opravljička, obrekljivka

čamp* || čá:mp -a; -e m – 1. volnena nogavica s prišitim podplatom; 2. copata | 2. gl. tudi potofel, štepec, žok

čapati || čá:pëtë -em nedov. – ometavati z malto, blatom | Plet. ≠

čapniti || čá:pëntë -pnem dov. – ekspr. ujeti, uloviti, zgrabitи

čarati gl. covrati

čarovnica gl. covprnica

čarovnik gl. covprnik

čebela gl. pšela

čebelnjak gl. šunik

čeber gl. solj, štar, štarec

čebula || čbú:la -e; -e ž – 1. čebula; 2. ekspr. okrogločen človek

čeča || čé:ča -e; -e ž – dekle

čečica gl. ščica

čeden || čiéđen -dna -o prid. – 1. čist; 2. ekspr. tak (otrok), ki male in velike potrebe ne opravlja več v plenice: še dvie lietë nì:ma, je žię čiedna

čefet gl. čvet

čeja || čé:ja -e ž ed. – čistoča

čekerati* || čékérá:të -à:m nedov. – ekspr. klepetati: pu má:še sta še celiò u:ro čékérá:-le tem pørt ciérkuljo

čelada gl. gelma

čeleste* || čé:lë:ste neskl. prid. – sinji, svetlo moder: zmieri 'ma tè:jsto čé:lë:ste kì:kljo

čeljust gl. skranj

čenča gl. pšada

čep || 'čep čé:pa; čé:pë m – 1. zamašek: p'jen ku čep; 2. ekspr. majhen človek

čepin* || čépi:n -a; -e m – 1. prijemalka; 2. ščipalka za obešanje perila | 2. gl. tudi klikel, precepec

čera* || čè:ra -e ž ed. – lošilo za lesen pod ali parket

čereloid* || čérélò:jt -da m ed. – vrsta plastične mase

čerot* || čérò:t -a; -e m – obliž | DJ cerot; gl. tudi flajšter

česnik || čé:sëŋk čësní:ka; čësní:kë m – česen: pòrnè:s tri: čësní:ke

češnja gl. črešnja

češplja gl. cimber

četratak || čétartà:k -a; -e m – v stari Avstriji novec za štiri krajcarje

čevelj gl. črevlј

čevilj* || čébì:lj -a; -e m – dolg kovinski žbelj | ESSJ čavelj

čevljar gl. šoštar

čevrnati* || čëvérná:të -à:m nedov. – rahlo se kaditi, npr. iz dimnika

čez gl. črez

čezjenj || čézà:nj zaim., navezna oblika za tož. ed. m in s – čezjenj: nè vièm, 'kej mà: čézà:nj

čibaselj* || čibá:sëlj -na; -në m – črv (Čezsoča)

čigav gl. ča

čikati || čí:këtë -em nedov. – žvečiti, npr. tobak, žvečilni gumi

čikirati* || čikičeretë -em nedov. – ekspr. biti nevoščljiv (Čezsoča)

čima* || čí:ma -e; -e ž – 1. poganjek, kal; 2. ekspr. penis

čingum* || činjù:m -a; -e m – žvečilni gumi

čink || čí:ŋk -a; -e m – drobtina: je pujó:dla 'lih 'én čí:ŋk > zelo malo

činkast* || čí:ŋkëst -a -o prid. – 1. ekspr. slaboviden; 2. ki slabo sveti: čí:ŋkësta lù:c

činkerli*

činkerli* || čí:ŋkərlé -a; -lijé m – pipec, žepni nožiček | gl. tudi kinčerli
činkli* || čí:ŋklé -kelná; -kelné m – ekspr. človek, ki slabо vidi ali škili
činklja* || čí:ŋklja -e; -e ž – ekspr. ženska, ki slabо vidi ali škili
čirboks* || čirbò:ks -a m ed. – rdeč pečatni vosek
čist gl. čeden
čistiti gl. pucati, glajšati
čistoča gl. čeja
čižek gl. cajzelc
člin* || člì:n -a; -ę m – gleženj | Plet. člen; gl. tudi krak
čmar* || čmà:r -ja; -je m – slabš. zdravilec, padar | Plet. ≠
čmelj || č'melj čmé:lja; čmé:lje m – čmrlj
čmis* || čmì:s -a; -ę m – vrv pri biču
čmos* || čmùos -a; -ę m – manjši kos blaga, ki ostane pri krojenju
čmrlj gl. čmelj
čoftati* || čuftá:tę -a:m nedov. – 1. ekspr. čofotati po vodi; 2. ekspr. tlačiti
čokat gl. trkljat
čolja* || čuólja -e; -e ž – 1. tnalo za sekanje drv, panj; 2. ekspr. velika glava: mo ne yrię 'neč tu čuoljo | KKJ; Plet. čola; 1. gl. tudi panj
čoljec* || čuoljc -a; -ę m – 1. paglavec, razvojna stopnja žabe; 2. ekspr. človek z debelo, veliko glavo | 1. gl. tudi ponovčica, ponovčič
čompa || čuompa -e; -e ž – krompir: čuompe se žię smé:jejo > krompir je že razkuhan
čompovlje* || čuómpulje -a s ed. – nadzemni del rastline pri krompirju
čopič gl. penzelc
črča || čó:rcá -e; -e ž – strma senožet
čreda gl. bejda
črediti se || čredi:tę se črièdem se nedov. – po vrsti se izmenjavati
črep* || č'rep čré:pa; čré:pe m – požeruh | gl. tudi muza, pošnoder
črešnja || črièšnja -e; -e ž – češnja
črevlj || črièwelj črièulja; črièulje m – čevelj
črez || črièles prisl. – čez: priè sem čriès
črezinčrez* || črièzenčriès prisl. – 1. povsod; 2. izraža zvrhano mero: 'mam črièzenčriès dost | PW čezinčez
črka gl. pošta
črne koze gl. ronje, runje
črnec* || 'čérnc čò:rnca m ed. – črna kava (Žaga)

črnica || črní:ca -e; -e ž – borovnica

črta gl. rajda

črtast gl. gažast

črv || čérù: čérwà;; čérwi: m – črv, glista: je čérù: tu lièse | gl. tudi čibaselj

čuč || čù:č čú:ča m ed. – 1. sir iz posnetega mleka; 2. mladi sir; 3. slab, nekakovosten sir; 4. sirova skorijica

čučka* || čù:čka -e; -e ž – otroška igra, pri kateri se spodbija palico | Igralec poskuša z večjo palico udariti po manjši ošiljeni palčki (čučki), ki do polovice štrli čez stopnico ali kamen, tako da čučka zleti čez razdaljo, določeno s črto (npr. 2 m). Z mesta, kjer čučka pristane, naslednji igralec poskuša čučko vreči v manjši krog, zarisan pod začetnim mestom (pri stopnici ali kamnu): če zadene, on spodbija čučko. Če čučka pri spodbijanju ne zleti čez s črto določeno razdaljo, spodbija naslednji igralec.

čučkati* || čù:čkëtę -ęm nedov. – igrati čučko | Plet. ≠

čudež gl. mirakel

čujati se* || čujá:tę se čù:jęm se nedov. – ekspr. obotavljalni se | gl. tudi cincati, metohati se, očajati se, očavljati se, ogrebatni se, upuljevati se

čuk || čù:k -a; -ę m – ekspr. tepec, neumnež: čù:k nęu:mńę

čukati* || čù:kętę -ęm nedov. – ekspr. kukati, skrivoma, pritajeno gledati (Čezsoča): 'poh čù:ka ta_s štorhùola

čukla || čù:kla -e; -e ž – strmina, skalnat rob

čura* || čú:ra -e; -e ž – grča | gl. tudi gumpa

čurčel* || čú:rčel -na; -nę m – storž iglavcev

čuška* || čù:ška -škę; -e ž – pentlja | Plet. čužka; gl. tudi petljica

čuvežen* || čú:bęžen -žna; -žnę m – žica | Plet. čivežan, čiveženj; gl. tudi čvežen, drot, zajla

čužek* || čú:žék -ška; -škę m – koruzni storž brez zrn | Plet. ≠; gl. tudi štrucelj

čuženik* || čú:ženęk -łka; -łkę m – priprava za robkanje koruze | gl. tudi krampovec, mrvalo, ognjilo

čužiti || čú:štę čú:žęm nedov. – ličkati (koruzo)

čvežen* || čwé:jżen -žna m ed. – žica (Bavšica) | Plet. čvežan; gl. tudi čuvežen, drot, zajla

čvet* || č'bet čbé:ta; čbé:tę tudi čę'fet čęfę:ta; čęfę:tę m – jezik pri čevlju

čvrleti || čwərliętę čwó:rlęm nedov. – cvrčati: dró:wa čwó:rljo, čę jęh mó:kre zękù:reš / mà:st žię čwó:rlı, 'den fá:ncęle niötər

D

dahpapa* || dà:hpapa -e; -e ž – črn izolirni material, strešna lepenka | gl. tudi popendekel

dajati okoli* || dejá:tę ukò:ę frazem – ekspr. klovratiti

dajati se* || dejá:tę se dá:jem se nedov. – 1. ekspr. tepsti in prepirati se hkrati; 2. tekmovati, kosati se: *zmiéri se dá:jęta*

daleč || dęlę:c prisl. – daleč

daljnogled gl. špegel

damnica || dà:męnca -e; -e ž – 1. dimnica; 2. zadnja deščica pri čebelnem panju, končnica (Plet.)

darilo gl. kirtoh

dati noh* || dà:t 'noh frazem – 1. pokvariti se: *męš:na je dá:la 'noh*; 2. nehati, popustiti, prenehati: *ęykò:l ne dà: 'noh* > vedno vztraja pri svojem mnenu / ni dà:ę 'noh jó:stę > ni nehal jesti

dave || dà:be prisl. – davi, danes zjutraj: *driębe an dà:be* > vedno

daža* || dà:ža -e ž ed. – deževje, dež: *nę 'hot ta pu dà:żę*

debel || dbò:ę dbiela, dbélù: tudi dbièlo prid. – debel

debelnica || dbiélènca -e; -e ž – pustna nedelja | KKJ debelca

dedec || diepc tudi díecc -a; -ę m – ekspr. dedec, moški: *díecc némà:rnę / a_s díecc al ní:sę*

dedič gl. gerbar

dejati || d'jetę sém d'jęu del. -l dov. – reči, dejati | sedanjik ne obstaja > praviti

dejkelc* || dë:jkelc -a; -ę m – okrasni prtiček

dejkna* || dë:jkna -e; -e ž – odeja

dekla || dí:kla -e; -e ž – 1. služkinja; 2. dekla

delopust gl. fajront

denarnica gl. bačkar, gobec, mošnja

dereht* || dørè:ht prisl. – naravnost | PW derekt

dereht* || dørè:ht člen. – naravnost, kar, celo: *ya je dørè:ht ubú:ščlna, tkù: je bí:la vęsiela*

dereza gl. krotica

desen gl. pravi

desetnik || dęsiętęnk -a; -ę m – desetnik, deseti

otrok istega spola po vrsti (sin ali hči), ki ima posebne sposobnosti, npr. vidi v prihodnost

deska gl. dilja, planka, povdnica, štrhal

deščica* || dęšči:ca -e; -e ž – klop ob kmečki peči (Bavšica)

detelja gl. betela

deti || diętę dięinem dov. – položiti, dati na določeno mesto: *den h_krą:jo* > pospravi

dež gl. daža, štrkovec

deževati gl. pajati, plejhati, ramošljati, štrkati

dežica || dží:ca -e; -e ž – 1. glinena posoda za shranjevanje zaseke; 2. lesena posoda stočaste oblike

dežnik gl. lombrena

diabetes gl. cukrova

diht* || dì:ht -a m ed. – zračno, vakuumsko tesnjene: *nę pərpú:šča dì:hta* | PW

dihtenga* || dì:htęńya -e; -e ž – tesnilo, gumica za tesnjene | PW

dijo* || di:jo medm. – kletv.: *di:jo pě:pi / di:jo bò: no*

dilja* || dì:lja -e; -e ž – deska | KKJ; gl. tudi planka, povdnica, štrhal

dim gl. kad

dimnica || dí:męnca -e; -e ž – nekdaj vdolbina v steni, kamor so spravljali svetila

dimnik gl. ravfenik

dimnikar gl. ravfenkerar

divjati gl. drsteti

divje gl. divljo

divji lovec gl. ravbšic

divlji* || dú:lję -a -e tudi dljù: prid. – 1. divji: *tę dú:lję pərsię* > divji prašič, merjasec / *tę dú:lję męsù:* divje meso, nepravilno razraslo tkivo v rani; 2. zmer. *tì: pərsię dljù:* > nemarnež

divljo* || dljù: prisl. – 1. divje; 2. nepriljudno, neprizazno

dnina, dninar gl. tabrh, tabrhar

dno gl. povden

dober || duóbər -bra -o; prim. yuóršę, pres. naryúoršę prid. – dober: *je dó:bra ku k'roh*

dobiti se

dobiti se || dubí:tę se dubùom se dov. – znajti se:
kar neŋk'ret se je dubì:u dó:le nę tlięhe

doga gl. donga

dogovoriti se gl. podmenati se

dohiteti gl. zateči

dojka gl. cuza

dol || 'dou prisl. – navzdol, dol | gl. tudi dolka

dole || dó:le prisl. – doli, spodaj

doleteti gl. fratati

dolg || 'doh dú:ya -o prid. – dolg

dolg gl. puf

dolka* || dò:uka prisl. – navzdol, dol: *se je skula:jcęlo dò:uka pu brięę*

dolžiti || dú:žite -em nedov. – obtoževati, dolžiti

domač, domače gl. pitoven, pitovno

domar || duomər -ja; -ję m – pastir, ki ostane na planini in pomaga sirarju

domišljav gl. gvalten, ogvalten, sprhaven

domišljavec gl. gvaltniež

donga || dò:nyja -e; -e ž – doga, deščica za sestavljanje lesene posode, npr. soda

doseči gl. segniti, vtrucati

dove* || dùobi tudi dùove sklop – kdo ve

dovhtar || dò:uhter -ja; -ję m – zdravnik

dovolj || dëwò:lj prisl. – dovolj: má:mo pu ri:t an pu ylá:wę usá:ya dëwò:lj

dovri* || dò:urę dò:wər z mn. – vrata, duri

drahati || drá:heť -em nedov. – ekspr. dražiti, izzivati

drajfos* || drà:jfūos -a; -ę m – trinožni kovinski podstavek za lonce ali kotel na ognjišču

drasta || drá:sta -e; -e ž – naravna drča za spravljanje lesa v dolino | gl. tudi lot, riža

dražiti gl. drahati

drěa gl. drasta, lot, riža

dregniti gl. becniti, ducniti, štokniti, žokniti

drek || d'rek dré:ka; dré:kę m – 1. iztrebek, gnoj; 2. blato, umazanija: 'zuj črięulje, dę nę pərné:sęš dré:ka nütötər u_hí:šo; 3. klevt.: o, d'rek, spiek je u'se nəriùobe | 1. gl. tudi merda

drekec || dré:kec -kca; -kcę m – 1. ekspr. strahopeteč, šleva: tè:jst dré:kec se źię nę ü:pa tó:ya; 2. zmer.: bieš, bieš, dré:kec usrá:nę | 1. gl. tudi bavec

dreti || drięte dé:rem nedov. – 1. klati: kdà: buoste dà:rłę pərsię; 2. odirati, odstranjevati kožo z živali

dreve || drìębe prisl. – drevi

drevo || dərù: dərblięsa; dərblięsa s – 1. drevo; 2. plug

drgniti gl. garati (se)

drgola* || dəryó:la -e ž ed. – 1. množica ljudi; 2. skupina, družina; 3. ekspr. številna družina

driska gl. telesnica

drista || drít:sta -e; -e ž – 1. sluz; 2. driska

dristati || dristá:tę drí:stęm tudi drí:ščem nedov. – 1. imeti drisko 2. ekspr. močno si prizadevati za kaj: 'kej se kar nepré:j nięki dri:ščęs

drmastar* || drmà:stær -ja; -ję m – nabiralec železja (za prodajo), ki je ostalo na območjih vojaških spopadov iz prve svetovne vojne

drmastiti || dərmá:sttę -mà:stęm nedov. – 1. lomastiti, premikati se tako, da nastaja škoda (na travniku, v gozdu): *je ská:la dərmà:stla skùos yò:st*; 2. prehitro, površno, slabo delati in pri tem povzročiti več škode kot koristi

drn || dà:rn dərnù: m ed. – ruša, plast trave in mahu tik nad prstjo: so rá:nlę dà:rn, k_so węzí:lę s_trá:ktorjēm ta pu yru:ntę

drnjohati || dərnjuóhętę -em nedov. – smrčati

drnoselj* || dərnúosłej -slja; -slję m – trnulja, plod črnega trna | Plet. ≠

droben gl. droman

drobtina gl. čink

droman* || drumà:n dró:mna drumnù: prid. – 1. droben, majhen; 2. ekspr. drobcen, suh

dromnica* || drumní:ca -e ž ed. – necepljena hruška | Plet.; SSKJ drobnica

drot* || d'rot drò:ta tudi drutù:; dró:tę tudi drutì: m – žica | TSVK; gl. tudi čuvežen, čvežen, zajla

drsteti* || dərśtętę də:rstęm nedov. – ekspr. divjati, zelo hitro se premikati

druge* || dó:rye prisl. – drugje

drugo rajžo* || drú:yo rà:jžo frazem – drugič

družba || dáržba -e in dəržbię; dəržbię ž – družba: ní:ma 'red dəržbię

drva || dró:wa dró:u s mn. – drva

drvarnica gl. guta

drzalica || dárzélca -e; -e ž – zadrga | Plet. ≠; gl. tudi kizura

ducniti || dú:cęntę -cnem nedov. – ekspr. dregniti | gl. tudi štokniti, žokniti

duda gl. cuzla, žula

duhoven* || thó:węn thó:una; thó:unę m – duhovnik

dunf * || dù:nf -a m ed. – sopara

dunfen* || dù:nfęn -fna -o prid. – soparen: je dù:nfno dē:nęs / dù:nfno pulietje

duplo gl. štrhol

durati* || dərā:tę -à:m nedov. – 1. trajati: ni dərā:lo pięt mənù:t / rùoże źię dú:yo dərā:jo 2. ekspr. privoščiti (si): še zę się nę dęrà: > zelo je skop | IT, KKJ; 1. gl. tudi tavrat

durek* || dù:rek -a; -ę m – igra s kartami | Plet.,
SSKJ durak
durh* || dù:rh prisl. – neprenehoma | PW, KKJ
duri gl. dovrí
dušica* || tší:ca -e; -e ž – duša, dušica
(Bavšica)
dušiti¹ || duši:tę dú:ši 3. os. ed. nedov. – **1.** imeti
astmo, naduho: *ya dú:ši*; **2.** loviti sapo

dušiti² gl. temfati
dvigniti gl. zadreti
dvocevka gl. toplarica
dvojec || dùojc -a; -ę m – dvojček: *sta dùojca onadwà:*
dvorišče gl. govf, ograd, sentin

eden || 'dēn d'na d'no tudi a'dēn adnà: adnò: štev.
– en: 'mam dná:ya brá:ta

eden || 'dēn d'na d'no zaim. – ki ni natančneje
določen: 'dēn pùoka > nekdo trka / d'né so te
yljedelé > so te iskali

ejmar* || é:jmér -ja; -jé m – vedro | gl. tudi goljmer,
kongelj, štenjak

ejsenšala* || è:jsenšà:la -e; -e ž – dvodelna
vojaška posoda | gl. tudi gaveta

elektrika gl. letrika, štrom

elite gl. le-te

emavs* || è:maüs -a m ed. – šega na velikonočni
ponedeljek | družina, prijatelji odidejo v naravo ali
v gostilno, kjer se družijo in uživajo blagoslovljeno
hrano

en || 'én 'na 'no štev. – en: 'én téljer žú:pe

en || 'én 'na 'no zaim. – en, neki: 'én mûoš

enco gl. noco

eno mrvcíco* || no mó:rčco frazem – malo:
pučà:j še no mó:rčco

entres* || èntrè:s -a; -é m – naslov

F

- facol*** || fēcō:u fēcūola; fēcūolę m – ruta | KKJ
- flaga*** || fā:yla -e; -e ž – bakla | IT; gl. tudi ruševica
- fagot*** || fayō:t -a m ed. – 1. ekspr. krama: *yō:re ne wā:rhe je sā:m fayō:t* > na podstrešju je sama krama; 2. prtljaga; 3. ekspr. sitnost: *z_njā:mje sā:m fayō:t* | DJ
- fajfa** || fā:jfa -e; -e ž – pipa, čedra
- fajht*** || fā:jht -a m ed. – vлага | IT, KKJ
- fajhten*** || fā:jhten -tna -o prid. – 1. vlažen; 2. ekspr. opit, pijan: *je pō:ršu fā:jhten dēmō:u* | IT
- fajn*** || fā:jn neskl. prid. – prijeten, prijazen: *je na fā:jn čé:ča*
- fajn*** || fā:jn prisl. – 1. lepo, ugodno; 2. dobro
- fajront*** || fā:jfront -a; -e m – 1. nekdaj dopust; 2. konec dela
- faler*** || fā:lər -ja; -je m – napaka | IT
- falit*** || fēlī:t v povedkovi rabi – potrt, skesan, potuhnjen zaradi občutka krivde: *je biu dwā: dnī: fēlī:t / pō:s je nięki fēlī:t, 'lej ku se uliče z_riępem tem mēd nuyā:mę*
- faliti** || fēlī:tę fā:lēm dov. – 1. zgrešiti: *kar yō:rlo pēsā: ri:t ne fā:li; 2. ekspr. manjkati: 'kej_t fā:li, a_s bulā:n? / 'maš slū:žbo, 'maš žé:no – 'kej_t fā:li? / še trī: dnī: m_fā:li dē pē:nzije*
- fana*** || fā:na -e; -e ž – zastava | IT
- fancel*** || fā:ncu -cēla; -cēlę m – krof: *criéte, jā:stę fā:ncęle* | KKJ fancelj
- far** || fā:r fā:rja; fā:rję m – župnik (Bavšica)
- farbati** || fā:rbętę -ęm nedov. – 1. barvati; 2. ekspr. zardevati
- farca*** || fā:rca -e; -e ž – 1. bajno bitje, duša umrlega, ki straši (nevidno bitje, ki dirja z zvokom konjskih kopit)
- farfeln*** || fā:rfēlnę -u m mn. – v krop zakuhani vlivanci iz pšenične moke
- farjeva moda*** || fā:rjewa muóda frazem – brusnice | v Šulinovih zapiskih, informatorji besede ne poznajo; gl. tudi medvejka
- farmacija*** || farmači:ja -e; -e ž – lekarna
- farmacist*** || farmači:st -a; -ę m – lekarnar
- farovž** || fā:ruš -ža; -žę m – župnišče
- fasati** || fā:seṭę -ęm dov. – 1. biti tepen, dobiti jih: *'jeh je fā:su, dę je biu č̄:rn; 2. ekspr. dobiti, nalesiti se česa neprijetnega, npr. bolezni, uši: je fā:su tēlesni:co*
- faselj*** || fā:selj -lna; -lnę m – 1. sod: *d'bou ku fā:selj; 2. ekspr. debelušnež* | TSVK fasel
- fasenga*** || fā:sejya -e; -e ž – 1. osnovna živila: *je zęslū:žu ze fā:sejyo; 2. okenski, vratni okvīr* | PW; 1. gl. tudi špeža
- fas*** || fā:š -a m ed. – butara, suhljad
- favč*** || fā:uč -a; -ę m – srp | ESSJ favč
- favlencar*** || faulē:ncor -ja; -ję m – kdor se izmika delu | KKJ, TSVK
- favlencati*** || faulē:ncętę -ęm nedov. – izmikati se delu, lenariti, postopati | TSVK
- febre*** || fē:bre -bər ž mn. – vročina, povišana telesna temperatura
- feca*** || fē:ca -e ž ed. – kvas | KKJ, ESSJ; gl. tudi fejca
- fecal*** || fēcā:u -à:la m ed. – 1. gnojnica; 2. umazana, odpadna voda; 3. mlakuža
- fecalar*** || fēcā:lər -ja; -ję m – slabš. mlad fant, ki še ni bil sprejet v fantovsko skupnost | gl. tudi pepeljuhar
- fecalarica*** || fēcā:lərca -e; -e ž – zimsko zeleno jabolko
- fedegornik*** || fēdējūoręnk -a; -ę m – mestna lastovka | gl. tudi podgorida
- fedelin*** || fēdēli:n -a; -ę m – nav. mn. jušni rezanec
- feglati*** || fēylá:tę fēylä: 3. os. ed. nedov. – povzročati, da se kje razširja smrad (Bavšica): *ut kūot nięki fēylä:*
- fehtar** || fięhter -ja; -je m – kdor prosjači
- fehtarica** || fięhterca -e; -e ž – ženska, ki prosjači
- fehtati** || fięhtętę -ęm nedov. – prosjačiti, moledovati
- fejca*** || fē:jca -e ž ed. – kvas (Bavšica) | gl. tudi feca

fejlih*

- fejlih*** || fē:jlih prisl. – točno (Bavšica): *pri:t fē:jlih*
- fejst** || fē:jst prid. – 1. ekspr. dober, pošten: *fē:jst čē:ča* > dobro, zaupanja vredno dekle; 2. močen, okrogel, debelušen: *fē:jst utrō:k*
- fejst*²** || fē:jst prisl. – močno | TSVK; IT fest
- fejstinga*** || fē:jstinja -e; -e ž – trdnjava
- felja*** || fē:lja -e; -e ž – 1. pletena kapa (Bavšica); 2. pastirska klobuk (Soča)
- fenjati*** || fēnjá:tē -ā:m nedov. – 1. slabš. na drobno rezati; 2. mečkati
- fešta*** || fē:šta -e žed. – 1. zabava; 2. menstruacija | 2. gl. tudi marovd, narobe
- feštnar*** || fē:štnar -ja; -jē m – gozdar | gl. tudi goljar
- feta*** || fiéta -e; -e ž – 1. rezina: *'ha fiéta ošokò:la*; 2. kruh, ki se je med peko sesedel (Bavšica)
- feterati*** || fēterā:tē -ā:m nedov. – 1. slabš. mencati: *'kej fēterā:š tu rūocēh tū:ste*; 2. ekspr. obotavljeni se: *žie 'poū ū:re fēterā:* | 2. gl. tudi cincati, čujati se, metohati se, očajati se, očavljati se, ogrebati se, upuljevati se
- figa** || fī:ya -e; -e ž – 1. smokva; 2. konjski iztrebek; 3. zvita kita las; 4. pest s palcem med kazalcem in sredincem, ki izraža zavnitev: *ćo fī:yo, ćo fī:yo* [pokaže figo], *biež nē pùolje rà:st, kej_s pà:ršu ta_h mē:ne krà:st* > zagovor zoper ječmen v veki
- Figač*** || Fiyā:č -yá:ča; -yá:čē m – šalj. prebivalec Plužen
- figurin*** || fíyuri:n -a; -ē m – modna revija z veliko slikami in fotografijami: *se ublā:či ko ta_s fíyuri:na*
- filja*** || fí:lja -e; -e ž – pila, rašpa
- filjati*** || fí:ljetē -ēm nedov. – piliti
- fin** || fí:n -a -o prid. – 1. okusen, dobrega okusa (hrana, pičača); 2. ekspr. vzvišen (človek): *je tku: fi:n, dē še puzdrà:ba ne;* 3. boljši, prazničen: *tē fi:n y'went*
- finger*** || fí:nyèrt -a; -ē m – 1. naprstnik; 2. ekspr. zelo majhna količina tekočine: *'dej semù: lēn fí:yyèrt bì:na* | IT; KKJ, PW fingrat
- finò** || fí:no prisl. – 1. ekspr. vzvišeno: *se fí:no nùosi*; 2. boljše, praznično: *zē h_má:šē se zmièrem fí:no ublieče*
- firgonk*** || fiéryonk -a; -ē m – zavesa | IT firnik; gl. tudi koltrina
- firkelc*** || fírkélc -a; -ē m – četrt: *tri: fírkélc ne wé:smo* | IT; KKJ firkelje
- fit** || 'fēt fí:ta m ed. – najemnina: *fí:ta nē plečú:-*

- je, nùotre nèdlèy:je, pò:rtc mo je imię, wò:jkä naj grię*
- firitati*** || fētièretē -ēm nedov. – dajati v najem
- fitnica*** || fí:tēnca -e; -e ž – podnajemnica
- fitnik*** || fí:teñk -a; -ē m – podnajemnik | IT
- fizol** gl. bob
- flahotelj*** || flá:htelj -na; -nē m – trak iz blaga (Bavšica)
- flajda*** || flà:jda -e; -e ž – 1. domaća halja; 2. slabš. opletajoče, preveliko oblačilo
- flajšter*** || flá:jštér -ja; -jē m – obliž | Plet. flašter; gl. tudi čerot
- flanca*** || flà:nca -e; -e ž – sadika | KKJ, PW
- flancat** gl. štravba
- flancati*** || flà:ncetē -ēm nedov. – vzugajati sadike, jih saditi, presajati: *rùože, sélá:to flá:ncete*
- flankirati** || flęnkieretē -ēm nedov. – ekspr. pohajkovati, potepati se: *cieu dà:n žie flęnkiera*
- flaška** || flà:ška -e; -e ž – steklenica | KKJ
- flaškon** || flęškùon -a; -ē m – velika opletena trebušasta steklenica
- flavzarica*** || flà:uzərca -e; -e ž – slabš. obreklijivka, ženska, ki širi gorovice
- flavzna*** || flá:yzna -e; -e ž – čenča, prazna marnja | SSKJ flavza
- flaža*** || flá:ža -e; -e ž – desetlitrska lesena posoda za vodo
- flika** || fli:ka -e; -e ž – zaplata, krpa: *kulù: zefli:kęte z_yù:mjesto fli:ko*
- flikati*** || fli:kęte -ēm nedov. – 1. krpati; 2. lepiti: *fli:kęte slí:ke yó:re nē zì:d*; 3. ekspr. popravljati | IT
- flink*** || fli:ŋk in povedkovi rabi – hiter, spreten: *ò:na je fli:ŋk* | TSVK
- fliska*** || fli:ška -e; -e ž – udarec s plosko roko, ki ga spreminja tlesk
- fliskati*** || fli:skęte -ēm nedov. – tepsti z dlanjo
- fliskniti*** || fli:skęntę -knęm dov. – udariti s plosko roko, npr. po obrazu, zadnjici
- flog*** || flúoh flú:ya tudi fluyù;; flùoyę tudi fluyì: – snežni plug
- fløhtati*** || fløohtęte -ēm nedov. – 1. ekspr. tarnati, jadikovati, pritoževati se
- fok** || 'fok medm. – izraža hiter premik: *ò:n pa, 'fok, hí:tro nùotər*
- fol*** || fò:lc -a m ed. – petje divjega petelina ali ruševca
- folcati*** || fó:lcęte -ēm nedov. – 1. peti (za divjega petelina ali ruševca med dvorjenjem): *dwà:*

rù:šuca sta fó:lcela; 2. ekspr. zaljubljeno govoriti: ji je fó:lcu nièki

fonda* || fúonda -e; -e ž – temelj | KKJ; IT funda

forajtati* || forá:jtéte -ém dov. – prepreči, zamenjati konje | IT, KKJ, PW

forati* || fó:rëte -ém nedov. – voziti motorno vozilo, npr. avto, traktor ... | KKJ

fornel* || forné:l-a; -é m – kuhalnik z električno ploščo

fota* || fò:ta -e ž ed. – ihta, huda jeza: *ya je pupá:- dla fò:ta* | DJ; gl tudi krlja

foter* || fúotér -tra; -trë m – podloga iz tkanine pri obleki

fotografija gl. pultre

fotrati* || fúotréte -ém nedov. – 1. krmiti; 2. ekspr. norčevati se iz koga, lagati komu za šalo: *so ya fúotréte, on je pa yse várjé:u* | KKJ

fovšen* || fušien -a -o prid. – zavisten | KKJ

fovšija || fuši:ja -e ž ed. – zavist

fraj || f'rej neskl. prid. – 1. prost: *f'rej kà:mra*; 2. svoboden

frajdati* || frà:jdëte frà:jda 3. os. ed. nedov. – veseliti: *heç ya né frà:jda / ya frà:jda yúostë rimò:niko* | TSVK

frank || frà:ñk -a; -é m – davek

franze* || frà:nze frà:ns ž mn. – 1. rese, okrasne niti, ki visijo z robov rute; 2. lasje, ki pokrivajo čelo in so postriženi nad obrvimi | SSKJ franže

frata || frá:ta -e; -e ž – jasa, poseka

fratati || frà:tëte -ém nedov. – 1. ekspr. doleteti, zadeti: *ya je frà:tëlo*; 2. spodleteti

frdaman || fórdà:mén -a -o prid. – 1. uničen; 2. ekspr. presnet: *fórdà:ména mulòri:ja*

frdamati* || fórdà:mëte -ém nedov. – 1. uničiti, pokvariti; 2. ekspr. ubiti, pokončati: *'mat me fórdà:ma, čë zvię* | IT

frdansk'an* || fórdà:nskëñ -a -o prid. – presnet: *frdà:nskëño yrë:me, skùos je dà:š*

frderban* || fórdìerbëñ -a -o prid. – pokvarjen, uničen | PW

frderbati (se)* || fórdìerbëte (se) -ém (se) dov. – 1. pokvariti (se), uničiti (se); 2. ekspr. ubiti (se) | PW, KKJ

frdresati se* || fórdrièset se fórdrièsa se 3. os. ed. nedov. – 1. (ne) biti mar; 2. ekspr. ljubiti se komu: *'heç se mo né fórdrièsa* (Srpenica) | gl. tudi frdrezati se

frdrezati se* || fórdrièzëte se fórdrièza se 3. os. ed. nedov. – 1. (ne) biti mar: *se më fórdrièza ze tu*; 2. ekspr. ljubiti se komu | gl. tudi frdresati se

frejntar* || frë:jntér -ja; -jë m – tujec, nedomačin | TSVK fremtar

frem* || frièm -a; -é m – krojaško orodje, koščena ost za paranje

frgnati* || fóryná:të -à:m dov. – ekspr. stežka dati, privoščiti komu kaj (Bavšica): *mo je le fórynò:u 'tejst kùos krú:ha / m_je nò:na le fórynà:la mà:lo sò:udu*

fris || f'ris frì:sa; frì:sé m – slabš. obraz

frise pokati* || fri:se pùokëte frazem – 1. spakovati se: *në pùoki fri:su*; 2. norčevati se iz koga/česa: *so fri:se pùokëtë ta_z njó:ya*; 3. šaliti se: *zmìeri znà: fri:se pùokëtë* | KKJ, PW

frisen || frí:šen -šna -o – 1. svež, pravkar pripravljen, dobljen: *frí:šna já:jca*; 2. svež, hladen (za vreme, zrak): *je frí:šno wò:ne*

frketa* || färkë:ta -e; -e ž – velika lasnica v obliku črke U za spenjanje zvite kite | KKJ

frkniti || fó:rkëntë -knëm dov. – ekspr. smukniti, izmuzniti se

frlèast* || fó:rlëčest -a -o prid. – kodrast

frlec* || fò:rlc -a; -é m – 1. koder; 2. oblanec; 3. ekspr. živahen otrok

frleti || férlièté fó:rlëm nedov. – 1. leteti s krili: *tò:č fá:rlí*; 2. ekspr. zelo hitro teči; 3. štrleti: *mo fá:rljo ušíesa*

frnjaža* || färnjá:ža -e; -e ž – opekarna

frnjažiti* || färnjá:štë -jà:žem nedov. – ekspr. mimogrede, ob drugih opravilih kuhati (Bavšica) | ESSJ frnažiti

frodelj || frùodelj -dlja m ed. – oklešcene veje s svežim listjem za krmo koz ali ovc

frošk* || frùošk -a; -é m – zajtrk

froškati* || frùoškëte -ém nedov. – zajtrkovati | KKJ, PW frošktati

frškinja* || färškì:nja -e ž ed. – sveža trava za krmo

frtalja || fórtá:lja -e ž ed. – cvrtje, jed iz stepenih in ocvrtih jajc

fruga || frù:ya -e ž ed. – 1. pridelek; 2. letina

frugati* || frù:yëte -ém nedov. – uspevati, dobro rasti, obrodit | KKJ

ftega* || ftìęya -e; -e ž – trgovina | SSKJ botega; DJ betjega

fufnja* || fú:fnja -e; -e ž – ekspr. spletka: *zmìeri mà:sta ne fú:fnje*

fufnjac* || fufnjá:č -a; -é m – 1. ekspr. vohljač; 2. ekspr. šušmar

fufnjati || fufnjá:të -à:m nedov. – 1. ekspr. vohljati, poizvedovati; 2. šušmariti

fuksa* || fù:ksa -e; -e ž – konj, navadno rumenorjave barve: *pó:rdi ku fù:ksa* | TSVK

fula*

fula* || fú:la -e; -e ž – ekspr. neznačajnež, potuhnjeneč

fuliti || fuli:tę fú:li 3. os. ed. nedov. – pihati skozi ozko špranjo: *'jejš, ku fú:li nùotər pud urà:tmę*

fuliti se* || fuli:tę se fú:lęm se nedov. – **1.** ekspr. potuhnjeno se vesti, plaziti se; **2.** vsiljevati se, npr. v družbo

fundač || fundà:č -a m ed. – kavna usedlina | gl. tudi sut, zoc

funtar* || fù:ntər -ja; -ję m – na planini lastnik manjšega števila ovc ali koz

furbac* || furbà:c v povedkovi rabi – prebrisani, premeten: *'jejš, ku je ó:na furbà:c*

furem* || fú:ręm -rma m ed. – tir, ustaljen red: *me je sprá:bla ta_s fú:rma* | TSVK furm

furen* || fú:ręn -rna; -rnę m – apnenica

furija || fú:rja -e ž ed. – **1.** hitrost, naglica; **2.** ekspr. hiter, površen človek

frijast || fú:rjést -a -o prid. – vihrov, neučakan

furjati* || furjà:te -à:m nedov. – ekspr. brezglavo hiteti

furman || fú:rmęn -a; -ę m – voznik konjske vprege

fuščar* || fú:ščər -ja; -ję m – krogla, napolnjena z žveplom, ki se ob padcu na tla razpoči, deška »igračak: *pùokętę s fú:ščərjem*

fuščati* || fuščá:te fú:ščęm nedov. – **1.** oglašati se s sikajočim glasom, npr. ko iz majhne špranje uhaja zrak: *węn_z yù:me je fuščá:lo;* **2.** ekspr. pihati od jeze: *je kar fú:šču*

fuzejkel* || fuzé:jkęł -na; -nę m – nogavica, navadno volnena | gl. tudi čamp, sejkel, štebal

G

- gacati*** || γá:cęte -ęm nedov. – vzdrževati ogenj | PW hacati
- gače*** || γá:če γá:č ž mn. – spodnje hlače: *tę dū:ye yá:če / yá:če ne pərpì:h > dolge spodnje hlače z razporkom med nogami / sem se ustrá:šu, dę m_je kar yá:če tu_ż:rt puteyni:lo*
- gajcati*** || γá:jcęte -ęm nedov. – otr. spati, ležati
- gajd*** || γá:jt -da; -dę m – **1.** močen človek, silak; **2.** velikan
- gajst** || γá:jst -a m ed. – moč, sila
- gajsten*** || γá:jstēn -tna -o prid. – močen, rezkega okusa, npr. žganje | KKJ
- gak*** || γá:k -a; -ę m – kavelj (za obešanje mesa, obleke)
- gakelj*** || γá:kęlj v povedkovi rabi – **1.** važno, pomembno: *pù:stę, saj ni yá:kęlj; 2. občutljiv: saj ní:sem tkù: yá:kęlj*
- gakič*** || γá:kęć -kča; -kčę m – kvačka
- gakljati*** || γá:kljetę -ęm nedov. – kvačkati | KKJ hakljati
- gaksen*** || γá:ksen -sna; -snę m – ekspr. dolga noga (Bavšica)
- galeja** || γéle:ja -e; -e ž – **1.** ekspr. velika soba ali hiša **2.** ekspr. številna družina
- galiti*** || γeli:tę yá:lęm nedov. – **1.** za duhovnike enolično peti pri cerkvenem obredu; **2.** ekspr. enolično si popevati; **3.** ekspr. pogosto praviti, pripovedovati isto stvar
- gampes*** || γá:mpęs -a; -ę m – nakovalo | PW ambas, ampas
- gamsport** gl. gamsport
- ganiti se** || γni:tę se yá:nęm se dov. – ganiti se: *se ni n̄:ti yá:nu, tku: se je bą:u*
- gank** || 'γenj yá:ŋka; yá:ŋkę m – (lesen) balkon
- gansport*** || γá:nsport tudi yá:msport -a; -ę m – gamsov čop, ki si ga lovci zataknejo za klobuk | PW gamsport
- varač** gl. rajsovec
- garati (se)** || γá:ręte (se) -ęm (se) nedov. – **1.** drgniti: *yá:ręte zęžyā:n kó:tu; 2. opravlјati težko delo; 3. smučati se, sankati se*
- (Bavšica); **4.** praskati se | 3. gl. tudi plezati se; 4. gl. tudi grajspati, grantati, krampati, rušati se
- gare*** || γá:re -- ž mn. – **1.** voz na dveh kolesih, navadno brez ograje, za prevažanje sena (Čezsoča); **2.** ograja pri saneh (Bavšica); **3.** noge: čę yá:re zędě:ręm, jęh źię pubě:ręm / so mięle u'se kú:re yá:re nę 'loft > vse kokoši so poginile (ležale so na hrbtnu z nogami v zrak) | PW
- garje** gl. garnje, ruša
- garnje*** || γá:rnje -ręnj ž mn. – garje | Plet. garne; gl. tudi ruša
- garovec** || γá:ruwęc -uca; -ucę m – velik ročni voziček za prevažanje sena, krompirja: *yá:ruwęc kú:rtuwęc > manjši, krajski ročni voziček*
- gartre*** || γá:rtre -tər ž mn. – **1.** lestvičasta ograja, npr. pri otroški postelji; **2.** otroška posteljica: *spá:tę tu yá:rtreḥ; 3. okensko okrižje* | Plet. gatər
- gartroža** || γá:rtruža -e; -e ž – vrtnica | gl. tudi altroža
- gašper*** || γá:špər -ja; -ję m – grebljica, priprava iz ukrivljene žice za razgrebanje žerjavice (Log) | gl. tudi širgakelj, šrajgelc, šuber
- gate** gl. gače
- gavbeck*** || γá:upck -a; -ę m – žlica za obuvanje čevljev
- gaveta*** || γabę:ta -e; -e ž – menažka, dvodelna vojaška posoda | SSKJ gavetka; gl. tudi ejsenšala
- gavetino*** || γabeti:no -a; -ę m – lonček za kuhanje kave
- gavfen** || γá:ufęn -fna m ed. – kup, velika količina česa
- gavftre*** || γá:uftre -tər ž mn. – naramnice pri hlačah: *zęklà:nfı yá:uftre*
- gavftrnica*** || γá:uftrinca -e; -e ž – naramnica pri hlačah: *se m_je utó:ryęla yá:uftrinca*
- gavge*** || γá:uję yá:uh ž mn. – vislice | PW; Plet. galge
- gavnar*** || γá:unər -ja; -ję m – falot, porednež,

gavnarica*

navihaneč, razposajen otrok | TSVK; PW
gavner

gavnarica* || γά:υνορια -e; -e ž – navihana,
razposajena deklica | PW gavnerica

gavsniti* || γά:υσεντε -snem dov. – ekspr. šavsniti
(Bavšica)

gavzati* || γά:υζετε -em nedov. – gospodariti

gažast || γά:žest -a -o prid. – črtast: *mà: no γά:žest pízža:mo*

gedajati* || γεδà:jete -em nedov. – uspevati
(Bavšica): *čiúompe lietęs dó:bro γεđà:jego*

geje* || γε:jc -a; -e m – šala: *zé γε:jc / je prá:-bu γε:jce*

gejcar* || γέ:jcør -ja; -je m – šaljivec

gejda* || γε:jda -e ž ed. – ajda | Plet. hajda

gejter* || γε:jtør -tra m ed. – gnoj, gosta
rumenkasto zelena tekočina, nastala pri
nekaterih vnetjih

gelejnder || γεլե:jndør -ja; -je m – ograja ob
stopnišču: *so se mù:lję pliężęle 'dou pu γełe:jndorje* | PW gelender

gelma || γε:lma -e; -e ž – čelada

gelumpec* || γεլù:mpc -a; -e m – ekspr. padec

gelumpniti* || γεլú:mpentę -pnem dov. – ekspr.
pasti, telebniti

gemajnde || γεμà:jnde neskl. ž ed. – občina

genav* || γενà:u prisl. – točno | PW, TSVK

genjati (se)* || γε:njetę (se) -em (se) dov. – **1.**
prenehati, jenjati: *děš je γe:nju / γe:nji zyà:njetę* > nehaj razgrajati; **2.** končati se: *se je γe:njela zì:ma*

gerbar* || γierbør -ja; -je m – dedič

gerbarica* || γierbørca -e; -e ž – dedinja: *sém mó:lu Buyà:, dę:m no γierbørco dà:*

gerof* || γiérof -a; -e m – varuh, skrbnik | Plet.
gerob

gete* || γè:te 'yet ž mn. – hlačne nogavice

giltati* || γì:ltetę -em nedov. – veljati | gl. tudi
kilitati

gilzna* || γì:lzna -e; -e ž – tulec pri granati ali
naboju | PW, TSVK hilzna

gimpel* || γí:mpel -na; -ne m – kalin, ptica |
TSVK; KKJ gempel

gin* || γì:n v povedkovi rabi – **1.** uničen, pokvarjen;
2. ekspr. utrujen; **3.** mrtev | IT

ginternis* || γì:ntornis -a m ed. – bodeča žica

gladež || γlá:děš -ža; -že m – trnat plevel z
vijoličnimi cvetovi (Čezsoča)

glajštati || γlá:jštetę -em nedov. – **1.** ekspr. čistiti,
polirati; **2.** gladiti

glajža* || γlá:jža -e; -e ž – gladka sled, ki jo
zapustijo sani, smuči

glava || γlá:wa -e; -e tož. γlewě: ž – glava: *'ma γlewě: lih zé uši: rędi:tę* | podobno se sklanja
beseda trava; gl. tudi čolja

glavač || γlewà:č -a; -e m – žebelj z veliko
glavo

glavičarica* || γlèbi:čeràca -e; -e ž – varnostna
zaponka, manjša kovinska sponka z iglo in
zatičem

glaz || γ'lëš γlá:ža; γlá:žë m – kozarec

glazevina || γlá:žbęna -e; -e ž – črepinja

gledati || γliédęte -em nedov. – **1.** iskat: *žię 'no ù:ro γliédem špięle / γliédęt zeraúda* > iskat
prepir; **2.** v zvezi γliédęt iti: > obiskati: *smo ya šlò: γliédęt dou bò:lnico*

gleženj gl. člin, krak

glid* || γ'lëd γlí:da; γlí:dę m – **1.** členek pri
prstu; **2.** člen verige | KKJ, PW, TSVK

glih || γli:h prisl. – ravno, naravnost

glihati (se) || γli:hęte (se) -em (se) nedov. – **1.**
ravnati, uravnavati; **2.** barantati: *sta se γli:hęla zę cięno*

glihen* || γli:hęn -hna -o prid. – raven | IT, KKJ,
PW, TSVK

glihzaglih* || γ'lihzęγ'lih prisl. – komajda,
komaj: *γ'lihzęγ'lih sém ujè:u kurjè:ro*

gljati* || γlì:ję:tę -à:m nedov. – goljufati, slepariti
| gl. tudi petregati

glovnja || γló:unja -e; -e ž – zoglenelo poleno |
Plet. glovnja, glavnja

gmajten* || γmà:jtēn -tna -o prid. – zadovoljen
| TSVK

gnamen* || γná:męn -mna -o prid. – **1.** ponižen,
krotek, miren, priden; **2.** vljuden

gnati (se) || γná:tę (se) žé:nem (se) nedov. – **1.**
poganjati: *wé:da žé:ne mlì:n / ya je ynà:lo skùos* > imel je drisko **2.** skrbeli: *se žé:ne ze u'sak d'rek*; **3.** močno si prizadevati za kaj

gnati gl. goniti, terati

gnavžli* || γná:užlę -želna; -želnę m – slabš.
jokav otrok

gnif* || γnì:f -a; -e m – podkvica na peti čevlja

gnjarča* || γnjà:rča -e; -e ž – krastača | gl. tudi
jožli, žavka

gnjesti (se)* || γnjé:stę (se) γnjé:dem (se) nedov. –
1. gnesti, mesiti; **2.** ekspr. prerivati se, vrivati
se; **3.** ekspr. prepočasi delati

gnjet* || γnì:jęt γnjé:ta; γnjé:tę m – kovica

gnjil* || γnjì:u γnjí:la γnjelù: prid. – **1.** gnil; **2.**
ekspr. moker

gnoj gl. gejter, lajbnar

gnojnica gl. fecal

gnusen, gnusno gl. gravžek

- gnusiti** se gl. gravžati se
gnusoba gl. gravža
- gobcati** se || yúpcá:té se yúopcem se nedov. – jezikati, nesramno, predrzno odgovarjati
- gobec** || yúopc -a; -e m – **1.** gobec; **2.** denarnica za kovance v obliku podkve; **3.** slabš. usta: *nę utrięsi yùopca > ne jezikaj / je sté:ynu yùopc* > povedal je nekaj, česar ne bi bilo treba; **4.** ekspr. kdor veliko govorí
- gobel*** || yúobu -bla; -blę m – ostružek, opilek
- gobelponk*** || yúobel'ponk -a; -ę m – skobeljnik, mizarska delovna miza | PW hobeljponk
- goblati*** || yúoblęte -ęm nedov. – skoblati
- gobrnjat*** || yubərn'jet -já:ta -o prid. – **1.** hrapav; **2.** nagrbančen
- godji*** || yudi: v povedkovi rabi – biti po godu: *'nęc_t_ni yudi:*
- godlja** || yúodlja -e ž ed. – umazana voda (Bavšica)
- godljati** || yudljá:té -à:m nedov. – mešati po tekočini
- godneti** || yudnjietę yudné:jęm nedov. – rasti, krepiti se, rediti se: *utró:k lępu: yudnè:je*
- godrnjač** gl. gonjač, gonjalo
- godrnjati** gl. bondrati, gonjati
- goflja** || yúoflja -e; -e ž – slabš. usta
- golber** || yó:lber -ja; -ję m – velik odprt sod, polovnjak
- golčati** || yúcá:té yú:čęm nedov. – **1.** brneti, bučati, dajati enakomeren nepretrgan glas: *nięki yú:-či tu pè:jęc*; **2.** ekspr. govoriti, govoričiti, dajati nauke: *yè:nji źię ejk'ret yučá:tę*
- golj*** || 'yolj yó:lja; yó:lję m – bok, kolk | Plet. gulj
- goljcar*** || yó:ljcør -ja; -ję m – gozdar | KKJ golcar; gl. tudi feštnar
- goljmer*** || yó:ljmør -ja; -ję m – kangla, vedro | gl. tudi ejmar, kongelj, štenjak
- goljufati** gl. gljati, petregati
- golsniti** || yú:sentę -snęm nedov. – ekspr. črhnititi, pisniti | Plet. tudi gusniti
- gomba** || yúombra -e ž ed. – gonja, gonitev (živali)
- gomer*** || yó:mør -ja; -ję m – pnevmatično udarno kladivo, ki ga uporabljojo v rudniku
- gondljar*** || yó:ndlјor -ja; -ję m – meštar, barantač, posredovalec pri sklepanju kupčij
- gondljati*** || yó:ndljetę -ęm nedov. – **1.** meštariti, pogajati se za ceno; **2.** prekupčevati, barantati; **3.** tihotapiti čez državno mejo
- goniti** || yuni:tę yuónem nedov. – **1.** gnati: *smo źię yuni:lę žbł: no > živino smo že gnali (na pašo); **2.** potiskati pred seboj: *yuni:t dró:wa > spravljati drva v dolino**
- goniti** se || yunì:tę se yúonem se nedov. – **1.** goniti se, kazati nagnjenje za parjenje; **2.** ekspr. razvratno živeti, se obnašati | 1. gl. tudi gufati se
- gonjač*** || yunjá:č -a; -ę m – ekspr. godrnjač
- gonjalo*** || yunjá:lo -a; -a s – slabš. godrnjač
- gonjati*** || yunjá:tę -à:m nedov. – ekspr. godrnjati | gl. tudi bondrati
- gonobiti*** || yenubì:tę yénuóbęm dov. – **1.** uničiti; **2.** pokvariti
- gorak** || yurà:k yó:rka yurkù: prid. – topel
- gore** || yó:re prisl. – zgoraj, gor: *yó:re ne ylá:wę / yrięm yó:re ne brięh*
- gorečica** || yuręćí:ca -e ž ed. – zgaga, pekoč občutek v želodcu
- gorje** || yurię neskl. s – gorje, velika žalost: *yurię ya je dendę:nęs*
- gorje** || yurię v povedkovi rabi – izraža grožnjo, svarilo: *yurię té:be*
- gorjup** || yörjü:p -a -o prid. – grenek
- gorkota** || yurkùota -e ž ed. – toplota
- gornjast*** || yúörnjest -a -o prid. – ki slabo raste (Bavšica): *ta flà:nca je yuörnjestä, nę vię a_b rá:sla a_b usęchni:la*
- gorska resa*** || yó:rska rí:sa frazem – plahtica, zdravilna rastlina | Plet. hribja resa
- gorši** || yúoršę -a -e prid. – boljši, lepši
- gorten*** || yó:rtęn -tna; -tnę m – vrt (Log) | TSVK
- gospod** || yęspùot -da; -dę m – **1.** duhovnik; **2.** ekspr. vzvišen, nadut človek: *o:n je jà: yęspùot*
- gospoda** || yęspó:da -e ž ed. – ekspr. vzvišeni, naduti ljude
- gospodar** || yusupdà:r -ja; -ję m – **1.** gospodar; **2.** oskrbnik, npr. lovske koče
- gospodariti** gl. gavzati
- gosti** || yúóstę yùodem nedov. – igrati na glasbilo
- govf*** || 'youf yó:ufa; yó:ufę m – **1.** dvorišče; **2.** prehod med hišami, navadno obokan | TSVK hof
- govorica** || ywərί:ca -e; -e ž – **1.** jezik: *tu ni nà:ša ywərί:ca*; **2.** novica: *je pà:ršla 'ha ywərί:ca*; **3.** neresnična, izmišljena vest, pričevanje: *ni trięba ysđ:ya vərjé:tę, saj je le ywərί:ca*
- govoriti** || ywərί:tę ywé:rem nedov. – govoriti
- govorjenje** gl. menanje
- gozdar** gl. feštnar, goljcar
- gozdit*** || yuzdi:tę yó:zdęm nedov. – **1.** gnati; **2.** ekspr. poditi

gradaša

- gradaša** || γradá:ša -e; -e ž – gradaše | gl. tudi ahije, kvarte
- gradela** || γerdé:la -e; -e ž – rešetka pod kuriščem v štedilniku: *je š'l'a meljá:wa skúos yerdé:lo*
- graditi** gl. pavati
- grah** || γ'reh γrá:ha; -ę m – grah
- grajspati*** || γrá:jspetę -ęm nedov. – ekspr. praskati | Plet. graspati
- gravža*** || γrá:uža -e ž ed. – nesnaga, gnušoba
- gravžati se*** || γrá:užetę se -ęm se nedov. – gnusuti se | IT, KKJ, PW, TSVK
- gravžek*** || γrá:ušk prisl. – gnušno, nagnusno: *yrá:ušk ywari:te*
- gravžek*** || γrá:ušk v povedkovi rabi – gnušen, nagnusen: *fù:j, tu je yrá:ušk / je yrá:ušk zę jé:stę, zę vi:dęte*
- grba, grbavec** gl. pukelc
- grbeš*** || γerbliše -- tudi -i ž mn. – hlače | gl. tudi brgeše
- grěa¹** || γér:ča -e; -e ž – **1.** izrastek; **2.** bolezen drobnice (oteklo vime)
- grěa²** gl. čura, gumpa
- grčati*** || γorčá:tę γér:čem nedov. – smrčati
- grebla*** || γriębla -e; -e ž – greblja, priprava za strganje pepela iz peči | Plet., SSKJ greblja; ≠ gašper, širgakelj, šrajgelc, šuber
- grebljica** gl. gašper, širgakelj, šrajgelc, šuber
- grenek** gl. gorjup
- grič** gl. bula
- grifelj*** || γrí:felj -flja; -flję m – nekdaj črtalnik, paličica iz skrilavca za pisanje na skrilnato tablico | TSVK grifel
- grimati*** || γrimá:tę γrí:męm nedov. – ekspr. pasti, zgrmeti | ESSJ, Plet. ≠
- grinta** || γrí:nta -e; -e ž – krasta | gl. tudi hrasta, skrumba
- rintati (se)*** || γrentá:tę (se) -à:m (se) nedov. – praskati (se) (Bavšica)
- rintelj*** || γrentè:lj -a; -ę m – **1.** slabo, drobno jabolko; **2.** ekspr. suh, slaboten človek, še posebej otrok: *nęfiuotrite má:lo tá:ya γrentè:lja*
- rintovec*** || γrí:ntuwęc -uca; -ucę m – ekspr. slaboten, bolan otrok | Plet., PW gritaviec ≠
- risti** || γrí:stę γrí:zem nedov. – ekspr. jesti: *'kej zię spiek yrí:zęs*
- griva** || γrí:wa -e; -e ž – **1.** hrib; **2.** strmina
- privati se*** || γrí:wętę se -ęm se nedov. – obžalovati: *sęm se cięlo žiblę:nje yrí:wu* | Plet. ≠; TSVK
- grnjati*** || γernjá:tę -à:m nedov. – renčati

- groblja** || γruöblja -e; -e ž – kup kamenja, ki je nastal pri čiščenju travnikov
- grola** || γruòla -e; -e ž – **1.** kroglica, jagoda: *na yrùola yruózja*; **2.** mn. ogrlica, koralde: *miet yrùole u'kou krá:yna*
- grozan*** || γruzà:n γró:zna γruznù: prid. – **1.** močan, hud; **2.** strašen; **3.** ekspr. občudovanja vreden: *zmìeri je tę pà:rbę, je yruzà:n!* | IT, KKJ
- grozno** || γró:zno prisl. – močno, hudo, zelo: *yró:zno pá:ja dęś / yró:zno lięp / yró:zno fà:jn čłò:łek > zelo dober človek / yró:zno bò:li > zelo, hudo boli*
- gruliti** gl. guliti
- grumpati*** || γrù:mpeťę -ęm nedov. – ekspr. močno kašljati: *pí:ješ mò:rzlo, šię pa yrù:mpeš*
- grunt** || γ'ront γrú:nta; γrú:ntę m – **1.** zemljische, parcela; **2.** travnik: *muléri:ja lięta ta pu yrù:nętę*
- gruntati** || γrù:ntętę -ęm nedov. – **1.** misliti, premišljevati; **2.** tuhtati
- grušt** || γ'rushi γrú:šta; γrú:štę m – zidarski oder
- grželj*** || γò:želj -žlja; -žlję m – ekspr. pošvedran gojzar (Bavšica)
- gućati** gl. golčati
- gudrt*** || γù:dərt -a; -ę m – hlev, staja, prostor za živino v planini
- gufati se*** || γù:fętę se -ęm se nedov. – slabš. goniti se (Čezsoča)
- gugalnica** gl. cingalica, plingalica
- gujs*** || γù:js -a; -ę m – korito za pomivanje posode (Bavšica)
- gula*** || γú:la -e ž ed. – **1.** zamenjava blaga; **2.** beračenje; **3.** v zvezi *iti*: *ku yú:la u_Drà:wo > iti kam ali početi kaj brez premisleka*
- guli*** || γù:li -ja; -ję m – velika sova, uharica
- guliti** || γuli:tę γú:lęm nedov. – gruliti: *yelùobę yù:lo*
- gumb** gl. knof
- gumpa** || γù:mpa -e; -e ž – **1.** otekлина; **2.** bula; **3.** grěa | **3.** gl. tudi čura
- gumpast** || γú:mpęst -a -o prid. – **1.** otekel; **2.** bulast; **3.** grčav
- gumpati** || γù:mpętę -ęm nedov. – ekspr. tepsti, tolči: *so ya yù:mpętę*
- gumpniti (se)*** || γù:mpęntę (se) -pnęm (se) dov. – ekspr. udariti (se) | KKJ, TSVK
- gumpovec*** || γù:mpuwięc -uca; -ucę m – grčavo poleno ali deblo
- guna** || γú:na -e; -e ž – vrt ali sadovnjak v bližini hiše, navadno v naselju

- gura** || γú:ra -e; -e ž – **1.** slabš. kljuse; **2.** suha krava; **3.** ekspr. veliko dekle: *je žeie (ku na) yú:-ra* > zelo velika je že
- gus*** || 'yus γú:sa m ed. – krhka siva zlitina, podobna železu, npr. za lonce, za rešetko pod kuriščem v štedilniku
- gusen*** || γusièen -a -o prid. – ki je iz krhke sive zlitine: *yusien lò:nc, yusienà yradè:la*
- gusniti** gl. golsniti
- gušt*** || γù:št -a m ed. – okus | DJ
- guta*** || γù:ta -e; -e ž – **1.** drvarnica (Bavšica); **2.** lopa, baraka
- gutar*** || γù:tér -ja; -jé m – slabš. človek, ki rad hodi od hiše do hiše (zlasti zaradi klepetanja)
- gutarica*** || γù:térca -e; -e ž – slabš. ženska, ki rada hodi od hiše do hiše (zlasti zaradi klepetanja)
- guzati** || γú:zètę -ęm nedov. – **1.** vleči, premikati kaj tako, da se stalno dotika podlage: *yú:-zętę kó:sten / yú:zètę se pu rì:te;* **2.** sankati se (Bavšica)
- 3.** ekspr. težko živeti, preživljati se: *je těškù; pa nekà:ko le yú:zëmo*
- guzirati*** || yuzìteretę -ęm nedov. – krošnjariti
- gvaltek*** || γwá:ùtęk v povedkovi rabi – izraža, da je kdo telesno ali duševno dovolj močen za izvršitev določenega dela: *tá:ya žá:klja ni:-sém ywá:ùtęk uzí:γentę / ni ywá:ùtęk mù:lju* > otrokom ni kos | PW, TSVK gvaltik
- gvalten*** || γwá:ùtęn -tna -o prid. – **1.** ukazovalen
2. domišljav | TSVK; gl. tudi ogvalten, sprhaven
- gvaltnež*** || γwá:ùtnęš -ža; -žę m – slabš. domišljavec
- gvant** || γ'went γwá:nta; γwá:ntę m – moška obleka
- gvantanje*** || γwà:ntęnje -a s ed. – perilo, obleka: *ubìestę γwà:ntęnje* | KKJ
- gvišen** || γví:šen tudi γbì:šen -šna -o prid. – zanesljiv, gotov
- gvišno** || γví:šno prisl. – gotovo

hajfik* || hǎ:jfik v povedkovi rabi – sposoben
hakeljc || hǎ:kěljc -a; -ę m – bistvo pri kaki stvari: *ni viędu, ki je hǎ:kěljc*
halja gl. flajda, traversón
halo || halò: neskł. m ed. – zmeda, splošno razburjenje: *je nərdi:la cięu halò:*
harmonika gl. rimonika
hebati (se) || hěbá:tę (se) há:bem (se) nedov. – ekspr. tepsti (se): *ne se hěbá:tę*
hebniti || hěbni:tę há:bnem dov. – 1. ekspr. udariti; 2. pahniti, potisniti, poriniti, suniti: *ya je há:bnu p'reč > odrinil ga je*
hiba || hí:ba -e; -e ž – visoko, debelo, močno drevo: *'kaj hí:p t_je dà:u zę pusiekętę*
hinavski gl. podfuljen
hiter gl. flink
hlače gl. brgeše, gače, grbeše, hvače
hlačne nogavice gl. gete
hlačnica gl. nogavnica
hlapec || hlǎ:pc -a; -ę m – 1. najet delavec na kmetiji; 2. lestvi podobna pregrada v jaslih
hlepnenj* || hlìepnjen -a -o prid. – 1. razbit; 2. ekspr. čudaški, neumen, prismojen, prismuknjen: *je má:lo hlìepnjen*
hlevarica || hlièwørca -e; -e ž – krava ali koza, ki stalno živi v hlevu
hlod gl. štok, trkelj
hoditi || hudi:tę hùdodem nedov. – 1. ekspr. v zvezi *hudì:tę 'sem an 'ta > biti čudaški, zmeden / v zvezi hudi:tę u_rž:jičk > biti razburjen, živčen; 2. biti v ljubezenskem odnosu: hùotta žię dbię lietę, a se nę buosta uyrëmpà:la*
hojladri* || hojladri: -ja; -ję m – ekspr. radoživ, nepremišlen, površen človek: *tó:ya hojladri:-ja žię nę buom pušlú:šu*
hojladri* || hojladri: v povedkovi rabi – 1. radoživ: *so bli hojladri: y'so nùojč; 2. nepremišlen; 3. površen, nepripravljen*
hoteti gl. teti
hram || hrà:m -a; -ę m – pastirska koča
hrame* || hrá:me hrà:m ž mn. – podstreže (Čezsoča) | gl. tudi vrh

hrapav gl. gobrnjat
hrapelj || hrá:peļ -na; -nę m – izpljunek pri hrkanju
hrapniti* || hrá:pęntę hrà:pnem dov. – hrkniti, spraviti sluz iz nosu ali grla in izpljuniti
hrast gl. želod
hrasta || hrá:sta -e; -e ž – krasta | gl. tudi grinta, skrumba
hrbet gl. pukelj
hrepniti* || hrièpentę -pnem dov. – 1. ekspr. razbiti: *sęm hrièpnu y'leš; 2. ekspr. ubiti: hrièpentę kú:ro; 3. ekspr. udariti po glavi | Plet. ≠*
hrmustanec* || hòrmustà:nc -a m ed. – hrustančno ogrodje grla: *te prí:męm zę hòrmustà:nc > izraža grožnjo | ESSJ hrimestavec*
hromljati* || hrumljá:tę -à:m nedov. – šepati
hrošč || hrò:šč -a; -ę m – nav. ed. koloradski hrošč: *lietęs je pù:hno hró:šča ta pu čiùmpulje*
hrup gl. ramovš
hrupiti se || hrú:ptę se -ęm se nedov. – slabš. hvaliti se, postavljati se | PW hrupiti se; gl. tudi perovlati se, štrejkati se
hrustanec gl. mrska kost
hud || hù:t -da hědù: prid. – 1. močnega okusa, pikanten: *ta hù:da skú:ta; 2. ekspr. dober, uspešen: je hù:d zę hudí:tę, mo ubè:n nę tięyne*
hudinja || hědì:nja -e; -e ž – 1. neurje, huda ura; 2. zelo slabu vreme | Plet. hudina
hudir || hudiér -ja; -ję m – hudič: kletv. *trì:stùo hudierju* | gl. tudi antedoj, hudoba, ta slabi, zlodji, zlomek
hudoba || hědó:ba -e; -e ž – 1. hudič; 2. hudobija: *sà:ma hědó:ba ya je* | 1. gl. tudi antedoj, hudir, parkelj, ta slabi, zlodji, zlomek
hvače || hwá:če hwà:č ž mn. – hlače (Soča) | gl. tudi brgeše, grbeše
hvaliti se gl. hrupiti se, perovlati se, štrejkati se

I

iberovk* || ibərò:ük -a; -ę m – suknjič
ibrčen* || i:bərčen -čna -o prid. – 1. odvečen; 2.
 nepotreben
ica || i:ca -e ž ed. – vročina
igla || jó:yla jęylię; jęylie ž – igla
igo || jęyù: -à;; -ł: m – jarem za eno žival
ihta gl. fota, krlja
imenovati se gl. klicati se
imeti || miętę mà:m; nikalno ní:měm tudi
 niéměm nedov. – imeti: 'vęč̄_k mà:; bùolj
 zjà: / 'męn̄j_k mà:; prè:j dà: / te mà: 'ret
 ku kó:za nùoš / mà:m үse pu_lù:ftę > vse
 razmetano, nepospravljenو / nì:ma үseh
 kà:rt > je prismuknjen
in || an vez. – in | gl. tudi še
inč* || i:nč -a m ed. – ivje
inčov* || i:nču -uwa -o prid. – ivnat
intrig* || jęntri:h -ya; -ę m – prepir | gl. tudi
 barufa, zarod
iskati gl. gledati

iti || iti: tudi jëti: yrıem; vel. biężę, bži:wa, bži:ta,
 bži:mo, bži:te, tudi žbi:mo, žbi:te dov. in nedov.
 – iti: muòrem iti: / bieś, bieś, saj_t nubè:n
 nę vęrjà:me! / iti: pu lù:ftę > poskočiti od
 razburjenja, vznemiriti, razburiti se / A: ku
 yrię? B: s klá:nca_u_brięh! > slabo / iti: yó:-
 re > zrediti se / iti: 'dou > shujšati
iverka gl. špergolc
ivje, ivnat gl. inč, inčov
izbirčen gl. mevték, žmahten
izbirčnež gl. masovec
izginiti gl. ščediti se
izzgovor gl. uržoh
izmučen gl. zguran
izpriditi se gl. zbersati se
izpuhteti gl. skaditi se
izpuščaj gl. brufol
iztrebek gl. drek, kloca, kudelc, kungelc,
 merda

- ja** || jà: člen. – **1.** da; **2.** izraža nestrpnost: jà: yè:-nji ţie; **3.** izraža začudenje: jà: 'kem pa ti: *Iwá:na so fi:na zé jé:stę > zgodnja rdečerumena jabolka*
- jabko** || já:pko -a; -a s – jabolko: jà:pka sviędya
- jablan** || já:blen -e; -e ž – jablana: zbá:sętę se yor ne já:blen
- jaček*** || já:ček -čka; -čkę m – **1.** naravna vdolbina v apnenčasti ali peščeni steni: *pusprà:b rà:ylje tu já:ček; 2. jarek, jašek*
- jadikovati** gl. flohtati, jovdati, klagovati
- jadrno*** || já:dérno -a s ed. – preprosta dvižna vrata, pokrov nad svinjskim koritom | Plet. jadrna. Svinjsko korito je bilo postavljenko tako, da je tri četrt njegove šrine segalo v notranjost svinjaka, četrtna pa na zunanj stran, od koder so vlivali hrano. Zunanji del je pokrival pokrov (jadrno), ki je onemogočal dostop kokošim ter preprečeval brizganje, medtem ko so prasiči jedli. Pokrov so med vlivanjem hrane v korito dvignili in pripeljali ob zid z žico ali usnjennimi trakovi.
- jaga** || já:ya -e ž ed. – lov
- zagati*** || já:yętę -ęm nedov. – loviti divjad, biti na lovnu
- jager** || já:yər -ja; -ję m – lovec
- jagnje** gl. jare
- jagoda** gl. palčnik, štrkavnica
- jahčar** || já:hčər -ja; -ję m – podstrešni prostor (tik pod slemenom) za spanje ali za shrambo: *je nięsu klubá:se yor u já:hčər* | Plet. jaščar
- jahčarica** gl. jaščarica
- jajca** || já:jca já:jc s mn. – moda: zmierem tę_zà:-dnję ku pá:sja já:jca
- jajce** || jé:jce já:jca; já:jca s – jajce: ucà:rto jé:jce
- jalovec** || já:luwęc -uca; -ucę m – jalov samec
- jalovka** || já:luka -e; -e ž – jalova samica
- jama** || já:ma -e; -e ž – **1.** jama; **2.** luknja: já:ma tu ciestę / já:ma skuòs strieho | gl. tudi boklja
- jamica** || já:mca -e; -e ž – luknjica: já:mce tu bù:njeh
- jamrati** || jà:mrętę -ęm nedov. – tarnati
- jamrn** || jà:mərən -rna -o prid. – ekspr. klavrn, slab: jà:mɔrna liętna
- jarčica*** || jà:rčica -e; -e ž – ekspr. mlado dekle
- jare** || jà:re já:re; jà:rta s – jagnje: mà:mo štier jà:rta | gl. tudi maljica
- jasa** gl. frata
- jasli** gl. okolnice
- jaslice** || jà:słelce -- ž mn. – jaslice za božične praznike
- jastro*** || jà:stro -a; -ę m – jastreb (Soča)
- jaščarica** || já:ščerca tudi já:hčerca -e; -e ž – cesarski koren, zdравilna rastlina, katere korenina je ščitila tudi pred uroki: 'mam já:hčerco u'kou krá:yna | Plet. jaščerica
- jašek** gl. jaček, mina
- javkati** gl. kvamat
- jaz** gl. jest
- ječati** || ječá:tę jé:čem nedov. – ekspr. tarnati
- jedel*** || jé:du -dla; -dlę m – jelka (Na Skali) | gl. tudi jedla
- jedla*** || jé:dla -e; -e ž – jelka | Plet., SSKJ jela; gl. tudi jedel
- jedrce** gl. bura
- jegu** gl. igo
- jeli** || jà:lę jè:lte člen. – kajne: jà:lte, dę je rięs / sta bla tuj vidwà: zrā:węn, jà:ltą
- jelka** gl. jedel, jedla
- jelševje** gl. olšje
- jemati** || jemá:tę jé:mljem nedov. – jemati: jé:má:t à:slø > zagovarjati vnetje / jemá:t yó:re > rediti se / jemá:t 'døy > hujšati / jemá:t kò:nc > umirati, veneti, počasi se kvariti
- jenke*** || jęnkę jęnkę ž mn. – nečkam podobna priprava iz ukrivljene pločevine, dolge 60–70 cm, s premerom okoli 30 cm, z lesenima stranicama z ročajema, npr. za odstranjevanje krtin: utrō:c se pli:zęjo z_jęnká:mę / nębá:si 'bob tu jęnkę
- jerebika** gl. prtepika
- jerprge*** || jé:rpęrye jé:rpęrh ž mn. – brezplačno prenoščče (za miločino) | ESSJ jeperga
- jeruš** || jé:ruš -a m ed. – žganje

jesenica || jěšení:ca -e; -e ž – sinica

jesik || jé:sek -ska m ed. – kis

jest || 'jest mé:ne zaim. – jaz

jesti || jót:stę́ jó:m nedov. – v nedoločniku hrana:

*kjò:r je jò:stę́, zrà:wę̄n się̄ste, kjò:r je dieło,
ylè:j pa dbieło*

ješć gl. sneden

ješprenj || jěšprè:nj -a m ed. – ričet

jetika gl. šica

jezen, jezno gl. jezov, jezovo

jeziti se gl. uganjati, zganjati

jezov* || jé:zu -uwa -o prid. – jezen | Plet. jezav

jezovo* || jé:zuwo prisl. – jezno

jokati gl. brečati, tuliti

jopa || juópa -e; -e ž – 1. sukњi; 2. jopa

jota || jó:ta -e ž ed. – jed iz zelja, krompirja in
fižola | gl. tudi brvada

jovdati* || jò:udętę -ęm nedov. – ekspr. tarnati,
jadikovati (Čezsoča) | KKJ

jovšati* || jò:ušętę -ęm nedov. – ekspr. tarnati

jožefič* || jùožęfęc -fča; -fčę m – pomladanski
veliki zvonček

jožli || jò:žlę -želna; -želnę m – krastača
(Čezsoča)

jud || 'jot jú:da; jú:dę m – 1. brezbožnik; 2. Jud

juferinč* || jufəri:nč neskl. prid. – ki ni
popolnoma oblečen: *nę 'hod ukòu jufəri:nč* >
ne hodi okoli napol nag

jug || 'joh jù:ya m ed. – veter, ki piha z juga

junfrova || jú:nfruwa -e; -e ž – devica

junica || jení:ca -e; -e ž – mlada krava, telica

južina || jú:žna -e; -e ž – malica | gl. tudi
poprednica

južinati || jú:žnętę -ęm nedov. – malicati

K

k nogam* || h_nó:yem frazem – peš: *učá:səh smo
hudi:l h_nó:yem tu_Bə:c* | KJK iti, PW hoditi

kabi* || ká:bi člen. – seveda, kajpak

kabiš* || kabiš tudi kajbiš prisl. – toliko | gl. tudi
kale, tkaj, tkajbiš, tkajle

kad || kà:t kędù: m ed. – dim

kadar || kør tudi dør vez. – ko, kadar: *dør pri:deš
ti:, je zniieri fà:jn* | gl. tudi ko

kadičnica || kèdì:wëncë -e; -e ž – prekajevalnica,
prostor za prekajevanje mesa

kadiło gl. virh

kaditi gl. ravfati

kaditi se gl. čevrnatí

kahla || kà:hla -e; -e ž – 1. nočna posoda; 2.
keramična ploščica, pečnica | 1. gl. tudi nohčer

kaj* || 'kaj prisl. – koliko, vprašuje po številu ali
količini: A: *'kaj mà:š liet?* B: *pú:hno kliet!*

kajba gl. kajpa

kajbiš gl. kabiš

kajha || ká:jha -e; -e ž – zapor, ječa | gl. tudi
paražon

kajk* || 'kajk vez. – kolikor

kajpa* || kà:jpa tudi kà:jba -e; -e ž – ptičja
kletka

kajšen || ká:jšen -šna -o prid. – kakšen

kajto* || kejtù: prisl. – otr. zakaj: *kejtù: ne
ubò:uyš? > zakaj ne ubogaš*

kajzvem* || kè:jzbìiem sklop – ne vem, kaj pa jaz
vem: *kè:jzbìiem 'kem so šlò:*

kako || 'ku prisl. – kako: *'ku je 'kej*

kakor gl. koj

kakšen gl. kajšen

kal gl. čima

kale* || kalje prisl. – toliko | gl. tudi kabiš, tkaj,
tkajbiš, tkajle

kalin gl. gimpel

kalince kalonce* || kèli:nce kēlò:nce prisl.
– štuporamo, nesti koga na ramenih, plečih
| Plet. kalinac kalonac

kalja || ká:lja -e ž ed. – 1. jed iz moke, mleka,
masla in cimeta (vrsta močnika); 2. jed iz
ovče skute in mleka (priloga k polenti)

kaljati || kęljá:tę -à:m nedov. – packati

kalomba* || kęluomba -e; -e ž – 1. ekspr. neroda;
2. debela ženska; 3. ekspr. kdor okorno,
sključeno, težko hodi (Bavšica)

kamba || kà:mba -e; -e ž – 1. zanka, npr. pri
pletenu; 2. lesena ovratnica za živino (ovce,
koze, krave), na katero se obesi zvonec | Plet.,
SSKJ ≠; iz dolgega nagnijevega polena so nacepili
podolgovato desko, jo grobo izrezljali, ukrivili s
kuhanjem v vodi ter nato dokončno oblikovali (na
vrhu so izrezljali luknjico za lesen zatič, vrezali hišno
znamenje ...)

kambič || kęmbà:č -a; -ę m – lesena, iz deščic
narejena posoda za molžo z lesenim ali
kovinskim obodom ter enim ali dvema
ročajema z luknjo

kamčič || kà:nčéč -čča; -ččę m – kamenček

kamčičanje* || kà:nčenje-a sed.–kamenčkanje,
otroška igra s kamenčki

kamčkatí* || kà:nčkętę -ęm nedov. – kamen-
čkatí, igrati igro s kamenčki

kamen || kęmięn -a -o prid. – kamnit, iz kamna

kamen gl. peračar, škalja, šklefa, šplevta

kamenčkanje gl. kamčičanje

kamp || kà:mp -a; -ę m – način, vrsta: *nà:ša
má:t znà: skú:hętę čùompe né tri: kà:mpe
-parríezene, ustò:ryene an celię z_ulù:pem*

kmra || kà:mra -e; -e ž – soba, spalnica

kanal gl. roja

kančič || kà:nč -a; -ę m – drobec, mrvica,
kanček

kančič || kà:nč prisl. – malo, izraža zelo majhno
količino

kančič, kančičanje, kančkati gl. kamčič,
kamčičanje, kamčkati

kandela* || kęndięla -e; -e ž – sveča

kanelia || kęnięla -e ž ed. – cimet

kangla || kà:nyla -e; -e ž – valjasta aluminijasta
ali emajlirana posoda z gibljivim ročajem za
prenašanje mleka, vode

kanjec || kà:njc -a; -ę m – vejnik, širok kratek

- srp za sekanje vej, dračja: *mà: nùos ku kà:njc*
- kanjotira*** || kanjotiera -e; -e ž – spodnja majica brez rokavov
- kankrt*** || ká:ŋkert -a; -e m – tečaj pri vratih | gl. tudi pant
- kantrli*** || ká:ntørlë -a; -e m – nekdaj omarica v zidu, v katero so spravljali molitvenike, krstne sveče, blagoslovljeno vodo, zdravila ...
- kap** gl. božji žlak, žlak
- kapaa** gl. cipelgavba, felja
- kapac*** || këpà:c tudi kumpà:c v povedkovi rabi – zmožen, sposoben: *ní:sèm këpà:c tò:ya nòrdi:të* | IT
- kapelica** gl. znamlje
- kapelj** gl. menjek
- kapljica** || ká:pélc -e; -e ž – 1. kapljica; 2. šmarnica, rastlina
- kapniti** gl. cepniti
- kapus** || kà:ps -a m ed. – zelje: *nuyìe ku ze kà:ps pëštá:të*
- kapušče** || kà:pšče -a s ed. – manjša njiva, zelnik
- karoca*** || kørò:ca -e; -e ž – 1. kočija; 2. otroški voziček
- karočica*** || kørò:čca -e; -e ž – manjšalnica od karoca
- kasela*** || kësiela -e; -e ž – pušica, vrečica, pritrjena na konec palice, za zbiranje denarja v cerkvi
- kastriran** gl. rezan
- kastrirati** gl. rezati, strojiti
- kastrovla*** || këstrò:ula -e; -e ž – velika ponev, večji lonec | Plet. kastrola
- kašljati** gl. grumpati
- kašta** || kà:šta -e; -e ž – 1. pred napeljavo vodovoda zidano korito za napajanje živine, za oskrbo gospodinjstev; 2. javna pipa z vodo; 3. kamnit zid v bregu
- kater** || kier -a -o zaim. – kdo
- kateri** || kierę -a -o zaim. – kateri
- kava** gl. črnec, kofe, ploprna
- kavalet*** || këbelë:t -a; -e m – zidarski oder iz dveh podstavnih elementov in deske | SSKJ ≠
- kavelj** gl. gak, knejbel
- kavna usedlina** gl. fundač, sut, zoc
- kavža*** || kà:úža -e ž ed. – krivda
- kavža*** || kà:úža v povedkovi rabi – kriv, odgovoren: *jest ní:sèm kà:úža* | KKJ
- kazen** gl. žlak
- kaznenik** || këznìęjk -a; -e m – ploščinska mera, 640 m²: *ma ò:rt ku_n këznìęjk* > je zelo debel | Plet. žitna (prostorninska) mera
- kaznovati** gl. štrafati
- kda** || kdà: prisł. – kdaj
- kdo** gl. kater
- kdove** gl. dove
- kebelj** || ké:bu -blja; -bljë m – večja lesena posoda za repo, zelje, meso
- keber** || kłébér -bra; -brë m – majski hrošč
- kedin*** || këdi:n -a; -e m – umivalnik, umivalna skleda | gl. tudi lavandin
- kedreja*** || këdré:ja -e; -e ž – stol: *b_łret siédu kar nè dvięh këdré:jeh* | KKJ kodreja; gl. tudi kendreja
- kedrjola*** || këdärjùola -e; -e ž – samokolnica
- kejnar*** || ké:jnér -ja; -jë m – natakar
- kejnarica*** || ké:jnérca -e; -e ž – natakarica
- kejnati*** || ké:jnëtë -ëm nedov. – streči, opravljeni delo natakarja
- kejskele*** || ké:jskelë: sklop – kaj neki le: A: *kej dięleš?* B: *ké:jskelë:!*
- kelati*** || këlá:të -à:m nedov. – prenehati, ponehati, nehati
- kelj** || kë:lj -a; -e m – 1. utež pri uri (Srpenica); 2. veliko leseno kladivo iz trde grče (Čezsoča)
- kembelč** || ké:mbelč -a; -e m – manjša lesena posoda
- kempleta*** || këmplieta -e; -e ž – naborek na zadnji strani krila: *kì:klja nè këmplièto*
- kendreja*** || këndré:ja -e; -e ž – stol | KKJ kodreja; gl. tudi kedreja
- kerlc** || kë:rlélc -a; -e m – korenjak, odporen, trdoživ človek
- ketna*** || kiétna -e; -e ž – veriga | KKJ; Plet. ketina
- ketnača*** || këtná:ča -e; -e ž – veriga za kotel nad ognjiščem
- ketnar*** || kietnér -ja; -jë m – modras
- ketnica*** || kiétenca -e; -e ž – verižica, nakit: *zlá:ta kiétenca* | Plet. ketinica
- kibicirati** || kibiciętę -ëm nedov. – s posmehljivim govorjenjem izzivati
- kidati** || kí:dëtë -ëm nedov. – odstranjevati sneg, gnoj
- kiklja*** || kì:klja -e; -e ž – žensko krilo | KKJ; Plet. kikla
- kila** gl. pruh
- kilec*** || kì:lc -a; -e m – rezilo sekire
- Kilec*** || Kì:lc -a; -e m – šalj. Čezsočan, prebivalec Čezsoče
- kiltati*** || kì:ltëtë -ëm nedov. – veljati: *pukà:š, kaj kì:ltëš* | gl. tudi gilitati

kimrati (se)*

- kimrati (se)*** || kí:mrętę (se) -ęm se nedov. – **1.** brigati se; **2.** skrbeti
- kinčerli*** || kí:nčərlę -a; -liję m – žepni nož, pipec (Bavšica) | gl. tudi činkerli
- kinkli*** || kí:jkłę -kelną; -kelnę m – **1.** ekspr. kdor nenadzorovano kima; **2.** zaspanec
- kirtoh*** || kiértoh -a; -ę m – darilo
- kis** gl. jesik
- kisel** || kí:su kí:sela kí:selo prid. – kisel: kí:su ku ury:sk
- kisla repa** gl. bržada, žrbada
- kišta** || kí:šta -e; -e ž – zaboj: kí:šta zę dró:wa, zę čiūompe
- kivelj*** || kí:velj -vlja; -vlję m – okrogel, čebru podoben lesen zaboj brez pokrova (Bavšica)
- kizura*** || kizú:ra -e; -e ž – zadrga | gl. tudi drzalica
- kje** || kjò: tudi kí: tudi kè: prisl. – kje
- kladivo** || klá:dwo -a; -a s – kladivo | gl. tudi maca, kelj, lopuča
- klafutniti*** || klęfú:tęntę -fù:tnęm dov. – ekspr. pasti, telebniti
- klagovati** || klęywá:tę -ù:jęm nedov. – ekspr. jadikovati
- klajarica** || klà:jerca -e; -e ž – rjuha iz vrečevine za prenašanje sena
- klalnik** || klà:węŋk -a; -ę m – **1.** kočnik; **2.** ekspr. zob
- klamovdrati*** || klémò:üdrętę -ęm nedov. – ekspr. ropotati, povzročati hrup | Plet. klamodrati
- klanec** gl. rupa
- klanfa** || klà:nfa -e; -e ž – skoba, kovinska spona za spenjanje lesenih delov | Plet., SSKJ klamfa; gl. tudi lošna
- klanfati** || klà:nfętę -ęm nedov. – **1.** spenjati; **2.** ekspr. rimati
- klanfica*** || klà:nfca -e; -e ž – lasnica
- klasti** || klá:stę klá:dem nedov. – polagati, dajati, nalagati: nę klà:t tè:jzya talię
- klati¹** || klá:tę kùoljęm nedov. – **1.** gristi: tię pò:s kùolje / ya je pò:s uk'lou; **2.** ščipati: ti kumà:rnę kùoljejo ku hudi:c
- klati²** gl. dreti
- klavrn** gl. jamrn
- kle** gl. tule
- klecnniti** || klićentę klićennęm dov. – **1.** poklekniti; **2.** klecnniti, nehote upogniti nogo v kolenu: m_je klićelna nό:ya; **3.** popustiti: kędrę:ja je klićelna
- kleja*** || klé:ja -e; -e ž – skrinja za shranjevanje koruze (Bavšica) | gl. tudi banka
- klen*** || klien -a; -ę m – kleše za puljenje zob (Na Skali)
- klepalo** || klepá:lo -a; -a s – orodje za klepanje kose, babica in kladivo
- klepetati, klepetulja** gl. pledrati, pledra
- kleščar** || kličečar -ja; -ję m – **1.** rogač; **2.** ekspr. skop človek
- kleščarica** || kličečarca -e; -e ž – strigalica
- kleše** gl. klen, klumpe, pince
- kleštrati** || kličeštrá:tę -à:m nedov. – ekspr. bloditi, hoditi brez cilja (Bavšica)
- kletka** gl. kajpa
- klicati se** || klí:cętę se klí:cęm se nedov. – imenovati se: ku se kli:cęs
- klikel*** || klí:kęł -na; -nę m – ščipalka za obešanje perila | gl. tudi čepin, precepec
- klin** gl. kilec
- klinec** || kli:nc -a; -ę m – **1.** ekspr. penis: tu je ęn kli:nc uriędno > nič; **2.** kletv. kli:nc, pa je šlò:use u malò:ro / kli:nc te ylièda
- klinkniti*** || klí:ŋkentę kli:ŋknem dov. – biti nekoliko podoben komu/čemu: klí:ŋkne nę tę:stà:rya / tę mą:l kli:ŋkne má:lo nę stri:ca
- kljoča*** || kljú:ča -e; -e ž – **1.** kokljja; **2.** stara kokoš, ki ne nese več | Plet. kloča, kloka
- kljubati** || kljù:bętę -ęm nedov. – **1.** nagajati: nę kljù:bi; **2.** ovirati: urre:me kljù:ba
- klobiči** gl. klobec
- klobec** || k'louc kló:uca; kló:ucę m – **1.** klobič; **2.** ekspr. cmok v grlu: se mo je neriędu k'louc tu yò:rlę, ni mó:yu rę:jč 'heč | Plet. »klovč« pod klobec
- kloca** || klùoca -e; -e ž – **1.** v peči posušena ali pečena tepka (hruška); **2.** ekspr. suh, trd iztrebek
- klofniti** gl. fliskniti, primeljuzniti
- klofratni*** || klufrá:tę -à:m nedov. – ekspr. koločratiti, potepati se
- kloh²** || klùoh prisl. – malo, slabo mero: m_je dá:la klùoh
- klošprnati*** || klušpørná:tę -à:m nedov. – ekspr. okorno hoditi (Bavšica)
- klovec** gl. klobec
- klovfar*** || klò:ufär -ja; -ję m – iztepač, priprava za iztepanje
- klovfati*** || klò:ufętę -ęm nedov. – iztepati, npr. preprogo | SSKJ klofati
- klump*** || klù:mp -a m ed. – **1.** navlaka, šara; **2.** slab, malovreden izdelek: 'kej s ukú:pu zę_n klù:mp | 1. gl. tudi krafelj, škalonja
- klumpati*** || klù:mpętę -ęm nedov. – plunkati, tresti tekočino v steklenici

klumpe* || klù:mpe -- ž mn. – železne klešče za skopljenje ovnov

kmalu || hmà:lè prisl. – kmalu

kmisati se || kmì:se:te se -em se nedov. – pripravljati se na jok

knejbel* || kné:jbel -na; -nè m – lesen kavelj na vrvi pri rjuhi za seno

knof* || knò:f -a; -è m – 1. vozel; 2. gumb

knuta* || knú:ta -e; -e ž – zanka, s katero se zapne podolgovat lesen gumb na suknjiču

ko¹ || k vez. – ko, kadar: kpri:dèš tì; je zmìeri fá:jn | gl. tudi kadar

ko² || ku tudi kuj, koj in ko vez. – kot: sí:tèn ku lí:ža

kobacati se || kubá:cetè se -em se nedov. – 1. hoditi po vseh štirih (za človeka); 2. ekspr. plezati, lesti navzgor

kobara* || kubá:ra -e; -e ž – 1. rogovila; 2. več tesno skupaj rastocih lešnikov (Plet.) | 1. gl. tudi cvizla

kobi* || kú:bi sklop – 1. kako neki: kú:bi stu njerèdu; 2. menda, seveda, vsekakor, izraža samoumevnost, soglasje, pritrjevanje: A: as kunçò:u? B: kú:bi.

kobjarta* || kubjà:rta -e; -e ž – posteljno pregrinjalo

koca* || kùoca -e; -e ž – 1. prašič; 2. otr. umazanček: ja, sajs wès ukéljà:n, tì: kùoca, tì:

kocli* || kuóclę -celna; -celnę m – ekspr. prašiček

kočič || kùočč -a; -è m – 1. prašiček; 2. otr. umazanček

kočija gl. karoca

kočnik gl. klalnik

koder gl. frlec

kofce* || kó:fce -a s ed. – kavica: yrìewa nè kó:fce

kofe || kó:fe -è s ed. – kava: kó:fè pú:ro usá:ko ù:ro | gl. tudi črnec

kofetjera* || kofetjè:ra -e; -e ž – tridelna priprava za kuhanje ekspresne kave | gl. tudi pula

kofnant* || kufnà:nt -a; -è m – mejaš

kofnati* || kufnà:tè -à:m nedov. – mejiti

koguma* || kó:yuma -e; -e ž – vrč za kavo

kojnčarica* || kò:jnčørca -e ž ed. – regrat (Žaga) | gl. tudi modec, poljska solata, žentivnica

kojnica* || kùojnca -e; -e ž – kolca, priprava z dvema kolesoma, na katero se pripne plug pri oranju | kolesi sta različnih velikosti: veje gre po brazdi, manjše pa po grebenu

kokoc gl. kokotec

kokoš gl. cvergelj, kura, pula, pulica

kokotec || kukùoc kukuóca; kukuóce m – oreh (sad)

kolajcati* || kulá:jcetè -em nedov. – kotaliti, trkljati

kolajčast* || kulá:jčest tudi kurlà:jčest -a -o prid. – okrogel

kolajec* || kulà:jc -a; -è m – 1. obroč; 2. krog; 3. kolut

kolcati (se) gl. ckat si

koledar gl. kolender

kolenčnik || kuliènčenj -a; -è m – 1. pripon, vrv, ki se da ovnom ali kozam okoli sprednjih nog, da se žival ne more hitro premikati, skakati; 2. pri statvah prečna palica pod prsnim vratilom (Plet.)

kolender* || kuliéndér -ja; -jè m – koledar

kolerjati* || kulørjá:tè -à:m nedov. – ekspr. kolovratiti

kolet || kulè:t kuliéta; kuliéte m – svinjak: kaj pørsiet je tu kuliéte | gl. tudi kotec

koliko gl. kaj

kolikor gl. kajk

kolir || kuliér -ja; -jè m – ovratnik

kolk gl. golj

kolkica kaj || kù:lkica 'kej frazem – kolikor toliko: če:s kù:lkica 'kej puštè:n, bùoš puvìedu pu prèví:ce

kolomaz gl. šnirba

kolomon || kełémùon -a; -è m – kolomonov žegen, črne bukve

kolovrat || kèle:urøt -a; -è m – leseno vratilo, kljuka ob ognjišču, na kateri visi kotel

koltrina* || kultrì:na -e; -e ž – zavesa | gl. tudi firgonk

komaj || kù:mi prisl. – komaj

komar || kumà:r -na; -nè m – komar

komašelj* || kumá:šelj -na -nè m – gamaša

kombine || kombinè: neskl. m ed. – kombineža (Bavšica) | gl. tudi srajca, rafka, raska, šluk

kombinezon gl. tuta

kombineža gl. kombine, srajca, rafka, raska, šluk

komeranča* || kumèrà:nča -e; -e ž – pomaranča

komina* || kùomna -e ž ed. – kumina

komod gl. komovd

komovd || këmò:ut neskl. prid. – udoben: këmò:ut këdré:ja | SSKJ komod

komovd || këmò:ut prisl. – 1. zlahka; 2. udobno: nè 'tej këdrè:jè se këmò:ut sièdi | SSKJ komod

kompanija

kompanija || kompani:ja -e ž ed. – po prvi svetovni vojni skupina lastnikov planine (delničarjev)

kompanirati* || kumpenjerete -em nedov. – spremljati koga, delati družbo komu

kompas gl. busola

kompava || kumpà:wa -e; -e ž – bodeča neža (Bovec, Čezsoča)

komper || kùompar -ja; -je m – srakoper

komplít* || kumplít: -a -o prid. – **1.** končan, pokončan; **2.** ekspr. zelo utrujen, upehan: *zvęčier səm biu węs kumplít:t*

kompliti* || kumpli:té kó:mplém dov. – končati, dokončati | IT, KKJ

komunja* || kémú:nja -e ž ed. – gozdovi ali travniki v skupni lasti

končati gl. kompliti

končeš* || kunčeš sklop – češ da, uvaja subjektivnost: *se je nərièdu, kunčeš dę nę vię*

končno gl. tanti

konfet || konfè:t -a; -ę m – konfet, bombon bele barve z mandljem v sredi | darilo ženina in neveste svatom

konfin || kunfi:n -a; -ę m – **1.** mejnik, mejni kamen; **2.** državna meja

kongelj* || kó:nyelj -ylja; -ylje m – vedro (Čezsoča) | gl. tudi ejmar, goljmer, štenjak

koni* || kó:ni neskl. mn. sam. – čarovniški predmeti (perje, dlake), ki jih je čarovnik podtaknil žrtvi v blazino, da bi mu škodovali: *je dubi:u nüotre u pò:uštre tè:jste kó:ni*

konj || 'konj kó:nja; kó:nje m – kovinsko stojalo, opora za polena na ognjišču

konja* || kùonja -e; -e ž – ekspr. velika, robustna ženska

kontenjan* || kontenjá:n -a -o prid. – ekspr. sit

kontent || konté:nt v povedkovi rabi – zadovoljen: *səm konté:nt*

kontrabantar || kontrabà:ntər -ja; -je m – tihotapec

kopati se || kupá:tę se kùopljem se nedov. – kopati se

kopec || kùopc -a; -ę m – kupec: *ste žię dubi:l kùopca zę bą:jto?*

kopica || kupí:ca -e; -e ž – **1.** peta pri ženskem čevlju; **2.** čevelj z visoko peto: *je pò:rsla u kipi:cęh / je ubú:la kipi:ce*

kopriva gl. pokriva

korača || kurá:ča -e; -e ž – mednožje: *səm stò:r-yu bəryieše tu kurá:čę*

korakt* || kurà:kt neskl. prid. – **1.** pravičen; **2.** ki

je v skladu z določenimi merili (Bavšica): *on je kurà:kt čló:bęk*

korakt* || kurà:kt prisl. – **1.** gotovo; **2.** v skladu z določenimi merili: *nərièdi u'se kurà:kt*

koralda gl. grola

koraža || kurà:ža -e ž ed. – pogum

koražen* || kurá:žen -žna -o prid. – pogumen, korajžen

korba* || kùorba -e; -e ž – **1.** vlačuga; **2.** v medmetni rabi, kletv.: *kùorba, 'zej pa še 'tu* | Plet., SSJK kurba; gl. tudi poteja

korec || 'korc kò:rca; kò:rcę m – **1.** strešna opeka; **2.** večja bakrena, navadno oglata zajemalka za vodo

korenčast* || kuriénčest tudi kurlienčest -a -o prid. – krivonog, ki ima noge na o: *mà:krá:tko ki:kljo šię ká:že kuriénčeste nuyię / kurlienčesta, dę_b ję ló:hko pərsię lętielo med nuyá:mę*

korenjak || kurēnjà:k -a; -ę m – pogumen, močen človek: *pi:pa pá:pa dièla kurēnjà:ka*

korito || kurí:to -a; -a s – podolgovata posoda za krmljenje ali napajanje živine

korjera || kurjè:ra -e; -e ž – avtobus

korlajčast gl. kolajčast

korp || kùorp -a; -ę m – nagobčnik

korpa* || kùorpa -e; -e ž – pletena košara, cajna, cekar: *utrò:k lé:ži tu kùorpę / uzð:m kùorpo zę pu špè:žo / kùorpa kusi:lərca > jerbas, v katerem so nosili kosilo delavcem na polju*

koruza, koruzen gl. sirek, sirkov

koruzni storž gl. čužek, panola, runja, štrucelj

kose* || kusię kusię s mn. – jed iz kuhanega sesirjenega mleka | priboljšek za pastirje

kosec gl. senosek

kosir gl. rinčič

kosití gl. seči

kosten* || kó:sten -tna; -tnę m – omara

kosteničje* || kustenì:čje -a s ed. – liguster, grmovje za živo mejo | Plet. kosteničevje

košara gl. korpa

koščeneli* || kuščenè:li -lja; -lję m – oreh z zelo trdo lupino

koščenjak || kuščenjà:k -á:ka; -á:kę m – koščak, oreh s trdo lupino in piškavim ali težko izluščljivim jedrom

košnja gl. seč

košpa || kùošpa -e; -e ž – lesena cokla, katere zgornji del je spleten iz vrbovih šib: *mà: ubù:te kùošpe*

košta gl. kovšta

- koštati** || kuštá:tę -à:m nedov. – stati, imeti ceno:
kaj kuštá: 'na štrù:ca
- koštrun** || kęstrù:n -a; -ę m – **1.** oven; **2.** ekspr. neumen človek
- košutje** || kęšù:tje -a s ed. – mlad gozd
- košutnik** || kęšù:tęjk -a m ed. – **1.** rumeni encijan; **2.** žganje, v katerem je namočena korenika rumenega encijana
- kot** gl. ko
- kotaliti** gl. talajcati
- kotec*** || kó:tęc -tca; -tcę m – **1.** svinjak; **2.** z deskami ograjen prostor za krompir v hlevu ali kleti | **1.** gl. tudi kolet
- kotelnik*** || kó:tunek -ŋka; -ŋkę m – na planini prispevek za uporabo kotla | lastniku kotla se da enodnevna količina sira in skute
- kotlič** || kó:tlęč kotlí:ča; kotlí:čę m – kotliček
- kovačnica** gl. šmitna
- kovček** gl. baliža, kufer
- kovelesna*** || kuvelé:sna -e; -e ž – slaba, razmajana postelja (Bavšica)
- kovh*** || 'koh kó:uhā; kó:uhę m – kuhar
- kovhar*** || kó:uhör -ja; -ję m – kuhalnik
- kovšta** || kó:ušta -e ž ed. – hrana (Bavšica) | Plet., SSKJ košta
- kovter** || kó:utor -rja; -rję m – debela prešita odeja
- kozaklanf*** || kó:zaklă:nf -a m ed. – otroška igra, pri kateri igralci mečejo kamne v predmet, da bi ga prevrnili | SSKJ koza klamf; igro lahko igra več igralcev, ki imajo po dva ploščata kamna (gl. tudi šklefa), s katerima izza črte ciljajo v nastavljen predmet, navadno pločevinko; zmaga tisti, ki v poljubnem številu krogov zbere največ točk
- kozar** || kuzà:r -ja; -ję m – kozji ali ovčji pastir
- kozariti** || kuzá:rtę -ręm nedov. – pasti koze ali ovce
- kozlanje** || kuzlă:nje -a s ed. – bruhanje: kíęr buo pù:cu tù:ste kuzlă:nje / mę_yrię nę kuzlă:-nje > gnusi se mi
- kozlati** || kuzlá:tę -à:m nedov. – bruhati | gl. tudi rigati
- kozrnje*** || kozərnjię -a s ed. – jutranja in dnevna paša (za ovce in koze): smo yná:l nę kozərnjię
- kožeľe*** || kužielè: sklop – le kako, kako neki: kužielè: mi:słęš, dę sęm tu nariędu
- kožuh** || kę'zoh kežú:ha; kežú:hę m – kožuh
- kraf** || k'ref krá:fa; krá:fę m – bovški štrukelj z nadevom iz pečenih (suhih) hrušk (tepk): só:t tu pù:oknjen k'ref
- krafelj*** || krá:felj -flja m ed. – navlaka, krama, šara | gl. tudi klump, škalonja
- kragen*** || krá:γen -γna; -γnę m – vrat
- kraj** || k'rej krá:ja; krá:ję m – **1.** rob; **2.** konec
- krajec** || krè:je krá:jca; krá:jęç m – **1.** krajec, kos kruha, odrezan na koncu štruce ali hlebca, **2.** krajnik, deska z eno ravno in drugo izbočeno ploskvijo; **3.** lunin krajec: zà:dnję krè:je
- krak*** || k'rek krékù:; krékı: m – gleženj (Bavšica): yá:če douz ę krékı:> dolge spodnje hlače | gl. tudi člin
- krakavec*** || kerkà:yc -a; -ę m – namišljeni bolnik, hipohonder: kerkà:yc je dərā:yc
- kraljiček** gl. strežič
- kramp** || k'remp krá:mpa; krá:mpę m – **1.** kramp; **2.** ekspr. jezen človek
- krampati** || krá:mpętę -ęm nedov. – praskati: mǎ:čka krà:mpa | gl. tudi garati, grajspati, grentati, rušati se
- krampelj** || krá:mpęlj -na in -plja; -nę in -plję m – **1.** parkelj, noga nekaterih sesalcev: tu jęšprę:nj müore stupi:t krá:mpęlj ut pərsięta; **2.** ekspr. noht: ustrę:s krá:mpęljne | gl. tudi parkelj
- krampež** || krà:mpęs -ža; -żę m – vile za seno z ukrivljenimi roglji | gl. tudi prajčica
- krampovec*** || krá:mpuwc -uca; -ucę m – priprava za robkanje koruze (Bavšica) | gl. tudi čuženik, mrvalo, ognjilo
- krancelj** || krá:ncęlj -na; -nę m – venec: né:stę krá:ncęlj ze puwriebem / ji je uzięu krá:ncęlj > nedolžnost
- kranja*** || krá:nja -e ž ed. – prisušena umazanija: mǎ: krá:njo tem ze ušlesę
- krasta** gl. grinta, hrasta, skrumba
- krastača** gl. gnjarča, jožli, žavka
- krasnje*** || krá:šnje krà:šenj ž mn. – leseno nosilo z naramnicami za prenašanje večjih bremen na hrbtnu: je nięsu yá:msa yor nę krà:šnjeh
- kravata** gl. petljica
- krbulja** || kerbú:lja -e; -e ž – krebuljica, rastlina z votlim stebлом in belimi cvetovi v kobulih: piščá:u węn_s korbú:lje / krá:we nę mǎ:rejo korbú:lje
- krčelj*** || kərčě:lj -a; -ę m – **1.** majhna njiva; **2.** krajsa brazda na robu njive
- krčnik*** || kę:rčęjk -a; -ę m – **1.** lesen obod za cedilo; **2.** jarmu podobna priprava, s katero se drobnici zapre glavo v jasli; **3.** jarmu podobna priprava, v katero se vpne dva ovna (Na Skali) | **3.** gl. tudi lejtrnik
- krečati** || kręćá:tę kričęm nedov. – tarnati, tožiti, vzdihovati

kredenca

- kredenca** || kərdè:nca -e; -e ž – nizka omara z vitrino
- krepa** || krępa -e; -e ž – **1.** posoda: *pumđ: / kriepē; 2.* slabš. glava: *mo nę yrię nęć tu krępo / mā: kriepo ku cędī:lo* > imma slab spomin
- krepačina*** || kərpá:čna -e; -e ž – **1.** mrhovina; **2.** ekspr. lena, razvajena žival, npr. mačka; **3.** ekspr. kdor se slabo počuti
- krepan** || krępà:n -a -o prid. – **1.** ekspr. poginul, crknjen; **2.** ekspr. utrujen
- krepati** || krępá:tę -à:m dov. – **1.** poginiti; **2.** slabš. umreti; **3.** pokvariti se (za aparat)
- kresnička** gl. bolskalica
- krešta** || krięšta -e; -e ž – **1.** gmota, gruda; **2.** zmrznjena kepa snega; **3.** ekspr. neroden človek
- krevljast** || kręuljest -a -o prid. – kriv, gobav, npr. drevo
- kreželc*** || krięželc -a; -ę m – **1.** naborek, volanček **2.** maščobno tkivo, ki se drži svinjskih črev | Plet. kreželje
- kri** || krí: kərjá: s ed. – kri: *je blu u'se ut kərjá:* | gl. tudi krives
- kričati** gl. kričati
- krikati** || kriká:tę krá:čem nedov. – kričati: *nę krá:čę t'ku fě:jst*
- krikovec*** || krí:kuwęc -uca; -uce m – muren | Plet. krikavec
- krišpati (se)*** || krí:špętę (se) -ęm (se) nedov. – **1.** stepati, npr. preprogo (Bavšica); **2.** ekspr. tepsti; **3.** ekspr. ubadati se, mučiti se: *'jejš, kaj smo se krí:špęle, dę smo nęriędle*
- krivda** gl. kavža
- krives*** || krí:bes -a s ed. – kri: *ma tu krí:besę* > imma v krvi | gl. tudi kri
- krivolov** gl. ravbšic
- krivonog** gl. korenčast
- krivopetnica** || kriwopiętēnca -e; -e ž – bajno bitje, hudobna vila z zasukanimi stopali (Trenta)
- križ** || krí:škrí:ža; krí:žę m – **1.** črtalo, zobat prečni tram za pripravljanje vrst pri sajenju, npr. krompirja; **2.** ekspr. težava, skrb: *sam kri:š je z_njuo* **3.** ekspr. desetletje: *mā: žię wé:sem kri:žu*
- krjanca*** || kərjá:nca -e ž ed. – olika | KKJ; ESSJ karjanca
- krjančen*** || kərjá:nčen -čna -o prid. – olikan
- krleti*** || kərliliętę kə:rlęm nedov. – **1.** ekspr. štrleti; **2.** ekspr. dreti se
- krliči se*** || kərlili:tę se kə:rlęm se nedov. – ekspr. razburjati se, repenčiti se
- krlja*** || ké:rlja -e ž ed. – **1.** ihta; **2.** ekspr. ihtav človek | 1. gl. tudi fota
- krljast*** || ká:rljést -a -o prid. – ihtav
- krneniti*** || ká:rncęntę -cnęm dov. – z nožem narediti majhno zarezo (Bavšica)
- kročla*** || krūočla -e; -e ž – **1.** držalo na koncu krivin pri saneh za seno; **2.** čačka; **3.** nerazločno napisana črka; **4.** grčava veja
- krof** gl. fancel
- krog** gl. kolajec
- krošnja** gl. kršulja
- krošnjariti** gl. guzirati
- krotek** gl. gnamen
- krotica*** || kruótca -e; -e ž – dereza s štirimi konicami
- krotica*** || krutí:ca -e; -e ž – štrleč vozliček, ki nastane pri prepletanju, sukanju dveh volnenih niti (Bavšica)
- krožnik** gl. talir
- krepelj¹** || kę:rpęlj -plja; -plęj m – kррplja, priprava za hojo po snegu: *ubù:j kə:rpłje*
- krepelj²** || kərpě:lj -a; -ę m – kokošja uš
- krsta** gl. trugla
- kršulja*** || kəršù:lja tudi kršù:ja -e; -e ž – **1.** drevesna krošnja; **2.** veja: *yná:tę žbi:no s kəršù:ljo*
- krtiča** gl. ščet, štrigelj
- krukla** || krù:kla -e; -e ž – palica, navadno z ukrivljenim koncem za opiranje
- krumpnati*** || krumpná:tę -à:m nedov. – šepati (Bavšica)
- kruncelj*** || krú:ncęlj -na; -ńę m – kratko, grčavo, skrivenčeno poleno (Bavšica)
- krunkelj** || krú:nkęlj -na; -ńę m – **1.** grčav, skrivenčen del debla; **2.** grčavo poleno
- krvavi mlečnik** gl. škroblja
- kselj*** || ksé:lj -a; -ę m – obrtnikov pomočnik | KKJ
- kšajt*** || kšà:jt tudi šà:jt – v povedkovi rabi prebrisani, zvit: *te pərpé:lje žé:jnęya čęz wđ:do, t'ku je kšà:jt*
- ku** gl. kako
- kuča*** || kù:ča -e; -e ž – **1.** pasja uta, hišica; **2.** ekspr. nožnica, del ženskega spolovila
- kučica*** || kù:čca -e; -e ž – ekspr. nožnica, del ženskega spolovila
- kudelc*** || kù:dęlc -a; -ę m – **1.** iztrebek klobasaste oblike; **2.** zmer.: *kù:dęlc smordlji:wę* | gl. tudi kungelc
- kufér** || kú:fér -fra; -frę m – kovček: *pubá:sętę kú:fre* > oditi / *te 'mam žię pù:hen kú:fér*
- kugenlager*** || kú:γenlă:γer -γra; -γrę m – ležaj

- kugla** || kù:γla -e; -e ž – **1.** krogla, del naboja; **2.** žoga: pudà:ji kù:γlo | **2.** gl. tudi bala, covpra
- kuglica*** || kù:γelca -e; -e ž – kroglica | KKJ
- kuhalnica** gl. kuhrnica, trnač
- kuhalnik** gl. kovhar
- kuhar** gl. kovh
- kuhrnica*** || kù:hrinca -e; -e ž – kuhalnica:
A: ku yrje? B: kabì:š dë sem pukùonce ku
kù:hrinca tu lùoncè > nisem ravno zdrav
- kujati se** gl. mužiti se, mužo držati
- kuk** || kù:k -a; -ę m – lesen stebriček ob kmečki peči, na katerega so odlagali klobuke, rožni venec ...
- kukavica** || kú:kuca -e; -e ž – kukavica
- kukrli*** || kù:kärle -lja; -liję m – **1.** strešno okno; **2.** daljnogled; **3.** kukalo, linica v vhodnih vratih
- kumba** || kù:mba -e; -e ž – komat
- kumina** gl. komina
- kumpac** gl. kapac
- kumpel*** || kù:mpel -na; -nę m – prijatelj, tovariš, pajdaš | gl. tudi kumpelc
- kumpelc*** || kù:mpelc -a; -ę – m – prijatelj, tovariš, pajdaš | gl. tudi kumpel
- kunda*** || kù:nda v povedkovi rabi – ekspr. prebrisan: on je kù:nda
- kungele*** || kù:nγelc -a; -ę m – ekspr. iztrebek klobasaste oblike | gl. tudi kudelc
- kunštnež*** || kù:nštnež -ža; -žę m – bistroumen, prebrisan človek
- kup¹** || kù:p -a; -ę m – kupčija: duóbər kù:p > poceni, ugodno
- kup²** gl. kupec
- kupec** || kù:pc -a; -ę m – **1.** kup; **2.** kopica sena:
- kaj** kù:pcu ste pusprá:blę; **3.** velika količina: ęn kù:pc dięla; **4.** kar je brez reda zbrano: sprá:bę nę kù:pc > spravi skupaj
- kupilo** || kpí:lo -a s ed. – nakup, kar je kupljeno: dëmá:ča mùoka, pu rí:tę pùoka, k_prí:de nę kpí:lo, ylięda ḷ:rt mí:lo / dó:klør je dëmá:ča mùoka, ḷ:rt dó:bro pùoka, k_prí:de nę kpí:lo, je le fulí:lo
- kuplinga*** || kú:pliŋya -e; -e ž – menjalnik
- kura** || kú:ra -e; -e ž – kokoš
- kurtlast*** || kú:rtlęst -a -o prid. – ekspr. majhen, nizek, potlačen, nepravilnih oblik, kratkih nog
- kurtli*** || kú:rtlę -telná; -telnę m – ekspr. človek ali žival nizke rasti in kratkih nog
- kurtovec*** || kú:rtwęc -uca; -uce; m – ročni voziček, navadno na dveh kolesih (Bavšica): yá:ruwęc kú:rtwęc | gl. tudi gare, garovec
- kušten*** || kú:štēn -tna -o prid. – prebrisan, zvit, pameten: kú:štēn ku łęsi:ca | SSKJ kunšten
- kvamati*** || kwá:mętę -ęm nedov. – javkati, tarnati
- kvanta** || kwá:nta -e; -e ž – izmišljotina, čenča
- kvantati** || kwęntá:tę -ą:m nedov. – čenčati, obrekovati | gl. tudi obdavati, pšaditi
- kvarte** || kwá:rte -- ž mn. – gradaše | gl. tudi ahlje, gradaša
- kvas** gl. feca
- kvaša** gl. pac
- kviht*** || k'wəht kwí:hta; kwí:htę m – utež, npr. pri uri, za tehtanje | KKJ
- kvintal** || kwintà:l -a; -ę m – utežna mera, 100 kg

labrje || lá:bərje -a s ed. – 1. kamnit svet s tanko plastjo slabe zemlje; 2. naplavljjen grušč | Plet. laberje

lačna* || lá:čna -čen s mn. – ledje: fà:nj ublecì: se, dè nè pørhlá:deš lá:čen

ladelc* || lá:dělc -a; -ę m – predal | IT ladeljc

lahek gl. lohan

lahet || lá:ht lěhtù:; lěhti: m – komolec: smo žlá:hta ud ri:t dě lá:hta

lajben* || lá:jbēn -bna; -bnę m – stranišče: lá:jbēn nè štərbù:yk | gl. tudi lajven

lajbič || lá:jpč -a; -ę m – brezrokavnik, telovnik

lajbnar* || lá:jbnér -ja m ed. – gnoj iz človeških iztrebkov, ki se zbirajo v stranišču na štrbunk: pujují:tę z lá:jbñrjem

lajdati* || lá:jdětę -ęm nedov. – ekspr. prenašati, trpeti koga/kaj: tè:jste bá:be nę muórem ūběc lá:jdětę / še dú:yo ya je lá:jděla

lajha* || lá:jha -e; -e ž – njiva (Bavšica)

lajhtar* || lá:jhtér -ja; -јe m – svečnik

lajtmeser* || lajtmesè:r -ja; -јe m – ročni skobljič

lajven* || lá:jvēn -vna; -vnę m – stranišče (Bavšica) | gl. tudi lajben

lam* || lém lá:ma; lá:mę m – brest | Plet. lim

lampa || lá:mpa -e; -e ž – svetilka: tā:šēn lá:m-pa > žepna svetilka

lanterna || lèntiérna -e; -e ž – svetilka s steklenim ohišjem: se svieti ku d'rek tu lèntiérne > kdor/kar se pretirano sveti (kdor je preveč namazan z briljantino ali kremo, zloščeni čevlji ...) | Plet., SSKJ laterna

lapuh gl. lepenje

lasati gl. cotati

lasnica gl. frketa

lastnik drobnice gl. tropar

lastnik planine gl. stanik

lastovka gl. fedegornik, lastvrica, podgorida

lastvrica* || lá:stwérca -e; -e ž – lastovka

lasulja gl. peruka

laški || là:šké -a -o prid. – italijanski: pučá:sēn ku là:ška pè:nzija / tó:rměst ku là:ška mů:la

lašt* || 'lešt lá:šta; lá:štę m – tlakovani pločnik

lavanda || lavà:nda -e ž ed. – sivka, dišeča rastlina z modrimi cvetovi: dílet lavà:ndo tu cù:nje

lavandin* || lavandì:n -a; -ę m – umivalnik | gl. tudi kedin

lavf* || là:uf -a; -ę m – 1. puškina cev; 2. tek

lavfati* || là:ufetę -ęm nedov. – teči

lavšprna gl. lošprna

lavta || là:úta -e; -e ž – 1. čeljust; 2. zobna proteza: še štiérdešièt lièt nì:ma, pa 'ma žie là:uto

lavtati || là:utetę -ęm nedov. – ekspr. opletati: črièulje mo là:utęjo > se mu sezuvajo

lavtniti || lá:utentę -tnem dov. – 1. ekspr. požreti, v enem grizljaju pogolniti: pò:s je lá:utnu cièlo klubá:so; 2. ekspr. ugrizniti: mierki, dę te pò:s nè lá:utne

lažej* || lèžè:j prisl. – lažje

lažje gl. ležej

leben* || liébēn -bna; -bnę m – život, telo

lebet* || lèbè:t v povedkovi rabi – brez vsega: čez nùoј so ustá:l lèbè:t, b'rës hì:še, b'rëz žbi:ne

leca* || lé:ca -e ž ed. – ara | ESSJ leca I

ledje gl. lačna

ledrik || lèdrè:k -rí:ka m ed. – radič: nèbè:r lèdrò:k

ledvice gl. oblisti, oblistje

lejdek* || lé:jděk v povedkovi rabi – neporočen, samski | SSKJ ledik, ledig

lejder* || lé:jdér -dra m ed. – usnje: juópa wę:z léjdra / buo lè:jdér an šnà:jdér > izraža grožnjo, da bo nekdo tepen s pasom po zadnjici

lejdrast* || lé:jdrěst -a -o prid. – usnjen: lé:j-drěsta juópa

lejstrati* || lé:jstrętę -ęm nedov. – strogo vzgajati, priganjati koga pri delu z veliko avtoriteto: 'jeh je lè:jstręla, ni:so wà:yelę ní:ti mò:rdentę

- lejtre*** || lè:jtre -tər ž mn. – lestev
- lejtrnik*** || lè:jtrn̄ik -a; -ę m – jarmu podobna priprava, v katero se vpne dva ovna | lejtrnik preprečuje, da bi se ovna bila ali skakala čez ogrado, sestavljen je iz prečnih in pokončnih deščic; gl. tudi krénik
- lek*** || lēk lé:ka m ed. – krma iz soli in otrobov
- lekarna** gl. farmačija
- lelej*** || lēlē:j medm. – ekspr. izraža začudenje, posmeh: *lelē:j, lelē:j, ku se je neprá:bla*
- lementati se*** || léməntá:tę se -à:m se nedov. – ekspr. pritoževati se | IT
- lempa** || liémpa -e; -e ž – **1.** lesena posoda za vodo, ki se nosi na hrbtnu; **2.** slabš. trebuh, vamp: *mo je zrá:sla liempa* > zredil se je
- lengir*** || lēnyier -ja; -ję m – dolg lesen drog za lovljenje ali potiskanje plavajočega lesa, hlodov | SSKJ lenir
- lepen** gl. lepenje
- lepenje** || lēpē:nje -a s ed. – **1.** lapuh; **2.** lepen, rastlina z velikimi, spodaj dlakavimi listi, ki uspeva v mokrem okolju
- lerpob*** || lerpùop -ba; -bę m – vajenec
- lesteneč** gl. luster
- lestev** gl. lejtre
- lešče** || liěšče -a s ed. – leščevje, leskovo grmovje
- leška** || liěška -e ž ed. – bilnica, ostra trava
- le-te*** || Ɇltiē Ɇltā: Ɇltù: zaim. – ekspr. tisti
- leteti** || lětiētę lě:tęm nedov. – teči, zelo hitro hoditi, hiteti: *je lě:tu, dę nubě:na nő:ya ni tiela bit tę_zà:dnja*
- letričist *** || letriči:st -a; -ę m – električar
- letrika** || lě:trika -e ž ed. – elektrika | gl. tudi štrom
- letvana** || lětwá:na -e; -e ž – porodnica | gl. tudi posteljnica
- letvo** || lietwo -a; -a s – dleto
- leza** || lá:za -e ž ed. – srobot: *kędzi:t ló:zo*
- ležati** || lěžá:tę lě:žem nedov. – spati: *błęš lě:žet, ſej kaj je ſiž ū:ra / lě:ži ku krá:wa*
- lice¹** gl. blanja, bunja
- lice²** || lī:ce -a s ed. – prednja stran: *ubè:rnę nę lī:ce štò:nf, srá:jco / hí:ša je yliedala z lī:cem ta pruöt ciéste*
- lifrati*** || lí:frętę -ęm dov. – **1.** ekspr. odnesti; **2.** ekspr. vzeti; **3.** ekspr. ukrasti
- lih** || lī:h prisl. – ravno, ravnokar: *'lih sém pón:ršu* | Plet. glih
- lih** || lī:h člen. – ravno, samo: *'lih má:lo / 'lih ó:na je ſe mà:jykęla*
- lijak** gl. trahter
- likalnik** gl. peglajzen, pejgel
- lim** || 'lém lí:ma m ed. – lepilo
- limanice** gl. moščada
- lintorn*** || lentoúren -rna; -rnę m – zmaj, bajno bitje | Plet. lintver, lintvern
- lisičji rep** || lēsi:čję rięp frazem – preslica, zdravilna rastlina
- liter** gl. litra
- litra*** || lí:tra -e; -e ž – liter: *prn̄ę:s 'no lì:tro mliéka / je pupi:u 'no lì:tro ví:na*
- ljubček** gl. šoceli
- ljubi** || lјù:bi -bja; -bję m – fant, ljubimec
- lofčati*** || lufčá:tę -à:m nedov. – mlaskati: *zé:prę já:därno, k_pərsię lufčá:*
- lohan*** || luhà:n ló:hna luhnù: prid. – lahek
- lohno*** || ló:hno prisl. – lahko
- lohno*** || ló:hno člen. – mogoče, morda
- loj** || lùoj -a m ed. – maščobno tkivo slabše kako-vosti pri govedu, prašičih, ovcah, kozah: *je bí:la takabi:š mižé:rja, dę so z lùojem bęli:le*
- lolia** || lò:la -e; -e ž – ekspr. neumnica: *tí: lò:la tí:*
- lolij*** || lò:li -ja; -ję m – ekspr. tepček
- lombrena*** || lumbré:na -e; -e ž – dežnik
- lon*** || lùon -a; -ę m – **1.** dar, darilo; **2.** v zvezi dá:te, dubi:tę že lùon za plačilo, v zahvalo: *'kej 'wem dà:m zę lùon*
- lopá** gl. guta, lovpa
- lopar*** || lopá:r -ja; -ję m – lopati podobna deska za čiščenje hleva
- lopata** gl. šobla
- lopatica** gl. jenke
- lopoč** || lěpō:č -a; -ę m – mlaka, luža, planinski kal
- lopucha** || lěpū:ča -e; -e ž – tolkalo, veliko leseno kladivo (za tolčenje in iztepanje) | Plet. ≠
- loščilo** gl. čera
- lošna*** || ló:šna -e; -e ž – skoba, kovinska spona za spenjanje lesenih delov | gl. tudi klanfa
- lošprna*** || ló:špərna tudi là:ušpərna -e; -e ž – zgodnja, mehka hruška
- lot*** || lùot -a m ed. – lesena drča, iz hlodov narejen žleb za spravljanje lesa v dolino: *so muči:l lùot, dę so štó:kę fà:nj šlè: | gl. tudi drasta, riža*
- lovpa*** || ló:upa -e; -e ž – **1.** mrliska veža; **2.** drvarnica, lopa, uta | 2. gl. tudi guta
- lovs*** || ló:us v povedkovi rabi – **1.** narobe, krivo: *ní:sem viędu, 'kaje ló:us, dę yrię u'se nəriùobe* **2.** rešen, odrešen: *nę búomo ló:us tó:ya dáz:ža* > ne bomo se znebili, rešili (dolgotrajnega) dežja

lovsati se*

lovsati se* || lò:us̄etę se -ęm se dov. – znebiti
se: se ya ni mó:yla lò:us̄etę / sem se lò:us̄
tó:ya kri:ža

lučnik gl. papeževa sveča

luft* || 'loft lú:fta m ed. – zrak | IT

luftati (se)* || lù:ftętę (se) -ęm (se) nedov. – **1.**
zračiti: lù:ftęm hí:šo; **2.** ekspr. potepati se | IT

lukež || lù:kęš -ža; -żę m – **1.** smolnata bakla;
2. železna, s smolo napolnjena ponev za
razsvetljavo (Plet.)

luknja gl. jama

lulica* || lù:lica -e; -e ž – otr. žensko spolovilo

luminic* || lumì:nč -a; -ę ž – sveča, večna luč,
goreč stenj v kozarcu olja

lump || 'lump lú:mpa; -ę m – nepridiprav

lupina gl. bužina, žbina

lupiti gl. majiti

luskatı || lú:skętę -ęm nedov. – močno loputati
z vratí, okni

luster || lú:stér -tra; -trę m – lestenec

luščiti¹ || lú:ščętę -ęm dov. – **1.** s pokom se
razleteti, eksplodirati: je žà:rnica lù:ščla; **2.**
udariti, dati zaušnico | 2. gl. tudi osmoditi

luščiti² gl. bužiti

lušt* || lù:št -a; -ę m – volja, veselje do česa:
mà: krá:tko lù:ste > pri delu hitro izgubi
voljo | IT

luža || lú:ža -e ž ed. – **1.** blato; **2.** umazanija: lú:-
ža tem že nuhtmì: | 1. gl. tudi žmorča

M

- maca*** || mà:ca -e; -e ž – macola, veliko, težko kladivo | DJ
- macafizelj** || mèçefi:zèlj -lna; -lnè m – ekspr. nekaj majhnega, nedoločenega: dé:nès buomo jó:dłę mèçefi:zèlne u sèlå:tè > kosilo se še ne kuha
- macesen** gl. mesen, mesnovec
- mača*** || má:ča -e; -e ž – madež, packa | DJ mača
- mačast*** || má:čest -a -o prid. – umazan, popackan
- mačefit*** || mèçefi:t -a m ed. – sperma, izliv semena | ESSJ
- maček** || má:ček -čka; -čkè m – 1. na ročaj nataknjen valjček z dolgimi vlakni za beljenje; 2. ekspr. izkušen človek: je má:ček zè tù; 3. slabo počutje po nezmernem uživanju alkohola; 4. na sani z žico privezano poleno ali krajsi hlod za zaviranje pri prevažanju težjega tovora po bregu navzdol: so zèvèzà:l tri: má:čke ta zè sèni: / se dò:rži ku má:ček
- mačkara*** || má:čkara -e; -e ž – 1. pustna šema: so pò:ršle má:čkore; 2. maska: 'den doù má:čk karo | DJ
- mačna*** || má:čna -e; -e ž – bodeča neža | gl. tudi kompava, neža
- madež** gl. mača
- magari** || mègà:rè tudi mègà:r člen. – 1. izraža željo: mègà:r d_blu rìes / A: a 'maš dé:nès frá:j? B: ja, mègà:rè! > ko bi le; 2. sicer: mègà:r je dá:la má:lo, dá:la je pa; 3. v vezniški rabi, v zvezi s če čeprav, četudi: nè 'dam, mègà:r če me nè kuliènèh prùosjo
- maj*** || 'maj prisl. – nikoli (Žaga)
- majiti*** || mà:jtè -èm nedov. – 1. lupiti lubje leskove veje; 2. delati piščal iz vrbove ali jesenove veje spomladis: 'maj 'maj rú:da kubi:la, če se buoš mà:jla, t_dà:m krú:ha an siera
- majleber*** || majlìebər medm. – izraža začudenje, odobravanje: majliebər, ku_z žiè bέ:lék
- majnga*** || má:jiŋya -e ž ed. – 1. mnenje; 2.
- namen: a maš má:jiyyo itì: niotər al buoš stà:ù kar tem u ȳrá:téh; 3. razpoloženje: k_je ví:du, kà:jšne má:jiyye je, je šù: rà:jš spùod nuyiè | DJ majninga
- majnik*** || mà:jnik -a; -è m – španski bezeg | Plet. ≠
- majveč*** || 'maj'več prisl. – nikoli več
- makala*** || má:kèla -e; -e ž – bilka: nèbrá:tè já:-yude yor nè má:kelo | Plet. maklja
- malica** gl. južina, poprednica
- maljica*** || mà:ljca -e; -e ž – jagnje, mlada ovca | gl. tudi jare
- malopridnež** gl. šklefut
- malora** || malò:ra -e ž ed. – v zvezi je šlo ȳ'se u malò:ro > je propadlo
- malora** || malò:ra medm. – kletv.: ò:rka malò:ra
- maloršiga*** || malò:ršiya medm. – kletv.: malò:ršiya, ku je ȳ'se drèyù: | DJ maloršega
- manča** || mà:nča -e ž ed. – napitnina | gl. tudi trinkelt
- mandele*** || mà:ndèlc -lca; -lcè m – živalski samec | SSKJ mandeljc
- manjk** || mà:jnk člen. – vsaj: mà:jnk tì: m_pumà:j
- maren** || má:rèn -rna; -rnè m – vest, novica, obvestilo, sporočilo
- mari*** || mà:ri člen. – 1. menda: mà:ri (dè) sta užè:njena; 2. morda, mogoče, izraža upanje v uresničitev česa: mà:ri prí:jo hmà:lę | 1. gl. tudi nemara, rajtende, višno
- marovd*** || mèrò:ùt v povedkovi rabi – 1. bolan: sèm 'wès mèrò:ùt; 2. ki ima menstruacijo: a_s mèrò:ùt | SSKJ marod; 2. gl. tudi fešta, narobe
- marš** || 'mèrš medm. – izraža ukaz za takojšnji odhod: 'mèrš dèmò:ù
- martrnik** || mà:rtrnjk -a; -è m – mučenec
- maruskle** || mèrù:skle -kèl ž mn. – ošpice
- maseljc** || mà:seljc -a; -è m – prostorninska mera, 3,54 dl
- maska** gl. mačkara
- maso*** || mà:so prisl. – preveč: ni mà:so dò:bro

masovec*

masovec* || má:suvec -uca; -ucə m – ekspr. izbirčnež pri jedi

mast gl. žmavc

mašča || má:šča -e ž ed. – maščoba, mast

matera* || má:tora -e; -e ž – stara mama (Koritnica)

mati || má:tę -tore; -tore ž – **1.** nekdaj mama; **2.** stara mama

matofir || mētufl̄er -ja; -ję m – netopir | gl. tudi netofir

matora* || mētuora -e; -e ž – **1.** ekspr. pijanec (Bavšica) | Plet. ≠

matorast* || mētuoręst -a -o prid. – pijan (Bavšica)

matrikula* || mētri:kula -e; -e ž – številka, števka, npr. na osebni izkaznici

mecljati || mēcljá:tę -à:m nedov. – negotovo, zatikajoče se govoriti (Bavšica)

mečkati gl. muškatí

medenica || mēdění:ca -e ž ed. – pijača iz medu in vode

mednožje gl. korača

medon* || mēduon -a; -ę m – opeka | gl. tudi cegla

medvejka* || mēdbě:jka -e; -e ž – brusnica | Plet. ≠, gl. tudi farjeva moda

mehaca* || mēhā:ca -e; -e ž – ekspr. drobna ženska

mehur gl. ploter

mejaš, mejiti gl. kofnati, kofnati

mel || mieu mēlù;; mēli: m – melišče

melegovt* || mēleyò:ut -a; -ę m – **1.** kdor zagovarja bolezni; **2.** čarovnik

melerin* || mēlerí:n -a; -ę m – tesarska sekira | DJ: SSJK malarin

melevela* || mēlewè:la -e; -e ž – lesen kol, vzvod za potiskanje hlodov

meljava* || mēljā:wa -e ž ed. – žerjavica

melon* || mēluon -a; -ę m – **1.** melona; **2.** ekspr. glava | DJ

menanje* || mēnà:nje -a s ed. – govorjenje, govorica: *kaj mēnà:nja je ukò:u putrięsa*

menati se || mēná:tę se -à:m se nedov. – pogovarjati se, govoriti

menažka gl. ejsenšala, gaveta

mencati gl. feterati, mezerati, očavljati se, ogrebatí se, prekladati se

menda gl. mari, nemara, rajtende, višno

menjalnik gl. kuplinga

menjati gl. tavšati

menjek* || 'mējñk mējñka; mē:jñkę m – kapelj | Plet. mənək

menstruacija gl. fešta, marovd, narobe

meravkast* || mērá:ukęst -a -o prid. – ekspr. neprespan, zdelan zaradi ponočevanja

merda || mē:rda -e ž ed. – **1.** drek, govno: *kej je tu zę 'ha mē:rda; 2.* v medmetni rabi, kletv.: *me:rda, mlięko je šlo črięs*

merkati || mierkētę -ęm nedov. – paziti, varovati

merkovca || mierkuca -e; -e ž – opica

mernik || mieręjk -a; -ę m – na planini merilni dan, ko izmerijo količino mleka vsakega tropa

mesen || mē:sen -sna; -snę m – macesen | gl. tudi mesnovec

mesovec* || mēsnò:yc -a; -ę m – macesen | gl. tudi mesen

mešalo gl. rogla

mešetar || mēšietor -ja; -ję m – mešetar, pogajalec | gl. tudi gondljar

mešjanica* || mēsjá:nca -e; -e ž – mešanica, zmes

meštir* || mēštier -ja; -ję m – **1.** poklic; **2.** obrt | IT

metati || mētä:tę miétljem nedov. – metati

metohati se* || mētō:hętę se mētohà:m se nedov. – **1.** ekspr. obotavljati se; **2.** ekspr. sem ter tja hoditi, opotekati se (Žaga) | 1. gl. tudi cincati, čujati se, očajati se, očavljati se, ogrebatí se, upuljevati se

metuda || mētú:da -e ž ed. – pinjenec

metulj gl. tica

mevcati* || mieučetę -ęm nedov. – pretirano razvajati: *nę mieući pò:sa* | gl. tudi crkljati

mevtek* || miéuték v povedkovi rabi – izbirčen (Bavšica) | gl. tudi žmahten

mezda || mó:zda -e; -e ž – **1.** utežna mera za skuto, maslo, 40 funtov; **2.** vrstni red pastirjev pri paši: *jú:tre mā:m jest mò:zdo; 3.* v zvezì: *mà: pò:rwo mó:zdo >* položaj, status gospodarja, katerega trop ima v planini največ mleka | 2. Plet.: »Planinsko gospodarstvo na Bolškem svetu osnovano je na mezdi, ki ima 80 liber (funtov) mleka; čim več liber mleka ima kdo v mezdi, tem več sira in skute mu pride v del; tisti, ki ima največ mleka v mezdi, imenuje se mezdar, a drugi menj imoviti pridenejo mu svoje mleko, da je mezda polna; kar je črez 80 liber, gre v *venalnicu*«

mezelič* || mēzé:lęc -łča; -łczę m – mozolj

mezerati* || mēzérä:tę -à:m nedov. – **1.** ekspr. postopati; **2.** ekspr. mencati, nesmotorno se obnašati pri delu; **3.** ekspr. biti čudaški, omejene pameti: *saj mēzerà:* | 1. gl. tudi postapljati

- mežikati** gl. mežurkati
- mežla*** || mè:žla -e; -e ž – brlivka, preprosta, medla luč
- mežurkati** || mèžú:rkeť -em nedov. – mežikati
- mežurkli*** || mèžù:rklę -kelná; -kelnę m – mežikavec, kdor neobičajno pogosto mežika
- micfrštonden*** || mì:cfrštonden v povedkovi rabi – dogovorjen
- mičken** || mì:čken -a -o prid. – majhen: *mì:čkena šči:ca*
- mihen** || mì:hēn -hna -o prid. – majhen
- mikele*** || mì:kēlc -a; -ę m – neumna šala: *je uyá:nju mì:kēlce*
- miken** || mì:kēn -a -o prid. – otr. zelo majhen: *s_bí:la mì:kēna, mì:kēna, le 'no kí:lo, k_se rudi:la*
- milo, militi** gl. žejfa, žejfati
- mina*** || mí:na -e; -e ž – cestni jašek
- mir** || mìer -a; -ę m – suhi zid (okoli pašnika)
- mirakel** || mørà:kel -kla; -klę m – čudež: *'kej je tu z_én merà:kel*
- mišica** gl. muskel
- mižati** gl. movkati
- mižerija*** || mižè:rja -e; -e ž – 1. revščina, beda; 2. tradeskancija, okrasna rastlina | DJ; SSKJ mizerija
- mjarda*** || mjà:rda -e; -e ž – krava s prvim teletom
- mlaka** gl. lopoč
- mnenje** gl. majnja
- moc*** || 'moc mó:ca; mó:cę m – končni, ožji del lesene cokle (košpe)
- moč** gl. gajst
- modec*** || müodęc -a m ed. – regrat (Srpenica) | gl. tudi kojnčarica, poljska solata, žentivnica
- model** || mó:du-dla; -dlę m – model, kalup: *mó:du ze sò:r / je 'móu sùoj mó:du ze škì: nördì:tę*
- modras** gl. ketnar
- modrc** gl. nedrc
- mogoče** gl. lohno
- mojca*** || mó:cea -e ž ed. – na tilniku zavezana ruta
- molčati** || mučá:tę mó:učem nedov. – molčati: *mó:uči ku nùojč / mó:uči ko ò:rt / A : a je pò:ršu žię dëmò:u? B: mó:učę! > kje pa*
- molsti** || mú:stę mú:zem nedov. – molsti | gl. tudi palčati
- molža** || mú:ža -e; -e ž – 1. molža; 2. na planini prostor za molžo v hramu
- molžnik*** || mù:ženk -a; -ę m – molzni stolček
- mona** || mó:na -e; -e ž – 1. neumen človek, tepec; 2. kletv.: *préklięta mó:na*
- monada*** || muná:da -e; -e ž – 1. neumnost, neumno, nesmiselno govorjenje ali ravnjanje: *so blię sá:me muná:de*
- montel*** || mó:ntęl -na; -nę m – 1. plašč; 2. obroč iz gume za na kolo vozila | IT mantel
- mora¹** || mó:ra -e; -e ž – bajno bitje, duh spečega človeka, ki blodi okrog in muči druge: *dę se ubrá:nęs mó:re, muóreš tu_urá:ta ut kà:mre pa upi:čtę nùož an bí:lce al pa pärbezá:te ká:męn z_já:mo ýó:re nę kljú:ko;*
- mora^{2*}** || mó:ra -e; -e ž – ženska temnih las in/ ali temne kože, oči: *liépa mó:ra*
- moščada*** || muščá:da -e ž ed. – limanice
- mošnja** || mó:šna mušnię; mušnię ž – denarnica | gl. tudi bačkar, gobec
- mot*** || 'mot mó:ta m ed. – blaten, moker pesek | Plet. ≠
- mota*** || mó:ta -e; -e ž – gib, izraz na obrazu, s katerim se kaj sporoča, npr. soigralcu pri igri s kartami: *dieļęt mó:te*
- motika** gl. praljčica
- motiti se** || muti:tę se müoti se 3. ed. dov. – imeti vrtoglavico: *se mę müoti*
- motovilo** || motobí:lo -a; -a s – 1. motovilo; 2. ekspr. neroden, nepripraven človek
- movkati*** || mó:ukętę -em nedov. – 1. mižati pri igri skrivalnice (Čezsoča); 2. pri balinanju metati kroglo tako, da se prisloni ob balinec
- mozek** || müosk -a m ed. – mozeg: *pucù:zëtę müosk wę̄n_s kustì:*
- mozolj** gl. mezelič
- mráščiti*** || mrá:ščętę mrá:šči 3. os. ed. nedov. – skominati: *yè:nji yá:rejtę z_bí:lcę ta pu tę-lì:rje, k_me mrá:šči*
- mrč** || 'mørč mårča m ed. – rahla megla, ki pri jasnem vremenu povzroča slabšo vidljivost
- mrha** || mår:ra -e; -e ž – 1. slabš. žival, npr. krava: *ustà:nę, mår:ra; 2. ničvredna ženska*
- mrhar** || mår:rhər -ja; -ję m – lovec, ki ne strelja v skladu s predpisi
- mrharica** || mår:rhərca -e; -e ž – mesarska muha
- mrhovina** gl. krepacina
- mrkač** || märkä:č märkä:ča; märkä:čę m – plemenski oven: *so mięl märkä:ča / puyùon, puyùon, ma já:jca ku_n zyùon, tί:ča nę tərnä:č, jęsię buo duòbər märkä:č > zbadljivka*
- mrkati se*** || märkä:tę se mår:rcem se nedov. – goniti se, kazati nagnjenje za parjenje (za ovce): *wá:ca se mår:rce*

mrkoldes*

mrkoldes* || mərkò:ldəs -a; -e m – ekspr. burkež, pavliha: je lièen ku mərkò:ldəs

mrmranje gl. šcrbljanje

mrska kost* || mò:rska kùost frazem – **1.** hrustanec (Soča); **2.** divja ali mrtva kost (eksostaza), grčast koščen izrastek, navadno na kosteh gležnja ali roke | 2. Plet. morska kost

mrtal || mərtà:ù -à:la; -à:lè m – kembelj pri zvonu | Plet. ≠

mrtelati* || mərtèlà:tè -à:m nedov. – **1.** ekspr. pohajkovati; **2.** ekspr. potepati se; **3.** ekspr. tavati

mrtija || mərtì:ja -e; -e ž – pomor, poboj: je bí:la mərtì:ja mèd wejskuò

mrva || mò:rba -e; -e ž – drobtina

mrvalo* || mrbá:lo -a; -a s – priprava za ročno robkanje koruze | gl. tudi čuženik, krampovec, ognjilo

mrvčica || mó:rčca -e ž ed. – **1.** ekspr. mrvica, ščepec: 'ho mò:rčco sulì: mò:nka tu žù:pe; **2.** v prislovni rabi malo

mrve* || mó:rbe mè:rp ž mn. – **1.** žaganje; **2.** senen drobir: puyrá:btè mó:rbe | Plet. mrva

mrzlica gl. trešljika

mucina || mû:cna -e; -e ž – sekira za klestenje vej

mucka gl. tujica

mufa* || mû:fa -e ž ed. – plesen

mufast* || mû:fëst -a -o prid. – plesniv

muha || mû:ha -e; -e ž – nihalo pri stenski uri

muhič || mû:hč -a m ed. – muhvič, plevel

mhorep* || mû:horiep v povedkovi rabi – v diru: krá:wa se je ustrà:šla, šie je šlá: mû:horiep (Čezsoča)

muksniti || mû:ksënté -snëm dov. – spregovoriti, reči, pisniti: še mû:ksnu ni

mula || mû:la -e; -e ž – **1.** mula; tó:rmëst ku là:š-ka mû:la; **2.** ekspr. dekle, smrklja, deklina: 'nèç nè ubò:uya, mû:la smò:rkuwa

mularija || muleri:ja -e ž ed. – ekspr. otroci, mularija

muleraj* || mulrà:j -a m ed. – ekspr. otroci, mularija

mulica || mû:lca -e; -e ž – krvavica

muljati* || muljá:tè -à:m nedov. – ekspr. jesti, grizljati, počasi žečiti: mí:čkèn utrò:k naj-rà:jš muljà: ká:jšen k'roh

mulo || mû:lo -lja; -ljè m – **1.** ekspr. fant, smrkavec, paglavec, mulec; **2.** mn. več otrok, otroci

muna || mû:na -e; -e ž – **1.** ekspr. mačka; **2.** kosem prahu: pumè:d mû:ne üènspùot pusité:-lje; **3.** ekspr. muca, strdek smrklja v nosu

munja* || mû:njá -e; -e ž – nuna, redovnica

muren gl. krikovec

murka || mû:rka -e; -e ž – **1.** kumarica; **2.** ekspr. nos; **3.** ekspr. glava

muskel* || mû:skèl -na; -nè m – mišica

muš || 'moš mû:ša; mû:šè m – osel

muša || mû:ša -e; -e ž – voha, zelje, ki ne naredi glave

mušica* || mû:šca -e; -e ž – drobna, sladka hruška (tudi jabolko)

muškati || mû:škètè -èm nedov. – **1.** mečkati; **2.** tlačiti; **3.** ekspr. ljubkovalno prijemati, tipati koga

mušon || mèšùon -a; -è m – brenzelj

muštacar || muštà:cèr -ja; -jè m – ekspr. kdor ima brke

muštace || muštá:ce muštà:c ž mn. – brki

muta || mû:ta -e; -e ž – **1.** mitnica; **2.** lesena pregrada

mutec || mû:tc -a; -è m – mutec, nem človek | gl. tudi mutli

mutli* || mû:tlè -tèlna; -tèlnè m – mutec, nem človek

muza* || mû:za -e; -e ž – ekspr. požeruh: jè: ku mû:za | Plet. ≠; v Čezsoči naj bi nekoč res živel mož, ki so mu pravili Muza; menda je jedel za sedem ljudi (vojakov); gl. tudi črep, pošnoder

muža* || mû:ža -e; -e m – odprtina v zidu ali leseni steni

mužgalja* || mužyá:lja -e ž ed. – moka iz slabo posušenega zrnja (Bavšica)

mužgaljast* || mužyá:ljèst -a -o prid. – ki je iz nekakovostne, grudičaste moke: mužyá:ljèsta plienta (Bavšica)

mužiti se* || mû:štè se mû:žèm se nedov. – kujati se: yè:nji se žiè mû:štè

mužo držati* || mû:žo držá:tè frazem – kujati se, kuhati zamero, mulo: žiè cìęg dà:n dž:rži mû:žo

N

- na hojadri*** || nę_hojladri: frazem – **1.** površno, nedodelano: so zęzidá:lę kar nę hojadri;; **2.** nepremišljeno: so šłà: kar nę hojadri:
- na migo*** || nę mi:yo frazem – izraža nasprotje od pričakovanega: je pužliempu cięlo li:tro žyá:nja, nę mi:yo dę je 'mou' 'dost! Je šu: nęprę:j še tu 'ho bę:tulo!
- na pravo pošto*** || nę prą:wo pùošto frazem – nalašč za to (kam iti, kaj storiti): sęm šlą: nę prą:wo pùošto, dę sęm jo ví:dela
- na roke*** || nę_rùoke frazem – ročno: je trięba u'se nę_rùoke nərdi:tę
- na šček*** || nę_ščè:k frazem – popolnoma, do konca (pomolsti) | to zmorejo le najboljši pastirji
- na črez*** || nę črięs v povedkovi rabi – na skribi: tu 'mam 'jest nę črięs / je uzięu nę črięs še nięki zrą:węn > prevzel je, začel je skrbeti
- nabasati** || nębà:sętę -ęm dov. – **1.** napolniti: nębà:si pù:hno tò:rbo jà:pk; **2.** naložiti: nębá:-sętę kęderjùolo / nębá:sętę yor nę hó:rbęt
- nabor** gl. Štelinga
- nabrkan*** || nębò:rkęn -a -o prid. – nakodran, podoben kodru: tę nębò:rkęna sęlá:ta
- nabuljan*** || nębú:ljen -a -o prid. – nadeven
- nadev, nadeven** gl. bulja, nabuljan
- nadirjati** || nędłerjetę -ęm nedov. – robkati koruzo
- nadonjen*** || nędònunjen -a -o prid. – **1.** ki ima prve znake bolezni, npr. prehlada; **2.** ekspr. pijan | **1.** gl. tudi natrešen
- naduha** || nędù:ha -e ž ed. – astma
- nafa** || ná:fa -e ž ed. – **1.** lastniški delež planine (delnica); **2.** utežna mera za mleko, 24 funтов; **3.** utežna mera za sir in skuto, 20 funтов | različne razlage informatorjev
- nafarati** || nęferá:tę -à:m dov. – ekspr. narediti kaj neprimernega, nedovoljenega, ušpičiti kaj
- nafica*** || ná:fca -e; -e ž – lesena posoda za skuto
- nafledrati se*** || nęflędrá:tę se -à:m se dov. – ekspr. zadovoljiti svojo potrebo po potepanju (Bavšica)
- nafotrati*** || nęfùotrętę -ęm dov. – **1.** nakrmiti; **2.** ekspr. ukaniti, prevarati, potegniti koga: so ya nęfùotrele
- nafrejzati se*** || nęfrè:jzętę se -ęm se dov. – ekspr. zelo se najesti (Bavšica)
- nagačen** gl. naštofan
- nagelj** gl. šklefon
- naglih*** || nęylì:h prisl. – naravnost
- naglihati*** || nęylì:hętę -ęm dov. – **1.** naravnati, izravnati; **2.** ekspr. pretepsti koga: so ya nęylì:hętę, dę je biu kar ĉa:rn | IT
- naglo** || ná:ylø prisl. – hitro
- nagobčnik** gl. korp
- nagravžen** || nęyrá:użen -żna -o prid. – ostuden
- nagravźnež*** || nęyrà:użnęś -ža; -żę m – ostudnež, nemarnež
- nagravźnica*** || nęyrá:użenca -e; -e ž – ostudnica, nemarnica
- nagumpati** || nęyù:mpętę -ęm dov. – ekspr. natepsti, nabiti, namlatiti: so ya nęyù:mpętę
- nahebati*** || nęhębá:tę -há:bęm dov. – ekspr. natepsti
- nahkaselc*** || nà:hkà:sęlc -a; -ę m – nočna omarica
- nahod** gl. pošast
- nahrbtnik** gl. ruksov
- nahujskati** gl. nakajfati, napumpati
- najbrž** gl. višno
- najemnina** gl. fit
- najlon borša*** || 'najlon_bò:rša frazem – polivinilasta vrečka
- najlon torba*** || 'najlon_tò:rba frazem – polivinilasta vrečka
- najprej** gl. toprve
- nakaditi*** || nękedi:tę nęká:dem dov. – ekspr. zapoditi, nagnati
- nakajfan*** || nękà:jfęn -a -o prid. – nahujskan
- nakajfati*** || nękà:jfętę -ęm dov. – nahujskati

nakažen*

nakažen* || něké:žen -a -o prid. – pokvarjen:
něké:ženo mličko | gl. tudi narežen

nakodran gl. nabrkan

nakovalo gl. gampes

nakrhnití* || něká:rhentę -hnem dov. – 1.
nabrekniti: k'roh tu mličke je něká:rhnu; 2.
ekspr. zrediti se | Plet. ≠

nakrhnjen* || něká:rhnjen -a -o prid. – 1.
nabuhel; 2. nabrekel; 3. ekspr. debel

nakrmiti gl. nafotrati

nakrpenčen* || něká:rpieńčen -a -o prid. – ekspr.
slabovoljen, nataknjen

nakrpučen* || něká:rpù:čen -a -o prid. – 1. ekspr.
našemljen, vpadljivo oblečen, z veliko okrasja
ali nakita: s_naká:rpù:čena ko Kárstì:na Wé:
lørjewa; 2. ekspr. slabovoljen, nataknjen

nakrputiti se || něká:rpù:tę se -ù:tém se dov.
– slabš. vpadljivo, gizdavo se obleči, počesati,
našopiriti se

nakup gl. špeža

namen gl. majnga

namera* || němìéra -e ž ed. – na planini paša na
merilni dan

namesto zlodja biti* || ně'mest_zlùodja
bí:tę frazem – 1. biti hudoben: tè:jsta bá:ba
je ně'mest_zlùodja; 2. biti porezen, živahen
otrok: 'jejš, skùos lietemo že n'jem, je
ně'mest_zlùodja, mù:lc

naoknica gl. paljki

napajkljov* || něpà:jklu -uwa -o v povedkovi rabi
– ekspr. razdražen, nerazpoložen

napajsan* || něpà:jsen -a -o prid. – ekspr.
nataknjen, razdražen

napaka gl. faler

napitnina gl. manča, trinkelt

napoditi gl. zagozditi

napor gl. štrpac

napotje || něpùotje -a s ed. – napota: ta krà:ma
nam diela sà:mo něpùotje

napraviti || něprà:btę -em dov. – pripraviti,
napraviti

napreči || něpré:jče -priéžem dov. – ekspr.
nepovabljen se pridružiti komu: se_m je
neprięyu, šie se ya ní:səm vęć rięšu | Plet. ≠; gl.
tudi prifiliti se, prištuliti se

naprstnik gl. fingert

napumpati || něpù:mpętę -em dov. – ekspr.
nahuijskati

narajmati || nərà:jmętę -em dov. – naleteti na
koga/kaj

narendan* || nərəndà:n -dá:na -o prid. – raz-
metan, nepospravljen: nərəndá:na kà:mra

narendati* || nərəndá:tę -à:m dov. – razmetati,
spraviti v nered

narežen* || nəré:žen -a -o v povedkovi rabi –
pokvarjen, skisan, npr. za mleko: mličko je
néré:ženo | gl. tudi nakažen

narobe* || nérùobe v povedkovi rabi – ekspr. imeti
menstruacijo: k_je nérùobe, je zmìeri sì:tna |
gl. tudi fešta, marovd

naslov gl. entres

naspreče* || něspřečle prisl. – navkreber (Na
Skali)

nastrandati gl. posati

naštofan* || něštò:ufen -a -o prid. – nagačen

naštofati* || něštò:ufętę -em dov. – nagačiti

natajčati* || nětà:jčętę -em dov. – razložiti,
podučiti, usmeriti koga

natakar, natakarica gl. kejnar, kejnarica

natepsti gl. nagumpati, nahabati, natrupiti

natikač gl. šlapen

natrupiti || nětrupi:tę nětrú:pem dov. – 1.
nasekat, natolči; 2. ekspr. natepsti

nauk || 'nauk nà:uka m ed. – verouk

naveličati se gl. štufirati se

navkreber gl. naspreče

navlaka gl. klump, krafelj, škalonja

nazarenjska mati* || nězerè:jnska má:tę frazem
– v medmetni rabi izraža čustven odnos do
povedanega: nězerè:jnska má:tę, ku səm se
ustrá:šla

nebes || niębęs -a m ed. – 1. nebo, nebesni svod;
2. nebo v ustih

nečke gl. binklja, vinklja

nedek* || níedék v povedkovi rabi – nevočljiv:
a_s_ 'mę níedék

nedrc || níedarc -a; -ę m – modrc

nehati gl. genjati, kelati

nejkeleč* || ně:jkęlc -a; -ę m – cmok (Log)

nekdaj gl. pri starem

neke || níekę prisl. – nekje

nekje gl. neke

nemara || němà:ra člen. – 1. verjetno; 2. menda:
rà:jš ubá:ra ko němá:ra | 2. gl. tudi mari, nemara,
rajtende, višno

neodločen gl. tušlast

nepriljudno gl. divljo

neseč || něsięč -a; -ę m – nepokošen travnik

neslasten || něslá:stęn -tna -o prid. – neokusen
(za jed)

nesramen gl. obleven

netofir* || nětuſięr -ja; -ję m – netopir | gl. tudi
matofir

netopir gl. matofir, netofir

neumen gl. bukov, hlepnjen
neumnež gl. butli, čuk, loli, tolkar
nevesta || neviésta -e; -e ž – snaha
nevoščljiv gl. nedek
neža || nięža -e; -e ž – bodeča neža (Na Skali) |
 gl. tudi kompava, mačna
nihatí gl. cinkati
nikoli gl. maj
njiva gl. lajha
njuhanec gl. šnjofovec
noben gl. obedeni
noco* || ęncùo prisl. – nocoj
noga || nò:ya -e; nuyię, mest. nò:zeh ž – **1.** nogá:
sem žięc cieę dà:n ne nò:zeh; **2.** velik kos
 zavitka (navadno se v pekaču spečeta dva
 kosa hkrati ali en velik kos v obliki črke U):
'na nò:ya štrú:dlja | 1. gl. tudi gaksen, gare
nogavica gl. čamp, fuzejkel, sejkel, štebal,
 štunf
nogavnica* || nuγà:węnca -e; -e ž – hlačnica
noh* || 'noh v povedkovi rabi – v zvezi dà:tę 'noh: **1.**
 popustiti, odnehati: *je trú:cęk, ęgkò:l ne dà:*
'noh; **2.** pokvariti se, odpovedati

nohčer* || nò:hčér -ja; -ję m – nočna posoda,
 kahla
nona || nò:na -e; -e ž – stara mama, babica
nono || nò:no -neta; -nję m – stari oče, ded
nosen* || nùosēn -sna -o v povedkovi rabi – noseč:
je nùosna žięc pięt mięscu > noseča je že pet
 mesecev
nosila gl. tragle
nuc* || 'nuc nù:ca m ed. – korist: *kar je nù:ca, se*
u wá:se punú:ca, kar ni prí:da, yrìe pa mí:mo
Kubərí:da > pregovor o ženinah in nevestah
 | IT
nucati || nù:cętę -ęm nedov. – **1.** potrebovati,
 rabiti; **2.** koristiti, pomagati: *'nèč ni nù:celo /*
tie čà:j nù:ca ze ę'se bulięzny, kęjeh ní:męš
nucen* || nù:cęn -cna -o v povedkovi rabi –
 uporaben, koristen: *tu ni nù:cno* | IT
numera || nù:məra -e; -e ž – številka
nuna^{1*} || nù:na -e; -e ž – botra
nuna² gl. munja
nunc || nù:nc -a; -ę m – **1.** boter; **2.** starejši
 moški, znanec: *dobər_dà:n, ęspùod nù:nc*

obcegati* || upcięyetę -em dov. – obračunati:
m_je pərvɔ̄:č upcięyu

obcosti* || upcūostę -ciudem dov. – odcveteti |
 Plet., SSKJ odevesti

občina gl. gemajnde

občutljiv gl. gakelj

obdati || ubdá:tę -à:m dov. – **1.** zmeniti se za koga/kaj: *še ubdá:la me ni*; **2.** ceniti koga/kaj: *ya zlò: ubdá:jo* | gl. tudi šacati

obdavati* || ubdá:wętę -em nedov. – obrekovati, opravljati | gl. tudi kvantati, pšaditi

obdonkati* || ubdó:ŋkętę -em dov. – opraviti, končati kako delo

obeden || ubè:dën -dna -o tudi ubè:n -a -o zaim. – nihče, noben

obelna || ubiela -e ž ed. – zabela

obeljen || ubé:ljen -a -o prid. – zabeljen > *a so čiompę źię ubé:ljenę*

oben gl. obedeni

obeven || ubièwèn -una -o prid. – širok, ohlapen, prevelik: *ta juópa m_je ubièwuna*

obgavžvati* || ubyà:užwętę -em dov. – gospodarsko propasti

obiskati gl. gledati

oblejkani* || ublè:jkęn -a -o prid. – zakrpan

oblejkati* || ublè:jkętę -em dov. – **1.** zakrpati; **2.** podložiti, prišiti podlogo

obleven* || ubliewen -una -o prid. – neotesan, nevljuden, nesramen

obličnik || ublì:čęjk -a; -ę m – krompirjev olupek

oblika || woblì:ka -e; -e ž – oblika (Žaga)

oblisti* || ubli:stę ubli:stę ž mn. – ledvice: *pər-sé:jče ubli:stę* | gl. tudi oblisti

oblistje || ubli:stje -a s ed. – ledvice (Čezsoča): *me bó:li ubli:stje* | gl. tudi oblisti

oblištati* || ubli:štętę -em dov. – uokviriti: *ubli:-štętę slí:ko*

obliž gl. čerot, flajšter

območje gl. becirk

obod || u'bot tudi ubuot ubuóda; -ę m – **1.** obod,

priprava, po kateri se oblikuje sir; **2.** kovinski obroč pri sodu

obok gl. belf

obotavljati se gl. čujati se, feterati, metohati se, očajati se, očavljati se, ogrebatati se, prekladati (se), upuljevati se

obračati gl. rejdati

obračun gl. rajtunga

obrajtati || ubrà:jtętę -em dov. – zanimati se, meniti se za koga/kaj: *jo ni 'nęč ubrà:jtę, k_je šù: mì:mo*

obraz gl. siht

obrekljivka gl. čakerja, flavzherica

obrekovati gl. kvantati, obdavati, pšaditi

obrentati* || ubrentá:tę -à:m dov. – ekspr. obhoditi, obresti, preiskati: *Mari:ja je z_Jé:zusem ubrentá:la cęluo wà:s, dę_ b bi:la dubi:la zę spá:tę*

obrentiti (se) || ubrięntętę (se) -em (se) dov. – ekspr. zrediti (se), odebeliti (se): *klubá:sa ð:rt nębà:sa, plięnta jo pa ubrięnta*

obrisalka || ubrisà:uka -e; -e ž – **1.** krpa za brisanje posode; **2.** brisača | **2.** gl. tudi antvilja

obrisovati || ubriswá:tę ubrisù:jem nedov. – brisati

obriti se gl. ostrgoncati

obsekavati gl. šproncati

obšesan* || ubšiesen -a -o prid. – zbledel od sonca: *ubšiesene bəryěše*

obšesati* || ubšiesetę -em dov. – zbledeti | ESSJ šlesati

obuševati* || ubušwá:tę -bušú:jem nedov. – poljubljati | Plet. puševati

obušniti* || ubú:šentę -šnem dov. – poljubiti

obžalovati gl. grivati se

ocmeniti* || ucmięntę -em dov. – oveneti

ocmenjen* || ucmiénjen -a -o prid. – ovenel

oča || ö:ča -ę; -ę m – **1.** oče; **2.** stari oče

očajati se* || učá:jętę se -em se nedov. – **1.** ekspr. obotavljati se, omahovati; **2.** ekspr. počasi kaj delati | **1.** gl. tudi cincati, čujati se, metohati se, očavljati se, ogrebatati se, upuljevati se

- očala, očalar** gl. špegle, špeglar
- očavljati se*** || učā:uljetē se -em se nedov.
– obotavlji se, mencati (Bavšica) | gl. tudi cineati, čujati se, metohati se, očajati se, ogrebat se, upuljevati se
- očce** || ò:čce -a; -a s – očesce
- oče** gl. oča, tata
- očesce** gl. očce
- očim** gl. očman
- očistiti** gl. poglajštrati, popucati, spucati
- očman** || ò:čmēn -a; -e m – očim
- odcvesti** gl. obcosti
- oddurhniti*** || udú:rhentē -hnem dov. – na skrivaj oditi, zbežati (Bavšica)
- odeja** gl. dejkna
- odguzniti*** || udýú:zentē -znem dov. – povleči, odmakniti kaj tako, da se stalno dotika podlage: *udyú:znę kędré:jo ta ud mì:ze / je udýú:zeha үrá:tca ut kó:stna > odprla je omaro z drsnimi vratí / udýú:zentē kultri:no > odgrniti zaveso*
- odklanfan*** || utklà:nfēn -a -o prid. – odpet
- odklanfati*** || utklà:nfētē -em dov. – odpeti, npr. gumb, zadrgo, verigo
- odlasek** || udlà:sk v povedkovi rabi – odveč, za malo (Bavšica): *mo je udlà:sk nərdi:t t dieļo*
- odpeti, odpet** gl. odklanfati, odklanfan
- odpočivati** || udpučiwá:tē -pučí:wem nedov. – počivati, odpočivati
- odpreti** || uprijetē ò:prēm dov. – odpreti: ò:prē wè:kna | IT; gl. tudi ofnati
- odprt** || upè:rt -a -o prid. – odprt: *pò:j nùotər, saj je upè:rtō*
- odreti** || udrijetē udé:rēm dov. – 1. zaklati; 2. odreti
- odrmastiti*** || udərmà:stetē -em dov. – ekspr. opraskati
- odrsati, odrsan** gl. ogarati, ogaran
- odtrupiti** || utrupi:tē utrú:pēm dov. – odbiti
- odveč** gl. odlasek
- odvečen** gl. ibrčen
- ofer** || wé:fər -fra; -frē m – denarni prispevek v cerkvi ob večjih praznikih
- ofiljcati*** || ufi:ljcetē -em dov. – ekspr. ošteti, ozmerjati
- ofirati*** || ufi:leretē ufiéra 3. os. ed. nedov. – povzročati praznjenje črevesja, imeti drisko > *nę smiem 'pit kó:fe, me ufiéra*
- ofnati*** || wè:fnētē -em dov. – 1. odpreti: *wè:fnētē flà:ško / pò: mētú:do, dē te wè:fnā; 2. zagnojiti se, vneti se: rá:na se je wè:fnēla*
- ogaran*** || uŷà:řen -a -o prid. – odrsan, opraskan, zdrgnjen
- ogarati** || uŷà:řetē -em dov. – odrsati, odrgniti, zdrgniti
- ogel** || wè:yu -yla; -ylē m – vogal, ogel
- oglavnik*** || uylà:uŋk -a; -e m – čeljust, prečna letev pri grabljah, v katero so nasajeni zobje
- ogledalo** gl. špegel
- oglje** || wè:γlje -a s ed. – oglje
- ognica*** || wé:γenca -e; -e ž – oglenica, oglarska kopa
- ogniti se** || węgnī:tē se wé:γnem se dov. – izogniti, umakniti se
- ognjilo** || uynjì:lo -a; -a s – ozek jeklen klin z ročajem za ravnanje rezila kose (kadar se skrha ob kamnu) | uporabljali so ga tudi kot pripomoček za robkanje koruze
- ogon** gl. vrat
- ogovati se*** || węywá:tē se węyú:jem se nedov. – izogibati se
- ograd** || uý'ret uyrà:da; uyrà:dē m – dvorišče
- ograda** gl. tumrček
- ograjnica** || uyrà:jnca -e; -e ž – ograjen, navadno položnejši travnik v bližini hiše
- ogrebati (se)*** || uýriebetē (se) -em (se) nedov.
– 1. okopavati; 2. ekspr. obotavlji se; 3. (pre)počasi kaj delati | 2. gl. tudi cincati, čujati se, metohati se, očajati se, očavljati se, upuljevati se
- ogrebtí** || uyré:ptē -yré:bem dov. – okopati, npr. krompir
- ogreja*** || uyré:ja -e; -e ž – ograđena senožet | ograja preprečuje vstop živini, ki se pase v bližini, v jesenskem času pa je senožet namenjena za pašo
- ogrempati se*** || uyrémpá:tē se -à:m se dov.
– ekspr. poškodovati, raniti se pri padcu
- ogvalten*** || uýwà:uṭen -tna -o prid. – domišljav, bahav | gl. tudi gvalten, sprhaven
- ohkič*** || ó:hkēč -kča; -kčē m – šilce, prostorninska mera, 1/8 l | gl. tudi ohteljc
- ohlapen** gl. obeven
- ohlep*** || uh'llep uhliépa; uhliépē m – močan sunek vetra (Bavšica)
- ohtar*** || ò:htēr -ja; -jē m – 1. osmerak, jelen s štirimi odrastki na vsakem rogu; 2. nepravilen, elipsast krog: *kulù: mā: ò:htēr; 3. osmica pri kartah*
- ohteljc*** || ó:htēljc -a; -e m – šilce, prostorninska mera, 1/8 l | gl. tudi ohkič
- ojnica** || wé:jenca -e; -e ž – ojnica
- okaljan*** || ukeljà:n -a -o prid. – popackan
- okaljati** || ukeljà:tē -à:m dov. – popackati

okoli

okoli || u'kou̯ prisl. – okoli

okoli || u'kou̯ člen. – približno: *ù:ra mùore bì:tę u'kou̯ ne sé:dme*

okoli in okoli || u'kou̯_n_u'kou̯ prisl. – vse naokoli, vse naokrog: *u'kou̯_n_u'kou̯ je wé:da / sém te yliédu u'kou̯_n_u'kou̯ > povsod sem te iskal*

okolnice* || okò:wènce -- ž mn. – nizke premične jasli na sredi hleva, okoli katerih se lahko hodi (Na Skali)

okomandati (se) || ukumèndá:tę (se) -à:m (se) dov. – urediti (se), spraviti (se) v red

okoren || ukùoren -rna -o prid. – neroden: *ukùoren ku tè_zà:dnjè 'konc krá:we*

okrogel gl. kolajčast

okrušiti gl. oškrbniti

okusen gl. žmahten

okusno gl. fino

okužiti, okužba gl. skruniti se, skrunitba

olika, olikan gl. krjanca, krjančen

olje || wé:lje -a s ed. – olje

olša || ú:ša -e; -e ž – jelša

olšje || ú:še -a s ed. – jelševje, jelšev gozd

omahljivec gl. cagovec, cincar

omaka gl. toč

omara gl. kosten

omedlo || umé:dlo -a; -a s – omelo

omelj || umè:lj -a; -e m – 1. majhen snežni plaz; 2. sneg, ki se usiplje s hiš ali drevja | Plet. omel

omelo gl. maček, omedlo

ometavati gl. rajhati

omladelj* || umlå:delj -dlja; -dljë m – kosem volne pri gradašanju

one* || unię unà: unù: zaim. – izraža osebo, stvar, ki se noče ali ne more imenovati: *dé:nęs ní:sém 'heć ví:du unięja* (npr. *Pè:pja*); *a je blà: tlię unà:* (npr. *Pè:pca*); *puylè:j tu unù: (pè:jc)*, *čę 'kej yo:ri / uyà:snę unù:* > izklopi tisto

onegasten* || unięyesten -tna -o prid. – ki ima lastnost, značilnost, ki se noče, ne more imenovati: *je u'se unięyestno* (npr. *umà:zeno*)

onegati || unięyetę -em nedov. – izraža dejanje, ki je znano, a se noče, ne more imenovati: *žię cię dà:n unięyem* (npr. *pusprà:ułjem*)

onuča || unú:ča -e; -e ž – onuča, krpa za ovijanje stopala

opajsati* || upà:jsęte -em dov. – ekspr. odrgniti, narediti sled z ostrim predmetom, npr. na pločevini avtomobila, koži na kolenu

opaziti gl. primerkati, zamerkati

opejstrati (se)* || upè:jstreṭę (se) -em (se) dov.

– 1. opomoči se od bolezni; 2. ekspr. zrediti se

opeka gl. cegla, korec, medon

opekarna gl. frnjaža

operšati* || upięršęte -em dov. – opešati, omagati

opešati gl. operšati

opikan gl. oprincan

oplen || up'len upliéna; upliéne m – oplen, pre-mični prečni drog na sprednjem ali zadnjem delu voza, sani

opogumiti se gl. skoražiti se

opomoči se gl. opejstrati (se), popejstrati se

oprezati gl. trahtati

oprincan* || uprì:ncen -a -o prid. – opikan

oprincati* || uprì:ncęte -em dov. – opikati

ordinga || wè:rdiňya -e; -e ž – red: *'kej je tu zę'na wè:rdiňya* | ESSJ ordninga

oreh || urè:h uriéha; uriéhé m – oreh (drevo) | gl. tudi čajič, kokotec, koščeneli, koščenjak

orglice || wè:ryélce -- ž mn. – orglice

ornica || wørní:ca -e ž ed. – ostra trava z dolgimi koreninami, plevel: *smo pubieręle wørní:co węn_z zurá:ne njí:we*

orodje gl. cevљe

orošen gl. zasopljen

oselnik || wé:sunék -uŋka; -uŋkë m – oselnik

osem || wé:sém wé:sméh štev. – osem

oskrbovati gl. pegovati

oslačiti se* || uslá:čętę se -em se dov. – poželeti si | Plet., ESSJ oslačiti se (gl. slast.)

osmoditi || usmudì:tę -smuódem dov. – 1. ožgati; 2. ekspr. dati zaušnico | 2. gl. tudi luščiti

osmojen || usmó:jen -a -o prid. – ožgan

ostrgača || ustəryá:ča -e; -e ž – ostry, tanjše smrekovo deblo ali vrh debla s prisekanimi vejami, za sušenje krme po košnji

ostrgoncati se* || ustəryó:ncęte se -em se dov. – obriti se (Bavšica)

oškopolati* || uškupulá:tę -à:m dov. – ozdraveti (Bavšica)

oškrbniti || uškó:rbentę -em dov. – okrušiti

ošokol* || ošokò:l -a; -ę m – suha vratovina v mrežici: *je bęli:mbęlo pù:hno ošokò:lu tu špà:jzę*

ošpice gl. maruskle

ošpiciti || ušpí:čętę ušpí:čem dov. – z nožem ošiliti, priostriti: *ušpí:čętę sbì:nčnik*

oštarija || uštəri:ja -e; -e ž – gostilna

ošteti gl. oficljati

oštir || uštier -ja; -ję m – gostilničar

oštja* || ò:štja -e ž ed. – v medmetni rabi, kletv.:
ò:štja, 'kem sèm dìęu klá:dwo / ò:štja malò:ra
oštrati se* || ušù:trëtę se -ëm se dov. – obrisati
si čevlje na predpražniku: a_s_se ušù:tru
otavčič || utà:yüčč -a m ed. – otavič, trava tretje
košnje
otepnik* || utìępeňk -a; -ë m – 1. ekspr.
neodločen, bojazljiv človek, reva; 2. ekspr.
revež, siromak
otka || wé:tka -e; -e ž – otka, orodje za čiščenje
zemlje s pluga
ovca || wó:ca ucię; ucię ž – ovca
ovčji || ú:čjë -a -ë prid. – ovčji: ú:čja skú:ta
ovčka gl. maljica
oveneti, ovenel gl. ocmeniti, ocmenjen
ovinek gl. rejda, vinek

ozdraveti gl. oškopolati
ozimka* || uzi:mka -e; -e ž – dekle bogatih
staršev, ki je šlo pozimi (brez potrebe) služit
v Trst | Plet. ≠
ožebрати || užìębrętę -ëm dov. – ekspr. umiti: se
je užìębru pu tem vienčę > za silo se je umil
oženiti se || uženì:tę se -žiénem se dov. – poročiti
se | gl. tudi ugrempati se
ožeti gl. ožoljati
ožlepan* || užìęlepęn -a -o prid. – ekspr. umazan
(Bavšica)
ožoljati* || užùoljętę -ëm dov. – 1. ožeti,
izmencati (za perilo); 2. ekspr. porabiti denar
komu | ESSJ žoljati
ožuliti gl. zagarati

pac* || 'pac pá:ca m ed. – kvaša, zmes kisa, začimb in vode, v kateri se kvasi meso, npr. divjačina: *djet mēsù: tu 'pac*

pacati || pá:ceté -em nedov. – kvasiti, povzročati, da postaja kaj v kvaši mehkejše: *pá:ceté mēsù: tu wé:dé an kí:sé*

pacelj* || pá:cēlj -clja; -clje m – nekdaj udarec s palico ali šibo po roki (v šoli)

packati gl. kaljati

pač || 'peč člen. – pač

pačiti || pá:četé -em dov. – 1. motiti, vznemirjati, plašiti, npr. divjad, živino; 2. spakovati se

padar gl. čmar

padati gl. pajati

paglavčič* || pęglà:učč -a; -ę m – mlad, še ne razvit močerad

paglavec gl. čoljec, ponovčica, ponovčič

pajati* || pá:jeté -em nedov. – padati: *pá:ja dò:š ku bé:je* > močno dežuje

pajčevina || pá:jčuna -e; -e ž – pajčevina

pajsar* || pá:jsər -ja; -ę m – vzvod, želesen drog za dviganje, premikanje bremen

pajsati* || pá:jseté -em nedov. – 1. odstranjevati kaj s praskanjem, npr. z zida; 2. postopoma premikati z vzdodom | IT

pajšel* || pá:jšel -na; -nę m – priželjc

pajšta || pá:jšta -e; -e ž – sušilnica za sadje

pakelc* || pá:kēlc -a; -ę m – zavitek, zavoj: *'en pá:kēlc ciyərè:t / dwá: pá:kēlca pá:šte sém dièla kú:hęt* | SSKJ pakeljc

pakirati gl. pokati

palčati* || pá:yčeté -em nedov. – molsti s palci

palčnik* || pá:yčenk -a; -ę m – 1. rokavica z enim prstom; 2. zelo velika gozdna jagoda

pale* || pá:le prisl. – spet, zopet

palec || pá:yc -a; -ę m – 1. palec; 2. ekspr. prst: *je pəršči:pnu үsəh piet pá:ycu tu үrá:ta*

palica gl. paljica, štičlarica

paljica* || pá:ljca -e; -e ž – palica

paljki* || pá:lkę -u m mn. – naoknica

panj || pá:nj pęnjū;; pęnjì: m – 1. tnalo: *ki je*

pà:nj, dę zępi:čęm skiéro wà:nj; 2. veliko, trdo poleno | 1. gl. tudi čolja

panola || pęnūola -e; -e ž – koruzni storž

pant || 'pant pá:nta; pá:ntę m – tečaj pri vratih | gl. tudi kankrt

panti* || pá:ntę -u m mn. – zgornji del podstrešja v hiši (pod slemenom), navadno namenjen za shranjevanje otave

papeževa sveča* || pá:pęžuwa své:jča frazem – lučnik, zdravilna rastlina

paradižnik gl. pomidora

parapet || parapè:t -a; -ę m – pločnik pred hišo

parati gl. trjati

paražon* || pərəžùon -a; -ę m – zapor, ječa: *le ylè:j, dę nę pó:jdeš u_pərəžùon* | SSKJ pržon; gl. tudi kajha

pare gl. parna

parkelj¹ || pá:rkełj -na; -nę m – spodnji del svinjske noge | gl. tudi krampelj

parkelj² || pá:rkełj -na; -nę m – hudič | gl. tudi antedoј, hudir, hudoba, ta slabí, zlodí, zlomek

parma gl. parna

parna* || pá:rna pá:ręn tudi pá:rma pá:ręm s mn. – pare, mrtvaški oder | Plet. ≠

parolež* || pərō:lěš -ža; -žę m – ekspr. bahač, širokoustnež

part* || pert pá:rta; pá:rtę m – zakoniti delež premoženja

parta || pá:rta -e; -e ž – velika tesarska sekira

partiti* || pərti:tę pá:rtęm nedov. – 1. deliti; 2. razmejevati | IT

pasati* || pęsá:tę -a:m dov. – 1. iti mimo: *kar yò:rlo pęsà:, 'rit nę fá:li;* 2. miniti: *ku je hí:tro pęsà:la zí:ma / štri:kęm zę cà:jt pęsà:tę* > pletem za kratek čas | IT

past gl. skopeč, šlajgelc

pasti gl. cepniti, gelumpniti, grimati, klafutniti, povezniti se, zgalodrati, zgrimati, zvaljati se, žlempniti

pastir gl. domar, kozar, pašavec, pogon

paša gl. kozrnje, namera, pokozrnje, zakozrnje

- pašareta*** || pašerè:ta -e; -e ž – nekdaj pijača iz malinovca in sode | DJ
- pašati*** || pà:šetè -em nedov. – 1. pristajati: *t_pà:ša ta kì:klja*; 2. prijati: *ku_m pà:ša 'dou sište*
- pašavec*** || pešà:uc -a; -ę m – pastir na paši
- pašta** || pà:šta -e; ž ed. – 1. testenine; 2. jed iz testenin: *smo já:dlę pà:što*; 3. sladkarija, keks; 4. ekspr., v zvezi: *tu je u'se i:sta pà:šta*
- paština*** || paštì:na -e ž ed. – drobne jušne testenine
- patenošter*** || pëtenùošter -tra; -trę m – rožni venec | Plet., SSKJ paternošter
- patrona** || pëtró:na -e; -e ž – naboj
- pavati*** || pà:wętę -em nedov. – graditi, zidati
- pavkati*** || pà:ükętę -em nedov. – zvečer pred godovnim dnem slavljenca pod oknom ropotati s pokrovkami in drugo posodo
- pazduha** gl. pazka
- paze** || pá:ze pà:s ž mn. – opaž
- paziti** gl. variti
- pazka*** || pà:iska -e; -e ž – pazduha: *né:ste/dørzá:tę put pà:sko*
- pecelj** gl. štom
- peč** || pè:jč peči:; peči: ž – peč
- pečara*** || pèčà:ra -e; -e ž – pri balinanju napačno izbijanje krogle (krogla se pred udarcem v drugo kroglo dotakne tal)
- ped** gl. pedilj
- pedela*** || pèdiela -e; -e ž – 1. ponev; 2. kozica, posoda
- pedenati*** || pèdiętę -em nedov. – streči komu, dobro skrbeti za koga: *ya je pèdięnela spriet an 'zat* | ESSJ pedentar
- pedilj*** || pèdi:lj -a; -ę m – ped, pedenj
- peglajzen*** || pèylà:jzen -zna; -znę m – 1. likalnik; 2. osebni avtomobil znamke Fiat 125p, poljski fiat | gl. tudi pejgelj
- pejgelj*** || pè:jygelj -ylja; -ylje m – likalnik (Češoča) | gl. tudi peglajzen
- pejglati*** || pè:jyłetę -em nedov. – likati | IT, ESSJ peglati
- pekač** gl. štempo
- pekel** || pà:ku pá:kla m ed. – pekel: *se buo crù: tu pà:kle*
- pelc*** || pè:lc -a; -ę m – krznen plašč
- pelcan*** || pięucen -a -o prid. – cepljen: *pięuceno drieulje*
- pelecati*** || pięucetę -em dov. in nedov. – 1. cepiti sadno drevje; 2. vnašati v telo cepivo: *pięucetę se pruöt rù:njem / je pięucen pruöt bərzí:nę* > je počasen, len
- pelegrina*** || pèlęyrì:na -e; -e ž – pelerina
- pelerina** gl. burmus, pelegrina
- peličo*** || peli:čo -četa; -četę m – krznen plašč; 2. krznen ovratnik: *mà: peli:čo ukò:u krá:yna*
- penis** gl. cura, čima, klinec, pinči, tič
- pentlja** gl. čuška, petljica
- penzelc*** || pè:nzèlc -a; -ę m – čopič
- penzion** || pènżjùon -a; -ę m – 1. pokojnina; 2. pokoj
- pepel** || pupięu -łela m ed. – pepel
- pepeljugar*** || pèpèljù:yor -ja; -ję m – ekspr. zapečkar | Plet. pepelugar ≠
- pepeljugarica*** || pèpèljù:yorca -e; -e ž – ekspr. zapečkarica
- pepeljuhar*** || pèpèljù:hør -ja; -ję m – ekspr. mlad, nedorasel fant, ki še ni bil sprejet v fantovsko skupnost | gl. tudi fecalar
- peračar*** || pèrā:čør -ja; -ję m – obcestni kamen
- pere** || pè:re pèrięsa; pèrięsa s – pero: *še 'no pà:węwo pè:re tu ò:rt mo mà:njka* > vsega ima dovolj
- perje** || pèrje -a s ed. – 1. ptičje perje: *ya je blu sá:mo pìerje* > sopiril se je; 2. listje: *je yludà:la kó:za pierje 'tem u yà:rmę*
- perkopato*** || pèrkupà:to prisl. – zvrhano
- perlmandelec*** || perlma:ndęlc -a; -ę m – bajno bitje, škrat, majhen možiček | gl. tudi škratelc, škrinfič
- pernica** gl. tohna
- perovlati se*** || pèrò:ułętę se -em se nedov. – hvaliti se, postavljati se (Bavšica) | gl. tudi hrupiti se, štrejkati se
- perta** || piértä -e; -e ž – bajno bitje, bela žena, s katero so strašili otroke | ESSJ Perhtra
- peruka*** || perù:ka -e; -e ž – lasulja
- perutnica** gl. repetnica
- pes** || pò:s pè:sa; pò:sę m – pes: *pè:s naj rìepo uká:że*
- pesič** || pò:seč pò:šča; pò:ščę m – psiček: *má:mo tè_mlá:de pò:šče*
- pest** gl. punja
- peš** gl. k nogam
- peštati** || pèštä:tę pięştęm nedov. – 1. tlačiti; 2. teptati: *ne pèštä:je trá:we, se ne buo dà:lo sé:jče*; 3. s smučmi se vzpenjati bočno v breg s prestavljanjem smuči drugo za drugo; 4. ekspr. obirati se, počasi delati: *kej pìešteš kajliè cà:jtia* | 3. gl. tudi trejtati
- peta** gl. kopica

peterišče*

- peterišče*** || pëterí:šče -a; -a s – toporišče | gl.
tudi štilj
- Peteruša*** || Pëterú:ša -e; -e ž – šalj. prebivalec
Bovca
- petlar*** || piëtlér -ja; -je m – berač
- petlarica*** || piëtlérca -e; -e ž – beračica
- petljati*** || pëtljá:té -à:m nedov. – beračiti | IT
- petljica*** || pëtljí:ca -e; -e ž – **1.** pentljia; **2.**
kravata; **3.** zanka za obešanje pri zvoncu | 1.
gl. tudi čuška
- peton** gl. beton
- petregati*** || pëtrię:tę -ęm nedov. – goljufati,
npr. pri kartah, tehtanju blaga | gl. tudi gljati
- petrič*** || piëtørč -a; -ę m – repinec (Log)
- pevgovati*** || piéyüwetę -ęm nedov. – skrjeti za
koga/kaj, oskrbovati koga/kaj: piéyüwa té:to,
k_je nę pusté:lję
- peza** || pięza -e; -e ž – **1.** tehtnica; **2.** teža
- pezati** || pezá:tę pięzəm nedov. – tehtati
- pezdečivka** || pęzdéči:uka -e; -e ž – pezdičevka,
sinica
- pezdeti** || pęzdietę pę:zdęm nedov. – potihno
spuščati pline iz črevesja in pri tem oddajati
močen neprijeten vonj
- pičla*** || pi:čla -e; -e ž – puran | Plet. pičla, pičla ≠
pika || pí:ka -e; -e ž – **1.** krajec pri štruci kruha;
2. kljun; **3.** roževinasta obloga na sprednjem
delu jezika pri perutnini, kurja bolezen; **4.**
slabš. usta, goflja: zé:prę pí:ko > utihni | 1. gl.
tudi krajec; **3.** bolezen so zdravili tako, da so kokoši
odprli kljun in vanj kanili nekaj olja
- pikelj** || pi:kęlj -kęlna; -kęlnę – **1.** železna
konica na palici; **2.** cepin | 2. gl. tudi cempin
- pila** gl. filja
- pildič*** || pi:ldęč -ltęa; -ltęe m – **1.** podobica; **2.**
manjši kos papirja: dę:j ęn pi:ldęč, dę zepi:-
şęm
- piliti** gl. filjati
- pinca** || pi:nca -e; -e ž – sladko, kiti podobno
pecivo iz kvašenega testa
- pince** || pi:nce -- ž mn. – montažne klešče
- pinči*** || pi:nči -ja; -je m – otr. lulček
- pinjenec** gl. metuda
- pipec** gl. činkerli, kinčerli
- pipica** || pi:pca -e; -e ž – piščanček
- pipipi*** || 'pi 'pi 'pi medm. – klic kokošim
- pirh** || pierz -a; -ę m – pirh
- pirjav*** || piérju -uwa -o prid. – preperel
- pirna*** || piéRNA -e; -e ž – žarnica
- pisalo** gl. grifelj
- piskalica** || piskà:lca -e; -e ž – piščalka
- piščanček** gl. pipica
- piti** || pí:tę pí:jęm; vel. 2. os. ed. pè: nedov. – piti:
pò; dę nę búoš žé:jęn / ya je pí:u ku žú:na
- pitoven** || pí:tun -a -o prid. – **1.** domač, priljuden,
prijeten; **2.** gojen: a má:te tę pí:tune já:yude
> velike vrtne jagode
- pitovno*** || pí:tuno prisl. – domače, domačno,
prisrčno, priljudno, prijetno: k_je zékú:rjeno,
rā:ta kar búolj pí:tuno
- plača** gl. colinga, suha nafa, venajnica
- plahtica** gl. gorska resa
- plajba** || plà:jbä -e; -e ž – svinčnica, vrvica z
utežjo za določanje navpične lege
- plajbati*** || plà:jbętę -em nedov. – meriti s
svinčnico
- planina** || plà:nna -e; -e ž – planina, svet v
gorah, namenjen za poletno pašo: ynà:t ucie
nę plà:nno
- planiti** gl. zaburiti
- planja** || plá:nja -e; -e ž – jasa
- planjka** || plá:njka -e; -e ž – deska za plot
- planka** gl. planjka
- plaš** gl. montel, pelc, peličo
- platec*** || plà:tęlc -a; -ę m – stran, list, npr. v
knjigi: zmierem vię ęn plà:tęlc vęć ku ti_dru:z
yę > je bolj pameten kot drugi / ubà:rn plà:tęlc > spremeni temo pogovora
- plavka** || plà:uka -e; -e ž – jetrnik, spomladanska
rastlina | Plet. ≠
- pledra*** || pliędra -e; -e ž – ekspr. klepetulja
- pledратi*** || plędrá:tę -à:m nedov. – slabš.
klepetati, goroviti tjavendan
- pleh** || p'leh plé:ha; plé:hę m – **1.** pločevina: se
smé:je ku dę_b kó:za 'dou pu plieh srà:la; **2.**
pekač: je pujž:dla cęę p'leh byà:nce
- plejhati*** || plè:jhętę -ęm nedov. – **1.** ekspr. močno
deževati; **2.** ekspr. vleči koga za nos
- plena** || plięna -e; -e ž – **1.** na planini nadstrešek,
streha na stebrih brez sten pred vhodom v
molžo
- plenčati*** || plenčá:tę -à:m nedov. – ekspr. neumno
govoriti, blebetati
- plenčka*** || plè:nčka -e ž ed. – ristanc, dekliška
igra
- plene** gl. plenica
- plenica** || plení:ca -e; plenę ž – plenica: ubè:s
ší:t plenię | gl. tudi povojec
- plenkač*** || plęnkà:c -a; -ę m – tesarska sekira
- plentati*** || pliěntętę -ęm nedov. – slepiti, sijati v
oci: me sù:nce plienta
- plesen** gl. mufa
- plesniv** || pliěsnu -uwa -o prid. – plesniv | gl. tudi
mufast, utohnjen

- plesno** || plé:sno -a; -a s – nart
- pleteneč** || plé:tè:nc -a; -ę m – 1. širok, nizek koš iz leskovih viter z dvema ročajema za pobiranje krompirja; 2. pletena košara (Log)
- plezati se** || plí:žetę se -ęm se nedov. – smučati se, sankati se | gl. tudi garati se
- plingalica*** || plí:ŋyelca -e; -e ž – gugalnica | gl. tudi cingalica
- plingati*** || plí:ŋyętę -ęm nedov. – 1. gugati (se); 2. viseti; 3. ekspr. opletati
- pliska** || pli:ška -e; -e ž – pastirica, ptica pevka
- pločnik** gl. lašt, parapet
- ploprna*** || pló:pärna -e; -e ž – 1. slaba kava; 2. projá, pijača iz kavnega nadomestka (Bavšica)
- ploščica** gl. ceglica
- ploter*** || pló:tər -ja; -ję m – 1. mehur, ki se pojavi na koži zaradi opeklina; 2. lisa od udarca, podplutba: ya je němlá:tu, dę je 'mou kar pló:tərje ta pu rı:tę | ESSJ plotar
- plucer*** || plù:cər -ja; -ję m – termofor
- plug** gl. drevo, flog
- plunkati** gl. klumpati
- po vasi** || pu wé:sę prisl. – na obisk: pri:t kej pu wé:sę
- pob** || pùob -a; -ę m – fant
- pobarvati, pobarvan** gl. poplejhati, poplejhan
- pobasati** || pubá:sętę -ęm dov. – ekspr. zgrabiti, pograbiti, vzeti
- pobič** || pùobęć tudi pùopč -a; -ę m – fantek
- poblejati** || publejá:tę -blé:jęm dov. – ekspr. 1. nepremišljeno reči, povedati: y'sęm publé:je; 2. ekspr. zatožiti koga, povedati, izdati kaj
- pobnati*** || pùobnętę -ęm nedov. – pomniti, spominjati se: ne pùobnem, k'da sęm nežà:dnje
- pobrkljati*** || puberklá:tę -ǎ:m dov. – 1. povreti; 2. pomešati s kuhalnico, žlico | SSKJ ≠
- pocepati*** || puciępętę -ęm dov. – pokapati
- pocerati (se)*** || pocíérętę (se) -cięrem (se) dov. – prebaviti: kù:mi se m_je pucięrelo
- počakati** || pučá:kętę -ęm; vel. čà:j dov. – počakati: čà:j me tem dęmà:
- počati*** || pučá:tę puóčęm nedov. – ekspr. buljiti, strmeti
- počen** gl. poknjen
- počeniti** || pučięntę -ęm dov. – počeplniti
- počeplja*** || pučięplja -e; -e ž – 1. posoda, v katero se toči iz soda; 2. ekspr. majhna ženska
- počez** gl. počrez
- počikati** || puči:kętę -ęm dov. – ekspr. pojesti, požvečiti
- počistiti** gl. popucati, poščiniti, poštrati
- počrez*** || pučrięs prisl. – počez: je šu: kar pučrięs > opotekal se je / hitro je hodil | Plet., SSKJ počez; gl. tudi spreče
- podboj** gl. rožanec, talar
- podedovati** gl. pogerbatи
- podfuljen*** || putfú:ljen -a -o prid. – 1. ekspr. potuhnjen; 2. hinavski
- podgorida** || pudurí:da -e; -e ž – mestna lastovka | gl. tudi fedegornik
- podhranjen** gl. poklajen, zaharet, zaklajban, zlaknjen
- podjedica** || pudietca -e; -e ž – bramor
- podkovica** gl. gnif
- podlesek** gl. ušivka
- podlezen*** || pudlięzen -zna -o prid. – ekspr. zahrbtien, potuhnjen, hinavski
- podlizniti*** || pudlí:žentę -znęm dov. – ekspr., navadno v zvezi z jo zbežati, popihati jo: jo je pudlí:znu
- podloga** gl. foter
- podmenati se*** || pudmęná:tę se -ǎ:m se dov. – skrivaj se dogovoriti
- podobica** gl. pildič
- podoblačiti se** || pudublá:čętę se -blá:čę se 3. ed. dov. – pooblačiti se
- podpreti** gl. podšprajcati
- podrigniti se*** || pudrí:yęntę se tudi purí:yęntę se -yńem se dov. – spahniti se, podreti kupček
- podrigovati se*** || pudriywá:te se tudi puriywá:tę se -riyū:jem se nedov. – spahovati se: ud čbú:le se_m pudriyú:je | Plet. podrigavati se
- podrsavati** gl. pošukovati
- podsakniti*** || pudsá:kętę -knęm dov. – spotakniti | gl. tudi pofiksljati
- podstreharica** || putstříhárca tudi pustříhárca -e; -e ž – strigalica | gl. tudi kleščarica
- podstreže** gl. hrame, vrh
- podšprajcati*** || putšprá:jcętę -ęm dov. – podpreti kaj s koli (drevo, obok, strop v rudniškem rovu)
- podžrd*** || pudžě:rt prisl. – pod žrdjo | seno prevažati tako, da se na vrh naloženega voza pritrdi debelejši drog, da je tovor trdneje nameščen
- potefati*** || pufetá:tę -ǎ:m dov. – 1. pomendrati, poteptati; 2. ekspr. nenatančno opraviti kaj
- pofiksljati*** || pufi:ksljetę -ęm dov. – spotakniti koga, podstaviti nogo komu | gl. tudi podsakniti
- pofuliti (se)*** || pufuli:tę (se) -fù:lęm (se) dov. – 1. ekspr. potuhniti se, priplaziti se; 2. ekspr. vsiliti se, npr. v družbo; 3. ekspr. potuhnjeno

pogalejdrati*

neopazno oditi: *se je kar pufú:lu*; **4.** ekspr.
ukrasti, izmagniti
pogalejdrati* || puyé:jdréte -ém dov. –
poribati, zdrgniti s trdo krtačo

pogenjcati* || puyé:jncéte -ém dov. – otr.
prenehati, ponehati: *le puyé:jnci, petél:néč*

pogerban* || puyérbé -a -o prid. – podedovan,
iz druge roke: *ta juópa je žie t'rikrat*
puyérbéna

pogerbati* || puyérbéte -ém dov. – podedovati,
dobiti kaj iz druge roke: *je puyérbu bá:to /*
puyérbéte bulížen

poglajštrati* || puylá:jštreté -ém dov. – pogladiti,
očistiti (konja) s kovinsko krtačo

pognjedenik* || puynjé:děnek -ňka; -ňké m
– postržek, zadnji otrok v (številni) družini,
rojen po daljšem presledku

pogoltniti gl. požreti

pogon || poȝùon -a; -ę m – na planini nižji pastir,
ki je moral poleg drugega dela nabirati smolo
za lukež

pogreben || puyré:bén -a -o prid. – **1.** pokopan;
2. izkopan

pogrebsti || puyré:bsté -yré:bem dov. – **1.**
pokopati: *puyré:bsté merlí:ča*; **2.** izkopati,
npr. krompir: *a ste žie puyré:błę čiompe*

pogrešek || puyriéšk -a; -ę m – napaka

pogristi* || puyri:sté -yrí:zém dov. – ekspr.
pojesti: *so puyri:zlepé u'se, kar so dubí:lę*

pogruntati || puȝrú:nteté -ém dov. – ugotoviti,
dognati

pogum gl. koraža

poguzniti (se) || puyú:zénté (se) -zném se dov.
– **1.** premakniti kaj tako, da se stalno dotika
podlage: *pumá:j mę puyú:zénté kò:sten ta_h*
zi:do; **2.** ekspr. primakniti, prispevati kaj:
a_t_je té:ta puyú:zélna ńkej

pohajati || puhá:jéte -ém nedov. – **1.** sprehajati
se; **2.** potepati se

pohajkovanje gl. pranganje

pohajkovati gl. flankirati

pohleven gl. brumen

pohrepati* || puhríepéte -ém dov. – ekspr. pobiti
koga/kaj: *lęsi:ca je puhríepela ȳse kù:re* | Plet.
≠

poizvedovati gl. žebnati

pojesti gl. pogristi, popaštati, porekljati,
požreti

pokalati se* || pukélá:té se -à:m se dov. –
potolažiti, pomiriti se

pokalica gl. škrličovec

pokaljan* || pukéljá:n -a -o prid. – ki ima od
hrane popackano obleko

pokaljati || pukéljá:té -à:m dov. – pokapati,
popackati obleko s hrano

pokati* || pò:kéte -ém nedov. – pripravljati
prtljago

pokati* || puókéte -ém nedov. – trkati | Plet. ≠

pokazanje* || pukézà:nje -a; -a s – osebna
izkaznica

pokca* || pùokca -e; -e ž – kovinski del vezalk
za čevlje (Srpenica) | uporabljalni so ga tudi za
risanje z voskom po pirih

pokec* || pùokc -a; -ę m – razpoka | Plet. ≠

poklajen* || puklá:jén -a -o prid. – podhranjen
(za živino)

poknjen* || pùoknjen -a -o prid. – počen

pokozlati || pukuzlá:té -à:m dov. – pobruhati

pokozrnje || pokozrnjé neskl. s ed. –
popoldanska oz. večerna paša po molži v
bližini staje

pokracati || pukrécá:té -krá:cém dov. –
počečkati

pokriva* || pukrí:wa -e; -e ž – kopriva

pokrovec || pukró:ć -a; -ę m – pokrov

poldan || pudá:n pudnię m ed. – poldan: *t_žię*
puká:žem, *kaj je i:ra, k_pudá:n zyó:ni*

polementru* || pulémè:ntrę prisl. – zaman,
zastonj: *so pój:ršlę pulémè:ntrę*

poleno gl. gumpovec

polenovka gl. štokfiš

polenta || plienta -e ž ed. – polenta | gl. tudi
treflja

polh || 'poh pú:ha; pú:he m – polh

polhen || pú:hēn -hna -o prid. – poln: *jo mā:m*
žię pú:hēn kú:fər > dovolj

polhno* || pú:hno prisl. – veliko, mnogo

poljska solata* || pùoljska sél:ta frazem – regrat
| gl. tudi kojnčarica, modec, žentivnica

poljubiti, poljubljati gl. bušniti, obušniti,
obuševati

polkna* || pò:lkna -e; -e ž – naoknica, oknica
| Plet. polkne

polno gl. polhno

polter* || pól:tér -ja; -je m – rezervoar, vodnjak

polž || pù:š pú:ža; pú:žę m – polž

pomagati* || pumá:té pumá:γém nedov.
– pomagati: *pumá:j mę ustá:tę* | gl. tudi
spomagati

pomakati gl. točati

pomaranča gl. komeranča

pomedljati* || pumédljá:té -à:m dov. – ekspr.
zatajiti

- pomendrati, pomendran** gl. pofetati, sfetan
pomendrati, pomendran gl. popeštati, po-peštan
pomidora* || pomidó:ra -e; -e ž – paradižnik
pomlad gl. blažji
pomniti gl. pobnati
pomočnik gl. kselj
ponev gl. kastrovla, pedela, ponovca, rajna, teča
ponj || púonj zaim., navezna oblika za tož. m, s, ž za vse osebne zaimke – ponj: *pordi: me púonj* > pridi pome / bži:te jo púonj > pojrite ponjo / te pri:dem púonj > pridem pote / so ſex ſlo: púonj
ponovca* || pénò:úca tudi punò:úca -e; -e ž – ponev: se kó:tu pénò:úce špùota > oba sta enako črna, umazana / A: kej kú:hęš? B: tę veľí:ko pénò:úco tu tej mǎ:li > kaj te briga
ponovčica || puno:účca -e; -e ž – žabji paglavec (Bovec, Čezsoča) | gl. tudi čoljec, ponovčič
ponovčič* || punò:účeč tudi pénò:účeč -čča; -čče m – žabji paglavec (Soča) | gl. tudi čoljec, ponovčica
pont* || 'pont pó:nta; pú:ntę m – 1. točka, npr. pri balinjanju; 2. ekspr., v zvezi p'rit węn_s pó:n-ta > priti iz ustaljenega reda / pri:tę h_pó:nto > spametovati se
popackati, popackan gl. okaljati, pokaljati, okaljan, pokaljan
popaštati* || pupà:štętę -ęm dov. – ekspr. pojesti, pohrustati: lęsi:ca je pupà:štęla u'se kú:re
popejstrati se* || pupé:jstřetę se -ęm se dov. – 1. opomoći se; 2. ekspr. zrediti se | gl. tudi opejstrati se
popendejkel* || popéndè:jkęł -na m ed. – strešna lepenka | gl. tudi dahpapa
popeštan* || pupieštēn -a -o prid. – pomendran, poteptan
popeštati* || pupęştá:tę pupięştęm dov. – pomendrati, poteptati, potlačiti
popiti gl. požlempati, požuliti
poplejhān* || puplè:jhēn -a -o prid. – slabš. pobarvan (za lase)
poplejhati* || puplè:jhętę -ęm dov. – slabš. grdo, neenakomerno pobarvati
popokati* || pupuókętę -ęm dov. – potrkati | Plet.
=
popoldan || pupudà:n prisl. – popoldne
popolnoma gl. ščin
popraviti, popravlјati gl. poravnati, ravnati
popražiti gl. porestatiti
- poprednica*** || pupriędęnca -e; -e ž – malica po napornem delu | gl. tudi južina
popucati* || pupù:cętę -ęm dov. – počistiti
porati* || pó:reṭę -ęm nedov. – vrtati s svedrom: zó:bər m_je pó:ru ta pu zubięh
poravnati* || puruná:tę -rò:uńęm dov. – popraviti
parekljati* || purekljá:tę -à:m dov. – ekspr. pojesti (Bavšica)
porestan* || purè:stęn -a -o prid. – pražen (za krompir): purè:stęne čiùompe
porestati* || purè:stętę -ęm dov. – popražiti
porigniti se, porigovati se gl. podrigniti se, podrigovati se
porka* || pò:rka -e; -e ž – slabš. umazanka, nemarnica
porkarija* || porkərì:ja -e; -e ž – 1. ekspr. umazanija, nemarnost; 2. grdo, neprimerno, opolzko dejanje ali ravnanje: je ywà:ru an dięlu sà:me porkərì:je
porkiš* || pò:rkiš medm. – kletv.: pò:rkiš, ku me jé:zę
porko* || pò:rko -a m – slabš. umazanec, nemarnež
porko* || pò:rko in -a medm. – kletv.: dí:ndjo pò:rko / pò:rka malò:ra
poročiti se gl. oženiti se, ugrempati se
porodnica gl. letvana, postelnica
portapaki* || portapä:ki -ja; -ję m – prtljažnik, priprava za prtljago na vozilu
posati* || pùosętę -ęm dov. – postati deležen česa neprijetnega, slabega, skupiti jo: jih je pùosu | ESSJ
posati²* || pusá:tę -a:m dov. – posesati (Bavšica): té:le pusá: mlièko
posesati gl. posati
posnemalka gl. posnemnica, snemalnica, snemnica
posnemnica || pusnięmęnca -e; -e ž – posnemalka, velika lesena žlica za posnemanje skute iz kotla | gl. tudi snemalnica, snemnica
posodba¹ || pusùodba -e ž ed. – posoda
posodba² || pusùodba -e ž ed. – izposoja: ni nę pusùodbo
postaplјati* || pustà:pljetę -ęm nedov. – ekspr. postopati: cìęu 'dan sémù: pustà:plja | gl. tudi mezerati
postaven gl. štalten
postelja gl. kovelesna
posteljica gl. trebljav

posteljnica

posteljnica || pusté:ljenca -e; -e ž – porodnica, ženska po porodu | gl. tudi letvana

postnovka* || pustnò:uka -e; -e ž – vrsta hruške

postopati gl. mezerati, postapljati

postrani gl. všrejh

postranice || pustréní:ce -stréní:cž mn. – 1. stranske jasli v ovčjem hlevu; 2. stranska deska, npr. pri plugu, posteljna stranica (Plet.)

postreharica gl. podstreharica

pošada* || pušá:da -e ž ed. – manjši kuhinjski predmeti | ESSJ

pošast || pušà:st -e ž ed. – nahod, prehlad

poščiniti* || puščí:njeté -em dov. – temeljito počistiti, pospraviti

pošedi || pušledé prisl. – potem | Plet. pošled, pošledi, ESSJ pošled; gl. tudi še, šedi

poškodovati se gl. ogrempati se

pošleviti* || pušlebí:te -liébem dov. – 1. posliniti; 2. ekspr. kaj slabo narediti: *je sèmù: pušlebí:la tem pu kú:hnej >* le za silo je pospravila

pošmunder || pušmú:ndér -dra m ed. – priboljšek, poobedek

pošnoder* || pušnúodér -ja; -jé m – ekspr. požrešnež | gl. tudi črep, muza

pošnoderca* || pušnúodérca -e; -e ž – ekspr. požrešnica

pošotrati* || pušuotréte -em dov. – počistiti v hlevu

pošta* || pùošta -e; -e ž – črka: *a ne pùoznèš pùošt*

poštovan* || puštùokèn -a -o prid. – pomečkan, pretlačen: *puštùokèn strùočje*

poštokati || puštùokèté -em dov. – 1. podrezati, pobezati; 2. pretlačiti: *puštùokèté strùočje*

pošukniti* || pušú:kènté -kném dov. – podrsati s podplati po tleh, npr. pri plesu

pošukovati* || pušukwá:té -ù:jem nedov. – podrsavati, drsaje hoditi

pošunder* || pušú:ndér -ja; -jé m – sladokusec, gurman

pošunderca* || pušú:ndérca -e; -e ž – sladokuška, gurmanka

poteftati se* || putéflà:té se -à:m se dov. – pritajiti se, postati neodkrit, neiskren (Bavšica)

potejpa* || puté:jpa -e; -e ž – 1. ženska, ki se rada potepa; 2. vlačuga (Log) | 2. gl. tudi korba

potem gl. pošedi, še, šedi

potenfan* || putienfén -a -o prid. – 1. zmečkan, potlačen, stisnjen: *putienfén kí:klja / putienfén fri:s;* 2. dušen: *putienfén já:pka / putienfén rìepa*

potepe || putiep -a; -e m – ekspr. lump, baraba, nepridiprav, potepin: *je biù èn putiep, je ukrà:du_n pà:r rìep*

potica gl. beganica

potikati* || putiká:té -tí:kém nedov. – nalagati na ogenj, vzdrževati ogenj

potok || pç'tok petuóka; pëtùoké m – potok

potolažiti gl. pokalati se, zatuliti

potovfel || putò:ufel -na; -në m – natikač, copata

potrkati gl. popokati

potuhniti se, potuhnjén gl. potuliti se, potuljen, tuhlast

potuhnjeneč gl. fula

potuliti se || putú:lté se -em se dov. – potuhniti se, prihuliti se

potuljen || putú:ljen -a -o prid. – 1. ekspr. potuhnjen, prihuljen; 2. ekspr. sključen, z glavo med rameni | SSKJ pod potuliti

povden* || pò:udèn -dna; -dnë m – 1. dno; 2. prostor za drobnico | SSKJ poden

povdnica* || pò:udènca -e; -e ž – deska v podu | Plet., SSKJ podnica

povernica* || puwé:rènca -e ž ed. – žganci iz poparjene koruzne moke, koroški žganci

povezniti (se)* || pubiezénté (se) -zném (se) dov. – 1. povezni, obrniti narobe; 2. ekspr. pasti (Bavšica)

povk* || pò:ük -a; -e m – kozel: *smò:rdëš ku pò:ük* | ESSJ pok

povkati se* || pò:ükèté se -em se nedov. – sankati se (Čezsoča): *a se yriémo pò:ükèt*

povke* || pò:uke -- ž mn. – sani, sanke (Čezsoča)

povojec* || puwè:je -a; -e – 1. povoj; 2. plenica

povraz || purà:s -za; -zé m – ročaj pri vedru, loncu, kanglici

povret* || pò:ürët -a; -e m – 1. na planini ležišče za sirarja ob ognjišču; 2. pograd

pozabiti gl. zabiti

poždreti* || puždriéte -ždë:rëm dov. – 1. pogoltniti, požreti; 2. ekspr. pojesti: *pù:hno puždë:re*

požegniti* || pužièyenté -yném dov. – blagoslovi

požegnjen || pužièynjen -a -o prid. – blagoslovjen

poželeti si gl. oslačiti se

požirek gl. šluk

požlempati || pužlëmpá:té -žlìempëm tudi -žlëmpä:m dov. – ekspr. popiti z velikimi

požirki / popiti veliko pijače: *je pužlēmpo:u*
celūo li:tro bi:na

požrešen gl. volkat

požrešnež gl. črep, muza, pošnoder

požrešnica gl. pošnoderca

požuliti || pužuli:tę -žú:lém dov. – **1.** posesati, poskrati; **2.** polizati; **3.** ekspr. počasi popiti

prajčica* || prá:jčca -e; -e ž – vile za seno z ukrivljenimi roglji | gl. tudi krampež

praljčica* || prá:ljčca -e; -e ž – motika s kratkim ročajem

pranganje* || prá:nyenje -a s ed. – izzivalno pohajkovanje po ulicah v času nabora

prase || pərsiè pərsièta; pərsièta s – prašič: *smo udž:rle persièta*

praskati gl. garati, grajspati, gritati, krampati, rušati (se)

praščiti || prá:ščę -ęm dov. – **1.** ekspr. silovito brizgniti: *je prá:ščlo ta z_njá:ya* > imel je drisko; **2.** ekspr. planiti: *je prá:ščla u juòk / so u'se hkrá:tę prá:ščle niotar u:i:zbo*

prašič gl. koca, kocli, kočič, prase

prata || prá:ta -e ž ed. – svinjski kare, ribica: *prá:ta je serò:wa, Mi:ca, lè:t pu drò:wa*

pravca* || prá:bca -e; -e ž – **1.** pravljica; **2.** neresnična izjava, pripoved

pravi || prá:wę -a -o prid. – desen: *'jej s_tę prà:-wo rukùo* | Plet. prav

pravica gl. reht

praviti || prá:btę -ęm nedov. – praviti, pripovedovati

pravljica gl. pravca

pravočasno gl. zagodoma

praznen || pərznien -a -o prid. – prazničen, boljši: *má: yó:re pərznien y'went*

prazničen gl. praznen

pražen gl. porestan

prdec* || pərte pə:rtce; pə:rtcę m – **1.** nekdaj napihnen, nato posušen svinjski mehur, uporaben za spravljanje zaseke ali za otroško igro, balon: *jeyrá:tę se s pə:rtcem / 'več cà:jta ku 'pərtc yudljá:š, viençe rata;* **2.** prdec; **3.** vrečka, embalaža iz polivinila, npr. za mleko: *u'kup mléko tu pə:rtce*

prdla* || pə:rdla -e; -e ž – pastirska trobenta, zvočna igrača iz lubja, zvitega v rog

prebrisan gl. kšajt, kunda, kušten, prefrigan, šajt

prebrisaneč gl. kunštnež

precej || pré:ce štev. – izraža veliko količino, mero: *pré:ce əldi:*

precep gl. precep

preceppec || pərciępc -a; -ę m – **1.** lesena ščipalka za obešanje perila; **2.** precep, na enem koncu preklana palica za lovljenje modrasov | 1. gl. tudi čepin, klikel

precepica* || pərciępca -e; -e ž – tesen, skalni precep

preča gl. prečalo

prečalo* || parčá:lo -a; -a s – preča: *pučlesen nę pərčá:lo*

predal gl. ladelc

preddverje gl. žgrdola

predpasnik gl. bortoh

prefrigan || pərfri:yen -a -o prid. – ekspr. premeten, prebrisani, zvit

pregoda* || prięjudà: prisl. – vnaprej, že prej: *s_mou štědierečę prięjudà:*

pregrinjalo gl. kobjarta

prehiteti gl. preteči

prehod gl. sek

prejle gl. toška

prekajevalnica gl. kadilnica

prekla gl. raglja

prekladati (se) || pərklá:dętę (se) -ęm (se) nedov. – **1.** prelagati; **2.** ekspr. ne vedeti, kaj delati, početi: *zie cieę 'dan se pərklá:dęm tlię_ukó:u;* **3.** omahovati, obotavljati se, mencati: *'kej se pərklá:dęš, nərè:d zie 'kej*

prekucniti gl. prekutiti

prekutiti (se) || pərkù:ttę (se) -kù:tęm (se) dov. – **1.** prevrniti, zvrniti, prekucniti: *pərkù:ttę plięto ta_s kó:tlę ta nę mí:zo;* **2.** ekspr. pasti: *se_m je pərkù:tlo u'se 'dou pu tlięhe*

prenočišče gl. jerprge

prepip gl. barufa, bendima, intrig, zarod

prepreči gl. forajtati

preslica gl. lisičji rep

preštudirati || pərštědierečę -ęm dov. – **1.** premisliti; **2.** ugotoviti, dognati

preštukniti (se)* || pərštú:kęntę (se) -knęm (se) dov. – prevrniti (se), narediti preval, prekotaliti se

preštukovati se* || pərštú:kwatę se -stękù:jęm se nedov. – delati prevale, kotaliti se

preteči || pərté:jče -té:čęm dov. – prehiteti: *so me u'se pərté:kle*

pretep gl. barufa

pretepenica || pərtępienca -e ž ed. – **1.** polenta s kuhanimi hruškami; **2.** jed iz maslenih tropin, masla, pinjenca in moke (Plet.)

prevlačen gl. poštovan

pretrgati se || pərté:ryętę se -ęm se dov. – ekspr.

pretrupnik*

izčrpati se, izmučiti se: *saj se_t ni trięba pərtó:ryętę / se je 'tou kar pərtó:ryętę*

pretrupnik* || pørtrù:pę̄k -a; -ę m – pohabljenec, nenavadno raščen človek

preužitkar gl. avcigar

prevideti || pørbi:dętę -ęm dov. – **1.** blagosloviti;

2. podeliti zakrament maziljenja umirajočemu; **3.** v medmetni rabi, v zvezi *Biuh te pərbi:di* izraža dvom o uspehu, uresničitvi česa, pomilovanje

previndinga* || pørbi:dęjya tudi pørvi:diňya -e ž ed. – zakrament maziljenja

prevrniti (se) gl. preštukniti (se)

preža* || priježa -e ž ed. – ščepec | gl. tudi mrvčica

pri starem* || pør_stá:ręm frazem – nekdaj, v davni preteklosti: *pør_stá:ręm je blu үse dəryä:ci*

priboljšek gl. pošmunder

pričen || pŕi:čen -čna -o prid. – svež (za mleko)

pričo || pŕi:čo prisl. – vpričo, v navzočnosti: *pŕi:-čo mě:ne je lá:yu*

prifuliti se* || pørfuli:tę se -fú:lęm se dov. – **1.** ekspr. nepovabljen, nezaželen se pridružiti; **2.** potuhniti se | **1.** gl. tudi prištuliti se

prijatelj gl. kumpel

prijeti || pørjé:tę pŕi:męm dov. – izraža nastop telesnega ali čustvenega stanja, dogajanja, razpoloženja: *ya je pørjè:lo s'ret, scà:t / so ya pørjè:le žì:łucę* > zbolel je na živcih, postal je živčen / *me je pørjé:la ylá:wa* > začela me je boleti glava / *je, 'kuj ya pŕi:me* > je tak, kot se mu zahoče / *nę vięm, 'kej ya je pørjè:lo* > ne vem, kaj mu je

prileteti || pørleti:tę -lé:tęm dov. – priteči

prilivati || pørliwá:tę -lí:węm nedov. – zalivati (rože)

primeljuzniti* || pørmeljú:zēntę -znęm dov. – ekspr. klofniti, dati klofuto

primerkati* || pørmiłkętę -ęm dov. – opaziti, ugotoviti | gl. tudi zamerkati

primojduš* || pørmejdù:š medm. – ekspr. izraža močno podkrepitev trditve: *pørmejdù:š, dę je ries*

pripeštati* || pørpeštá:tę -à:m dov. – **1.** prigaziti; **2.** ekspr. počasi priti

pripetnica* || pørpiłtęnca -e; -e ž – nekdaj spodrec, vrvica za spodrecanje dolgega krila | ženske so si krilo spodrecale pri hoji, delu v strmini

pristlati || pørstlá:tę -sté:ljęm dov. – nastlati, s trošenjem stelje pripraviti ležišče domačim živalim

prisuta polenta* || pørsù:ta plienta frazem – jed iz koruzne moke in krompirja

prišlek || pøršlek -a; -ę m – kdor ni povabljen, zaželen | SSKJ ≠

prišpičnik* || pøršpı:čęjk -a; -ę m – špila, paličica za spenjanje koncev črev pri klobasi

prištrembljati* || pørštręmbljá:tę -à:m dov. – hrupno priti s težkimi, okornimi koraki (Bavšica)

prištuliti se || pørštú:ltę se -ęm se dov. – ekspr. nepovabljen, nezaželen pridružiti se

pritajiti se gl. poteflati se

priti || pŕi:tę pŕi:dęm; vel. pò:jte dov. – priti: *pərdì:te kej pu wé:sę / pò:j dęmò:u* > pridi domov / *je páršu prè:j nęzà:j ku nęprè:j* > (pre)hitro se je vrnil

priti gore || pŕi:tę yó:re frazem – spoznati, ugotoviti: *'mo nę pŕi:dęʃ yó:re* > ni ga mogoče prepričati / ni mogoče ugotoviti, kaj misli

pritiskač gl. šušta

pritisniti || pörtí:sęntę -snęm dov. – **1.** spojiti, speti dva dela, npr. škatlice: *je pörtí:snu šù:-sto u'kop*; **2.** ekspr. udariti koga: *mo je pörtí:-snu 'no ukò:u ušięs* > dal mu je zaušnico; **3.** ekspr. pojavit se, nastopiti: *je pörtí:snu m'res / ya je parti:selno s'ret* > začelo ga je tiščati na veliko potrebo

pritrucati* || pørtrú:cętę -ęm dov. – **1.** prisiliti; **2.** doseči svoje

privoščiti gl. frgnati, uderati

privoščiti si gl. darati

priželeti || pørželiętę -żé:lęm tudi -żelę:jęm dov. – zaželeti

priželjc gl. pajšel

probati || pŕo:bętę -ęm dov. – **1.** poskusiti; **2.** pomeriti

prodajati || pørdà:jętę -ęm nedov. – prodajati

propasti gl. obgavžvati

prosniča* || prosní:ca tudi pró:stęnca -e ž ed. – sveža, še topla sirotka

prosno || pŕo:sno -a s ed. – zdrob, grobo mleto žito (Bavšica)

prostnica gl. prosnica

prot || pruót pruóta; pruótę m – dolg drog za klatenje orehov

prskati se || pò:rskati se -ęm se nedov. – **1.** kazati nagnjenje za parjenje (za koze, srnjad); **2.** ekspr. obotavlјati se, omahovati

prsten || pørstięn -a -o prid. – lončen, iz žgane gline: *pørstięnę ló:ncę*

prtepika* || pørtepí:ka -e; -e ž – jerebika, drevo

- prtiček** gl. dejkelc, tovelič
prtijažnik gl. portapaki
pručka gl. stolič
pruh* || p'ruh prù:ha m ed. – kila: *nę uziyù.j 'sam, dę nę dubiuoš prù:ha*
psok gl. visok
pšada* || pšá:da -e; -e ž – čenča, kvanta
pšaditi* || pšá:ttę pšá:dém nedov. – obrekovati, opravljati | gl. tudi obdavati
pšela || pšiela -e; -e ž – čebela
pšica || pší:ca -e; -e ž – puščica
ptiček gl. tičica, tičič
pucati || pù:cetę -em nedov. – **1.** čistiti; **2.** otr. piti: *pù:ci lèpù: mlìeko*
pudelj || pù:deļj -dlja; -dljë m – prodajni pult: *je pòrdà:ju pud pù:dljëm* > prodajal je na črno
puf* || pù:f pú:fa; pú:fë m – dolg: *płecá:tę pù:f*
pukelc* || pù:kèlc -a; -ę m – **1.** grba; **2.** grbavec
pukelj || pù:kèlj -klja; -kljë m – ekspr. hrbet | gl. tudi punkelj
pukljast* || pù:kljëst -a -o; – **1.** grbast; **2.** sključen | SSKJ puklast
pula* || pù:la -e, -e ž – **1.** kokoš; **2.** priprava za kuhanje ekspresne kave | 2. gl. tudi kofetjera
pulež* || pù:lëš -ža; -žë m – bolha (Bavšica)
pulica* || pù:lca -e; -e ž – ekspr. majhna kokoš
pult gl. pudelj
pultre* || pultrë: neskl. ž – fotografija (Bavšica): *dej sem tè:jsto/tè:jste pultrë:, dę jo/jeħ puylìedem*
pulver* || pù:lbør -ja m ed. – smodnik
- pumpa** || pù:mpa -e; -e ž – **1.** zračna tlačilka; **2.** črpalka
pumpati* || pù:mpętę -em nedov. – **1.** polniti z (zračno) tlačilko; **2.** črpati s črpalko; **3.** ekspr. hujskati
punja* || pú:nja -e; -e ž – pest: *m_je ká:zu pú:-njo* > mi je grozil
punkelj || pù:nkèlj -klja in -kèljna; -kljë in -kèljnë m – **1.** cula; **2.** ekspr. hrbet: *me bò:li pù:nkèlj / mięt nę pù:nkłjë* > skrjeti za koga/kaj | 2. gl. tudi pukelj
pupa || pù:pa -e; -e ž – punčka, igrača: *pù:pa wèn_s cù:nj*
puran gl. pičla
purič* || pù:ręč -a; -ę m – skodelica črne kave
pustiti gl. stiti
pustna nedelja gl. debelnica
puša || pù:ša -e; -e ž – puška: *hí:tør ku pù:ša, duóbør ku dí:ša* > nagle jeze, a dobrega srca
puščica gl. pšica
pušelj || pù:šelj -na; -nę m – šop
pušeljc || pù:šeljc tudi pù:šelc -a; -ę m – **1.** šopek; **2.** cvetlica, roža
pušica gl. kasela
puška gl. puša, šerotarica
puter || pù:tor -tra m ed. – maslo
putla || pù:tlia -e; -e ž – lesena posoda, sodček za mleko | gl. tudi putna
putna* || pù:tña -e; -e ž – lesena posoda, sodček za mleko | gl. tudi putla

rabota || rębuóta -e; -e ž – tlaka, dnina
rabotiti* || rębùottę -ęm nedov. – ekspr. ropotati, delati hrup | Plet. ≠
računati || ręčù:nętę -ęm dov. in nedov. – 1. upati, zanašati se na kaj, nadejati se; 2. misliti, razmišljati: *ręčù:ni, kaj cà:jta je hó:du u šùolo* > pomisli, predstavljam si
radič gl. ledrik
radoveden gl. šaftik
radovednež gl. radovednik
radovednik* || rędubiędęnk -a; -ę m – rado- vednež
raduna* || rędù:na -e; -e ž – živinski sejem
rafka* || rà:fka -e; -e ž – kombineža (Žaga) | gl. tudi kombine, raska, srajca, šluk
raglja¹ || rà:ylyja -e; -e ž – prekla, fižolovka | Plet. ragla
raglja² gl. brzla
rajati || rà:jętę -ęm dov. – 1. plesati; 2. ekspr. hoditi v krogu, brez cilja, orientacije: *je rà:ju pu cięlem Tò:rstę, prej ko je dubi:u tę prá:u nęslö:u*; 3. opletati
rajda* || rà:jda -e; -e ž – 1. črta: *żendò:rmę má:-jo ɔrdé:jče rà:jde te ne boryłęsę*; 2. vrsta
rajhati || rà:jhetę -ęm nedov. – ometavati, nanašati malto na zid
rajkel* || rà:jkęl -na; -nę m – lesen zapah
rajmati se || rà:jmętę se -ęm se nedov. – ustrezati, ujemati se: *se fà:jn rà:jma*
rajna* || rà:jna -e; -e ž – 1. lesena skleda za mleko; 2. ponev: *je kó:fę zy'roü kar tu rà:jnę* (Čezsoča)
rajniš || rà:jnęs -a; -ę m – goldinar
rajnki || rà:jn̄k -a -o prid. – pokojni, umrli: *a se zmi:sleš rà:jnycą Piętra / bùoh se usmì:l čoz rà:jjko tå:šćo k_je mięla rà:da má:šćo*
rajsovec* || rà:jsuwęc -uca; -ucę m – garač, delavec, ki veliko dela
rajtati || rà:jtętę -ęm nedov. – 1. razmišljati; 2. pričakovati; 3. nameravati | gl. tudi računati, študirati

rajtende* || rà:jtęnde člen. – nemara, menda | gl. tudi rajtende, mari višno
rajtunga* || rà:jtuńya -e; -e ž – obračun
rajž || rà:jš -ža m ed. – riž: *rà:jš rà:jš ku 'nęć / rà:jš ku rà:jš, rà:jš 'nęć*
rajža || rà:jža -e; -e ž – potovanje
ramerca* || rà:mérca -e; -e ž – priprava za čiščenje pipe
ramošljati* || ręmušljá:tę -à:m nedov. – rositi, rahlo deževati
ramovš || ręmò:uš -a m ed. – ropot, hrup
rancida* || rà:ncida neskl. prid. – žarek (za meso): *rà:ncida klubá:sa, ošokò:l*
randati* || ręndá:tę -à:m nedov. – šrangati, s pregrado poti ovirati svate in nevesto pri odhodu od doma: *Męti:ja je ręndou, tu rùocęh je 'móu 'kou ...*
rapljati* || rà:pljetę rà:plja 3. os. ed. nedov. – ekspr. povzročati neuravnovešenost, čudno vedenje: *ya rà:plja má:lo / 'kej ya rà:plja*
rasast || rà:sęst -a -o prid. – iz raševine, grobega domačega sukna: *rà:sęsta ki:kla*
raska* || rà:iska -e; -e; ž – 1. kombineža (Log); 2. doma narejeno žensko volneno krilo (Plet.) | 1. gl. tudi kombine, rafka, raska, srajca, šluk
ratati || rà:tętę -ęm dov. – 1. nastati; 2. posrečiti se: *ćę rà:ta, buo prà:ta, ćę ne, pa żeliżna yrà:ta*
ratavati* || rętā:wętę -ęm nedov. – 1. postajati; 2. nastajati; 3. uspevati
ravbšic || ręüpší:c -a; -ę m – 1. divji lovec; 2. krivolov
ravfati || rà:ufętę -ęm nedov. – ekspr. kaditi
ravfenik* || rà:ufęnk tudi rà:ufęnek -ňka; -ňkę m – dimnik
ravfenkerar* || rà:ufęnkę:rər -ja; -ję m – dimnikar
ravnati* || runá:tę ró:uňem nedov. – popravljati
razbit gl. hlepnen
razdražen gl. napajkljov, napajsan
razgrajati gl. zganjati
razjeziti se gl. ubasati

- razkaditi se** gl. skaditi se
razmetan gl. narendan
razmišljati gl. rajtati, računati, študirati
razmršen gl. scotan
razor || ręžuor -ja; -je m – podolgovata vdolbina:
se 'mo je vi:du ręžuor ud ri:tę
razpelo gl. božja martra
razpihni (se) || ręspi:hentę (se) -hnem (se) dov.
 – 1. razcveteti se; 2. ekspr. prasniti v smeh; 3.
 ekspr. zrediti se
razpihnjen* || ręspi:hnjen -a -o prid. – 1.
 razcvetel; 2. ekspr. debel, okrogololičen
 (človek)
razpoka gl. pokec
razpoloženje gl. majnga
razsolnica gl. salamorja, salamornica
raženj || rá:ženj -žnja; -žnję m – v nadzidek nad
 odprtim ognjiščem vpeta lesena palica, na
 katero obesijo klobase med sušenjem
rdeča pesa gl. rona
rdečec || ərdè:jč -a; -ę m – ptica z živordečim
 oprjsjem, nekoliko večja od taščice: *sęm ujē:u*
 ərdè:jčca | morda pogorelček ali šmarnica
rdeči škratec gl. smrdoli, šoštar
recelj || rićelj -na; -nę m – vrv pri rjuhi za
 seno
recnija* || ręcnì:ja -e; -e ž – zdravilo
redovlje || rędó:ulje -a s ed. – več redi pokošene
 trave
regrat gl. kojnčarica, modec, poljska solata,
 žentivnica
reh* || 'reh ré:ha; ré:hę m – srnjak
reht || 'reht ré:hta m ed. – 1. pravica; 2. prav: *je*
'toù mięt siuoj 'reht
rejda* || rę:jda -e; -e ž – ovinek | Plet. rajda, rida;
 SSKJ rida; gl. tudi vinek
rejdati* || rę:jdetę -ęm nedov. – upravlјati,
 obračati, npr. vozilo
rejt* || rę:jt -a; -ę m – veče cedilo, posoda z
 luknjičastim dnom za odcejanje
renčati gl. grnjati
repenciti se gl. krliti se
repetnica || rępetní:ca -e; -e ž – perut,
 perutnica
repilj || rępì:l -a; -ę m – repinec | gl. tudi petrič
repinec gl. petrič, repilj
repnica || rępēnca -e ž ed. – voda, v kateri se
 kisa repa
reponzel* || rępó:nzél -na; -nę m – konec
 klobase
rešta* || rę:šta -e; -e ž – pri balinanju položaj, ko
- krogla, s katero se izbjija, ostane na mestu
 izbite krogle
revá gl. otepnik, revež, šlevdar, tušli
reven gl. božec
revež || rięwęś -ža; -żę m – 1. siromak; 2. ekspr.
 reva | 1. gl. tudi božec, otepnik
revica gl. božica
revma gl. skrnina
revščina gl. mižerija
rezan* || rięzen -a -o prid. – skopljen, kastriran:
d'bou ku rięzen má:ček
rezanec gl. fedelin
rezati || rięzetur riężem nedov. – skapljati,
 kastrirati | gl. tudi strojiti
rezavec || ręzà:yc -a; -ę m – kdor kastrira živali:
s_umà:zen an körwà:u ku_n ręzà:yc
rezervni del gl. beštantajl
rezina gl. feta
režati (se) || ręžá:tę (se) riężem (se) nedov. – 1.
 imet režo, štrleti narazen; 2. ekspr. smejati
 se
reži* || rięži -žja; -žję m – 1. kdor se rad smeje;
 2. ekspr. slabovoljen, siten človek
režla* || rięžla -e; -e ž – ženska, ki se rada
 smeje
riba || rí:ba -e; -e ž – svetlo, mehko meso s
 svinjskega hrbta brez kosti
riganje* || riyà:nje -a s ed. – preobjeda, travniška
 rastlina z visokim stebлом in vijoličastimi
 zvončastimi cvetovi: *smo nębierełę riyá:nje*
się smo ya pa pərdä:łę
rigati || riyá:tę rí:žem nedov. – bruhati | gl. tudi
 kozlati
rigelj || rí:γelj -ylja; -ylję m – manjši kovinski
 zapah za zaklepanje vrat
rihtar || rí:hter -ja; -ję m – sodnik
rimonika || rimò:nika -e; -e ž – harmonika
rina || rí:na -e; -e ž – žleb, navpična strešna
 odtočna cev (Bavšica) | Plet. ≠
rinčica || rí:nčca -e; -e ž – 1. prstanček; 2.
 obroček
rinčič* || rí:nčęc -čča; -ččę m – kosir, obroček,
 s katerim je rezilo kose pritrjeno na kosišče
ringel* || rí:ŋyel -na; -nę m – uhan
ringelšpil || rıŋyelšpì:l -ja; -ję m – vrtiljak
rinka || rí:ŋka -e; -e ž – 1. prstan; 2. obroč
ristanc gl. plenčka
rit || è:rt rí:te; rí:te ž – 1. rit: *itì: ukò:u rí:tę tu*
wà:ržet > iti po daljši poti / miéť pù:hno
ż:rt usó:ya; 2. ekspr. zadnja, včasih tudi
spodnja stran česa: wę̄n_s tó:ya ló:nca nę
muóręs neli:t tu flà:ško, kér té:če pud ż:rt >

ritati*

- pri prelivanju tekočina teče po zunanji strani posode
- ritati*** || rí:tętę -ęm nedov. – tekmovati
- ritnik*** || rí:tęńk -a; -ę m – košček semenskega krompirja, odrezan zaradi preverjanja zdravosti gomolja | Plet. ≠
- riž** gl. rajz
- riža** || rí:ža -e; -e ž – 1. naravna drča za spravljanje lesa v dolino; 2. ozek žleb (Bavšica) | 1. gl. tudi drasta, lot
- rjav** || ər'jou ərjá:wa -o prid. – rjav
- rzuti*** || ərjú:tę ərjó:bęm nedov. – 1. vpiti, rjoveti; 2. glasno jokati
- rkelj** || ə:rkęł -klja; -klę m – del hloda, daljše in debelejše poleno
- roba** || rò:ba -e ž ed. – predmeti, izdelki: *'den p'rec tūo rò:bo*
- robeč** gl. šnajc, šnajcar
- robidnica** gl. berdebevnica
- robkati** gl. nadirjati
- ročaj** gl. povraz, uho, roka
- ročno** gl. na roke
- rod** gl. sorta
- rog** || rùoh ruyà;; ruyię m – 1. rog: *tá:ma ku tu ruoyę*; 2. buška, oteklina (na glavi) od udarca
- rogla*** || rò:yła -e; -ę ž – mešalo, priprava za mešanje mleka med sirarjenjem
- roglica¹** || rò:yłja -e; -e ž – 1. žvrklja; 2. rogata koza; 3. veja z rogovilo
- roglica²** || rùoyłja -e; -e ž – lesene senene vile | gl. tudi krampež, prajčica
- rogljica*** || rò:yęlcia -e; -e ž – ropotuljica
- rogovila** gl. cvizla, kobara
- roja** || rò:ja -e; -e ž – jarek, odtočni kanal
- roka** || ró:ka -e, rod. tudi rukię; rukię, mest. mn. pør ró:cęh ž – 1. roka: *kar z_ruká:mę nériédi, pa z_rì:tjo pudé:re / plięna je u té:škęh rùocęh* > primanjkuje je; 2. ročaj: *lò:nc z_ruká:mę* | 2. gl. tudi uho
- rokavnica*** || rukà:węnca -e; -e ž – rokav: *je dieę ubię ruki: skùos 'no rukà:węnco* | Plet. ≠
- rom** || 'rom ró:ma; ró:mę m – kovinski okvir pri štedilniku, oknu
- romanje** gl. božja pot
- rompeli*** || rò:mpęłę -a; -lnę m – bajno bitje,

- ki živi na podstrešju v senu in straši otroke (Čezsoča)
- rona** || ró:na -e; -e ž – rdeča pesa: *rdè:jč ku ró:na*
- rondati*** || rò:ndętę -ęm nedov. – z drsanjem noge po tleh upravljati, obračati sani med vožnjo: *a biuoš ti: rò:ndu*
- ronje*** || rò:nje -- ž mn. – (črne) koze, kužna bolezen | gl. tudi runje
- ropotati** gl. rabotiti
- ropotuljica** gl. rogljica
- ror*** || rùor -a; ruórę tudi ruri: m – 1. cev; 2. prostor za peko v štedilniku: *niekı se žy়ে: tu rùore*
- rovka** gl. špičmar
- rozina** gl. cveba
- rožanec** || ružà:nc -a; -ę m – podboj | gl. tudi talar
- rudel** || rú:deł -dla; -dle m – pokončni voziček na dveh kolesih za prevažanje vreč, zabojev (v skladiščih)
- ruksok*** || ruksò:k -a; -ę m – nahrbtnik | ESSJ rukzak
- runja** || rú:nja -e; -e ž – 1. okrogla brazgotina, ki nastane na koži zaradi cepljenja; 2. koruzni storž, ki ima malo zrn (Plet.)
- runje*** || rù:nje -- ž mn. – (črne) koze, kužna bolezen | Plet. runja; gl. tudi ronje
- rupa** || rú:pa -e; -e ž – dol, globel, klanec
- rusica** || rú:sca -e; -e ž – 1. rdeča mravljica; 2. rdeče zimsko jabolko
- ruša** || rú:ša -e ž ed. – garje | gl. tudi garnje
- rušati*** || rù:šętę -ęm nedov. – 1. osipavati, rahljati zemljo okoli sadik: *rù:šętę čuompe*; 2. branati zemljo; 3. praskati se | 3. gl. tudi garati, grajspati, krampati
- rušelj** || rú:šęlj -na; -nę m – straniščna metlica | Plet. ≠
- ruševec** || rú:šućę -uca; -ucę m – ruševec
- ruševica*** || rú:šuca -e; -e ž – 1. plamenica, bakla iz rušja; 2. ostra trava; 3. ogrc, akna, mozolj (Bavšica) | 1. gl. tudi flaga
- rut** || rù:t -a; -ę m – s kamnitim zidom obdan kos obdelane zemlje
- ruta** gl. facol

S

- sadika** gl. flanca
sadlo* || sá:dlo -a s ed. – salo, loj
salamorja || sélémùorja -e ž ed. – razsolica | gl.
 tudi salamornica
salamornica* || sélémùorenca -e; -e ž – 1.
 razsolica; 2. slana voda (Bavšica) | gl. tudi
 salamorja
salo gl. sadlo
samec gl. mandelc
samokolnica gl. kedrjola, samovoznica
samovoznica* || sémúózenca -e; -e ž – samo-
 kolnica (Log)
sani gl. bosice, povke, šlite, žlejke
sanjati gl. snivati
sankati se gl. garati (se), plezati se, povkati se
sankristija* || sépkärsti:ja -e; -e ž – zakristija
sardelon* || sérdełlouon -a; -ę m – slanik
sati* || sá:tę sá:m nedov. – sesati (Bavšica): sá:-
 tę mlieko
scagati || scá:tyetę -ęm dov. – 1. obupati; 2.
 podleči, omagati
scati || scá:tę ščí:jem nedov. – 1. izpraznjevati
 sečni mehur, opravljati malo potrebo; 2. ekspr.
 puščati tekočino: mē ščí:je wé:da 'wən_s brú:-
 fola; 3. ekspr. deževati: kdà: buo yè:njelo scá:-
 tę | 1. gl. tudi curati, šorati
scirati* || sciéretę -ęm dov. – shujšati
scotan* || scutà:n -a -o prid. – razmršen,
 skuštran
scotati || scutá:tę -à:m dov. – zlasati
sčasti se* || ščá:stę se ščá:zem se dov. – ekspr.
 oditi (Bavšica)
seč || sìeč -a m ed. – košnja
seči || sé;jče sìečem nedov. – kosit, s koso rezati
 travo
sedež gl. zic
segnoti || siéyentę -ynęm dov. – 1. doseči: nę
 siéyem yó:re dę wərh kó:stna; 2. ekspr.
 zalotiti: sęm ya siéynu
sejem gl. senjem
sejkel* || sè:jkęl -na; -nę m – kratka, navadno
 pletena nogavica | gl. tudi čamp, fuzejkel, štebal,
 štunf
sejnem* || sé:jnem -a; -ę m – sejem: sùoškę sé:j-
 nem | Plet. senjem
sek* || 'sek sé:ka; sé:kę m – 1. ozka steza; 2.
 ozek prehod med dvema hišama
sekira || skiéra -e; -e ž – sekira | gl. tudi melerin,
 mucina, parta, plenkač
sekup gl. vsékup
sekurant* || sékurà:nt -a; -ę m – zavarovalniški
 agent
seler* || sè:lör -ja m ed. – zélena, začimbna
 rastlina
senosek || sénésiek -a; -ę m – kosec
senožet gl. črča
sentin || sènti:n -a; -ę m – zemlja okrog hiše: je
 zéprá:bu sènti:n
sesati gl. cuzati, sati
sestradan gl. zlaknjen
sesveti* || sésvjetę -ęh m mn. – vsi sveti, praznik
 vseh svetnikov 1. novembra | gl. tudi vahte
seveda gl. kabi
sezuti gl. zuti
sfadgan* || sfédýà:n -a -o prid. – ekspr. upehan,
 utrjen
sfenjati* || sfenjá:tę -à:m dov. – 1. ekspr. slabo
 kaj narediti; 2. zelo na drobno narezati
sfetan* || sfétà:n -a -o prid. – pomendran
sfrflati* || sférflá:tę -à:m dov. – hitro zgoreti
 (Bavšica)
shramba gl. šeberoba, špajz
shraniti gl. skraniti
shujšati gl. scirati
siht || sì:ht -a; -ę m – obraz: 'ma liep sì:ht | SSKJ
 ksiht
sikniti* || sí:kęntę -knęm dov. – pljuniti skozi
 zobe
sila || sì:la -- s mn. – skrbi, sitnost, vznemirjenje:
 sà:ma sì:la smo mięłę
sinica gl. jesenica, pezdečivka
sinji gl. čeleste
sinoči gl. snojka

sir

sir gl. čuč, snednik, žvižgovec
sirar gl. spravnik
sirec || siérč -a; -ę m – hlebec sira
sirek || siérk -a m ed. – koruza
sirišče || siéršče -a s ed. – snov za usirjenje mleka
sirkov || siérku -uwa -o prid. – koruzen: *siérkuwa muóka*
sirnik || siéreñk -a; -ę m – čebriček za zajemanje sira iz kotla
sirotba* || siéretba -e ž ed. – sirotka (Na Skali) | gl. tudi sirotev
sirotev || siértu -twe ž ed. – sirotka
sirotka gl. prosnica, sirotev, sirotba
sitnik* || si:téñk -a, -ę m – košček semenskega krompirja brez očesa | zato neprimeren za sajenje
sitnost gl. sila, škalonija
sivka gl. lavanda
skaditi se* || skédi:tę se ská:dem se dov. – **1.** zaradi stanja, mirovanja izgubiti svežost: *pier se je ská:du*; **2.** razkaditi se, izpuhteti: *má:yla se je skédi:la*
skajen* || ská:jen -a -o prid. – postan, ki je izločil ogljikov dioksid (za pijačo): *ská:jen pier*
skeleti gl. ščepeti
skladovnica gl. tasa
sklanfati || sklá:nfętę -ęm dov. – **1.** speti; **2.** ekspr. s težavo, za silo kaj narediti, sestaviti
sklenica* || skliénc -e; -e ž – steklenica | gl. tudi flaška
skobacati se || skubęcá:tę se skubá:cem se dov. – ekspr. zlesti na kaj, povzpeti se
skobla* || skúobla -e; -e ž – slabš. lena, nedelavna ženska
skod* || skùot prisl. – kod, le kje: *skùot s_hò:du?*
skodla gl. šinkel
skodlja || skuödlja -e ž ed. – umazana voda reke, potoka po neurju, ki prinese blato, veje (Bavšica)
skodrati, skodran gl. zafrleti, zafrljen
skominati gl. mraščiti
skop gl. vohrn, zaščetljiv
skopec || skó:pęc -pca; -pcę m – železna past za živali
skopuh gl. kleščar, skrumba, vohrnez
skoračiti se || skurá:čę se -ęm se dov. – **1.** razkoračiti se; **2.** ekspr. prestopiti z velikim korakom: *se je skurá:ču ta čes pe'tok*
skoražiti se* || skurá:štę se skurá:žęm se dov. – opogumiti se

skrampati* || skrà:mpeť -ęm dov. – spraskati, izpraskati
skraniti* || skrèni:tę skrá:nęm dov. – shraniti, spraviti
skranj || skrà:nj skérnjì:; skérnjì: ž – čeljust
skrbnik gl. gerof
skrinja gl. banka, kleja, vinkla
skrivši || skrì:ušę prisl. – skrivaj
skrlup* || skärlü:p -a m ed. – **1.** suha razpokana, skorjasta zemlja; **2.** škrlup, bolezen drevja; **3.** v zvezi tärđu: *ku skärlü:p* zelo trdo: *je tärđu: ku skärlü:p, né müoręm pəryrì:zëntę* (Bavšica)
skrnina || skérní:na -e ž ed. – revma
skrnjakov* || skérnjá:ku -uwa -o prid. – revmatičen
skrumba || skrú:mba -e ž ed. – **1.** krasta (Bavšica); **2.** skopuh, pretirano varčen človek (Na Skali) | gl. tudi grinta, hrasta
skrunitba* || skruni:tba -e; -e ž – okužba
skrunuti se || skruni:tę se skrú:nęm se dov. – nalesti se, okužiti se
skupaj gl. vklup
skutna župa* || skù:tna žú:pa frazem – jed iz skute, vode in koruzne moke
skutnica || skù:těnca -e ž ed. – jed iz skute, prelite s kropom: *skù:těnca pumá:ya prùot pərhlà:do*
skvašiti se || skwá:štę se -ęm se dov. – **1.** razkoračiti se; **2.** ekspr. pasti, npr. med smučanjem
slab || s'lep slà:ba słabù: prid. – **1.** slab: *s'lep kú:här, tè:js_k je lá:čen*; **2.** slaboten, onemogel zaradi bolezni: *nò:na je spiek slà:ba*
slabeti || słabiętę słabę:je 3.os.ed nedov. – slabo biti, iti na bruhanje komu: *m_slabę:je, k_se pě:ljęm s kurjé:ro*
slaboviden gl. činkast
slabovoljen gl. nakrpenčen
sladokusec, sladokuska gl. pošunder, pošunderca
slanovrat || slènò:üręt -a m ed. – vrsta plevela
slina, sliniti se, slinast gl. šleva, žleva, šleviti se, žleviti se, šlebast, žlevast
slinček gl. brjolič
slišati || šli:ščętę -ęm dov. – **1.** slišati; **2.** ekspr. biti oštet: *jih je sli:šu pù:hno ð:rt*; **3.** skrajšana oblika v medmetni rabi izraža omiljen ukaz: *š'líš, kej so d'jelę > povej mi, kaj so rekli / izraža podkrepitev trditve: š'líš, te prùosęm > kje pa*
slovensko || slabě:nsko prisl. – ne domače,

- nadnarečno, zborno (za jezik): *ne znà: bеč pu bú:ško, ýwé:ri kar pu slabè:nsko*
- služkinja** gl. žvatera
- smetišnica** gl. škovacera
- smodnik** gl. pulver
- smrad** gl. smraja
- smraja** || smrá:ja -e; -e ž – **1.** smrad; **2.** ekspr. ničvrednež
- smrčati** gl. grčati
- smrdeti** gl. feglati
- smrdlivka*** || smérdli:uka -e; -e ž – smrdljivka, rastlina
- smrdoli*** || smrdó:li -lja; -lję m – rdeči škratec, šuštar, žuželka (Čezsoča) | gl. tudi šoštar
- smreka** gl. brina
- smrlinje** || smérli:nje -a m ed. – brinje
- smrtnica** || smè:rténca -e; -e ž – teloh
- smučati** se gl. garati (se), plezati se
- smuči** gl. ški
- smučina** gl. glajža
- smučka** gl. škivnica
- snaha** gl. nevesta
- sneden** || sníedjen -dna -o prid. – ješč, požrešen
- snednik*** || sníedjenk -a; -ę m – **1.** kos slabega sira; **2.** na planini tridnevni prihodek od skute in sira, namenjen za pastirjevo prehrano
- snemalnica*** || snémá:lénca -e; -e ž – posnemalka, velika lesena žlica z luknjami za posnemanje skute iz kotla | gl. tudi snemnica, posnemnica
- snemnica*** || sníeménca -e; -e; ž – posnemalka, velika lesena žlica z luknjami za posnemanje skute iz kotla | gl. tudi posnemnica, snemalnica
- snežna*** || sníežna -e; -e ž – belka, snežna jerebica
- snivati** || sniá:tě sní:wěm nedov. – sanjati
- snobes*** || snùobęs v povedkovi rabi – v zvezi *itì: u snùobęs* > propadati (za hišo), se zaraščati (za posestvo)
- snojka*** || snùojka prisl. – sinoči
- sod** gl. golber
- sodra** gl. briža
- sohota** || sohó:ta -e; -e ž – prostor na podstrešju | Plet. suhota
- solarja** || sélà:rja -e; -e ž – **1.** lesene jasli, žleb, v katerega se vsuje sol za drobnico; **2.** strešni žleb (Bavšica)
- sold** || sò:ut -da; -dę m – denar: *'mo je zépù:-stu pù:hno sò:udu / só:séđ je pù:hén sò:udu* > bogat / *je kuštá:lo le_n pà:r sò:udu* > bilo je poceni / *sém dubi:u sò:ud dó:le nę tlíčę* > našel sem bankovec ali kovanec
- solj** || sò:lj -a; -ę m – lesen čebriček za skuto s pokrovom
- solnica** || soùní:ca -e; -e ž – na planini kamnita plošča, na katero so nasuli sol za drobnico
- solnik** || sò:ujk -a m ed. – na planini prispevek za sol | višina zneska je bila odvisna od števila živali
- solze** gl. ze
- sopara** gl. dunf
- sorta** || sùorta -e ž ed. – rod: *ta bulięzen je tu sùortę / žlá:hta se zyú:bi, sùorta pa ustà:ne*
- sova** || só:wa -e; -e ž – sova (Lepena) | gl. tudi guli
- spačiti*** || spá:čtę -ęm dov. – vznemiriti, preplašiti, npr. živali
- spadati** gl. tikati
- spati** gl. ležati
- spehan*** || spéhá:n -a -o prid. – upehan, utrujen
- spek*** || spiek tudi spié prisl. – zopet, spet | gl. tudi pale
- spekelažen*** || spékélá:žen -žna -o prid. – razposajen, neugnan, pretirano igriv (za otroka)
- spekelažnež*** || spékélà:žnëš -ža; -żę m – nadležen otrok, ki skuša pritegniti pozornost s svojo nagajivostjo
- spekelažnica*** || spékélà:ženca -e; -e; ž – ženska oblika od spekelažnež
- sperma** gl. mačefit
- spet** gl. pale, spek
- spodaj** gl. tamspod
- spodrec** gl. pripetnica
- spolno občevati** gl. zinzinati
- spolzel** || spú:zu -zla -o prid. – spolzek
- spolzni** || spú:zentę -znem dov. – **1.** spodrsniti; **2.** spolzeti, spolzni
- spomagati*** || spumá:tę -pumá:γęm dov. – pomagati si s kom, čim: *se je spumá:u s_pà:lj-co, dę je pò:ršu yor dę wó:rha*
- spomladji** gl. tablazema
- spomniti** se gl. zrajtati se
- spona** gl. klanfa, lošna
- sposoben** gl. hajfik
- spotakniti** gl. podsakniti, pofiksljati
- spraskati** gl. skrampati
- spravnik** || sprà:węjk -a; -ę m – na planini sirar, mlekar, planšar, kdor vodi delo na planini
- spreče*** || spérčię prisl. – povprek, počez: *biež spérčię yor pu brięję, dę búoš ležę:j niesu*
- spreddaj** gl. tamsprej, taspred
- sprehod** gl. špas
- spremljati** gl. kompanirati
- spreti se** gl. ubasati se

sprhaven*

sprhaven* || spərhá:wən -á:una -o prid. – domišjav | gl. tudi gvalten, ogvalten

spucati* || spù:ceťe -em dov. – **1.** očistiti; **2.** ekspr. grobo ošteti, ozmerjati, odrezavo zavrniti: *ku me je spù:cu, k_sèm zèmù:du*

spuščalnica || spuščà:wènca -e; -e ž – na planini miza za odcejanje svežega sira z odtokom za sirotko

sputiti se* || spù:ttę se spù:tęm se dov. – **1.** razlesti se; **2.** ekspr. zrediti se

srajea || srá:jca -e; -e ž – kombineža (Soča) | gl. tudi kombine, rafka, raska, šluk

srep || srlep -a -o prid. – ki se pojavlja v visoki stopnji, močni oblici (Soča): *srìepa puwà:dènj*

srepo* || srépù: prisl. – zelo, močno (Soča): *srépù: lièpa / srépù: bë:lék*

srnjak gl. reh

srp gl. favč

stan || stà:n stenù:; stenì: m – **1.** staja; **2.** na planini ograjen prostor, v katerem drobnica čaka na molžo

stanik* || stenì:k -a; -ę m – lastnik planine (delničar)

stanovati gl. stati

stati* || stá:te stó:jem nedov. – stanovati: *kjë stó:jëš?*

stavar* || stá:wər -ja; -jë m – težek planinski čevelj

staviti || stá:btę -em dov. – staviti, sodelovati pri stavi

staza* || stá:za -e; -e ž – zidarski izravnalnik

stegniti se* || steynì:tę se stièyñem se dov. – **1.** razvleči se; **2.** slabš. umreti

stegnjen || stièyñjen -a -o prid. – **1.** podaljšan; **2.** ekspr. slab, brez okusa: *ta žú:pa je stièyñjena* > vodena

steklenica gl. flaška, sklenica

stenica || stení:ca -e; -e ž – **1.** na planini polica med sirarno in prostorom za molžo, na katero so odlagali posode z mlekom; **2.** na planini visoka, zidana klop, pokrita z desko, ki se uporablja namesto mize (Plet.)

stepati gl. krišpati

steza gl. sek

stikalo gl. šalter

stikati gl. šnjufati

stirp || stièrp -a; -ę m – enoletni gams, kozliček ali jagnje

stiti* || sti:tę pù:stęm dov. in nedov. – pustiti

stog || stühoh stüoya; stüoyę m – kozolec

stojina || stó:jna -e; -e ž – najemnina gospodarju

za uporabo planine | petdnevna količina sira in skute

stol* || s'tou stó:la; stó:lę m – priprava za rezanje stelje ali butar

stol² gl. kedreja, kendreja

stolči (se) || stú:čę (se) -em (se) dov. – **1.** stolči; **2.** ekspr. Stepsti se | gl. tudi strupiti

stolič || stó:lęc -lča; -lčę m – **1.** pručka; **2.** majhen stol

stopinja gl. štopinja

storž gl. čurčel

strah || strà:h strèhù:; strèhì: m – strah: *je prá:bu ut sà:meh strèhì:*

stranik* || strènì:k -ní:ka; -ní:kę m – prebivalec iz okoliških vasi: *so pár:šle u Bò:c strènì:ke, ta_s Plú:žen, sem s Česùoče, doù s Trièente*

stranišče gl. lajben, lajven

streči || stré:jęc striežem nedov. – **1.** striči: se bùoš miùoru iti: stré:jć; **2.** ministrirati

strelec gl. šic

strelski jarek gl. šicengraben

strešna lepenka gl. dahpapa, popendekel

strežič || stré:žęc störží:ča; störží:čę m – kraljiček, ptica pevka

strežnik || strìežęnk -a; -ę m – ministrant

strigalica gl. podstreharica

strjati* || störjá:tę -à:m dov. – raztrgati, razparati, npr. volneno nogavico

strmeti gl. počati

stročje || struó:če -a s ed. – stročji fižol

stroh* || strùoh -ya; -yę m – nož z ukrivljenim rezilom za rezljanje lesenih žlic

strojiti* || strují:tę strójem nedov. – **1.** skapljati, kastrirati; **2.** strojiti, obdelovati surovo živalsko kožo | gl. tudi rezati

strop gl. žumfit

strupiti || strupí:tę strù:pęm dov. – ekspr. stolči, skrhati

stržina* || störží:na -e; -e ž – spodnji del koruznega stebla, ki ostane po žetvi na njivi

stuliti se || stùli:tę se stù:lęm se dov. – **1.** skrčiti se; **2.** ekspr. stisniti glavo med ramena: *se je kar stú:lu, t'ku se je ustrá:šu*

suh || sù:h sú:ha shù: prid. – suh: *a so cù:ne žię shię*

suha nafa* || sú:ha ná:fa frazem – sirarjeva plača

suhela* || shè:la -e; -e ž – ekspr. (pre)suha ženska, suhica

suheli* || shè:li -lja; -lję m – ekspr. (pre)suh otrok, moški

suknjič gl. ibrovk

sušica gl. Šica

sušilnica gl. šilnica

sušiti gl. šiti

sut* || 'sut sú:ta – m ed. – kavna usedlina (Log)
| gl. tudi zoc, fundač

svak, svakinja gl. švoger, švagrinja

sveča gl. kandela

svečnik gl. lajhtar

svetaren || svétá:rén -rna; -rnę m – železen
podstavek za zatikanje bakle

svetev* || svíetetu v povedkovi rabi – v zvezi *svíetetu*
dięleć > delati senco, zakrивати кому
pogled

svinjak gl. kolet, kotec

- šac*** || šà:c -a; -ę tudi 'šec šà:ca; šà:cę m – **1.** zadetek; **2.** zaklad
- šacati** || šà:cętę -ęm nedov. – spoštovati, ceniti | gl. tudi obdati
- šaftik*** || šá:fték v povedkovi rabi – radoveden | ESSJ
- šajba*** || šà:jba -e; -e ž – tarča
- šajbati*** || šà:jbętę -ęm nedov. – ciljati
- šajt** gl. kšajt
- šajta*** || šà:jta -e; -e ž – cepanica, dolgo klano poleno
- šal** gl. šjarpa
- šala** gl. gejc, mikelc, špas
- šaljivec** gl. gejcar
- šalter*** || šà:ltér -ja; -ję m – električno stikalno
- šarba*** || šà:rba -e; -e ž – **1.** zasek, globlja zareza na pritalnem delu debla na strani, kamor naj pri podiranju pade drevo; **2.** zareza v ostrenem tramu (kapni legi), v katero se opre škarnik
- šarloh*** || šá:rloh -a; -ę m – lesen ali kovinski žebelj
- ščavljе*** || ščá:ulgje -a s ed. – ščavje, malo vredno grmovje | Plet., SSKJ ščavje
- šček*** || ščé:k -a m ed. – na planini prostor v kotu molže, kjer sta zadnja dva pastirja ovcam ali kozam pomolzla zadnje curke mleka | na planini so vsako oveco pomolzli trije pastirji: ovce so se pomikale po prostoru za molžo od prvega do zadnjega pastirja
- ščepec** gl. preža
- ščepeti** || ščepiéte ščé:pęm nedov. – skeleti: *me ščé:pi rá:na*
- ščesti(se)*** || ščiéstę (se) ščiedęm (se) dov. – **1.** ekspr. uničiti; **2.** izginiti, pobrati se; **3.** ekspr. nadreti koga | Plet. ≠
- ščet** || ščiet ščeti:; ščeti: ž – krtača
- ščica*** || ščí:ca -e; -e ž – deklica, punčka | ESSJ; Plet. ščijca
- ščin*** || ščí:n prisl. – popolnomata: *sęm šči:n můokər*
- ščini*** || ščí:nę zaim. – vse: *pujè:j šči:nę* | gl. tudi sekup, vsekup
- ščipa** || ščí:pa -e ž ed. – šipek
- ščipalka** gl. čepin, klikel, precepac
- ščrbljanje*** || ščerbljà:nje -a s ed. – mrmranje
- ščrkatí** || ščó:rkętę -ęm nedov. – cvrčati, npr. za kobilico: *so tí:ce ščó:rkęle yó:re u_Klü:žęh*
- še*** || šię prisl. – potem, nato: *smo pujáz:dłę, šię smo ślą: pa spà:t* | gl. tudi pošedi, šedi
- še**** || šię vez. – in, pa: *spà:t šię muli:t*
- še*** || šię tudi šiedę člen. – ekspr. ja in, kaj potem: *A: se bùoš umá:zu. B: šię 'kaj _je! / šiedę!*
- šeberoba*** || šebərò:ba -e; -e ž – shramba | gl. tudi špajz
- šedi*** || šiedę prisl. – potem, nato | gl. tudi pošedi, še
- šejlem*** || šé:jlém -a; -ę – **1.** nepridiprav, ničvrednež; **2.** ropar | ESSJ šelm
- šepati** gl. hromljati, krompnati
- šeretel*** || šeriętel -na; -nę m – šibra, svinčena kroglica za polnjenje nabojev
- šeromat*** || šerumà:t -a m ed. – samo v zvezi *ər-dè:j ku šerumà:t >* zelo rdeč, živo rdeč
- šerotarica*** || šerùotøreca -e; -e ž – šibrovka
- ševflja*** || šieuflja -e; -e ž – zajemalka (Log) | Plet. šeflja; gl. tudi ženfandelc, žufangeli
- šibra** || ší:bra -e; -e ž – **1.** šipa; **2.** nabolj, napolnjen s šibrami
- šic*** || ší:c -a; -ę m – dober, natančen strelec
- šica*** || ší:ca -e ž ed. – **1.** sušica, posušeno drevo; **2.** jetika
- šicati*** || ší:cętę -ęm nedov. – ciljati | gl. tudi šajbati
- šicengraben** || ší:cęnyrà:bęn -bna; -bnę m – strelski jarek
- šidle*** || ší:dlo -a; -a s – silo
- šija** || ší:ja -e; -e ž – strma senožet
- šilnica*** || ší:węnca -e; -e ž – **1.** sušilnica za meso; **2.** tramovi, leseno (lahko tudi pločevinasto) ogrodje nad ognjiščem, na katerem se sušijo drva, prekajujejo klobase
- šilo** gl. šidlo

šina || ší:na -e; -e ž – kovinski trak na drsni ploskvi, npr. pri saneh: *cù:h je puté:ynu, ší:-ne so pa ustà:le* > šala o nekom, ki je prvič videl vlak

šinkel* || ší:ŋkel -na; -nè m – skodla | ESSJ šintel

šipa gl. šibra

šipek gl. ščipa

širgakelj* || šíeryà:kelj -na; -nè m – grebljica, priprava iz ukrivljene žice za razgrebanje žerjavice | gl. tudi gašper, šrajgelc, šuber

šisa* || ší:sa -e ž ed. – ekspr. ihtav, zaletav človek

šiti* || ší:té šú:šem nedov. – sušiti: *mùorèm dièt ší:t cù:ne*

šiv gl. štih

šjarpa* || šjá:rpa -e; -e ž – šal: *štři:këna šjá:rpa* | DJ; SSKJ, ESSJ šarpa

škaf gl. šter

škalja* || šká:lja -e; -e ž – 1. ploščat kamen; 2. okrušek opeke | 1. gl. tudi šklefa

škaljati || škéljá:té -à:m nedov. – oblagati z opečnimi okruški, črepinjami

škalonja* || škalò:nja -e; -e ž – 1. ekspr. sitnost; 2. navlaka, šara | 2. gl. tudi klump, krafelj

škarja || šká:rja -e; -e ž – škarnik, strešni tram, ki sega od slemenega do kapa | gl. tudi cimper

škarkla* || šká:rkla -e; -e ž – škatla

škarnik gl. cimper, škarja

škatla gl. škarkla

ški* || ški: ž mn. – smuči: *se je pliezus s ūšká:-me*

škinja || ški:nja -e; -e ž – šivilja

škivnica* || ški:wënca -e ž ed. – smučka: *se 'mo je utklà:nfela ški:wënca, šie je zyrí:mu*

šklefa* || škliéfa -e; -e ž – manjši ploščat kamen | gl. tudi škalja

šklefon || šklefò:n -a; -è m – nagelj z visečim cvetom

šklefut* || šklefù:t -a; -è m – malopridnež, lump

škovacera* || škubècè:ra -e; -e ž – smetišnica | ESSJ

škrat gl. perlmandelc, škratelc, škrinfič

škratelc || škrà:télc -a; -è m – škrat | Plet. škratelj, škratljoc; gl. tudi perlmandelc, škrinfič

škrimfast* || škrí:mfest -a -o prid. – ki ima zajęjo ustnico

škrimflja* || škrí:mfija -e; -e ž – ženska z zajęjo ustnico

škrinfič* || škrí:nfèč -fča; -fčè m – bajno bitje, škrat, ki so se ga bali pastirji | gl. tudi perlmandelc, škratelc

škrlipovec* || škérli:puwèc -uca m ed. – pokalica, travniška rastlina: *minè:štra wèn_s škérli:puca*

škrlup gl. skrlup

škrobiti gl. štirkati

škroblja* || škrùoblja -e; -e ž – krvavi mlečnik, rastlina

škrtoc* || škàrtò:c -a; -è m – papirnata vrečka | SSKJ, ESSJ škartoc

škufa* || v prislovni rabi, samo v zvezi *u_škú:fo* – v rjuhi na ramenih: *né:sté sénù: u_škú:fo* | način prenašanja težjih bremen na daljše razdalje v jutasti rjuhi, ki so jo podpirali teme, vrat in hrbet nosača

šlajdra* || šlá:jdra -e; -e ž – zavorna veriga

šlajdrati* || šlá:jdrétp -èm nedov. – s točilom spravljalati med iz satovja

šlajgelc || šlá:jyèlc -a; -è m – past za lovljenje ptic: *a_s ujè:u ká:jšno séní:co tu šlá:jyèlc*

šlampast || šlá:mpèst -a -o prid. – površen, nemaren: *šlá:mpèst mó:jstòr*

šlampasto* || šlá:mpèsto prisl. – površno, nemarno: *šlá:mpèsto nördì:té*

šlapen* || šlá:pèn -pna; -pnè m – natikač, copata

šlatati || šlá:tétp -èm nedov. – tipati, otipavati

šlavh, šlavhati gl. šlavf, šlavfati

šlavf* || šlá:uf tudi šlá:uh -a; -è m – 1. plastična cev za zalivanje; 2. zračnica za kolo; 3. plavalni obroč

šlavfati* || šlá:ufétp tudi šlá:uhétp -èm nedov. – zalivati, brizgati s plastično cevjo: *né šlá:uhí wò:rtá, k_je pøuryrkù:*

šleva¹ || šliéba -e; -e ž – slina

šleva² gl. šlevdar

šlevast || šliébést -a -o prid. – slinast

šlevdar* || šliéudär -ja; -jé m – slabš. šleva, reva

šlevi* || šliébi -bjá; -bjé m – 1. kdor se slini; 2. ekspr. kdor je počasen, počasne

šleviti (se)* || šlèbì:té (se) šliébèm (se) nedov. – sliniti (se)

šlic || šlicli:ca; šli:cè m – razporek pri hlačah

šlite* || šlí:te šlì:t ž mn. – vprežne sani | ESSJ

šluk^{1*} || šlù:k -a; -è m – pozirek

šluk^{2*} || šlù:k -a; -è m – kombineža (Srpenica) | gl. tudi kombine, srajca, rafka, raska

šmajsniti* || šmá:jsénté -sném dov. – 1. odrezati, odstraniti del celote; 2. ekspr. udariti

šmitna* || šmí:tña -e; -e ž – kovačnica

šmoren || šmó:rèn -rna m ed. – 1. praženec, cvrtje; 2. ekspr. zmeda: *'kej je tu ze 'én šmó:rèn / pa smo mięłe šmó:rèn* > bili smo v zagati

šnajc*

- šnajc* || šnà:jc -a; -ę m – robec: *njerè:t knò:f tu
šnà: jc, dę nę zá:bęć* | gl. tudi šnajcar
- šnajcar* || šnà:jcér -ja; -ję m – robec: *nę yó:r-
kęm ku smáz:rkęlј tu šnà:jcérje* | gl. tudi šnajc
- šnajt* || šnà:jt m ed. – v prislovni rabi, v zvezi *nę
šnà:jt* izraža položaj predmeta, npr. deske, na
najožji ploskvi: *pustà:b dì:ljo nę šnà:jt*
- šnicljati* || šní:clętę -ęm nedov. – žagati, rezljati
iverko z manjšo žago: *šní:clętę špè:ryolc*
- šnirba* || šniérba -e ž ed. – kolomaz
- šnita || šní:ta -e; -e ž – 1. rezina: *šní:ta krú:ha;*
2. ocvrta kruhova rezina
- šnjofovec* || šnjó:fuwęc -uca m ed. – 1. njuhaneč;
2. ekspr. radovednež, vohljac
- šnjufati* || šnjù:fętę -ęm nedov. – ekspr. stikati,
vohljati, vohuniti | Plet., SSKJ šnofati
- šnjufi* || šnjù:fi -ja; -ję m – ekspr. kdor stika,
vohljac, vohun
- šnola || šnó:la -e; -e ž – zaponka, kaveljček pri
čevlju
- šnuta* || šnú:ta -e; -e ž – slabš. usta (Bavšica): *'te
pri:męm zę šnú:to*
- šobla* || šùobia -e; -e ž – 1. lesena lopata, npr.
za čiščenje hleva, kidanje snega; 2. velika,
okorna lesena žlica | Plet., ESSJ šubla
- šoceli* || šó:cęle -lna; -lnę m – fant, moški, ki je
v ljubezenskem odnosu do dekleta: *rìepa an
kuré:nje zdrá:wo* (tudi *slá:bo*) *žiblè:nje, šó:-
cęle míojoj, ki je pa lùoj?*
- šoht* || 'šoht šó:hta; šó:htę m – rudniški rov
- šorati* || šó:rętę -ęm nedov. – izpraznjevati
sečni mehur, opravljeni malo potrebo | gl. tudi
curati, scati
- šoštar || šùoštər -ja; -ję m – 1. čevljari; 2. rdeči
škratci, šuštar, žuželka | 2. gl. tudi smrdoli
- šovber* || šò:übər -ja; -ję m – baraka z enokapno
streho, navadno za shranjevanje sena
- šovder* || šó:üdər -dra m ed. – gramoz | SSKJ,
ESSJ šoder
- špaga || špá:ya -e; -e ž – vrvica
- špahtelj* || špá:htelj -na; -nę m – lopatica za
strganje, kitanje | SSKJ špahtel
- špajz* || špà:js -za; -zę m – shramba | gl. tudi
šeberoba
- špalina* || špalí:na -e; -e ž – ozka naramnica:
kombiné:ža nę špalí:ne
- špampet || špá:mpeł -ę; -ę ž – posteljna
stranica
- špan* || š'pen špà:na; špà:nę m – župan
- španovija || špunuví:ja -e ž ed. – družabništvo:
mięt u špunuví:je | dva gospodarja imata kaj
v skupni lasti in si pridelek ali uporabo delita, v

sadovnjaku npr. prvi pobere jabolka, drugi jih zmelje,
žganje pa si razdelita

- šparati || špá:rętę -ęm nedov. – varčevati: *'tejs_k
špà:ra, ya złuodi yà:ra*
- špas¹ || špà:s -a m ed. – šala (Žaga)
- špas^{2*} || špà:s -a m ed. – sprehod: *a_s pé:lju páz:
sa nę špà:s* | ESSJ
- špasen || špà:sęn -sna -o prid. – šaljiv, smešen,
zabaven
- špegel || špięgu -yla; -ylę m – 1. ogledalo; 2.
daljnogled
- špeglar || špięylər -ja; -ję m – slabš. kdor nosi
očala, očalar
- špeglarica* || špięylərca -e; -e ž – slabš. ženska,
ki nosi očala, očalarka
- šplegle* || špięgle -yęł ž mn. – očala
- špeka* || špé:ka -e; -e ž – posoda, iz katere je
živila
- špendati* || špèndá:tę -ą:m dov. in nedov. – trošiti,
zapravljati: *'kej tkalię špendà:š / ni špèn'dou
zę_się*
- špergolc* || špè:ryolc -a; -ę m – iverka, iverna
plošča
- špeža* || špé:ža -e ž ed. – nakup, kar je
nakupljeno, navadno hrana: *sem šlą: žię
zyuódo pu špè:žo* | gl. tudi fasenga
- špica || špí:ca -e; -e ž – 1. ost; 2. vrh; 3. tanka
kovinska palica, npr. pri kolesu, dežniku; 4.
pletitka; 5. iver: *sem dubi:u špí:co tu pà:uc;*
6. okrasek za vrh božičnega drevesca
- špicipiranje* || špiciplērenje -a s ed. –
obdelovanje kamna s kamnoseškim dletom
(pri gradnji obcestnega kamnitega zidu)
- špičmar* || špí:cmər -ja; -ję m – 1. rovka; 2.
ekspr. suhljat človek
- špila gl. priščipnik
- špiljati (se) || špì:ljętę (se) -ęm (se) nedov.
– 1. igrati (karte, na glasbilo); 2. ekspr. imeti
neresen, lahkomiseln odnos do česa: *nę špi:-
lji se z_ò:ynjem*
- šplenta* || špliènta -e; -e ž – trska, iver, droben
lesen odpadek
- šplevta || špliènta -e; -e ž – ploščat kamen za
tlakovanje
- špliter* || špli:tər -ja; -ję m – drobec granate
- špogati se || špó:γętę se -ęm se – 1. čez mero
si privoščiti; 2. imeti neresen, lahkomiseln
odnos do česa
- špolia* || špùola -e; -e ž – nit ali vrv, navita na
tuljavo | SSKJ, ESSJ špula
- šponta* || špò:nta -e; -e ž – injekcija

šporger† || špō:ryərt -a; -e m – štedilnik | ESSJ
šporget

spot† || špō:t -a m ed. – sramota | IT

špotati se || šputá:tę se špuótęm se nedov.
– posmehovati se: se špuóta lō:nc pęñd:ycę, k_stu ubà: yłih č:rna

šprajca† || šprà:jca -e; -e ž – opora, drog, ki omogoča, da kaj ostane v pokončnem položaju

špric† || špri:c -a; -e m – 1. hrapav nabrizgan omet; 2. vino z mineralno vodo ali z drugo pijačo z vsebnostjo ogljikovega dioksida

šprica† || šprì:ca -e; -e ž – 1. zalivalka; 2. prazna injekcija, s katero otroci med igro brizgajo vodo

špricati || šprì:cętę -em nedov. – 1. škropiti: špri:-cętę wà:rt; 2. brizgati; 3. izostajati od pouka

šprikalja† || špri:klja -e; -e ž – napera, podolgovato oblikovan kos lesa, ki veže pesto s platiščem pri lesenem kolesu | Plet. šprikla

šproc† || šprò:c -a m ed. – jabolčni sok z mineralno vodo

šproncati† || šprò:ncętę -em nedov. – obsekavati deblo

šprudlja† || šprù:dlja -e; -e ž – žvrklja, lesena priprava z odebeljenim zvezdastim koncem, zlasti za pripravljanje tekočega testa

šrajgele† || šrà:jyęlc -a; -e m – grebljica, priprava iz ukrivljene žice za razgrebanje žerjavice | gl. tudi gašper, šrigakelj, šuber

šrangati gl. randati

šravbati (se)† || šrà:ubętę (se) -em (se) nedov. – 1. navijati ali privijati, npr. vijke; 2. ekspr. zvijati, povzročati bolečine v trebuhu: me šrà:uba; 3. ekspr. smukati, sukat se: kar neprę:j se šrà:uba ta ukò:u njó:ya > se mu dobrika, namenja mu veliko pozornosti

šrifta† || šri:fta -e; -e ž – pisava | IT

štalten† || štà:ußen -tna -o prid. – postaven

štampo† || štà:mpo -a; -e m – pekač

štamprli† || štà:mprərlę -a; -e m – šilce: pupđ: ļen štà:mpərlę | SSKJ, ESSJ štamprli

štanga† || štà:jnyja -e; -e ž – kol, palica, drog: vé-lek ku telerjrà:f_štà:jnyja

štar† || štà:r -a; -e m – velik čeber za skuto, ki drži okoli 100 litrov | gl. tudi solj, štarec

štarec† || štà:rc -a; -e m – manjši čeber za skuto, ki drži 5–7 litrov | gl. tudi solj, štar

štibal† || štèbà:l -a; -e m – nogavica iz domače volne | gl. tudi čamp, fuzejkel, sejkel, štebal, štunf

šteditnik gl. šporgett

štetaletni cug† || štęfelietné cù:h frazem – šalj., v zvezi s štęfelietnem cù:γęm > peš: A: 'jest γrięm h_nó:γęm B: 'jest pa s štęfelietnem cù:γęm

štelaža† || štélà:ža -e; -e ž – polica, navadno v shrambi | SSKJ stelaža

štelinga† || šté:lijya -e; -e ž – vojaški nabor

štěmplej || ště:impelj -na; -nę m – 1. model za oblikovanje surovega masla; 2. žig; 3. soha, podporni drog za betonsko ploščo

štenga† || štè:jiŋya -e; -e ž – stopnica | gl. tudi štengnica

štengnica† || štè:jiŋyęnca -e; -e ž – stopnica | gl. tudi štenga

štěnjak || štěnjà:k -a; -e m – vedro | gl. tudi ejmar, goljmer

štěnkati || ště:jkętę -em nedov. – dražiti koga, norčevati se iz koga, izzivati koga na pretep

štěnkovec || ště:jkuvęc -uca; -ucę m – kdror (rad) dražiti koga, se norčuje iz koga

štěpec† || štěpc -a; -e m – »rezijanska« copata s podplatom iz več plasti blaga | gl. tudi čamp

štěter† || štěter štiéra; štiérę m – škaf

štěren† || štěren -rna; -rnę m – vodnjak

štěvilka gl. matrikula, numera

štěvnica† || ště:węnca -e; -e ž – na planini ozek prehod v obliki črke V v kamnittem plotu, pri katerem štejejo ovce in koze (Na Skali) | šteli so po dvajset ovc, potem je kozar na palico zarezal znak (npr. 440 ovac = 22 zarez)

štěvra† || štěvra -e; -e ž – na planini štetje živine

štěglec || ště:γęlc tudi ště:nyęlc -a; -e m – lišček

štěgovnica† || ště:γwęnca -e; -e ž – jedilni pult, npr. v rudniku

štih† || štěh šti:ha; ště:hę m – 1. šiv 2. vbod

štihati† || ště:hętę -em – prekopavati vrt

štihati²† || ště:hętę -em – šivati z dolgimi šivi

štihniti† || ště:hęntę -hnęm dov. – zbostiti: me je nięki ště:hęlno skùos riębra

štikan† || ště:kęn -a -o prid. – vezzen, izvezen: ště:kęn pà:rt

štikati† || ště:kętę -em nedov. – vesti

štikelj† || ště:kelj -na; -nę m – kovinska ost, konica na palici

štiklarica† || ště:klərca -e; -e ž – palica z železno konico na enem koncu | za oporo pri hoji po zmrznenem terenu, uporabljali so jo pastirji in lovci

štijl† || štělј ště:lja; ště:lję m – toporišče | gl. tudi peterišče

štima† || ště:ma -e; -e ž – glas

štirkati*

štirkati* || štiérkētę -em nedov. – škrobiti:
štiérkētę srá:jco

štok* || štok štó:ka; štó:kę m – hlod

štokati || štuókētę štuókem nedov. – **1.** drezati, bezati: *nę štuoki tu nūos;* **2.** ekspr. zbadati, dražiti

štokavnik* || štuókunek -ňka; -ňkę m – žolna | ESSJ štokavec

štokfiš* || štò:kfi:š -a; -ę m – polenovka | ESSJ

štokniti || štuókētę štuóknem nedov. – **1.** dregniti, pobezati; **2.** ekspr. zbosti, podražiti | 1. gl. tudi beeniti, ducniti, žokniti

štola* || štò:la -e; -e ž – šalu podobno krvneno ogrinjalo

štolt* || štò:tut štò:uta; štò:utę m – postava (Bavšica) | ESSJ štalt

štóm* || štò:m -a; -ę m – pecelj, bet, npr. pri gobi

štont* || štuont v povedkovi rabi – sposoben, zmožen, kos komu/čemu: *ní:sęg̊ štuont prí:t yó:re > ne morem ugotoviti*

stopinja || štupí:nja -e; -e ž – stopinja, sled stopala na podlagi, npr. v snegu, blatu

štrafan* || štrà:fęn -a -o prid. – kaznovan

šrafati* || štrà:fętę -em dov. – kaznovati: *te buo Büoh štrá:fu* | IT, ESSJ

štrajhar* || štrá:jhər -ja; -ję m – brusilo, okrogla namagnetena priprava za brušenje nožev

šrama || štrá:ma tudi štrá:mba -e; -e ž – **1.** krivina pri saneh; **2.** pokončen količek pri saneh, ki povezuje sanico s sedežem; **3.** pri balinanju položaj, ko krogla zavije iz prvotne smeri | Plet. ≠

šrambast* || štrá:mbęst -a -o prid. – ekspr. malomarno oblečen: *'lej, ku je štrá:mbęst, z_ 'ho nuyà:węenco tu škuornję, tę(drù):yo pa 'węn črięs* (Bavšica)

štravba || štrá:uba -e; -e ž – flancat

štravs* || štrá:us -a; -ę m – ekspr. razcapan, nemarno počesan človek (Bavšica): *je ku_n štrá:us*

štrefiti* || štręfi:tę štręfęm nedov. – ekspr. brskati, stikati | gl. tudi štrefnati

štrefnati* || štręfną:tę -à:m nedov. – ekspr. brskati, stikati | gl. tudi štrefiti

štreykati se* || štré:jkętę se -em se nedov. – hvaliti se | gl. tudi hrupiti se, perovlati se

štřhal* || štěrhà:u -à:la; -à:lę m – zvita deska

štřhol* || štěrhùol -a; -ę m – duplina, duplo: ylieda ku 'poh ta_s štěrhùola

štřhola || štěrhùola -e; -e ž – drevesni panj, votlo deblo

štřholast* || štěrhùólest -a -o prid. – votel

štřigelj || štrí:γelj -ylja; -ylję m – čohalo, krtači podobna kovinska priprava za čiščenje krav (Bavšica)

štřik || štěrk štrí:ka; štrí:kę m – vrv

štřikan* || štrí:kęn -a -o prid. – pleten

štřikati || štrí:kętę -em nedov. – plesti

štřkati || štā:rķętę -em nedov. – v redkih kapljah deževati: *žię štā:rka də:ž*

štřkavnica* || štěrkà:węnca -e; -e ž – debela podolgovata belo-rdeča gozdna jagoda (Soča)

štřkec || štò:rkc -a; -ę m – zadnji curek mleka pri molži ovce ali koze

štřkovec* || štā:rkuwęc -uca m ed. – rahel dež

štřmac* || štěrmà:c -a; -ę m – žimnica | ESSJ štramac

štrom* || štrò:m -a m ed. – elektrika | gl. tudi letrika

štrom* || štrò:m prisl. – vzvišeno, bahavo, prevzetno (Bavšica): *yrię štrò:m mì:mo té:be, še puzdrà:ba ne*

štromada* || štrumá:da -e ž ed. – omaka (Bavšica)

štřpac* || štěrpà:c -a m ed. – velik napor, sitnost | SSKJ, ESSJ štrapac

štřucelj* || štrú:cełj -lna; -lnę m – koruzni storž brez zrn | gl. tudi čužek

štřukelj gl. kraf

štucikadent* || štucikadè:nt -a; -ę m – zobotrebec

študirati || štědierętę -em nedov. – razmišljati | gl. tudi računati, rajtati

štuf* || š'tuf štú:fa -o v povedkovi rabi – naveličan biti, sit biti koga/česa: *sęm žię usáz:ya š'tuf*

štufirati se* || štuflerętę se -em se dov. – naveličati se

štuk* || š'tuk štú:ka; štú:kę m – ena ovca ali koza: *pięt štú:ku mą:njka* | gl. tudi bravec

štukati || štú:kętę -em dov. in nedov. – podaljšati, spojiti: *zę d'rek štú:kętę buo žię dō:bro > za slabo hrano*

štukec || štù:kc -a; -ę m – **1.** vozel, kar nastane s prepletom in zategnitvijo dveh koncev, npr. dveh nit; **2.** podaljšek, del česa, s katerim se kaj podaljša

štunf* || š'tonf štú:nfa; štú:nfę m – nogavica | Plet. štumf; gl. tudi camp, fuzejkel, sejkel, štebal

štunfič* || štú:nfęc -fča; -fčę m – trobentica na visokem steblu

štuporamo gl. kalince kalonce

šuber || šù:bər -ja; -ję m – grebljica, priprava

iz ukrivljene žice za razgrebanje žerjavice (Bavšica) | gl. tudi širgakelj, šrajgelc, gašper

šunakelj* || šunà:kéļ -klja; -kljé m – čolniček pri šivalnem stroju

šunik* || šuni:k -a; -ę m – čebelnjak | ESSJ

šus¹ || 'šos šú:sa; šú:se m – potaknjenec: *zę ſos al pa rùožo nę smięš rě:jč hwá:la, če 'ne nę rá:se, müoreš rě:jč pišmewò:rt*

šus² || šù:s -a; -ę m – strel: *je pùoknu šù:s yó:re w Uplieňkē*

šušmariti gl. fufnjati

šušta* || šú:šta -e; -e ž – pritiskač

švagrinja* || švá:γørnja -e; -e ž – svakinja

švarmlinja* || švà:rmlì:nja -e; -e ž – bojna črta

švejbel* || šbé:jbéł -na; -nę m – vžigalica | gl. tudi cinkel, švejbelc, žeplenica

švejbelc* || švè:jbélc -a; -a m – vžigalica | gl. tudi cinkel, švejbel, žeplenica

švelar* || švé:lér -ja; -ję m – lesen železniški prag | ESSJ

švic* || šví:c -a m ed. – znoj | IT

švican* || šví:cén -a -o prid. – preznojen

švicati* || šví:cętę -ęm nedov. – znojiti, potiti se: *je šví:cu ta pud jé:zék > le govori, da je delal* | IT

švoger* || švó:γør -γra; -γrę m – svak | ESSJ
švager

ta || 'ta prisl. – tja, tjale
ta || tə določni člen – ta: *tə mǎ:lę, tə bięla*
ta gl. te
ta slabi* || tə_slà:bę tə_slà:bę m ed. – hudič
 (Soča) | gl. tudi antedojo, hudir, hudoba, parkelj, zlodij, zlomek
tabiš* || tabi:š prisl. – tjale
tablazema* || təblà:zęma prisl. – spomladji
 (Čezsoča): *təblà:zęma zó:rjemo*
tabrh || tá:bərh -a; -ę m – dnina
tabrhar || tá:bərhər -ja; -ję m – dninar
taca || tá:ca -e; -e ž – slabš. noga, roka
tak gl. takbiš
takbiš* || takbi:š neskl. prid. – tak, takle
takiš || tki:š tudi tukì:š prisl. – tako, na tak način
 | gl. tudi tako
takle* || tuklič prisl. – takole, na tak način
tako || tukù: prisl. – tako, na tak način | gl. tudi
 takiš
takole gl. takle
takrat gl. tisticajt, tistikrat
tal || samo oblika tá:lo v povedkovi rabi – otajan (za
 zemljo): *wó:ne je tá:lo*
talajcati* || təlà:jcętę -ęm nedov. – kotaliti,
 valiti
talar || təlà:r -ja; -ję m – podboj | gl. tudi rožanec
tale* || talie prisl. – tjale
talir* || teličer -ja; -ję m – krožnik | ESSJ talar I
tam gl. tambiš, tamle
tambiš* || tembi:š prisl. – tam, tamle
tamle || temlič prisl. – tam, tamle
tamspod* || temspòut prisl. – spodaj
tamsprej* || temsprè:j prisl. – spredaj | gl. tudi
 taspred
tanti* || tà:ntę prisl. – končno, vendarle
tapniti* || tá:pęntę -pnęm dov. – **1.** ekspr. ukraсти;
2. ekspr. zgrabititi; **3.** ekspr. ujeti, zalotiti
tarča gl. šajba
tarnati gl. cagovati, flohtati, jamrati, ječati,
 jovdati, jovšati, krečati, kvamati
tasa || tá:sa -e; -e ž – **1.** skladovnica; **2.** ekspr.
 velika količina

taspred || tasprięt prisl. – spredaj: *usięt se*
tasprięt
taspred* || tasprięt prisl. – spredaj | gl. tudi
 tamsprej
taščica gl. taška, taškica
taška* || tǎ:ška -e; -ę ž – taščica, ptica pevka |
 gl. tudi taškica
taškica* || tǎ:škica -e; -e ž – taščica, ptica pevka
 | gl. tudi taška
tata || tǎ:ta -a; -ę m – oče
tavrati* || tǎ:urętę -ęm nedov. – trajati | gl. tudi
 durati
tavšati* || tǎ:ušętę -ęm dov. – menjati, zamenjati
 | IT
tavžent || tǎ:užęnt -a štev. – **1.** tisoč; **2.** v medmetni
 rabi izraža podkrepitev trditve, začudenje,
 jezo: *tǎ:užęnt hudi:ču*
te || tię 'ta 'tu zaim. – ta: *kej je 'tu*
teča* || tě:jča -e; -e ž – ponev | ESSJ teča
tečaj gl. kankrt, pant
teči se || tě:jčę se -ęm se – goniti se, kazati
 nagnjenje za parjenje (za krave)
tehtati gl. pezati
tejka* || tě:jka -e; -e ž – zvezek | ESSJ teka
tek gl. lavf
tekmovati gl. ritati
tekrat* || tiékört prisl. – takrat, tedaj
telesnica || tělesní:ca -e ž ed. – driska
teliček gl. telunči, tuli
teloh gl. smrtnica
telunči* || tělū:nči -ćja; -ćję m – teliček | gl. tudi
 tuli
temelj gl. fonda
temeneša* || temenješa sklop – v zvezi *Buoh an*
temenješa izraža pozdrav | ESSJ taimaneš'še [
 *tá imen(e) jéz'še 'ta v imenu Jezusa']
temenica gl. brnjе
temfati* || těmfá:tę tudi tięmfętę -ęm nedov.
 – dušiti, kuhati v pokriti posodi v majhni
 količini vode, npr. zelenjavо
temoča* || těmó:ča -e ž ed. – ekspr. tema, temota
tente* || těntię -tă: -tù: zaim. – slabš. onile

- tepec** gl. tolkar
- tepelj** || té:pélj -plja; -pljé m – štor
- tepka** || tèpka -e; -e ž – **1.** hruška z jajčastimi, spodaj dlakastimi listi in njen sad; **2.** ekspr. neumna ženska
- teprosim*** || tepruósem sklop – ekspr. nikakor, kje pa, kje neki: *A: a so_t ţię plęčá:lę? B: tepruósem!*
- tepsti (se)** gl. dajati se, hebatи (se), fliskati, gumpati, krišpati, trupiti
- teptati** gl. peštati, tretati
- teraca*** || tèrǎ:ca -e; -e ž – terasa
- terati*** || tè:rętę -ęm nedov. – ekspr. gnati, poditi | ESSJ
- termofor** gl. plucer
- tesnilo** gl. dihtenga
- testenine** gl. pašta, paština
- teti*** || tíetę čò:m nedov. – hoteti: *a čò:s*
- teti reči*** || tìet ré:jče frazem – misliti si: *je 'tou ré:jče, pši:te_me 'uh, ſię je šu:*
- težaven** gl. zaguljen
- težiti** || těží:tę tieži 3. os. ed. nedov. – tiščati v želodcu: *cielo nùojč me je těži:lo*
- thoven** gl. duhoven
- tica*** || tí:ca -e; -e m – **1.** vešča, nočni metulj; **2.** metulj; **3.** nevidno bajno bitje, duša umrlega, ki leta okoli žrtve in cvrči: *ne Klù:žeh tí:ce strà:šjo*
- tič** || 'těč tí:ča; tí:čę m – **1.** ptič; **2.** ekspr. prebrisani človek; **3.** penis
- tičica** || tí:čca -e; -e ž – **1.** ekspr. ptiček; **2.** ekspr. premetenka
- tičič*** || tí:čęc -čča; -ččę m – **1.** ekspr. ptiček; **2.** otr. lulček
- tihotapiti** gl. gondljati
- tikati** || tiká:tę tí:čem nedov. – spadati
- tisoč** gl. tavžent
- tisti** || tè:jstę -a tù:ste zaim. – tisti | gl. tudi le-te
- tisticajt*** || tejscà:jt prisl. – **1.** takrat; **2.** v času: *je blu tejscà:jt wejskie*
- tistikrat** || tè:jskərt prisl. – takrat, tedaj
- tja, tjale** gl. ta, tabiš, tale, tota, totale
- tkaj*** || t'kaj prisl. – toliko | Plet. tolikanj, tolikaj; gl. tudi kabiš, kale, tkaj, tkajbiš, tkajle
- tkajbiš*** || tkajbi:š prisl. – toliko | gl. tudi kabiš, kale, tkaj, tkajle
- tkajle*** || tkajlięc prisl. – toliko | gl. tudi kabiš, kale, tkaj, tkajbiš
- tlaka** gl. rabota
- tle** || tlię prisl. – tukaj, tu
- tleproč*** || tlięp'reč prisl. – od tod: *ti pa nis*
- tliep'reč / tlięp'reč yor dę plá:ca je stùo mè:tru**
- toč*** || 'toč tó:ča m ed. – omaka iz soka, tekočine, ki nastane pri pečenju
- toča** || tú:ča -e ž ed. – toča
- točati*** || tò:čętę -ęm nedov. – pomakati kruh, npr. v omako, mleko
- točiti med** gl. šlajdrati
- točno** gl. genav
- tohna*** || tùohna -e; -e ž – pernica: *pukrò: se s_tùohno*
- tolči** || tú:čę tudi tú:čę in tú:čęm nedov. – **1.** tolči, razbijati; **2.** ekspr. tepsti | gl. tudi trupiti
- tolec** || tù:c -a; -ę m – **1.** tolkač, npr. za meso; **2.** bat
- toliko** gl. kabiš, kale, tkaj, tkajbiš, tkajle
- tolkač** gl. tolec
- tolkalo** gl. lopuča
- tolkar*** || tò:ükər -ja; -ję m – slabš. tepec, butelj, bedak
- tolmun** gl. tunf
- tonja** || tuónja -e; -ę ž – luža, mlaka: *mà:š spięt tùonjo tu børyęsęh > spet si se polulal*
- toplariča*** || tùoplérca -e; -e ž – dvocevka (puška)
- topola** || tèpúóla -e; -e ž – topol
- toporišče** gl. peterišče, štilj
- toporiti se*** || tèpuri:tę se tèpùoręm se nedov. – pasti trmo, protestirati
- toprve*** || tupà:rbe prisl. – najprej
- torati*** || tó:rętę -ęm nedov. – ekspr. veliko piti, npr. vode, alkoholnih piјač | Plet. ≠
- turej** gl. azo
- toška** || tùoška prisl. – malo prej, ravnokar
- tota*** || tuótä prisl. – tja
- totale*** || tuótalię prisl. – tjale, tja
- tovelič*** || tuwé:lęc -lča; -lčę m – prtiček, servieta
- tovoriti** gl. trogati
- tračje** || trà:čje -a s ed. – fižolova slama za živalsko krmo
- tragati*** || trà:γętę -ęm nedov. – zehati
- tragle*** || trà:ylę -ył ž mn. – nosila za krsto | Plet., ESSJ trage
- trahtar*** || trá:hter -ja; -ję m – lijak, priprava za zlivanje tekočine skozi majhno odprtino | IT
- trahtati*** || trá:htętę -ęm nedov. – ekspr. oprezati, opazovati, čakati na priložnost
- trajati** gl. durati, tavrati
- trak** gl. flahtelj
- trankelc*** || trà:ŋkəlc -a med. – okrepčilna piјača iz jajc, masla in črnega vina za porodnice

trantorati (se)*

- trantorati (se)*** || trèntuórétež (se) -em (se) nedov. – ekspr. cijaziti (se): *je trèntuóru dà:n nè dà:n ta_đou*
- trapa** gl. trepa, trola
- tratarica** || trà:térca -e; -e ž – koza, ki je ne ženejo na planinsko pašo, ampak se vedno pase v bližini doma
- trava** || trá:wa trá:we tož. truwé: ž ed. – trava:je siedu tu truwé: | podobno se sklanja beseda glava
- traveršon*** || traþrëšò:n -a; -e m – halja
- trcati** || tár:rceté -em nedov. – udarjati, napadati z glavo, rogovi: *këštrù:nè se tár:rcijo*
- treniti*** || tá:rcénté -cnem dov. – udariti z glavo ali rogovi koga/kam: *sèm tár:rcnu z_ylá:wo ta u zì:t*
- trd** || 'tèrt tár:rda tárdu: prid. – **1.** trd; **2.** ekspr. pijan: *je 'tèrt ku à:ks*
- trdnjava** gl. fejstinga
- trdoživ** gl. cah
- trebljav*** || trébljà:u -à:wa; -à:wé m – posteljica, organ, ki povezuje plod z materjo
- trebuh** || trièbeh trébu:ha; trébu:he; tož. ed. trébu:sé m – trebuh: *me šrà:uba ta pu trébu:-se / je liezu pu trébu:se*
- treflja*** || trièflja -e ž ed. – **1.** zelo mehka, redka polenta (Bavšica); **2.** gost močnik | Plet., ESSJ treplja
- trejtati*** || tré:jteté -em nedov. – s smučmi teptati sneg
- tremlin*** || trémlin -a; -e m – tram, ki nosi, drži strop
- trepa** || trè:pa -e; -e ž – ekspr. trapa, neumnica | gl. tudi trola
- trešljast*** || triéšljest-a-o prid.–ekspr. sramežljiv, boječ | gl. tudi baveast, ustrašen
- trešljika** || táršljí:ka -e ž ed. – mrzlica
- tretji** || tré:jčé -a -o štev. – tretji
- trgovina** gl. ftega
- tribelec*** || trí:bélc -a; -e m – **1.** kuhinjski valjar; **2.** del prečno razrezanega hloda
- tribljati** || trí:bljeté -em nedov. – valjati (testo)
- trinkelt*** || trí:ñkelt -a m ed. – napitnina | gl. tudi manča
- tripe*** || trí:pe trí:p ž mn. – vampi v omaki | ESSJ tripa
- trjati*** || tárjá:té -à:m nedov. – parati, z vlečenjem niti delati, da pletenina ne obstaja več
- trkati** gl. pokati
- trkelj** || tár:rkélj -na; -nè m – hlod, dolg 2 m
- trkljat*** || tárkl'jet -já:ta -o prid. – čokat
- trkljati** gl. kolajcati
- trlica*** || tár:rełca -e; -e ž – lestvi podobna priprava, s katero se kozam ali ovnom (živalim z rogovimi) zapre glavo v jasli | Plet. ≠
- trmast** gl. trucek
- trnač*** || tärnà:č -a; -e m – kuhalnica za mešanje polente
- trnivka*** || trnì:uka -e; -e ž – bajno bitje, pošast, ki žre živilo
- trod*** || trùot trùoda; trùodé m – **1.** neznana notranja bolezen: *ya je pàrtá:ryu trùoð>* umrl je od neznane bolezni; **2.** vnetje slepiča
- trofiti*** || trufi:té truófem dov. – **1.** zadeti; **2.** slučajno kje dobiti, najti, naleteti na kaj: *sèm jo trufi:la dèmà:*
- trrogarji*** || trùoyerjé -u m mn. drobci, kosmiči, ostanki sira in skute v sirotki
- trogati*** || trò:yeté -em nedov. – tovoriti
- trola** || tró:la -e; -e ž – ekspr. neumna ženska, trapa | gl. tudi trepa
- trololo*** || trololò: -ja; -jé m – **1.** neumen človek, tepček; **2.** nepremišljen, zaletav človek
- tropar** || tropá:r -ja; -jé m – na planini lastnik drobnice
- troštati se** || trùošteté se -em se nedov. – **1.** upati, nadejati se; **2.** obetati si, želeti si
- trotula*** || trò:tula -e; -e ž – **1.** vrtavka; **2.** ekspr. živahan otrok
- trpeti** gl. posati
- trpež*** || tár:rpéš -ža; -žé m – **1.** trpin; **2.** trpljenje
- trpin** gl. trpež
- trska** gl. bakla
- trš** || tár:ř -a; -e m – košata bukev z debelim debлом
- trta** gl. binika
- trucati*** || trù:ceté -em nedov. – trmasto vztrajati pri svojem mnenju
- trucek*** || trú:cék v povedkovi rabi – ekspr. trmast
- truden** || trú:dén -dna -o prid. – utrujen: *trú:dén ku kà:mnje*
- trugla** || trù:yla -e; -e ž – krsta
- trumfati*** || trù:mfeté -em nedov. – udarjati z nogami ob tla, npr. pri plesu | Plet. trumpati
- trupiti** || trupi:té trú:pem nedov. – **1.** tolči, cepiti; **2.** ekspr. tepsti, udarjati
- tu** || 'tu prisl. – tu, tule | gl. tudi tle
- tu*** || tu predl. – v: *bìeš tu hi:šo*
- tuc** gl. tolec
- tudi** || tùodi prisl. – tudi | gl. tudi tuj
- tuhlast*** || tú:hlést -a -o prid. – potuhnjen (Bavšica) | gl. tudi podfuljen, podlezen, potuljen
- tuj tuj*** || 'tuj 'tuj medm. – klic mački pridi sem
- tuj*** || 'tuj tudi tùoj prisl. – tudi

tujica* || tú:jca -e; -e ž – ljubk. (mlada) mačka,
mucka

tule || tlię tudi klęę prisl. – tu, tule, tukaj

tuli || tú:li -lja; -lję m – 1. teliček (Log, Strmec,
Na Skali); 2. slabš. jokav otrok

tuliti (se) || tulitę (se) tú:łem (se) nedov. – 1.
močno jokati; 2. ekspr. sključiti se, držati se
v dve gube

tumrček* || tú:mørček -čka; -čkę m – ograda
za živino

tunf* || 'tonf tú:nfa; tú:nfę m – tolmun

turem* || tú:ręm -rma; -rmę m – zvonik | Plet.
turən, SSKJ turen

tušlast* || tú:šlest -a -o prid. – ekspr. sramežljiv,
neodločen

tušli* || tú:šle -šelnna; -šelnę m – slabš. neodločen
in sramežljiv človek, reva

tuta* || tú:ta -e; -e ž – kombinezon, delovno
oblačilo

ubadati se || ubà:dëtę se -ëm se nedov. – ukvarjati
se
ubasati (se)* || ubá:sëtę (se) -ëm (se) dov. – 1.
ekspr. razjeziti > ya je ubá:sëlo; 2. spreti se:
sta se ubá:sëla zä'räd 'ne malë:jkostę
ubiti gl. frdamati, frderbati
ubog gl. bog
ubogati gl. bolgati
ubrisati || ubrí:sëtę ubrì:şem dov. – ekspr. vreči,
zagnati
učilo || učí:lo -a s ed. – vzgoja: ní:ma učí:la > je
nevzgojen, grdo se obnaša
udariti gl. bolati, fliskniti, gumpniti (se),
hebniti, luščiti, pritisniti, šmajsniti, trcniti
udati se || udá:tę se -dà:m se dov. – biti podoben
komu od sorodnikov po videzu ali značaju:
se je udá:u tu dëvë:to suorto > nikomur v
rodu ni podoben
uderati* || udérá:tę -à:m dov. – 1. privoščiti si:
zë się ejkò:l nę udérà:> nikoli si ničesar ne
privosči; 2. utegniti: nę udérà:m prí:t zdej
ta_h té:be
uganiti gl. vanati
uganjati || uyá:njëtę -ëm nedov. – 1. razgrajati;
2. ekspr. glasno se jeziti, robantiti | gl. tudi
zganjati
uganka gl. vanalica
ugibati gl. vanovati
uglihati (se)* || uyli:hëtę (se) -ëm (se) dov.
– 1. uravnati; 2. domeniti se, dogovoriti se,
zediniti se
ugorek || uyùork -a; -ë m – v zvezi ku_n uyùork
zelo suh, shiran
ugrempati se* || uyrëmpä:tę se -à:m se dov.
– ekspr. poročiti se: pu dù:ÿem cà:jtę se je le
uyrëm'poü | gl. tudi oženiti se
uhan gl. ringel
uhoh || uhù: usièsa; usièsa s – ročaj: lò:nc
z_ušlesę | gl. tudi roka
ujemati se gl. rajmati se
ujeti gl. tapniti
uk gl. volk

ukat gl. volkat
ukati gl. zavati
ukazovalen gl. gvalten
ukidati (se) || ukí:dëtę (se) -ëm (se) dov. – 1.
zvrniti iz posode; 2. ekspr. usesti se: se je uki:-
dela dou nę dí:van
uklati || uklà:tę -kuóljëm dov. – 1. ugrizniti: ya
je uk'lou pës; 2. priprieti, uščipniti: je uk'lou
pà:uce tu urá:teh; 3. pičiti: kumà:rnę ukù:l-
jejo
ukraeniti* || ukrá:cëntę -krà:cnëm dov. –
uprasniti, s potegom po čem prižgati: ukrá:-
cëntę švè:jbël > uprasniti vžigalico
ukrasti gl. lifrati, povoliti, tapniti
ukupiti* || uhpi:tę ukú:pëm dov. – kupiti
ukupovati* || uhpwá:tę -hpù:jëm nedov. –
kupovati
umazan gl. bakan, mačast, ožlepan, zamodret,
zašmerovcan
umazanija gl. kranja, luža, porkarija
umijalka* || umjá:uka -e; -e ž – krpa za
pomivanje posode
umiti se gl. ožebrati
umivalnik gl. kedin, lavandin
umreti || umriętę umó:rjëm dov. – 1. umreti;
2. postati neobčutljiv, mravljinčast zaradi
dolgotrajnega pritiska: m_je umó:rla ró:ka |
1. gl. tudi stegniti se
unfol* || ù:nfol neskl. m – 1. poškodba pri delu;
2. dopust zaradi poškodbe pri delu
uničiti gl. gonobiti
uokviriti gl. obliščati
upati gl. troščati se
upati si gl. vagati
upehan gl. spehan
upensati se || upënsá:tę se -sà:m se – zamisliti
si, lotiti se: 'kej se buo še upën'sou
upihniti || upi:hëntę -hnëm dov. – ugasniti,
izklopiti, zapreti, npr. luč, televizor, vodo
upuljevati se* || upuljwá:tę se -ù:jëm se nedov.
– ekspr. obotavljati se, (pre)počasi kaj delati

- (Bavšica) | gl. tudi cincati, čujati se, metohati se, očajati se, očavljati se, ogrebatи se
- urajmati (se)** || urà:jmètę (se) -ęm (se) dov. – **1.** ujemati (se): *'tu se nę urà:jma;* **2.** naleteti na koga/kaj; **3.** slučajno se zgoditi, pripetiti, posrečiti: *se je 'lih tkù: urà:jmèlo, dę swa se dubi:la*
- uravnati** gl. ugligliati | IT
- urečen** || urè:jčen -a -o prid. – uročen, zaklet, začaran
- urinirati** gl. curati, scati, šorati
- uržoh*** || ú:ržoh -a; -ę m – **1.** vzrok; **2.** izgovor
- uscanca*** || uscá:nca -e; -e ž – slabš. deklica, ki moči posteljo, spodnjice: *Zufi:ja uscá:nca* | Plet. uscanka
- uscati se** || uscá:tę se uščí:jem se dov. **1.** zmočiti s sečem; **2.** ekspr. uliti se; **3.** ekspr. začeti deževati: *lih zdej se je uscà:lo*
- usmrkniti (se)** || usmò:rkentę (se) -knem (se) dov. – **1.** usekniti se; **2.** ekspr. mimogrede kaj narediti: *ya je usmò:rknu mú:lca, k_je hó:du tlie_u'kou > spočel*
- usnje, usnjen** gl. lejder, lejdrast
- uspevati** gl. frugati, gdajati
- usranek*** || usré:ńk̥ usrá:ńka; usrá:ńk̥ m – **1.** slabš. strahopeten človek, usrane; **2.** slabš. umazan človek
- usranica*** || usrà:nca -e; -e ž – **1.** slabš. strahopetna ženska; **2.** slabš. umazana ženska
- usrditi se** || usərdí:tę se -só:rđem se dov. – **1.** ujeziti se, skujati se; **2.** zameriti: *se nę usá:rđem > se ne branim*
- ustaviti se** || ustá:ptę (se) -stà:bem (se) dov. – ustaviti (se)
- ustiti se** || ú:sttę se -ęm se nedov. – ekspr. hvaliti se, bahati se
- ustnica** gl. žnable
- ustrašen** || ustrà:šen -a -o prid. – boječ, plašen: *ustrà:šena má:čka*
- uša, ušje** gl. olša, olše
- uščivati se** || uščiwá:tę se -ščí:węm se nedov. – s sečem močiti posteljo, hlače
- ušivec*** || uši:yc -a med. – na planini resju podobna rastlina, ki so jo uporabljali za precejanje mleka
- ušívka** || uši:ük̥a -e; -e ž – podlesek
- ušpičiti** gl. nafarati
- uštiman*** || uští:mén -a -o prid. – **1.** napravljen: *ku_s lepù: uští:mén dé:nęs;* **2.** pripravljen: *kusi:lo je uští:męno*
- uštimati*** || uští:mętę -ęm dov. – **1.** popraviti; **2.** pripraviti | IT
- uta** gl. kuča
- uteči** || utè:jčę -ęm dov. – uiti, pobegniti, izmuzniti se: *sęm kù:mi utìčku / m_je uté:klo > ušlo mi je v hlače*
- utenstan*** || utiēnsten -a -o prid. – zatohel
- utohnjen*** || utùohnjen -a -o prid. – plesniv (Bavšica)
- utoporiti se*** || utepurì:tę se -tępùoręm se dov. – z besedami, dejanji pokazati trmoglavost
- utrcan*** || utà:rcen -a -o prid. – utrjen, vajen koga/česa
- utrcati se*** || utà:rcętę se -ęm se dov. – utrditi se, navaditi se na težke razmere
- utro*** || ú:tro -a s ed. – del planine, na katerem so stavbe, koče
- utrujen** gl. sfadgan, zmatran

- v** gl. tu
- v rink*** || u_rà:jk prisl. – v krogu, krožno: *se kulà:jca u_rà:jk* > kotali se v krogu / *je hò:du kar u_rà:jk* > od skrbi je hodil v krogu, bil je živčen
- vadla** || và:dla -e; -e ž – priprava za čiščenje notranjosti krušne peči, krpa na palici | gl. tudi vatla
- vagati** || wà:yetè -em nedov. – upati si: *ni wà:yu publédete pu prebl:ce*
- vahta*** || wà:hta -e; -e ž – straža | IT, ESSJ
- vahtati*** || wà:htetè -em nedov. – varovati | IT; ESSJ vahta
- vahte** || wà:hte -- ž mn. vsi sveti (1. november), praznik vseh svetnikov 1. novembra | gl. tudi sesveti
- vaje** || wá:je wà:j ž mn. – vajeti
- vajenec** gl. lerpob
- valjar** gl. bolcen, tribelc
- valjati** gl. tribljati
- vamp** || 'wemp wá:mpa; wá:mpè m – 1. vamp; 2. ekspr. zelo debel človek
- vampi** gl. tripe
- vanalica*** || wénà:lca -e; -e ž – uganka
- vanati*** || wà:nètè -em dov. – uganiti | Plet. ≠
- vanavati*** || wéná:wetè -ù:jem nedov. – ugibati | gl. tudi vanovati
- vanda*** || và:nda -e; -e ž – dogovorjeno mesto, na katerem se pri igri skrivalnice igralci pofočkajo
- vanovati*** || wénwá:tè -ù:jem nedov. – ugibati | gl. tudi vanavati
- variti*** || wá:rtè -em in -jem nedov. – paziti, biti previden: *wà:r, dè ne pá:deš / 'te Jé:zus wá:r-je*
- varžet** || wà:ržet -a; -è m – žep
- vatla** || wà:tla -e; -e ž – priprava za čiščenje notranjosti kmečke peči, krpa na palici | gl. tudi vadla
- vbod** gl. štih
- včera** || učìerà prisl. – včeraj
- večer** || fčìer -e; fčari: ž – večer: *dobro_fčìer / tè:jsto fčìer je umò:rla / tri: fčari: so mulì:le*
- večerja** || fčìerja -e; -e ž – večerja
- vedro** gl. ejmar, goljmer, kongelj, štenjak
- veha** gl. muša
- veljati** gl. giltati, kiltati
- velnica** || bìwènca -e; -e ž – lesena zajemalka za moko
- ven** gl. venka
- venajnica*** || wénà:jnca -e; -e ž – na planini denar za plačilo pastirjem | Plet., ESSJ venalnica
- vene** || wé:ne prisl. – zunaj
- venka*** || wè:ñka prisl. – ven
- veržica** gl. ketnica
- verjetno** gl. višno
- vest** gl. maren
- vesten** gl. zdrt
- vešča** gl. tica
- veverica** gl. breberica
- veza** || vé:za -e; -e ž – jermen za pritrjevanje derez
- vile** gl. krampež, prajčica, roglja
- vilesti** || bliéstę bližem dov. vzkliti, pognati iz zemlje: *čiùompe so žię bliezle*
- vinek*** || wè:ñk -a; -è m – ovinek (Log)
- vinika** || béní:ka -e; -e ž – trta
- vinkati** || wì:ñkètè -em nedov. – opletati, nepravilno nihajoč se gibati: *kulù: mè wì:ñka / ya wì:ñka* > je pijan
- vinkla*** || vì:ñkla -e; -e ž – lesen zaboj za moko v mlinu (Bavšica)
- vintla** || vì:ntla -e; -e ž – nečke
- virh** || bièrh -a; -è m – kadilo iz smrekove smole (pri cerkvenih obredih)
- visok** || p'sok psó:ka -o prid. – visok
- višnja*** || bìešnja -e; -e ž – višnja
- višno*** || bí:šno tudi bí:šno, ví:šno člen. – verjetno, najbrž: *bí:šno so žię tlie*
- vkup** || u'kop prisl. – skupaj
- vlačuga** gl. korba, potejpa
- vлага** gl. fajht
- vnaprej** gl. pregoda

- voda** || wé:da -e; -e ž – voda: *puli:tę z_wędùo / iti: pu wędùo / A: ku kej zdrà:uljे? B: ku rí:-ba u yuri:; ku yà:ms tu wèdì:!*
- voden** || wędien -a -o prid. – **1.** voden, brez okusa; **2.** redek: *ta mûočęyk je wędien*
- vodnjak** gl. polter, štern
- vohati** || wé:hętę -em nedov. – vohati: *je wé:hu d'rek tu tmì: > slutil je*
- vohrn** || wé:hörēn -rna -o prid. – skop | gl. tudi zaščetljiv
- vohrnež*** || wé:hörneš -ža; -žę m – skopuh
- vojakarica** || vujá:kärca -e; -e ž – slabš., v času, ko je bila v Bovcu vojašnica JLA ženska, ki se rada druži, hodi z vojaki
- vojska** || wé:jska -e; -e ž – vojna
- volk*** || ú:k ukà:; ukì: m – volk: *dubì:t ukà: tu 'brt > bolečo, skelečo danko po sedenju na mrzlem*
- volkat*** || u'ket ukà:ta uká:to prid. – **1.** požrešen: uká:to pøerię; **2.** ekspr. pohlepen
- volna** || ú:na -e ž ed. – volna
- vosek** || wé:sék -ska m ed. – vosek | gl. tudi čirboks
- votel** gl. štrholast
- voz** gl. bagerli, gare, garovec, kurtovec
- vozel** gl. knof, štukec
- vozič** || wé:zęć węzí:ča; węzł:czę m – ročni voz, voziček | gl. tudi karoca
- vožnja** gl. ciringa
- vpičevati se*** || upičwá:tę se -ú:jem se nedov. – ekspr. vmešavati se, segati v besedo: *kar nepré:j se upičú:je*
- vpičiti (se)*** || upí:ctę (se) -pi:čem (se) dov. – **1.** zapičiti: *upi:č jęyluo tu yùobco; 2.* ekspr. vmešati se, vtakniti se: *tu usà:ko bęsiędo se upi:čę; 3.* ekspr. trdno se odločiti: *sę je upi:čla tu ylå:wo, dę buo tu néríd:la an je*
- vpiti** || upí:tę upí:jem nedov. – vpiti, kričati: *je upù:, dę naj yrı̄em pumà:t*
- vprvo** || upò:rwo prisl. – prvič
- vrat¹** || urà:t -a; -ę m – ozara, travnat svet na koncu njive ali med dvema njivama, kjer se pri oranju obrača plug
- vrat²** gl. kragen
- vrč** gl. beroka
- vreč** || urè:jč -a -o prid. – vreč
- vreči** || uré:jče wè:ržem dov. – vreči | gl. tudi ubrisati, žlajfniti
- vrečka** gl. škrtoc
- vrelec** || urò:uc -a; -ę m – **1.** vrelec, izvir; **2.** zgovoren otrok (Plet)
- vrh** || 'wérh wó:raha; wó:rhę m – podstrešje | gl. tudi hrame
- vroč** gl. vreč
- vročina** gl. febre
- vrovec** gl. vrelec
- vrsta** gl. rajda
- vrtati** gl. porati
- vrtavka** gl. trotula
- vrtnica** gl. altroža, gartroža
- rvv** gl. čmis, štrik
- rvvica*** || wó:rca -e; -e ž – rvvica, rvv | gl. tudi špaga, žnura
- vrzelja** || wärzè:lja -e; -e ž – goščava, gosto neurejeno grmičevje
- vsakenekaj** || usà:kęñkaj prisl. – vsake toliko časa
- vsaksebi** || ȳ'saksé:be prisl. – naranzen: *diet nuyię ȳ'saksé:be > razkoračiti se / sta slà: ȳ'saksé:be > razšla sta se*
- vse** gl. sekup, ščini, vsekup
- vsedno** || usednò: prisl. – vseeno | gl. tudi vseglih
- vseglih*** || useyli:h prisl. – vseeno | IT; gl. tudi vsedno
- vsekup*** || 'sekop prisl. – vse, vse skupaj: *'sekop pu'jej* | gl. tudi ščini
- vsiljivec** gl. zapletnik
- všrejh*** || ušrè:jh prisl. – postrani (Bavšica): *so zęzidà:l 'zit ušrè:jh*
- vtruc*** || utrù:c prisl. – na vsak način, po vsej sili: *utrù:c je 'tou dëmò:u*
- vtrucati*** || utrù:cetę -em dov. – na silo kaj doseči
- vzadnjo*** || uzà:dnjo prisl. – zadnjič: *sem te vi:-du uzà:dnjo*
- vzdigniti** || uzí:γentę -ynem dov. – dvigniti
- vzdigovati** || uziywá:tę -ù:jem nedov. – dvigati
- vzeti** || uzletę uzá:mem dov. – **1.** vzeti; **2.** v zvezah: *uziét 'dou > shujšati / uziét yó:re > zrediti se: / uziét kò:nc > umreti, poginiti / rùoze so uzièle kò:nc > ovenele*
- vzgoja** gl. učilo
- vzkliti** gl. vilesti
- vzrok** gl. uržoh
- vzvod** gl. pajzar
- vžigalica** gl. cinkel, švejbel, švejbclc, žeplenica

za || zę predl. – do: *ta zę pé:te ù:re bod dəmà:*
zabeljen gl. obeljen
zabiti || zębí:tę zá:bem dov. – pozabiti: *je zá:bu / so zębí:lę*
zablejkan* || zęblè:jkēn -a -o prid. – zakrpan
zablejkati* || zęblè:jkētę -ęm dov. – zakrpati
zaboj gl. kivelj, kišta, vinkla
zabrekel || zębríčku -kla -o prid. – otečen
zabuljati* || zębú:ljętę -ęm dov. – 1. ekspr. stlačiti; 2. ekspr. na videz pospraviti
zaburiti* || zębú:rte -ęm dov. – planiti: *so u'sę_nęjk'ret zębú:rlę skùos urá:ta*
začapati* || zęcà:pętę -ęm dov. – 1. ekspr. ujeti; 2. ekspr. površno popraviti; 3. ekspr. zamašiti, zamazati, npr. luknjo, špranjo: *je kar sam zęcà:pu tè:jsto ręspù:ko tu zì:de*
zad || 'zad prisl. – zadaj: *tę_żat*
zadejkati* || zędè:jkētę -ęm dov. – zadelati z obleko v mrazu ali z odejo v postelji
zadetek gl. šac
zadeti gl. trofiti
zadnjič gl. vzadnjo
zadolžiti se gl. zapufati se
zadovoljen gl. gmajten
zadreti (se)* || zędriéte (se) -dé:ręm (se) dov. – dvigniti, postaviti v pokončni položaj: *se je zędrù:> vstal je / je zędrù: flá:ško > pil je iz steklenice*
zadrga gl. drzalica, kizura
zafinjati* || zęfinjá:tę -à:m dov. – ekspr. na hitro pripraviti: *je kar nički zęfinjá:la zę kusí:lo*
zafremati* || zęfriémetę -ęm dov. – zagotoviti, rezervirati
zafrkavati gl. štenkati
zafrleti* || zęferliéte -fó:rlęm dov. – 1. skodrati; 2. ekspr. zavihati: *zęferliéte nùos*
zafrlijen* || zęfɔ:rljen -a -o prid. – skodran
zagakati* || zęgá:kętę -ęm nedov. – zakljukati, zakavljati
zagarati* || zęgá:rętę -ęm dov. – ožuliti: *so me črieuljé zęgá:ręle*
zagnati || zęgná:tę -żé:nęm dov. – 1. poslati

koga/kaj kam: *sém t_zech'noū sí:na, de_t prí:-de pumà:t*; 2. zapoditi: *so ya zęgná:lę ud dùoma*
zagodoma* || zęgùodema prisl. – pravočasno, dovolj zgodaj, brez zamude
zagon || zęyùon -a; -ę m – 1. ozka zakotna ulica, prostor; 2. na planini ograjen prostor za osamitev bolnih, hromih živali
zagoreti gl. sfrflati
zagotoviti gl. zafremati
zagozditi* || zęyuzdi:tę -yuózdęm dov. – ekspr. napoditi, nagnati
zagucati* || zęyucà:tę -yú:čęm dov. – 1. zabobneti, dati močne zamolkle glasove: *je zęyú:ču putrięs*; 2. ekspr. zarohneti na koga/nad kom
zaguljen* || zęyù:ljęn -a -o prid. – ekspr. težaven, zapleten (izpit, človek ...)
zaguzniti* || zęyú:zęntę -znęm dov. – 1. zategniti: *zęyú:zęntę pà:s*; 2. potegniti, premakniti kaj, zakriti z drsenjem: *zęyú:zęntę kultri:no > zagrnniti zaveso*
zahiret* || zehrijet -a -o prid. – podhranjen, slaboten | gl. tudi zaklajban, zlaknjen
zahireti || zehrijetę -heré:jem dov. – zaostati v rasti, postati podhranjen, suh, šibek
zahrbtnen gl. podlezen
zahreniti se* || zehriéntę se -ęm se dov. – strditi se ob shlajevanju (za maščobo, npr. na juhi): *jej hí:tro, de se_t žú:pa nę zehrieni*
zahrenjen* || zehriénen -a -o prid. – strjen (za maščobo): *zehriénenja žú:pa*
zahvaliti se gl. zalonati
zajemalka gl. korec, ševflja, velnica, ženfandelc, žufangelc
zajla* || zà:jla -e; -e – jeklena vrv, debela žica | gl. tudi čuvežen, čvežen, drot
zajtrk gl. frošk
zakaj gl. kajto
zakajlati* || zékà:jętę -ęm dov. – zagozditi
zaklad gl. šac
zaklajban || zékłà:jbęn -a -o prid. – podhranjen

- (Bavšica): *zéklá:jbeno té:le* | gl. tudi zahiret, zlaknjen
- zaklanfan*** || *zéklá:nfén -a -o* prid. – zapet, pripet
- zaklanfati** || *zéklá:nfeté -em* dov. – zapeti, pripeti: *zéklá:nfeté knó:fe*
- zaklati** gl. odreti
- zaklet** gl. zaplentan
- zakliniti se** || *zéklí:nté se -em* se dov. – zagozditi se
- zakljukati** gl. zagakati
- zakozrnje*** || *zékozrnjé neskl. s ed.* – paša do večerne molže
- zakristija** gl. sankristija
- zakrpati, zakrpan** gl. oblejkati, zablejkati, oblejkan, zablejkan
- zalivalka** gl. šprica
- zalonati*** || *zéluoneté -em* dov. – zahvaliti se
- zaman** gl. polementru, zastonj
- zamenjati** gl. zatavšati
- zamerkati** || *zémłerketé -em* dov. – **1.** zapomniti si; **2.** opaziti | **2.** gl. tudi primerkati
- zamisliti si** gl. upensati se
- zamodret*** || *zémudrièt -a -o* prid. – slabo opran, umazan (za tkanino)
- zanohtati se** gl. cimati
- zapeckar** gl. pepeljugar
- zapestnica** gl. bračulet
- zapetnik** || *zéplètejk -a; -e m* – pasek za peto pri coklah
- zapezejcan*** || *zépezè:jcen -a -o* prid. – zaseden
- zapezejcati*** || *zépezè:jceté -em* dov. – zastesi
- zapičiti** gl. upičiti
- zaplentan*** || *zépléntà:n -a -o* prid. – zaklet (Koritnica)
- zapletnik*** || *zéplètejk -a; -e m* – slabš. vsiljivec, nepovabljen, nezaželen gost
- zapoljka*** || *zépuòlkja -e; -e ž* – ličinka mesarske muhe (v mesu) | ESSJ zaplavati se
- zapomniti si** gl. zamerkati
- zaponka** gl. glavičarica, šnola
- zapor** gl. kajha, paražon
- zapraviti, zapravljati** gl. špendati
- zaprivnica*** || *zépri:wènca -e; -e ž* – na planini nizka dvižna ali drsna vrata, ki vodijo v prostor za molžo
- zapufati se** || *zépù:feté se -em* se dov. – zadolžiti se
- zarajzniti*** || *zérá:jzenté -znem* dov. – zapreti zadrgo
- zarebrnica** gl. bržadlja
- zarezati** gl. krncniti
- zarjuti** || *zənjú:té -rjó:bem* dov. – zakričati
- zarod*** || *zérùot -da; -dë m* – prepir: *je yliédu zerùoda pu ušterì:jeh*
- zasesti, zaseden** gl. zapezecati, zapezecan
- zaskoč*** || *zéskò:č -kó:ča; -kó:čë m* – nedostopno mesto v skalovju, kamor zaide drobnica
- zasopiti (se)** || *zésupi:té (se) -só:pem (se)* dov. – **1.** orositi se; **2.** upheati se, zadihati se
- zasopljen*** || *zéso:pljen -a -o* prid. – **1.** orošen: *zéso:pljené ši:bre*; **2.** upahan, zasopel
- zastava** gl. fana
- zastonj** || *zéstùonj* prisl. – **1.** zaman; **2.** brezplačno
- zastopiti** || *zéstupi:té -stuópem* dov. in nedov. – razumeti
- zaščetljiv*** || *zéščetljí:u -i:wa* -o prid. – **1.** za ovco ki jo je težko molsti zaradi majhnih seskov; **2.** ekspr. skop
- zašmerovcan*** || *zéšmerò:uçen -a -o* prid. – zamazan, umazan
- zaštovfan*** || *zéštò:ufèn -a -o* prid. – zamašen, zataknjen: *là:jbèn je zéštò:ufèn*
- zaštovfati*** || *zéštò:ufeté -em* dov. – zamašiti: *zéštò:ufi tè:jsto já:mo tu zí:dë, dë ne buo fuli:lo nùotor*
- zašuštrati** || *zéšù:štrètē -em* dov. – **1.** ekspr. zmotiti se, zamešati kaj; **2.** ekspr. površno, nestrokovno kaj narediti; **3.** ekspr. povzročiti zmedo
- zatajiti** gl. pomedljati
- zatavšati*** || *zéta:ùšeté -em* dov. – zamenjati | IT
- zateči** || *zété:jçé -em* dov. – **1.** oteči; **2.** dohiteti
- zatepsti*** || *zété:psþ -té:pem* dov. – ekspr. z ihto odvreči: *je zetiépu žlí:co > umrl je*
- zato** || *zétù: tudi stù:* prisl. – zato
- zatohel** gl. utenstan
- zatok*** || *zétù:k vez.* – zato ker
- zatuliti** || *zétułi:té -tú:lëm* dov. – potolažiti (jokajočega otroka)
- zaukatí** gl. zazavati
- zavati*** || *zá:weté -em* nedov. – ukati
- zavesa** gl. firgonk, koltrina
- zavohati** || *zéwé:hëtë -em* dov. – zavohati
- zavora** gl. žlajf
- zavorna veriga** gl. šlajdra
- zazavati** || *zézá:weté -em* dov. – zaukati, zaklicati: *kuzá:r müore zezá:wetë, dë vièjo, ki je*
- zbersati se*** || *zbìerseté se -em* se dov. – izpriditi se | Plet. bersati se

zbežati

zbežati gl. podlizniti
zbledeti, zbledel gl. obšesati, obšesan
zboleti || zbuliéte -bulè:jem dov. – zboleti: á:hti, de ne zbulè:ješ
zbrzdán* || zbrzdà:n -a -o prid. – slabš. razposajen, neolikan, pretirano norčav
zdrav || zd'ròu zdrà:wa zdrá:wo prid. – zdrav: riépa je zdrá:wa, če jo zd'ròu jà:š
zdravilo gl. recnija
zdravlje || zdrà:ylje -a s ed. – zdravje
zdravnik gl. dovhatar
zdrgniti, zdrgnjen gl. ogarati, ogaran
zdrť* || zd'ort zdè:rta -o prid. – vesten, hiter pri delu
ze || zię zię ž mn. – solze: so mo takò:j pøté:kle zię
zediniti se gl. uglihati se
zehati gl. tragati
zejcel* || zé:jcel -na; -në m – zapeček, sedež pri kmečki peči
zelena gl. seler
zeljnata glava gl. birža
zelnik gl. kapušče
zelo || z'ló prisl. – zelo, veliko, mnogo
zgaga gl. gorečica
zgalodrati* || zyèluodréte -em dov. – ekspr. pasti, telebniti
zganjati* || zyá:njete -em nedov. – 1. razgrajati; 2. ekspr. glasno se jeziti, robantiti | gl. tudi uganjati
zgon || zyùon zyunà;; zyunì: m – zvon
zgonec* || zyò:nc -a; -ë m – zvonec
zgoniti* || zyunì:tę zyò:nem nedov. – zvонити: t_žie pukà:žem, kaj je ù:ra_k_pudà:n zyò:ni
zgoraj gl. gore
zgrbavdan* || zyrbà:uden -a -o prid. – zguban, naguban, npr. čelo, blago, koža
zgrimati* || zyrimá:tę zyrí:mëm dov. – ekspr. pasti
zguban gl. zgrbavdan
zgubiti se || zyubi:tę se zyú:bem se dov. – 1. izginiti: se je kar nièke zyù:blo; 2. ekspr. pobrati se: zyubi:_se zlùodi_ù:rt / zyubi:_se 'wén!
zguran || zyù:rèn -a -o prid. – izmučen, zdelan
zic* || 'zic zì:ca; zì:cë m – sedež (na kolesu, v avtomobilu): sièt ta ne tè:zà:dnje 'zic | IT
zid gl. mir
zinkniti* || zì:ñkentę -knëm dov. – sesesti se, hitro se pomakniti navzdol: je fiuonda zì:ñkelnia

zinzinati || zinzì:njetę -em nedov. – spolno občevati
zjedi || ziédi zjedi ž mn. – 1. ostanek hrane v jaslih; 2. kar ostane po uživanju ali pripravi hrane, npr. krompirjevi olupki: pusprà:b zjédi ta_z mí:ze | Plet. izjed
zjeziti || zjé:stę zjé:zem dov. – razjeziti, zjeziti
zlahka gl. žlako
zlaknjen* || zlá:knjen -a -o prid. – 1. sestradan; 2. podhranjen | gl. tudi zaharet, zaklajban
zlasati gl. scotati
zlatinja* || zlèti:nja -e ž ed. – zlatnina
zlodij* || zlùodi -dja; -djë m – 1. zlodej, hudič: je sniwà:la, dë se ji je zlùodi pørká:zu; 2. v medmetni rabi, kletv.: dë_p te zlùodi, kar lieze_n kubá:ca / biež zlùodi_ù:rt / trí:stùo zlùodju kusmá:tëh / trità:užènt zelé:nëh zlùodju | Plet., SSKJ zlodej: gl. tudi antedoj, hudir, hudoba, parkelj, ta slabí, zlomek
zlomek || zlùomék -mka; -mkë m – 1. zlodej, hudič: bùož źię ví:du zlù:mka > ti bom že pokazal; 2. v medmetni rabi, kletv.: zlùomka, spiek je u'se nèrò:be | gl. tudi antedoj, hudoba, parkelj, ta slabí, zlodij
zmaj gl. lentoren
zmanjkati* || zmà:njkętę -em dov. – 1. izginiti; 2. ugotoviti odsotnost koga/česa: trì: ucię so zmà:njkęle; 3. zaspatti: je takò:j zmà:njku
zmatran || zmà:trèn -a -o prid. – utrujen
zmatrati || zmà:trëtę (se) -em (se) dov. – izmučiti (se)
zmečkati, zmečkan gl. zmuškati, zmuškan
zmenan* || zmènà:n -a -o prid. – domenjen, dogovorjen
zmenati se || zmènà:tę se -à:m se dov. – dogovoriti, zmeniti se
zmeniti se gl. obdati
zmisiliti (se) || zmí:sëltę (se) -slém (se) dov. – spomniti (se)
zmohati* || zmò:hëtę -em dov. – ekspr. na hitro, za silo narediti: buom źię zmò:hu nièki
zmotiti se || zmuti:tę se zmúotem se dov. – 1. zvrjeti se komu v glavi, postati vrtoglav: se m_je zmuti:lo, k_sém puylìedu 'doy; 2. zmešati se, znoreti: se mo je tièlo kar zmuti:tę ut si:le
zmožen gl. kapac, kumpac
zmrzel || zmò:rzu -zla -o prid. – 1. premražen: je pò:ršu 'wës zmò:rzu; 2. zmrznjen, leden: zmò:rzu snièh / mièrki, je zmò:rzlo 'wén pu cièstę

zmuškan* || zmù:škèn -a -o prid. – zmečkan:
zmù:škèn ku wèn_s krà:ylje rì:tę

zmuškati* || zmù:škètę -ęm dov. – zmečkati

znajti se gl. dobiti se

znamlje* || zná:mlje -a; -a s – kapelica,
 znamenje | Plet. znamlja

znebiti se gl. lovsati

znojiti se gl. švicati

zobotrebec gl. štucikadent

zoc || 'zoc zó:ca m ed. – kavna usedlina | gl. tudi
 fundač, sut

zoriti || zurì:tę zó:ręm nedov. – zoreti

zoriti se || zurì:tę se zó:ri se 3.os. ed. nedov. –
 daniti, svitati se

zornica || zurní:ca -e; -e ž – jutranja maša,
 zornice

zožati || zwè:žętę -ęm dov. – zožiti

zrajtati se || zrà:jtętę se -ęm se dov. – spomniti
 se, domislići se

zrediti se gl. obrentiti, popestrati se

zunaj gl. vene

zuti || zú:tę zù:jęm dov. – sezuti: zù:j črìęulje

zvaljati (se) || zwęljá:tę (se) -wá:ljęm (se) dov.
 – 1. skotaliti (se); 2. ekspr. pasti

zvezdoča* || zbezđó:ča -e; -e ž – ekspr. zvezda:je
 tá:ka témó:ča, dę se n_yì:d nubè:na zbezđó:-
 ča

zvezek gl. tejka

zvežen || zbé:žęn -a -o prid. – zvit, ukrivljen,
 vegast, neraven

zvonček gl. cingel

zvonik gl. turem

zvoniti, zvonec gl. zgoniti, zgonec

zvrhano gl. prekopato

žagarica || žà:γørca -e ž ed. – grozdje z drobnimi, gostimi, črnimi jagodami
žakelj || žá:kelj -klja; -kljé m – vreča
žamanje || žá:ménje -a s ed. – žagarski odpadki pri robljenju desk
žandarmerija || žéndərməri:ja -e ž ed. – v času Avstro-Ogrske orožništvo
žarek gl. rancida
žarnica gl. pirna
žavbelj* || žá:übēlj -blja m ed. – žajbelj | ESSJ žajbelj
žavka* || žá:uka -e; -e ž – krastača | ESSJ; gl. tudi gnjarča, jožli
žbina* || žbí:na -e; -e ž – lupina, trd, suh ovoj plodov, sadov, jajca | gl. tudi bužina
žebelj gl. čevilj, glavač, šarloh, žerbilj
žebnati* || žébná:tę -à:m nedov. – ekspr. poizvedovati, zasliševati
žebrati || žébrá:tę -à:m nedov. – polglasno moliti
žejfa* || žè:jfa -e; -e ž – milo
žejfati* || žè:jfętę -ęm nedov. – militi, nanašati milo na kaj
žejfnica* || žè:jfęnca -e ž ed. – milnica, voda, v kateri je milo
žekno || žé:kno -a; -a s – odprtina pred kuriščem kmečke peči
železniški prag gl. švelar
želod || žéłò:t -da; -dę m – hrast
ženba || žiemba -e; -e ž – ženitovanje, ženitev
žendarm || žéndà:ręm -rma; -rmę m – v času Avstro-Ogrske orožnik | temlje so žéndà:rmę (z desnim kazalcem se obrišeš pod desno nosnico), temlje so žéndà:rmę (z levim kazalcem se obrišeš pod levo nosnico), tliji doŋ má:jo pa ḥrdé:jče rá:jde (z obema kazalcem potegneš od bokov navzdol po nogah): tako si lahko obrišeš nos, če nimaš robca
ženfandelc* || ženfà:ndělc -a; -ę m – zajemalka | gl. tudi šefvlja, žufangelc
ženikelj || ženì:kelj -lna; -lnę m – avrikelj, jeglič
ženitev gl. ženba

žensko spolovilo gl. kuča, kučica, lulica
žentivnica* || žénti:węnca -e ž ed. – regrat | gl. tudi kojnčarica, modec, poljska solata
žeplenica* || žépleni:ca -e; -e ž – vžigalica (Log) | Plet., SSKJ žeplenica; gl. tudi cinkel, švejbel, švejbelc
žerbilj* || žerbí:lj -a; -bljè: m – žebelj
žerjavica gl. meljava
žgrdola* || žyerdó:la -e; -e ž – preddverje, pokrit prostor pred cerkvijo
žica gl. čuvežen, čvežen, drot, ginternis, zajla
žimnica gl. štrmac
živa nit || ží:wa 'nët frazem – zelo tanka in dolga glista, ki živi v vodi, gordius aquaticus
živčnež || ží:učnëš -ža; -žę m – ekspr. zelo siten človek
živinski sejem gl. raduna
život || ží:wet žiwé:ta; žiwé:tę m – telo, trup | gl. tudi leben
živživičen* || ží:užibí:čen -živí:čna -o prid. – zelo, popolnoma podoben po zunanjosti ali značaju: *je ží:uživí:čna má:ma*
žlajf* || žlà:jf -a; -ę m – zavora | IT
žlajfati* || žlà:jfętę -ęm nedov. – zavirati | IT
žlajfniti* || žlà:jfęntę -fnęm dov. – ekspr. vreči (ob tla), zagnati (Čezsoča)
žlak¹ || žlek žlá:ka; žlá:kę m – 1. kap, naglo prenehanje delovanja življenjsko pomembnih organov; 2. kazen
žlak^{2*} || 'žlek žlá:ka m ed. – domači okoliš: wđ:ca je šlá: węn_z žlá:ka > ovca je zašla z zanjo namenjenega mesta na pašniku
žlako* || žlá:ko prisl. – zlahka, naenkrat, hitro (Bavšica): *se je žlá:ko pumù:zlo*
žleb gl. rina, solarja
žleht* || ž'leht neskl. prid. – 1. poreden; 2. nesramen, zloben | IT
žlejke* || žlè:jke -- ž mn. – 1. preproste otroške sani; 2. preproste drsalke
žlema* || žliéma -e; -e ž – sluzasto, žilavo maščobno tkivo pri kuhanem ali pečenem mesu: *tu mësù: je sà:ma žliéma*

- žlemati** || žliemętę -em nedov. – čistiti, izpirati čreva za klobase
- žlempati** || žliempętę -em nedov. – **1.** ekspr. piti v velikih požirkih; **2.** ekspr. veliko piti, npr. alkoholne pijače
- žlempniti*** || žliempęntę -pnem dov. – ekspr. pasti, telebniti
- žlemporen** || žlēmpūoręn -rna; -rnę m – obrabljen, pošvedran čevelj (Bavšica)
- žlemprge*** || žliempärę žliempärh ž mn. – loputa, poklopna vrata v podu, stropu, ki navadno vodijo na podstrešje ali v klet | Plet. žlemprga
- žleva*** || žliéba -e; -e ž – slina | ESSJ šleva; gl. tudi šleva
- žlevast*** || žliébęst -a -o prid. – slinast
- žlevi*** || žliébi -bja; -bję m – slabš. kdor se slini gl. tudi šlevi
- žleviti se*** || žliébtę se -em se nedov. – sliniti se gl. tudi šleviti se
- žlica** gl. šobla
- žljuf*** || žljù:f -a m ed. – razkuhana hrana (Čezsoča)
- žmah** || ž'meh žmá:ha m ed. – priokus, navadno za postano, pokvarjeno hrano: *męsù: je žię mięlo ž'meh*
- žmahten*** || žmá:htęn -tna -o prid. – **1.** okusen; **2.** izbirčen | IT; **2.** gl tudi mevtek
- žmalc*** || žmà:uc -a m ed. – raztopljen svinjska mast: *ćuompe, ucđ:rte tu žmà:ucę* | Plet., ESSJ žmalec
- žmire*** || žmiére žmięr ž mn. – jed iz maslenih tropin in slane skute
- žmitek** || žmí:ték -tka m ed. – nepravilno skisano mleko
- žmorča** || žmùorča -e; -e ž – luža (Bavšica)
- žnabla*** || žná:bla -e; -e ž – ekspr. ustnica
- žnidar** || žní:dér -ja; -ję m – krojač
- žnora*** || žnuóra -e; -e ž – balinišče
- žnura*** || žnú:ra -e; -e ž – vrvica
- žocljati** || žuocljętę -em nedov. – ekspr. srebati, počasi piti (Bavšica)
- žoga** gl. bala, covpra, kugla
- žok*** || 'žok žó:ka; žó:kę m – copata | gl. tudi čamp, potovfel, štepec
- žokati** || žuókętę -em nedov. – **1.** dregati; **2.** ekspr. dražiti; **3.** ekspr. vsiljivo spraševati
- žokniti** || žuókentę -knem dov. – **1.** dregniti; **2.** ekspr. z besedami prizadeti, vz nemiriti koga: *sem ya žuoknu lih ta, k_ni blu trięba* | 1. gl. tudi becniti, ducniti, štokniti
- žolč** || žù:č žù:ča m ed. – žolč | gl. tudi žvic
- žoljati** || žuoljetę -em nedov. – **1.** pratì, mencati (za perilo); **2.** ekspr. popivati: *žię ud zjú:tro ya žuoljejo*
- žolna** gl. štokavnik
- žrbada*** || žerbá:da -e ž ed. – kisla repa
- žufangelc** || žufá:nyęlc -a; -ę m – zajemalka | gl. tudi ševflja, ženfandelc
- žula** || žù:la -e; -e ž – duda, cucelj | gl. tudi cuzla
- žuliti** || žuli:tę žú:lém nedov. – sesati, lizati: *žuli:tę pà:uc al pa bumbò:n*
- žulj** || 'žolj žú:lja; žú:lję m – žulj
- žumfit*** || žumfi:t -da m ed. – strop
- župa** || žú:pa -e; -e ž – juha: *kęštrù:nęwa žú:pa, skù:tna žú:pa*
- župan** gl. špan
- žužla*** || žú:žla -e; -e ž – lopatica za prenašanje žerjavice in pepela | Plet. žužla
- žvajš*** || žwà:js -a m ed. – nadležna mokrota (v čevljih): *je mó:kro ku žwà:js*
- žvatera*** || žwá:téra -e; -e ž – služkinja, pomivalka posode
- žvejf*** || žwè:jf -a m ed. – ožeto perilo: *sęm mó:kra ku žwè:jf*
- žvekast*** || žwé:kęst -a -o v povedkovi rabi – ekspr. moker, lepljiv, npr. blato v čevljih: *je ү'se žwé:kęsto*
- žvekati** || žwékä:tę žwé:kęm nedov. – **1.** žvečiti; **2.** ekspr. vedno vse izklepetati; **3.** drseti in dajati cmokanju podobne zvoke zaradi mokrote v čevljih (Bavšica)
- žverca** || žbierca -e ž ed. – ostanek tobaka v pipi: *sí:tęn ku žbierca*
- žvic*** || žwì:c -a m ed. – žolč: *mo je puóknu žwì:c*
- žvižgovec** || žwí:žywęc -uca; -uce m – **1.** surov sir pred soljenjem in staranjem; **2.** sir slabe kakovosti

DODATEK

Neznano besedje s seznama Hinka Klavore

Hinko Klavora je v obsežnem rokopisu z naslovom *Čez drn in strn skozi življenje (Moji spomini)*¹ med drugim podal narodopisne in zgodovinske prispevke o bovški pokrajini, medne pa je vključil tudi poglavje *Bovško narečje*. Preprostemu, laičnemu opisu značilnosti bovškega govora je dodal seznam narečnega besedja. Komentiral (Klavora: 56–61) ga je takole: »Naš sedanji mladi rod že ne pozna več marsikakega izmed teh izrazov, onečastile pa so naš jezik razne nove tuje besede, posebno pa kletvice, kar vse je sad petindvajsetletnega faističnega robstva.«² Večina besed z njegovega seznama je zajeta v tale slovar, nekatere pa so tudi knjižne in so zato izpuščene. Nekaterih besed oz. njihovih pomenov pa iz različnih razlogov ni bilo mogoče preveriti (neroden zapis, napake pri pretipkavanju rokopisa; morda je zapisovalec zaradi dolgoletnega bivanja zunaj domačega kraja kakšno besedo prinesel od drugod³ ali pa je katera izmed teh besed nekoč res živila na Bovškem, a je danes pozabljena). Da se kateri ne bi zgodila krivica, so natanko tako kot v tipkopisu (brez kakršnih koli posegov), zapisane tule.

akurat – saj res
andjeto – hodnik
asla – bolečina prehlajene rane
becati – brcati
brevsati – režati
brizgati – žvižgati na prste
buošca – draga
buti – tepec
cajnati – preizkušati
cedela – bonbon
crtljati – mehkužiti
cure – moško spolovilo
cviter – človek dvospolnik
čajati se – obotavljati se
čučla – otroška igra s klincem in trnačem
čača – ded

ćuć – domač sir iz kislega mleka
do gebc [nečitljivo, morda do gebe] – v večnost
drtanati – uničiti, pokvariti
ece – kaj si rekel
farfeljni – sukanec, pšenični močnik
fecau – jama za odpadke
fecenatelj – žepni robec
felelati – brezdelno pohajkovati
fena – ponošen klobuk
figotati – razvajati
fretati se – težko se prezivljati
fržmagati se – za malo se zdeti
gadra – cunja
gel_ [zadnja črka ni vidna] – korenjak
genk – hodnik

¹ Prepis rokopisa obsega 524 tipkanih strani. Hrani ga Goriški muzej v Novi Gorici.

² Zapisovalec se v nadaljevanju razgovori o kletvicah: »Opustimo že te grde laške kletvice in vpeljimo rajši, če že moramo malo kleti, one že preizkušene iz nekdanjih starih časov, primerno prilagojene stopnji naše trenutne jeze, npr. 300 zlodjev, 3000 zlodjev, 300.000 zlodjev, 3 milijone in pol zlodjev, 300 zelenih in jetkovih zlodjev itd. Srpeničani, Žagarji in Ložani pa še one hude nekdanje kletvice: Ta slepa kokoš naj te cabne! Kačca te pikne! Svetga Frjana zgon te klenkne! De b' te srejču medved, kjer je nerbulj uezko! Vsi ostali prebivalci bovške deželice naj si pomagajo glede tega vsak na svoj način, samo da izginejo iz naše koline one grde: Dio porco! To grdo preklinjevanje nam ne dela nobene časti, spominja nas le na robstvo.«

³ Gl. *Primorski slovenski biografski leksikon* (Jevnikar 1982: 58).

Dodatek

ginja – prebrisanec	prhreniti – odreveneti
gleštati – pegovati	putrovka – vrsta jabolk
gmajnptop – vesoljni potop	ročenca – sekirica za hišna dela
gmerati – večati se	senjem – cerkveno proščenje
gou – oklešček	soldat – ciklamen
goutnež – požrešnež	splatiti – razcepiti
gverati – trajati	srepinja in srepota – čudovito lepo
hiba – mlado drevesce	suplika – prošnja
huncvet – ničvrednež	ščrkanje – škripanje čevljev
imeti v čep – imeti v dobro	škalabon – straniščna metlica
jedlov – jelka	škant – gosli
jevšati – tožiti	šlegavec – hudoben jezik
kajbca – ptičja past	šlekedranje – prvo detino govorjenje
kiblati – karambolirati pri balinanju	šmajdek – gibčen
kolenle – krivonožec	šouele – oven
komor – značaj	špurgljev – izbirčen
kompliček – konec	štefhati – stikati
krivanju – hudobni angel	štok – stožec sladkorja, tudi hlod
krunkla – bergla	štronpon – zamašek
lenofiniti – potepati se	šundrati – če gospodinja skrivši nekaj skuha in sama poje
majka – bluza	talja – tnalce
javžna – malica	tavcati – stopicati
mejmeh – daj mir, miruj	terenterati – neumnosti govoriti
muzca – vrsta jabolk	trc – korenjak
nagujsati – nahujskati	trcjola – zaščitni hlačni trak
napajčati – nahujskati	turki – ciklamni
nasajen – postaven, tudi razkačen	ueza – zelo ozka njivica
natep – naključje	ušba – jelša
natepati – slučajno pripetiti	užanca – navada
ndenjati – imeti za malo	v klemovs – vsevprek
opudljati – ošteti	vadla – obrekovalka, tudi mokra cunja za čiščenje peči
pašt – pojedina	vadlati – opravljati
pavka – velik boben	vajdati – voditi, npr. sani
paze – plot, tudi pristrešek	za drlaubnost – z dovoljenjem
petrih – sodček	zameledrati – zamuditi priložnost
plober – krivci za klobukom	zeljnica – tekočina pri kisanju zelja
ploter – mehur za tobak	zeselj – zdič
pogerati – zahtevati	zgembuljen – zmečkan
pogoreliči – zelo zreli lešniki	zmedljati – zamešati koga v govoru
pomedljati – zatajiti	živec – vrabec
poneglavna – prekomerno delovna	
posajen – čokat	

LITERATURA IN VIRI

- France BEZLAJ, 1977, 1982, 1995: *Etimološki slovar slovenskega jezika 1–3* (A–J, K–O, P–S), Ljubljana: Mladinska knjiga.
- France BEZLAJ, 2005: *Etimološki slovar slovenskega jezika 4* (Š–Ž), Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Helena ČUJEC - STRES, 1988: Slovar besed bovškega narečnega govora, v: *Pokrajina in ljudje na Bovškem*, ur. J. Kunaver, Ljubljana: Republiški koordinacijski odbor gibanja »Znanost mladini«, str. 133–171.
- Barbara IVANČIČ KUTIN 1998: *Bovški govor; fonetični zapis besedil: A-diplomsko delo*, mentorica V. Smole, Ljubljana. (Tipkopis).
- , 2000: *Diferencialni slovar bovškega govora: Seminarska naloga pri predmetu Dialektologija – Zahodni govorji*, mentorica V. Smole, Ljubljana. (Tipkopis.)
- , 2005: *Kontekst in tekstura folklornih pripovedi na Bovškem: Doktorska disertacija*, mentorica M. Stanonik, Ljubljana. (Tipkopis.)
- Dušan JAKOMIN, 1995: *Narečni slovar Sv. Antona pri Kopru*, Trst: Škedenjski etnografski muzej.
- Martin JEVNIKAR (ur.), 1982: *Primorski slovenski biografski leksikon 8*, Gorica: Goriška Mohorjeva družba.
- Karmen KENDA-JEŽ, 2002: *Cerkljansko narečje: Teoretični model dialektološkega raziskovanja na zgledu besedišča in glasoslovja: Doktorska disertacija*, mentor T. Logar, Ljubljana. (Tipkopis.)
- Tine LOGAR, 1978: Konzonantni sistemi v slovenskih narečjih, v: *Seminar slovenskega jezika, literature in kulture* 14, Ljubljana.
- , 1993: *Slovenska narečja*, Ljubljana: Mladinska knjiga.
- , 1996: *Dialektološke in jezikovnozgodovinske razprave*, ur. Karmen Kenda-Jež, Ljubljana: ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša.
- Inga MIKLAVČIČ BREZIGAR, 1996: *Občina Tolmin: Etnološka topografija slovenskega etničnega ozemlja – 20. stoletje*, Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.
- Maks PLETERŠNIK, 1894–1895: *Slovensko-nemški slovar 1–2* (A–O, P–Ž), Ljubljana: Knezoškofijstvo.
- , 2006: *Slovensko-nemški slovar (1894–1895): Elektronska izdaja v 1.0.*, ur. M. Furlan – H. Dobrovoljc – H. Jazbec, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Jakob RIGLER, 1986: *Razprave o slovenskem jeziku*, ur. Franc Jakopin, Ljubljana: Slovenska matica.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika*, Ljubljana: SAZU – DZS, 1994.
- Vera SMOLE, 2004: Nekaj resnic in zmot o narečjih v Sloveniji danes, v: *Aktualizacija jezikovnozvrstne teorije na Slovenskem (Obdobja 22)*, Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete, str. 321–330.
- Thesaurus der slowenischen Volkssprache in Kärnten 1–4* (A- bis B-, C-dn, do–Fur, G–H), ur. Stanislaus Hafner – Erich Prunč, Wien: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1982, 1987, 1992, 1994 (Österreichische Akademie der Wissenschaften, Philosophisch-historische Klasse, Sonderpublikation).

Literatura in viri

Ivan TOMEK, 1964: Črnovrški dialekt: Kratka monografija in slovar, Ljubljana: SAZU (Dela razreda za filološke in literarne vede 20).

Peter WEISS, 1998: Slovar govorov Zadrečke doline med Gornjim Gradom in Nazarjam: Poskusni zvezek (A–H), Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.

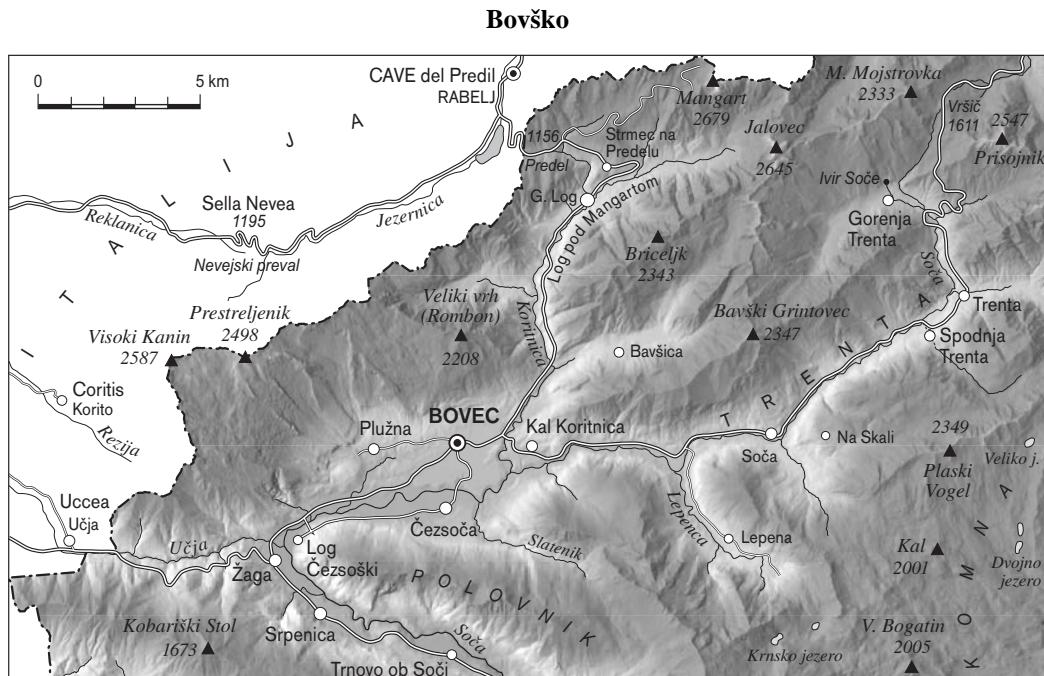
Neobjavljeni seznam bovških narečnih besed

Vera ČERNUTA: seznam narečnih besed iz Bavšice in Loga pod Mangartom, Bavšica, brez naslova in datuma. (Rokopis, zvezek formata A5.)

Miran KLAVES - HLAČA (zbral in uredil): Etnografsko-planinski tabor Trenta 94, planinci OŠ Škofljica, člani PD Bovec, brez datuma. (Tipkopis.)

Hinko KLAVORA: Čez drn in strn skozi življenje – Moji spomini, Čežoča, pribl. 1955–1960. (Prepis rokopisa, fotokopije, hrani Goriški muzej.)

Miloš ŠULIN: seznam bovških narečnih besed, Bovec, brez naslova in datuma. (Rokopis, fotokopije iz zvezka formata A5.)

Iz recenzije:

Barbara Ivančič Kutin je slovar svojega domačega bovškega govora zasnovala pred desetletjem še kot študentka slovenistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Odtlej je neno delo raslo tako s strokovnim delom razvijajoče se slovstvene folkloristke, kot tudi z zavzeto pomočjo njenih domačih in domačinov z Bovškega, ki so vsak na svoj način skušali dodati slovaropisni kamenček v spremenljajočem se, ne pa tudi izginjajočem mozaiku tega obsoškega govora. ... Da narečno slovaropisje ni lahko delo, se je avtorica tako kot že mnogi (predvsem ljubiteljski) zbiralci narečnega gradiva prepričala zlasti na zadnji stopnji nastajanja slovarja, ko je bilo treba zbrano narečno besedje urediti tudi po zahtevnih slovaropisnih načelih. Ker pravilno poknjiženje zapisa narečnih iztočnic zahteva natančno poznavanje glasoslovnih in oblikoslovnih značilnosti zapisanega govora, je avtorica v uvodnem delu pripravila kratek opis bovškega govora in opozorila na nekatere krajevne različice. K boljšemu razumevanju zgradbe slovarja pa prispevajo še uvodna pojasnila o nekoliko poenostavljenem narečnem zapisu, o rabi slovničnih podatkov in slogovnih označevalnikov ter o zgradbi slovarskega gesla. ... V tem slovarju so zbrane predvsem tiste narečne besede z Bovškega, ki jih ni mogoče najti v slovarjih knjižnega jezika ali se njihov pomen v obeh zvrsteh razlikuje – skupaj skoraj 3000 iztočnic, ki z narečnim ponazarjalnim gradivom vred kljub nekaterim ne povsem dodelanim slovaropisnim rešitvam predstavljajo bogat vir ne le za nadaljnje jezikoslovno raziskovanje, ampak tudi za raziskovalce drugih strok, zlasti etnologe. Zagotovo pa se ga bodo razveselili domačini z Bovškega, saj jim je avtorica s svojim delom ohranila vsaj delček bogate kulturne dediščine.

dr. Jožica Škofic
Inštitut za slovenski jezik Fran Ramovša ZRC SAZU
Dialektološka sekcija

11,50 € (2.756 SIT)

ISBN 978-961-6568-92-0

9 789616 568920

<http://zalozba.zrc-sazu.si>